

تَعَالَى بِخَمْسِ صَلَوَاتٍ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَمَّتِهِ وَ

تعالی پنج نماز بر محمد صلی الله علیه و آله و سلم و امت وی و

اللَّهُ تَعَالَى نَظَرَ إِلَى ذَلِكَ النُّورِ فَعَرَّقَ حَيَاةً مِّنَ اللَّهِ تَعَالَى مِّنْ

خدای تعالی نظر کرد بسوی آن نور پس عرق کرد آن نور را از حیات خدای تعالی پس از

عَرَّقَ رَأْسَهُ خَلَقَ الْمَلَائِكَةَ وَمِنْ عَرَقٍ وَجْهَهُ خَلَقَ الْعَرْشَ وَالْكَرْسِيَّ

عرق سر وی آفرید فرشتگان را و از عرق روی وی آفرید عرش و کرسی را

وَاللُّوْحَ وَالْقَلَمَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالْحِجَابَ وَالْكَوَاكِبَ وَمَا كَانَ

و لوح و قلم و آفتاب و ماهتاب و برده و ستار را و آنچه است

فِي السَّمَاءِ وَمِنْ عَرَقٍ صُدْرَهُ خَلَقَ الْأَنْبِيَاءَ وَالرُّسُلَ وَالْعُلَمَاءَ

در آسمان و از عرق سینه وی پادشاهان و پیغمبران و رسولان و علما را

وَالشَّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ وَمِنْ عَرَقٍ حَاجِبِيَهُ خَلَقَ أُمَّتَهُ مِّنْ

و شهادتدان و صالحان را و از عرق ابروی وی آفرید جماعتی از

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَمِنْ عَرَقٍ آخِرَتَهُ

مؤمنین و مؤمنات و مسلمانان و مسلمات و از عرق دوش وی

خَلَقَ آرَاحَ الْيَهُودِ وَالنَّصْرَى وَالْمَجُوسَ وَمَا شَبَّهَ ذَلِكَ مِّنْ

آفرید ارواح یهود و نصاری و مجوس و آنچه شباهت آنهارا از

عَرَّقَ رِجْلَيْهِ خَلَقَ الْأَرْضَ مِنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا فِيهَا ثُمَّ أَهْرَ

عرق دو پای وی آفرید زمین را از مشرق و مغرب و آنچه در زمین است پس از آن کرد

اللَّهُ نُوْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنْظَرَ إِلَى مَا مَكَرَ فَتَنَظَرَ

خدا تعالی نور محمد صلی الله علیه و آله و سلم را که نظر کند پس از آن نظر کرد

نُوْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَأَى مِنْ لَمَعِهِ نُورًا وَعَنْ وَرَاقِهِ

نور محمد صلی الله علیه و سلم را دید از تابش وی نور را و از پس آن نور

نُوْرًا وَعَنْ يَمِينِهِ نُورًا وَعَنْ يَسَارِهِ نُورًا وَهُوَ الْوَحْدُ الْبَكْرُ وَعَمَّا دُونَهُ

نور را و از چپ او نور را و از جانب چپ او نور را و آن نور بکر و عمر و عثمان

وَعَلَى رُضَى اللَّهِ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ ثُمَّ سَبْعِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ثُمَّ

و علی برودن راضی باد خدا بمقتضای اذان آن همه پس ازان سیم گفت آن نور محمدی بقدر ازال پس ازان

خَلَقَ نُورَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نُورِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ نَظَرَ

آفرید نور پیغمبران را از نور محمدی صلی الله تعالی علیه و آله و سلم پس ازان نظر کرد

إِلَى ذَلِكَ النُّورِ فَخَلَقَ أَرْوَاحَهُمْ فَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ثُمَّ

بسوی آن نور پس آفرید ارواح ایشان را پس گفتند نیت معبود و نکر الله و محمد فرستاده الله است پس ازان

خَلَقَ قَنَدِيلًا مِنْ الْعَقِيقِ الْأَحْمَرِ يُدْرِي ظَاهِرُهُ مِنْ بَاطِنِهِ ثُمَّ خَلَقَ صُورَةَ

آفرید قندیل از عقیق سرخ که دیده بدست ظاهر وی از باطن ازان آفرید صورت

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَصُورَتِهِ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ وَضَعَ فِي هَذِهِ

محمد صلی الله تعالی علیه و آله و سلم را مانند صورت آنحضرت که در دنیا بود پس ازان نهاد آن نور در

الْقَنَدِيلَ قِيَامًا فِي الصَّلَاةِ ثُمَّ طَافَتْ أَرْوَاحُ حَوْلَ نُورِ مُحَمَّدٍ

قندیل ایستادن آن ارواح را در نماز پس ازان طواف کردند ارواح گرد نور محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَسَبَّحُوا وَهَلَّلُوا بِمِقْدَارِ مِائَةِ أَلْفِ

صلی الله تعالی علیه و آله و سلم پس سحر گفتند از احوال و تسبیح گفتند صد هزار

سَنَةٍ ثُمَّ أَمَرَ لِيُنْظَرُوا إِلَيْهَا فَظَرُّوا إِلَيْهَا كُلُّهُمْ فَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى رَأْسَهُ

سال پس ازان امر کردند بمشاهده آن نور محمدی پس ازان بعضی از ایشان کسی که دید سر او

فَصَارَ خَلِيفَةً وَسُلْطَانًا بَيْنَ الْخَلَائِقِ وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى وَجْهَهُ فَصَارَ

پس گشت آن کسی خلیفه و پادشاه در میان مخلوق و بعضی از ایشان کسی که دید رخ مبارک آن نور را پس

أَمِيرًا عَادِلًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى عَيْنَيْهِ فَصَارَ حَافِظًا لِكَلِمَةٍ لِلَّهِ تَعَالَى وَمِنْهُمْ

امیر عدل کننده و بعضی از ایشان کسی بود که دید چشم آن صورت را پس گشت حافظ کلام الله تعالی و بعضی از ایشان

مَنْ رَأَى حَاجِبِيَهُ فَصَارَ مُقْبِلًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى أَذْنِيَهُ فَصَارَ مُسْتَمِعًا

کسی بود که دید دو پردی او را پس گشت سوادمند و بعضی از ایشان کسی بود که دید دو گوش او را پس گشت شنونده حق

وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى خَدَّيْهِ فَصَارَ مُحْسِنًا وَعَاقِلًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى أَنْفَهُ

و بعضی از ایشان کسی بود که دید دو رخساره او را پس گشت نیک و عاقل و بعضی از ایشان کسی بود که دید بینی او را

فَصَارَ حَكِيمًا وَطَبِيبًا وَعَظَّارًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى شَفَقَتَهُ فَصَارَ

پس گشت حکیم و طبیب و عطار و بیش از ایشان کسی بود که دید و بدید و لب را پس گشت

أَحْسَنَ الْوَجَّاهِ وَوَزِيرًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى نَبَاهُ فَصَارَ صَائِمًا وَمِنْهُمْ

خوبتر از وی و بیش از ایشان کسی بود که دید و دان و وزیر گشت و روز و روزه را بیش از ایشان

مَنْ رَأَى سَنَاهُ فَصَارَ أَحْسَنَ الْوَجَرِ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَمِنْهُمْ مَنْ

کسی بود که دید و دان و از پس گشت خیرتر و دگر از مردان و زنان و کینه از ایشان کسی بود

رَأَى لِسَانَهُ فَصَارَ رَسُولًا بَيْنَ السَّلَاطِينِ وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى حَلْفَتَهُ

کردید زبان او را پس گشت رسول در میان پادشاهان و بیش از ایشان کسی بود که دید و طلق او را

فَصَارَ وَعَظًا وَمَوْذِنًا وَكَاصِحًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى لِحْيَتَهُ فَصَارَ

پس گشت واعظ و موعظ و دناج و بیش از ایشان کسی بود که دید و ریش او را پس گشت

مُجَاهِدًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى حَنْفَتَهُ فَصَارَ تَاجِرًا وَمِنْهُمْ

جها و کنده و راه خدا بجای و بیش از ایشان کسی بود که دید و گون او را پس گشت سوداگر و بیش از ایشان

مَنْ رَأَى عَضُدَيْهِ فَصَارَ رَمَاحًا وَسَيَّافًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى عَصْدَةَ

کسی بود که دید دو بازوی او را پس گشت نیززن و شمشیرزن و بیش از ایشان کسی بود که دید و بازوی

الْيَمْنَى فَصَارَ حِجَّامًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى عَصْدَةَ الْيُسْرَى فَصَارَ حَلَّادًا

راست او را پس گشت حجامت کننده و بیش از ایشان کسی بود که دید و بازوی چپ او را پس گشت جلا و

وَجَاهِدًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى كَفَّهُ الْيَمْنَى فَصَارَ صَرَفًا وَطَرَّا وَمِنْهُمْ

و توانا و بیش از ایشان کسی بود که دید و راست او را پس گشت حرف و نقش کننده و بیش از ایشان

مَنْ رَأَى كَفَّهُ الْيُسْرَى فَصَارَ كَيْلًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى يَدَيْهِ فَصَارَ

کسی بود که دید و چپ او را پس گشت چانه و وزن کننده و کینه از ایشان کسی بود که دید و دو دست او را پس گشت

سَخِيًّا وَكَيْاسًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى ظَهْرَ كَفِّهِ فَصَارَ لَيْجِيًّا وَلَيْسًا وَمِنْهُمْ مَنْ

سخی و در رک و بیش از ایشان کسی گشت که دید و پشت او را پس گشت بجل و ناگس و بیش از ایشان

رَأَى ظَهْرَ كَفِّهِ الْيَمْنَى فَصَارَ صَبَاغًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى ظَهْرَ كَفِّهِ

کست که دید و پشت راست او را پس گشت رنگ کننده و بیش از ایشان کسی بود که دید و پشت

الْیَسْرَى فَصَارَ حَاطِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى أَنَامِلَهُ فَصَارَ كَاتِبًا وَمِنْهُمْ

چپ اورا پس گشت بنرم جع کند و بعضی از ایشان کسی بود که دید انگشتان اورا پس گشت نویند و بعضی از ایشان

مَنْ رَأَى ظُهُورَ أَصَابِعِهِ الَّتِي فَصَّرَ خِيَاطًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى ظُهُورَ

کسی بود که دید پشت انگشتان دست راست اورا پس گشت درزی و بعضی از ایشان کسی بود که دید پشت

أَصَابِعِهِ الْيَسْرَى فَصَارَ حَدَّادًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى صُدْرَهُ فَصَارَ عَالِمًا

انگشتان دست چپ اورا پس گشت آهنر و بعضی از ایشان کسی بود که دید سینه اورا پس گشت عالم

وَشُكُورًا وَجَمْعُهُمْ مِنْ رَأَى ظَهْرِهِ فَصَارَ مُتَوَاضِعًا وَمُطِيعًا

و شکر کننده و جمعند و بعضی از ایشان کسی بود که دید پشت اورا پس گشت تواضع کننده و فرمانبردار

بِأَمْرِ الشَّرْعِ وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى جَبِينَهُ فَصَارَ غَازِيًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى

بجگم شریعت و بعضی از ایشان کسی بود که دید پیشانی اورا پس گشت غازی و بعضی از ایشان کسی بود که دید

بَطْنَهُ فَصَارَ قَانِعًا وَزَاهِدًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى رُكْبَتَيْهِ فَصَارَ سَاجِدًا

نکم اورا پس گشت قناعت کننده و زهد کننده و بعضی از ایشان کسی بود که دید دوزانوای از ایشان کسی بود که دید

وَرُكْبَا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى رَجُلَيْهِ فَصَارَ صَبَادًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى

دروم کننده و بعضی از ایشان کسی است که دید دو پای اورا پس گشت شکار کننده و بعضی از ایشان کسی است که دید

تَحْتَ قَدَمَيْهِ فَصَارَ مَاشِيًا وَمِنْهُمْ مَنْ رَأَى طَلْعَهُ فَصَارَ مُغْنِيًا

زیر دوزم اورا پس گشت پیاده رونده و بعضی از ایشان کسی است که دید سینه اورا پس گشت سرود کننده

وَصَاحِبِ الطُّبُورِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَنْظُرْ إِلَيْهِ فَصَارَ مُدَّعِيًا بَرُّوْثِيَّةً

و صاحب طنبور و بعضی از ایشان کسی است که ندید بسوی انصورت محمدی پس گشت مدعی بالوایت خود

كَالْفَرَّاجَةِ وَغَيْرِهَا مِنْ الْكُفَّارِ وَمِنْهُمْ مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَلَمْ يَرَهُ

مانند فرزان و غیر ایشان از کافران و بعضی از ایشان کسی بود که نظر کرد بسوی او و ندید اورا

فَصَارَ يَهُودِيًّا وَنَصْرَانِيًّا وَمَجُوسِيًّا وَغَيْرَهُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

پس گشت یهودی و نصرانی و مجوسی و غیر ایشان از کافران

اعلم ان الله تعالى خلق الصلوة على صورة اسم احمد صلى الله

بدانکه تحقیق خدا کمال آنفرید نمازا بر صورت نام احمد صلی الله تعالی

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قِيَامُ فِي الصَّلَاةِ مِثْلُ أَلْفِ رُكُوعٍ كَالْحُجَّاءِ

عَلَيْهِ وَاَسَلَّمَ بَسْمِ اسْتَدَانِ دَر نَمَاز مَانَدِ الْفَاتِ اَرْكُوعِ ۴ مَانَدِ حَارَتِ

وَالسُّجُودِ كَالْيَمْرِ وَالْقِفْوَ كَالدَّالِ فَخَلَقَ الْخَلْقَ عَلَى صُوْرَةِ مُحَمَّدٍ فَالرَّاسُ

وَسَجْدَهُ مَانَدِ سِيَمِ وَشَسْتَنِ دَر شَهْدِ مَانَدِ اَلِ اسْتِ وَاَفَرِيْدِ اِيْعَالِ خَلْقِ اَبْرَصُوْرَتِ مُحَمَّدٍ صَلَّيْ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اِيْرَ اَرْكَ

مُدَّوْرُ كَالْيَمْرِ وَالْيَدَانِ كَالْحُجَّاءِ وَالْبَطْنُ كَالْيَمْرِ وَالرِّجْلَانِ كَالدَّالِ

دَوْرَتِ مَانَدِ سِيَمِ دَوْرَتِ اِيْمَانَدِ حَارَتِ وَشَسْتَنِ اَوْ مَانَدِ سِيَمِ دَوْرَتِ دُو اِيْمَانَدِ اَلِ اسْتِ

وَلَا يَحْرِقُ أَحَدٌ مِّنَ الْكُفَّارِ عَلَى صُوْرَتِهِ بَلْ تُبَدَّلُ صُوْرَتُهُ عَلَى صُوْرَةِ

وَسُوْرَةِ اِيْمَانَدِ يَكِ اَرْكَ فَرَاغِ بَرَصُوْرَتِ خُوْرِيَكِ بَدَلِ كَرْدِ سُوْرَتِ دِي بَرَصُوْرَتِ

الْخَزِيرِ وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ بِهِ يَابُ فِي تَخْلِيْقِ آدَمَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ

خُوْرِكِ وَخُدَا اِيْعَالِ عَالَمِ تَرْتِ مَ اَوْ رَ اَبِ دَر اَفَرِيْدِنِ اَوْمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَرْكَ دُو اَبْنِ عَبَّاسِ

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى آدَمَ مِنْ أَقْلِيمِ الدُّنْيَا فَرَأَسَهُ

رَضِيَ اَللّٰهُ عَنْهُ قَالِ عِيْلَمَا كَر اَفَرِيْدِ خُدَا اِيْعَالِ اَوْمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَرْكَ اَزْ اَقْلِيْمِ دِي دُنْيَا اَبْنِ سَرَاوِ

مِنْ تُرَابِ الْكَعْبَةِ وَصُدْرَهُ مِنْ تُرَابِ الدُّهْنِ وَبَطْنَهُ وَظَهْرَهُ

اَزْ خَاكِ كَبِيْرَتِ وَسِيْنِهِ اَزْ خَاكِ رَمْنَا اَمِ دِلَايَتِ سَوْمِ اَوْدِ اَوْدِ اَوْدِ

مِنْ تُرَابِ الْهِنْدِ وَيَدَايِهِ مِنْ تُرَابِ الْمَشْرِقِ وَرِجْلَيْهِ مِنْ تُرَابِ

اَزْ خَاكِ نِيْدِ اَوْدِ اَوْدِ اَوْدِ اَزْ خَاكِ مَشْرِقِ دُو اَبَايْ اَوْ اَزْ خَاكِ

الْمَغْرِبِ قَالَ وَهَبُ بْنُ مُنْبِهٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا خَلَقَ اللَّهُ

مُغْرِبَا سَتِ وَكُفْتُ دِهَبِ بِنِ مُنْبِهِ رَضِيَ اَللّٰهُ عَنْهَا خُدَايْ كَر اَفَرِيْدِ خُدَايْ

تَعَالَى آدَمَ مِنَ الْأَرْضِ السَّبْعَ فَرَأَسَهُ مِنَ الْأَوَّلِ وَعُنُقَهُ مِنَ

تَعَالَى اَوْمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَرْكَ اَزْ a

الثَّانِيَةِ وَصُدْرَهُ مِنَ الثَّلَاثَةِ وَيَدَايِهِ مِنَ الرَّابِعَةِ وَظَهْرَهُ وَ

اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a

بَطْنَهُ مِنَ الْخَامِسَةِ وَفَخَذَايِهِ وَعَجْزُهُ مِنَ السَّادِسَةِ وَسَاقِيَهُ

اَزْ اَزْ a

شَمُّهُ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ اَزْ a

اَزْ اَزْ a

اَزْ اَزْ a

اَزْ اَزْ a

وَقَدْ مِیْهِ مِنَ السَّابِغَةِ وَفِي رِوَايَةِ أُخْرَى قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

وَدَوَّقَمَ او از زمین پنجم است و در روایت دیگر گفت ابن عباس رضی الله تعالی

خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى أَدَمَ رَأْسَهُ مِنْ تُرَابٍ أَلْبَيْتِ الْمُقَدَّسِ وَوَجْهَهُ مِنْ تُرَابِ

که او را خدا تعالی آدم علیه السلام را و از خاک بیت المقدس است و روی او از خاک

الْجَنَّةِ وَاسْنَانَهُ مِنْ تُرَابِ الْكُوْثَرِ وَيَدَاهُ الْيَمْنَى مِنْ تُرَابِ الْكَعْبَةِ وَيَدُهُ

بست است و دندان او از خاک کوثرت و دست راست او از خاک کعبه است و دست

الْيَسْرَى مِنْ تُرَابِ الْفَارِسِ وَجَلْبَدِهِ مِنْ تُرَابِ الْهِنْدِ وَعَظْمُهُ مِنْ تُرَابِ

چپ او از خاک فارس است و دو پای او از خاک هند است و استخوان او از خاک

الْجَبَلِ وَعَوْرَتُهُ مِنْ تُرَابِ الْبَابِ وَظَهْرُهُ مِنْ تُرَابِ الْعِرَاقِ وَقَلْبُهُ

که است و عورت او از خاک بابل است و پشت او از خاک عراق است و دل او

مِنْ تُرَابِ الْفِرْدَوْسِ وَلِسَانُهُ مِنْ تُرَابِ الطَّائِفِ وَعَيْنَاهُ مِنْ تُرَابِ

از خاک جنة فردوس است و زبان او از خاک طائف است و دو چشم او از خاک

حَوْضِ الْكُوْثَرِ فَلَمَّا كَانَ رَأْسُهُ مِنْ تُرَابِ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ لَا جَوْهَرَ صَارَ

جوش کوثرت پس هرگاه بود سر او از خاک بیت المقدس هیچ گشت

مَوْضِعَ الْعَقْلِ وَالْفِطْنَةِ وَاللُّطْفِ وَلَمَّا كَانَ وَجْهُهُ مِنْ تُرَابِ

جای عقل و فتنه و دزیرگی و گویایی و چون بود روی او از خاک

الْجَنَّةِ صَارَ مَوْضِعَ الْمَلَاحِظَةِ وَلَمَّا كَانَتْ أَسْنَانُهُ مِنْ تُرَابِ الْكُوْثَرِ

جنت گشت جای مکنه و چون بودند دندانهای او از خاک کوثر

فَصَارَتْ مَوْضِعَ الْحَلَاوَةِ وَلَمَّا كَانَتْ يَدَاهُ الْيَمْنَى مِنْ تُرَابِ الْكَعْبَةِ

پس گشت جای شیرینی و هرگاه بود دست راست او از خاک کعبه

فَصَارَتْ مَوْضِعَ الْمَعُونَةِ وَلَمَّا كَانَتْ ظَهْرُهُ مِنْ تُرَابِ الْعِرَاقِ فَصَارَتْ

پس گشت جای مدد و هرگاه بود پشت او از خاک عراق پس گشت

مَوْضِعَ الْقُوَّةِ وَلَمَّا كَانَتْ عَوْرَتُهُ مِنْ تُرَابِ الْبَابِ فَصَارَتْ مَوْضِعَ

جای قوه و هرگاه بود عورت او از خاک بابل پس گشت جای

الشهوة ولما كانت عظمت من تراب جبل فصارت موضع الصلاة

شبهت دهرگاه بود از سترخان او از خاک کوه پس گشت جاسی سختی

ولما كانت قلبه من تراب الفردوس فصارت موضع الايمان ولما

اهرگاه بود دل او از خاک جنت فردوس پس گشت جایی ایمان دهرگاه

كان لسانه من تراب الطائف فصارت موضع الشهادة ومحل فيه

بود زبان او از خاک طائف پس گشت جایی شهادت و آنرا مقام است و آدم

تسعة ابواب سمعني راسه وهي عيناها واذناه وفتحه وفتحه وفتحه

نه دروازه است در سر او و آن در چشم اوست و دو گوش است و دو سوراخ است و دهان است و در او

بنايه وهي قبله ووديرة جميع الله تعالى الحواس في آدم عليه السلام البص

بنای او که در پیش او و دور است و همه که در میان است حواس را در آدم علیه السلام دیدن

في العينين والسمع في الاذنين والشم في المنخرين والذوق في اللسان

در دو چشم است و شنیدن در دو گوش است و بویدن در دو سوراخ بینی و چشیدن در زبان و

اللمس في اليدين والتمشي في الرجلين ويقال لما اراد الله ان يخلق الارض حرة

لمس کردن در دو دست و رفتن در دو پای و گفته میشود که چون اراده کرد خدا تعالی که زمین را در بر آدم را در

ادما من الارض ان يدخل من فيها ويقال لمن دماغه وهو لا يحس فاستدارت

آدم امر کرد و زمین را که داخل شود از زمین او و گفته میشود از دماغ او و این هیچ تر است پس گشت در

فيه مقدار ما نبي عام لقد نزلت من الانس الى عبيد فظراد الى هبة فرأى

در دماغ حدت و در میان پس از آن فرود آمد از سر بسوی در زمین او پس نظر کرد آدم بسوی نفس خود پس دید

كله طينا فلما بلغت الى اذنيه سمع تسبيح الملائكة ثم نزلت الى خيشوع

همه خود را که کل زمین بود پس چون رسید زمین تا گوش او شنید تسبیح فرشتگان پس از آن فرود آمد و در دماغ خود را دید

فعطس قبل ان يفرغ من عطسه نزلت الى آدم الى هبة فاستدارت

پس عطسه کرد آدم پیش از آنکه از عطسه فرود آمد و زمین را دید و زمین او پس استدارت خدا تعالی او را

فقال لكل الله فاجابة ربته ثم جعل الله ياديه نزلت الى جدوه ففعل

پس گفت آدم الحمد لله رب العالمين ثم جعل الله ياديه نزلت الى جدوه ففعل

الْقِيَامَ فَلَمْ يُمْكِنَهُ وَذَلِكَ قَوْلُ تَعَالَى كَانَ لَآنَسَانُ عَجُولًا وَلَمَّا وَصَلَتْ
 آدم با شادان پس قادر شد باد و این بعین ان را بیان نموده خدا تعالی و منت ان را نشان داده و چون رسید ۱۱

إِلَى جَوْفِ ابْتِهَاجِ الطَّعَامِ ثُمَّ أَنْتَزَعَتْهُ الرُّوحُ فِي جَسَدٍ كُلِّهِ صَلَاحًا وَدَمًا
 بگر آدم علیه السلام خود را بشکر و طعام را پس برانگه شد ۱۲ در بدن او بعد پس شد گوشت و خون

وَعَرُوقًا وَعَصَبًا ثُمَّ أَلْبَسَهُ اللَّهُ تَعَالَى لِبَاسًا مِّنْ خُفْرَيْنِ بَدَلًا لِّمَا كَانَا فِيهِ
 در کفها پس از آن پوشانید او را خدا تعالی جامه از ناخن که زیاده میزد و در زخمی پس چون

قَارِبَ الذَّنْبِ بَدَّلَ لَهُ اللَّهُ هَذَا الظَّفَرَ بِالْجِلْدِ وَبَقِيَتْ مِنْهُ بَقِيَّةٌ فِي الْأَنَامِلِ
 نزدیک شد آدم بگناه بدل کرد خدا تعالی این ناخن را به پوست و باقی ماند از آن قدر اندک در انگشتان

لِيَذْكُرَ أَوَّلَ حَالِهِ فَلَمَّا أَتَاهُ اللَّهُ تَعَالَى خَلَقَهُ وَنَفَخَ فِيهِ الرُّوحَ وَالْبَسَهُ لِبَاسًا
 تا یاد کند اول حالی خود را پس چون تمام شد خدا تعالی پدیدارش آورد و میدرد که در او پوشانید او را جامه

مِّنْ لِّبَاسِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَنُورٌ مِّمَّنْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِيَكُونَ فِي جَسَدِهِ كَالْفَرْقِ
 از جامه اهل جنة و نور محمد صلی الله علیه و آله و سلم نشانی در ایشان انداخته است

لَيْلَةٍ أَلْبَدَارِ ثُمَّ رَفَعَتْ رَأْسَهُ فَخَلَّتْ الْمَلَائِكَةُ عَلَى خَدَّيْهِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 شب چهارم پس از آن برداشت آدم سر خود را پس برافراشتند او را فرشتگان بر گونه های او و پس فرمود خدا تعالی از فرشتگان

طُفُوفِ السَّمَوَاتِ لِيَرَى عَجَابَهَا فَمَا فَيَزِيدُ دُيُفِينَا فَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
 بگردانید آدم را در آسمان ای قایم بنده عجب آسمان از آن ناخیز که در آسمان است پس زبان زدند و تعجب برانگشتند فرشتگان

رَبَّنَا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا فَجَمَعَتْهُ الْمَلَائِكَةُ عَلَى عُنُقِهِمْ وَطُفُوفِ السَّمَوَاتِ
 ای سر رب ما شنیدیم و فرمان برداریم پس برآستند او را فرشتگان بر گردنهای خود و گفتند در آسمانها

مَقْدَارَ مَا يَتَى عَامٌ ثُمَّ خُلِقَ لَهُ فَرْسٌ مِّنْ لِّسَانٍ لَّذَاذٍ فَيَقَالُ طَامِعُ مَوْنَةٍ
 مدت دو صد سال پس از آن آفریده شد بر او و آن را ای از شکسته بوی گرفته میشود آن را میبوندند

وَمَا جَدَّ لِحَاظٍ مِنَ الدَّرِّ وَالْمَرْجَانُ فَرَكَمَا أَدَمَ وَخَدَّ جِبْرَائِيلَ بِلِحَاظِهَا
 و آن اسپ را دو برآید از هر دو دیدم جان پس سوار شدند بر آن اسپ آدم گرفت جبرائیل علیه السلام لجام او را

وَمِيكَائِيلَ عَنِ يَمِينِهِ وَإِسْرَافِيلَ عَنْ شِمَالِهِ وَطُفُوفِ السَّمَوَاتِ
 و میکائیل بود از جانب راست او و اسرافیل بود از جانب چپ او و گفتند با آدم در آسمانها

كُلُّهَا وَهُوَ كَيْلَهُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَهُمْ يَقُولُونَ وَعَلَيْكَ

سلام و آنهم سلام میکرد بر فرشتگان پس میگفت آدم سلام باد بر شما و ایشان میفرمودند و بر شما سلام

السَّلَامُ وَدَحَمَهُ اللَّهُ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا آدَمُ هَذِهِ نَجْمَتُكَ وَتَحِيَّةُ الْمَوْفُورِينَ

سلام در سمت خدا تعالی پس فرمود خدا تعالی ای آدم این سلام گفتن نجبت و تحیه بر موفورین است

مَنْ دَرَيْتُكَ فِيمَا بَيْنَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ بَابٌ فِي تَخْلِيقِ الْمَلَائِكَةِ أَعْلَمَانِ

از او آید در میان ایشان تا روز قیامت باب در بیان آدم و فرشتگان و آنکه پنجین

اللَّهُ تَعَالَى خَلَقَ الْمَلَائِكَةَ أَرْبَعًا أَحَدُهُمْ مُبَكَّرٌ بِلُفٍّ وَثَانِيَهُمْ إِسْرَافِيلُ وَ

خدا تعالی آفرید فرشتگان چهار را یکی از ایشان بجا کلفت و دوم از ایشان اسرافیل است

ثَالِثُهُمْ جِبْرِائِيلُ وَرَابِعُهُمْ عِزْرَافِيلُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَجَعَلَهُمْ سَبْعَ مِائَةٍ

سیدم از ایشان جبرائیل و چهارم از ایشان عزرایل است بر ایشان باد سلام و کرد ایشان را سبعمائت و آنکه

وَقَدِيرَ الْعَالَمِ فَجَعَلَ جِبْرِائِيلُ صَاحِبَ الرُّوحِ وَالرَّسَالَةِ وَمُيَكَّرٌ بِلُفٍّ صَاحِبُ

اقتدر عالم پس کردانید جبرائیل صاحب روحی و فرستادن و پیغمبران کردانید و بجا کلفت صاحب

الْمَطَارِ وَالْأَرْزَاقِ وَعِزْرَافِيلُ قَابِضٌ لَأَرْوَاحِهِمْ وَاشْرَافِيلُ صَاحِبُ الْقُرْبِ

بارش و دروزی و کردانید عزرایل را قبض کننده روح و کردانید اسرافیل را صاحب صور

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ إِسْرَافِيلَ سَأَلَ اللَّهَ أَنْ يُعْطِيَهُ قُوَّةَ سَبْعِ سَمَوَاتٍ فَأَعْطَاهُ

گفت ابن عباس رسول که تحقیق اسرافیل سوال کرد خدا تعالی را اینکه عطا کند او قوه هفت آسمان پس عطا کرد او را

وَقُوَّةَ سَبْعِ رِضْوَيْنٍ فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ الْجِبَالِ فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ السَّيِّئَاتِ

و خوست قوت هفت زمین را پس داد او را و خوست قوت کوهها را پس داد او را و خوست قوت درندگان را

فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ الثَّقَلَيْنِ فَأَعْطَاهُ وَلَهُ أَجْحَةٌ كَمَنْ لَدُنْ قُدْسِيهِ

پس داد او را و خوست قوت جن و انس را پس داد او را و خوست قوت بر بال اندازند و در قدام او

إِلَى رَأْسِ شَعْرَةٍ مِنْ الزُّعْفَرَانِ فِي كُلِّ شَعْرَةٍ أَلْفُ أَلْفٍ وَجْهٌ وَفِي كُلِّ

تا سر او سوهانند از زعفران و در هر موئی هزار هزار روی است و در هر

وَجْهٍ أَلْفُ أَلْفٍ وَمِنْ كُلِّ أَلْفٍ أَلْفُ لِسَانٍ وَالْأَفْوَاهُ وَالْأَلْسِنَةُ كُلُّهَا

روی هزار هزار دهان است و در هر دهان هزار هزار زبان است و دهان او در زبان او همه

مُعْطَاهُ بِالْأَجْحَةِ يُسَبِّحُ اللَّهَ كَعَالِي كُلِّ لِسَانٍ بِأَلْفِ لُغَةٍ وَيَخْلُقُ اللَّهُ

پاییده اند بال ها بسج میگویند خدا بیست و یک زبان را هزار هزار لغت وی آفرید خدا

لَهُ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ مَلَكًا يُسَبِّحُونَ اللَّهَ تَعَالَى إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَيَوْمَ الْمَلَائِكَةِ

تعالی از هر نفس وی فرشته که بسج میکند خدا تعالی را تا روز قیامت و اینان در قتلگانند

الْمَقْرُبُونَ وَحَمَلَةُ الْعَرْشِ وَكِرَامُ كَاتِبِينَ وَهُمْ عَلَى صُورَةِ إِسْرَافِيلَ وَ

مقرب اند در بر دارندگان عرش اند و کرام کاتبین اند و اینان بر صورت اسرافیل اند

يَنْظُرُ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِلَى حَبْشَةِ فِيدَا وَبِجَمْعِهِ

نظر میکند اسرافیل علیه السلام در هر روز سه بار به و زح پس میکند از و بداند او

وَيَصِيرُ كَوَنَزِ الْقَوْسِ وَيُكْبِي وَيُصْرَحُ وَلَوْ لَا أَنَّ اللَّهَ هَمَمَ بِكَافَّةٍ وَدُمُوعُهُ

و میگردد مانند نه کمان و میگریزد و آری میکند و اگر نباشد خدا تعالی نمیگردد و اگر بود و شکایا بود

لَا مَثَلَاتُ لَأَرْضٍ بِدُمُوعِهِ وَيَصِيرُ الدُّنْيَا كَطُوفَانٍ يُؤْتِيهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بر آید بر زمین با شکایا او دمی شد دنیا مانند طوفان و او علیه السلام

وَلَوْ أَنَّ دُمُوعَهُ أُرْسِلَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا لَعُرِقَتْ أَهْلُ الدُّنْيَا كَمَا عُرِقُوا فِي

اگر چنانچه اشک های وی فرو گزاشته شود بر اهل دنیا بر آید عرق شود اهل دنیا چنانچه عرق شد و دوزخ

لَطُوفًا فَإِنَّ مِنْ عَظَمَتِهِ أَنْهُ الْوَصْبُ مَا دُجِمَ الْجُورُ وَالْأَنْهَارُ عَلَى رَأْسِهِ

طوفان را و از کلا فی حق اسرافیل است اینکه اگر چنانچه شود آب همه دریاها و جویها بر سر وی

مَا وَصَتْ قَطْرَةٌ عَلَى الْأَرْضِ وَأَمَّا مِيكَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَخَلَقَهُ اللَّهُ

نخود افقاند که قطره بر زمین و بر سر میکائیل علیه السلام است پس آفرید او را از آتش

بَعْدَ إِسْرَافِيلَ بِمِثْلِهَا ثُمَّ عَامَّ وَمِنْ رَأْسِهِ إِلَى قَدَمَيْهِ شَعُورٌ مِثْلُ زَعْفَرَانٍ

بعد از اسرافیل به مثلش و از سر او تا قدم او موها اند از زعفران

وَأَصْنَفَةٌ مِنَ الزَّبَرْجَدِ وَعَلَى كُلِّ شَعْرَةٍ أَلْفُ أَلْفٍ وَجْهٌ فِي كُلِّ وَجْهِ أَلْفُ

و اینها از زبرجد و بر هر موئی هزار و یکصد و یک صورت است و در هر موئی هزار هزار

عَيْنٍ وَفِي رِجْلَيْهِ أَلْفُ أَلْفٍ لِسَانٌ وَعَلَى كُلِّ لِسَانٍ أَلْفُ أَلْفٍ لُغَةٍ وَ

چشم و در هر پایی هزار هزار زبان و بر هر زبان هزار هزار لغت است و

بِكُلِّ عَيْنٍ يَتَكَيَّرُ عَلَى الْمُنْذَرِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُلِّ لِسَانٍ

بر هر چشمی که بر آنست برای هر کس که بر کفار از مؤمنان و بر زبان

تَسْتَغْفِرُ اللَّهُ تَعَالَى وَيَقْطُرُ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ سَبْعُونَ أَلْفَ قَطْرَةٍ فَيَخْلُقُ اللَّهُ

آرزویش بخواند از خداوند و میگوید از هر چشمی هفتاد هزار قطره میبارد و خداوند

مِنْ كُلِّ قَطْرَةٍ مَلَكًا عَلَى صُورَةِ مِيكَائِيلَ يَسْجُدُونَ لِلَّهِ تَعَالَى إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

از هر قطره هفتاد هزار فرشته بر صورت میکائیل که تسبیح بخواند خداوند را تا روز قیامت

وَأَسْمَاءُ هَرُورٍ وَحَائِثُونَ وَكَمَا صُوِّرَ مُلْكُ الْمَوْتِ فَمِنْ صُورَةِ اسْرَافِيلَ

و اسماءهای ابریشمان و حائثان و و کما صورت شد ملک الموت پس از صورت اسرافیل

فِي الْوُجُوهِ وَالْأَلْسِنَةِ وَالْأَجْحَادِ يَابُ فِي تَخْلِيقِ الْمَوْتِ قَدْ جَاءَ فِي

در رویها و در زبانها و در اجساد و یاب در بیان آفرینش مرگ در تحقیق آمد در

الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى الْمَوْتَ حُجْبَةً

حدیثی است از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که چون آفرید خداوند مرگ را پوشیده

اللَّهُ مِنَ الْخَلَائِقِ بِأَلْفِ أَلْفِ حُجَابٍ وَعَظُمَتْهُ الْكِبَرُ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

خداوند از مخلوق با هزار هزار پرده و بزرگتر شد از آسمانها و زمینها

وَلَقَدْ شَدَّ بِسَبْعِينَ أَلْفَ سَلْسِلَةٍ طَوْلُ كُلِّ سَلْسِلَةٍ مَسِيرَةُ أَلْفِ عَامٍ

و در تحقیق بسته شده مرگ به هفتاد هزار زنجیر که درازی هر زنجیر مقدور سافت هزار سال

لَا يُقَرَّبُونَ إِلَى الْمَلَكَةِ وَلَا يَعْلَمُونَ مَكَانَهُ وَيَسْمَعُونَ صَوْتَهُ مِنْ كُلِّ

نزدیک نمیشوند او را و نمیشناسان جای او را و میشنوند او را از هر

حَوْلٍ وَلَا يَبْأَرُونَ مَا هُوَ فِي رَقَّتْ أَدَمُ فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى أَدَمَ وَسَلَّطَ

طرف نمیدانستند که چه چیز است او تا وقت آدم علیه السلام چون آفرید خداوند آدم را و مسلط کرد

مَلَكَ الْمَوْتِ عَلَيْهِ فَقَالَ مَلَكَ الْمَوْتِ يَا رَبِّ مَا الْمَوْتُ قَامَ لِلَّهِ تَعَالَى

ملک الموت را بر آدم پس گفت ملک الموت ای رب چیست مرگ پس امر کرد خداوند بنام

الْحَبَّانِ تَنَكَّيْفًا فَانْكَشَفَتْ حَتَّى رَأَتْهُ مَلَكَ الْمَوْتِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى

بر حباب را تنگی نمود پس در پرده برداشته تا از مرگ دید او را ملک الموت پس فرمود خداوند

لِلْمَلَائِكَةِ قِفُوا وَانْظُرُوا إِلَى هَذَا الْمَوْتِ فَوَقَفَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

مرفرشگان را بنایستید و نظر کنید بسوی این مرگ پس استاز فرشتگان همه ایشان تمام

وَقَالَ لِلْمَوْتِ طَرِّكِيهِمْ يَا لَأَجْحَتِكُمْ كُلَّهَا وَانْفِرْ عَيْنُكَ كُلَّهَا فَلَمَّا طَارَ الْمَوْتُ

و فرمود و خداستدال مرگ را بر ایشان بهال ای تمام و بکشای چشم ای خود را بر سر چون پرید مرگ

وَنَظَرَتِ الْمَلَائِكَةُ فَخَرَّتْ كُلُّهُمْ مُخْشَعِينَ عَلَيْهَا لَمَّا لَفِيَ عَامِرٌ فَلَمَّا أَقْبَقُوا قَالُوا

و نظر کردند فرشتگان را روی پس افتادند همه ایشان بیخوش شده بروی و بر سر سال پس چون بیخوش شدند گفتند

رَبَّنَا أَخْلَقْتَ عَظَمَ مَنْ هَذَا خَلَقْتَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا خَلَقْتُهُ وَأَنَا أَعْظَمُ وَصِيْرُ

ای رب ما یا آفرید بزرگتر از این خلق کرد پس فرمود خداستدال که من آفریدم او را و من بزرگترم از وی

وَقَدْ يَدُونَ مِنْ كُلِّ خَلْقٍ وَقَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَا عِزُّ رَبِّ لَقَدْ سَلَطْنَاكَ

و تحقیق میبخشد از وی بار مخلوق و فرمود حق سبحانه و تعالی ای عزیز اریل به تحقیق تسلط کردم ترا

عَلَيْهِ فَقَالَ يَا لَطِيفُ بَأَيِّ قُوَّةٍ أَخَذَهُ فَإِنَّهُ عَظِيمٌ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى قُوَّةَ

بر ای پس گفت ای خدای من بکدام قوت بگیرم او را که تحقیق است چیزی کلان است پس داد و خداستدال قوت

لَهُ أَخَذَهُ مُلْكُ الْمَوْتِ فَسَكَنَ الْمَوْتُ فَقَالَ الْمَوْتُ يَا رَبِّ أَيْدِيَّ إِلَى حَتَّى أَتَاذِي

پس از آن گرفت او را ملک الموت پس آرام کرد مرگ پس گفت مرگ ای رب من آیدن ده مرا تا که بدانم

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قَرَّةٌ لَكَ فَتَنَادَى الْمَوْتُ بِأَعْلَى صَوْتٍ أَنَا الْمَوْتُ

در آسمان و زمین بکنار پس از آن آیدن را از او پس داد او مرگ بر بلند آواز من مرگ

الَّذِي أَفْرَقَ بَيْنَ كُلِّ حَبِيبٍ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفْرَقَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَوَجْهِهِ أَنَا الْمَوْتُ

آنکه جدا می میکنم میان هر دوست من آن مرگ که جدا می میکنم میان مرد و زن او من آن مرگ

الَّذِي أَفْرَقَ بَيْنَ الْبَنَاتِ وَالْأُمَمَاتِ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفْرَقَ بَيْنَ الْأَبَاءِ وَ

که جدا می میکنم میان دختران و مادران من آن مرگ که جدا می میکنم میان پدران و پدران

الْأَبَاءِ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفْرَقَ بَيْنَ الْقَوِيِّ وَالضَّعِيفِ مِنْ بَنِي آدَمَ أَنَا الْمَوْتُ

من آن مرگ که جدا می میکنم میان قوی و ضعیف از بنی آدم من آن مرگ

الَّذِي أَفْرَقَ بَيْنَ الْأَخَوَةِ وَالْإِخْوَانِ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَخْرَجَ لِلدُّوْدِ وَالْقُصُورِ أَنَا الْمَوْتُ

که جدا می میکنم میان خواهران و برادران من آن مرگ که خواب کنم خانه را و کور را من آن مرگ

الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ وَيُخْرِجُ

ایک گن شمار اگرچہ ہنسہ اور کوشش کے ساتھ

مَتَىٰ فَإِذَا نَزَلَ الْمَوْتُ عَلَى أَحَدٍ فَأَمَّا مِنْ يَدَيْهِ عَلَىٰ حَوِيَّتِهِ يَقُولُ النَّفْسُ

از من پس چون فرو آید بزرگ بر کسی بایستد پیش روی اوست بر صورت خود پس از آن گوید قلمم را که

اَنْتُمْ وَمَا تَرْيَبُنَا قَالَ اِنَّا الْمَوْتُ الَّذِي أَخْرَجَكُمْ مِنَ الدُّنْيَا وَاجْعَلْ لَكُمْ اَنْتُمْ

تو کیستی و چه بخوانی گوید من آن مرگم که هر دو تن گشتیم ترا از دنیا و کردارم از دستا بیستم

فَذَوِّبْكَ أَرْمَلَةً وَمَا لَكَ مَوَدَّةَ وَثَائِينَ وَرَثَتِكَ الَّتِي لَا تَحْيِيهِمْ وَكَهْ يَحْيِيكَ

وزن ترا بهمه دلیل ترا میراث کرده شده میان در شان تو هم کرد دست ناری انسان است

فِي حَالِ جَوْدِكَ فَإِنْ بَقِيتَ لِنَفْسِكَ خَيْرًا لِيَوْمِ جَاءَتْ إِلَيْكَ وَأَنْتَ تَقُولُ

البشان در حال نزول تو یس اگر پیش فرستاده برای نفس خود عمل نیک امر و زاهد بسوی خود و اقسام ترسانه را

فَإِذَا سَمِعْتِ النَّفْسَ مِنَ الْمَوْتِ حَوَّلَ وَجْهَهُ إِلَى الْحَائِطِ فَتَرَى

کس این مقام را از کس ببرد و در روی خود را بسوی دیوار بیاید

موت قایم باین دیدیم تحول وجهها الی جانب الاخری فترت اولی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

فأما بين يدي ما قال الميت الم لعرفني أنا الميت الذي لي

١٠٠

روم والدیك و انت بنظر اینها و له تنفعهما اليوم اخذ روحك

۱۰۲

حی یطراولادک الیک ولا ینفعونک وانا الموت الذی قد اشیئت
 ناکم به بینہ اولاد تو بگوئی تو دلقم سخا اندرسانند ترا من ان مرگ که بر من پیشین ها کردم

١٩٨٨

لغرض اصابه قد استازوه عیب که یقول که الموت و یقین
بل تو نهی گفته شد مرا که به تحقیق برونز را نه در ذره از شما پس از آن گوید و مرا که که بگویند

استاذنا في علم الله تعالى

دینار را پس گوید: دیم دینار خود رکنده که گشته بعد از آن آفرین خداست دینار را

10

عَلَى صُورَةِ حُجُوزَةٍ فَقَالَ الدُّنْيَا يَا عَاصِي أَمَا تَسْتَعِيذُ بِأَنْتَ أَوْنَبْتُ فِي وَلَمْ

بر صورت پرزن پس گوید دنیا ای کینه دار آیا جانشین تو گناه دوی بودی و باز

يَمْنَعُ عَنِ الْمَعَاصِي إِنَّكَ طَلَبْتَنِي وَأَنَا مَا طَلَبْتُكَ حَتَّى أَتَاكَ لَا تَقْرَبُ إِلَّا

نمادستی خود را از گناه ها بجزئی و طلب کردی مرا من طلب نکردم ترا آنکه تحقیق تو فرقی نیکنی و اما طلال را

مَنْ الْحَرَامُ طَلَبْتَ أَنْكَ لَا تَفَارِقُ الدُّنْيَا فَإِنَا بَرِيٌّ مِنْكَ وَمِنْ عَمَلَاتِ

از حرام گمان داشتی تو جدا نمیشوی از دنیا پس من بر ارم از تو از عمل تو

وَيَرَى مَا لَكَ قَدْ وَقَعَ فِي يَدِ غَيْرِهِ فَيَقُولُ أَلَا يَا عَاصِي إِنَّكَ قَدْ

و بیند مال خود را که بجزئی افتاده در دست دیگر پس گوید ای عاصی به تحقیق تو

كَسَبْتَنِي لَغَيْرِ حَقٍّ وَلَا تَصَدَّقْ قَسْبِي عَلَى الْفَقْرَاءِ وَالْمَسْكِينِ الْيَوْمَ وَقَعَتْ

کسب کردی مرا بغير حق و صدقه نکردی مرا بر فقرا و مسکین امروز افتاد

بِيَدِ غَيْرِكَ وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى يَوْمَ لَا يُنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ

دست غير تو و گویا این فرموده خداست روزی که نفهم کند کسی را مال و فرزندان مگر کسی که آمد نزد خدا

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ فَيَقُولُ يَا رَبِّ ارْجِعْنِي لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ فَيَقُولُ اللَّهُ

با دل سلامت از گناه پس گوید آن محقر ای رب من باز گردان مرا شاید که عملی صالح کنم در آنچه ترک کردم پس صلیم پس گوید خدا

تَعَالَى إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَكَانَ يُسْتَفْتَى عَنْهُمْ وَكَانَ يُجِبُ

تعالی چون آید اجل ایشان تاخیر نکنند از آن بقدر یک ساعت و نه تعلیم کنند و هرگز مهر نکنند

اللَّهُ تَنْفَسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا تَنَفَّسًا أَخَذَ رُوحَهُ إِنْ كَانَ مُؤْمِنًا فَعَلِيَ السَّعَادَةَ

خدا استعجال بچکس روح آن آید اجل او پس از آن بگردد ملک الموت روح را اگر باشد مؤمن پس بر سر کعبه میبرد

وَإِنْ كَانَ مُنَافِقًا فَعَلِيَ الشَّقَاوَةَ وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِنْسَانِ

و اگر باشد منافق پس بر سر کعبه میبرد و آن فرموده خداست حقار به تحقیق اعمال نامرد نیکیان

لَفِي عِلَلَيْنِ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَّارِ لَفِي سَجَنٍ يَا بْ فِي ذِكْرِ مَلِكِ

در کتبینه در علیلین است حقار به تحقیق اعمال نامرد کاران بر آئینه در سجن است باب در ذکر ملک الموت

الْمَوْتِ إِنَّهُ كَيْفَ يَأْخُذُ الْإِنْسَانَ وَاسْمُ ذِكْرِي كِتَابُ السَّلَوى عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ

کرمی چگونه میگیرد ارواح ذکر شده در کتاب سلوی از مقاتل بن

لِيَمَّا نَ رَحِمَهُ اللَّهُ إِنَّ مَلَكَ الْمَوْتِ كَانَ كَسِرِّي فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ

سلطان رحمت کند و بر اندام ملک که تحقیق ملک الموت است در ششمی در آسمان

وَيُقَالُ فِي السَّمَاءِ الرَّابِعَةِ خَلَقَهُ اللَّهُ ثُمَّ تَوَزَّوْهُ سَبْعُونَ أَلْفَ قَاعَةٍ وَكَرَّرَهُ

و گفته میشود که آن هست در آسمان چهارم است آفریده او را خدا شصت و هفتاد و هزار بار و تکرار کرد

الرَّبْعَةَ أَجْمَعَةً ثُمَّ لَوَّ بِأَجْمَعِ جَسَدِهِ بِالْعِيُونِ وَالْأَلْسِنَةِ فَقَدِرَ خَلْقَهُ مِنْ

چهار بار بال است و برست تمام بدن او به چشمها و زبانها بقدر همه مخلوق از

الْأَدْمِيِّ وَالطَّيُورِ وَالسَّبَاعِ وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْمَخْلُوقَاتِ مِنَ الْأَدْمِيِّ وَالطَّيُورِ

آدمیان و پرندگان و درندگان و هیچ یک از این مخلوقات از آدمیان و پرندگان

وَالْأَوْجُوشِ وَكُلِّ ذِي رُحَةٍ وَكَرَّرَ فِي جَسَدِهِ وَجُوعَيْنِ وَبَدَنَيْنِ فَيَأْخُذُكَ

و حیوانات و حتی و پر صاحب روح هر که ملک الموت را در بدن او روحی است و جسمی است و بدنی است و بدنتی است و بدنتی است و بدنتی است

بِذَلِكَ وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ مَلَكَ الْمَوْتِ لَشَيْءٌ أَوْجَعُ مِنْ

روح آدمیان و فرمود بنابر این است که قاطع علیه السلام که تحقیق ملک الموت را داشت روی یک روی بدن او

يَدَايِهِ وَوَجْهُهُ قَرَأَ ظَهْرَهُ وَوَجْهُهُ عَنْ يَمِينِهِ وَوَجْهُهُ عَنْ شِمَالِهِ وَوَجْهُهُ عَلَى رَأْسِهِ

و یک روی او پیش پست و دارد و یک روی او از جانب راست و دارد و یک روی او از جانب چپ و دارد و یک روی او بر سر او

وَوَجْهُهُ تَحْتَ قَدَمَيْهِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ تَأْتِيكَ الْوُجُوهُ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و یک روی او از روی پای و دارد گفته شد ای رسول الله برای چیست این رویهای ملک الموت پس فرمود وسطه علیه

وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَمَّا الْوُجُوهُ الَّتِي عَنْ يَمِينِهِ فَيَقْبِضُ بِأَرْوَاحِ أَهْلِ الْمَشْرِقِ وَ

و اگر و سلم بر چه از روی که از جانب راست است پس قبض میکند بدان ارواح اهل مشرق را و

أَمَّا الْوُجُوهُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ فَيَقْبِضُ بِأَرْوَاحِ أَهْلِ الْمَغْرِبِ وَأَمَّا الْوُجُوهُ الَّتِي عَنْ

و بر چه از روی که از جانب چپ است پس قبض میکند بدان ارواح اهل مغرب را و بر چه از روی که

وَرَأْسُهُ فَيَقْبِضُ بِأَرْوَاحِ أَهْلِ الْبَأْسِ وَأَهْلِ النَّارِ وَأَمَّا الْوُجُوهُ الَّتِي عَنْ

پیش پست است پس قبض میکند بدان ارواح اهل کبائر و اهل دوزخ را و بر چه از روی او که در پیش

يَدَيْهِ فَيَقْبِضُ بِأَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنْ أَتَمِّي وَأَمَّا الْوُجُوهُ الَّتِي

دارد پس قبض میکند ارواح مردان مؤمنین و زنان مؤمنات از دست من و بر چه از روی که

عَلَى رَأْسِهِ فَيَقْبِضُ بِهِ أَرْوَاحَ أَهْلِ السَّمَاءِ وَأَمَّا الْجِدَارُ الَّذِي تَحْتَهُ مُصِيفٌ

بر سر اوست پس بعض میکند بدان ارواح اهل آسمان را و هر چه آن رسم که از برنگ اوست پس قبض میکند

أَرْوَاحَ الْبُحْرِ وَقَالَ فَيَأْخُذُ بِتِلْكَ الْيَدِ دُحْرًا وَيَنْظُرُ بِالْوَجْهِ الَّذِي يُجَادِيهِ

ارواح بحر را و فرمود اخفرت پس میگردد ملک الموت بان دست روح او را و می بیند آن روحی که در برابر اوست

وَكَذَلِكَ يَقْبِضُ بِلَا وَاسِعٍ الْخَالُوفِينَ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَأَذَا مَاتَتْ نَفْسٌ حَتَّى تَلْجِزَ

و همچنین قبض میکند بدان ارواح همه مخلوق را در هر جای پس چون میرود نفس کسی در دنیا

ذَهَبَ عَيْنٌ مِّنْ جَسَدِهِ وَيُقَالُ إِنَّ لَهُ أَرْبَعَةَ أَوْجِهًا وَهُوَ الْقَدِيمُ وَالثَّانِي

بر روی چشمی از بدن ملک الموت و گفته میشود که ملک الموت را چهار روی است اولی در پیش اوست و دوم

عَلَى رَأْسِهِ وَالثَّلَاثُ عَلَى ظَهْرِهِ وَالرَّابِعُ تَحْتَ قَدَمَيْهِ فَيَأْخُذُ أَرْوَاحَ الْبُحْرِ

بر سر اوست و سوم بر پشت او و چهارم زیر او قدم اوست پس میگردد ارواح همه آن

قَائِلًا لِّلْمَلَائِكَةِ مِنَ الرَّجُلِ الَّذِي عَلَى رَأْسِهِ وَأَرْوَاحَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الرَّجُلِ الَّذِي فِي قَدَمَيْهِ

و میگوید از آن روحی که بر سر دارد و میگوید و ارواح مؤمنین را از رویی که در پیش دارد و میگوید

وَأَرْوَاحَ الْكَافِرِينَ مِنَ الرَّجُلِ الَّذِي وَرَاءَ ظَهْرِهِ وَأَرْوَاحَ الشَّيَاطِينِ وَالْجِنِّ مِنَ الرَّجُلِ

دارد ارواح کافران از رویی که بر پشت دارد و میگوید و ارواح شیاطین و جنات را از پشت روی

الَّذِي تَحْتَ قَدَمَيْهِ وَاحِدًا رَّجُلًا عَلَى جَبْرِ جَسَدِهِ وَالْآخَرَى عَلَى سُرِيرٍ أَلْبَنِيَّةٍ

که زیر سر او قدم دارد و یک پای ملک الموت بریل در زیر است و پای دیگرش بر تخت است

وَيُقَالُ مَنْ عَظُمَتْ كَوْصُتُهُ مَاءُ جَمِيعِ الْبُحُورِ وَالْأَنْهَارِ عَلَى رَأْسِ مَلِكِ الْمَوْتِ

و گفته میشود از کلاهی ملک الموت که اگر در کوزه شود آب تمام دریاها و چوینها بر سر ملک الموت

مَا رَقَعَتْ قَطْرَةٌ عَلَى الْأَرْضِ وَيُقَالُ إِنَّ الدُّنْيَا بِأَسْرَافِهَا فِي جَنْبِ مَلِكِ

نخورد بافتاد یک قطره بر زمین و گفته میشود که به تحقیق تمام دنیا در پهلو ملک الموت

الْمَوْتِ كَحُزَانٍ قَدْ وُضِعَ عَلَيْهِ كُلُّ شَيْءٍ وَوُضِعَ بَيْنَ يَدَيْ رَجُلٍ لَيًّا كَلَاهُ

مانند یک حزن است که بناده باشد برای چیز و بناده شود آن خواهی پیش رویی نشسته تا که خود آنرا

فَيَأْكُلُ مَا شَاءَ فَكَذَلِكَ مَلِكُ الْمَوْتِ فِي الْخَلَائِقِ وَيَقْلِبُ مَلِكُ الْمَوْتِ الدُّنْيَا

پس بخورد و آنچه خواهد پس همچنین ملک الموت در جمیع مخلوق میگرداند ملک الموت دنیا را

پس بخورد و آنچه خواهد پس همچنین ملک الموت در جمیع مخلوق میگرداند ملک الموت دنیا را

فِي رَاحَتِهِ كَمَا يُقَلِّبُ الرَّحُلُ دِرْهَمًا وَيَقَالُ لَا يَنْزِلُ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَّا إِلَى

در کف دست خود میگرداند کسی اومد و گفته میشود که فرود می آید ملک الموت هر بوی

الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَهُ لِقَبْضُ رُوحِهِ السَّبْعُونَ أَلْفَ نَفْسٍ يُقَالُ

سبعون آن در سولا برای ایشان با سلام و برای او میبین که آن ارواح درندگان و چهارپایان و مائکات و انسان

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا فَنَى الْخَلْقَ كُلَّهُ مِنْ النَّاسِ وَغَيْرِهِ يُطَوِّلُ الْعَمَلُ إِلَى عِلْجٍ

که به تحقیق خدا بی نهایت جان فدا کند مخلوق را همه از مردمان و غیر آن نماید و میشود چشمهای کبریا

مَلَكُ الْمَوْتِ كُلُّهَا وَيَبْقَى ثَمَانِيَةٌ يُقَالُ هِيَ جِبْرَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَ

ملک الموت بود و هر آن را میماند چشم او برای هفت کس گفته میشود که آن چهار کس برای ایل و اسرافیل و

عِزْرَائِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَرَبْعَةٌ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاقَامَةُ

و عزرائیل و میکائیل و چهار اند از پروردگار آن عرش برای ایشان با سلام و هر یک شایسته

أَنْتَهَاءِ الْأَجَالِ فَيُقَالُ إِنَّ مَلَكُ الْمَوْتِ إِذَا رَفَعَ الْيَدَ نَسَخَ الْمَوْتَ وَالْمَرْفُوعُ

و کت تمام شدن اجلهاست پس گفته میشود که به تحقیق ملک الموت چون بردارد شود بوی اوست و مرص گوید

رَافِعٌ وَسَيِّدِي مَتَى أَقْبِضُ رُوحَ الْعَبْدِ وَعَلَى أَيِّ حَالٍ وَهَسْتِ أَرْفَعُ

ای منبود من و پیشوای من کدام وقت قبض کنم روح بنده مرا و بر کدام حال و صورت بردارد او را

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا مَلَكُ الْمَوْتِ هَذَا عَبْدٌ غَيْبِي لَا يَدْرِي عَلَيْهِ أَحَدٌ غَيْرِي

گوید خدا بی نهایت ای ملک الموت این عمل غیبی است که اطلاع ندارد بر روی کسی غیر من

وَلَكِنْ أَعْلَمُكَ إِذَا جَاءَ وَقْتُهُ وَاجْعَلْ لَكَ عِلَامَاتٍ تَقِفُ عَلَيْهَا هِيَ دَانَ

و لکن به منزه ام چون آید وقت او و گردانم برای تو نشانهای که واقعه خواهد شد بر آن ساعت خود را نشانی

الْمَلَكُ الَّذِي هُوَ مَوْكَلٌ عَلَى الْأَنْفَاسِ يَأْتِي إِلَيْكَ فَيَقُولُ لَيْسَ أَنْفَاسُ

آن فرشته که او مسلط است بر دنیا می آید نزد تو پس گوید که تمام مملکت و دهرها

فَلَا دِينَ بَيْنَ فُلَانٍ وَالْمَلَكُ الَّذِي هُوَ مَوْكَلٌ عَلَى الْأَرْزَاقِ وَالْأَعْمَالِ يَقُولُ

فلان این فلان و آن فلان فرشته که او مسلط است بر روزیها و عملها نزد تو گوید

لَقَدْ رَزَقَهُ وَعَمَلَهُ فَإِنْ كَانَ مِنَ السَّعْدِ يَنْبَغِي أَنْ عَلَى اسْمِ الَّذِي هُوَ مَوْكَلٌ

تمام شد رزق او و عمل او پس اگر باشد از شانس از بختی آن ظاهر شود بر نام او که فرشته شده است

فِي صَحِيفَةٍ الَّتِي عِنْدَ مَلِكِ الْمَوْتِ خُطَّ مِنَ النُّورِ حَوْلَ اسْمِهِ وَإِنْ
 در صحیفه که آن نزد ملک الموت خُط از نور گرد آید نام او در آن

كَانَ مِنْ الْأَشْقِيَاءِ تَبَيَّنَ خُطُّهُ مِنَ السَّوَادِ لَمْ يَكُنْ يَتِمُّ لِمَلِكِ الْمَوْتِ
 باشد آنکس از بد بختان ظاهر شود خطی از سیاه پس از آن تمام میشود ملک الموت را

عَلِمَ بِذَلِكَ حَتَّى يَسْقُطَ عَلَيْهِ رَقَّةٌ مِنَ الشَّجَرَةِ الَّتِي تَحْتَ الْعَرْشِ مَكْتُوبٌ
 علم باین علامات تا آنکه می افتد بر وی یک برگ از درختی که آن زیر عرش است و برش شده

عَلَيْهَا أَسْمَاءُ فَحِينَئِذٍ يَقْبُضُ رُوحَهُ وَرُوحِي عَنْ كَيْسٍ الْأَخْبَارِ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 بر آن درخت نام آنکس پس درین وقت قبض میکند ملک الموت روح او و روایت شده از کتب جبار که تحقیق در این

خَلَقَ شَجَرَةً تَحْتَ الْعَرْشِ عَلَيْهَا أَوْدَاقُ الْعِبَادِ كُلِّ الْخَلَائِقِ فَإِذَا انْقَضَى
 آفرید درختی را زیر عرش که بر آن درخت اوداق بشر و همه مخلوق پس چون تمام شود

أَجَلَ الْعَبْدِ وَيَقْبُضُ رُوحَهُ أَوْ رُوحِي عَنْ كَيْسٍ الْأَخْبَارِ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 اجل بنده را قبض میکند روح او و روایت شده از کتب جبار که تحقیق در این

عَنْ رَأَيْلٍ فَيُطْلَعُ فَأَمْرٌ يَقْبُضُ رُوحَهُ صَاحِبُهَا وَبَعْدَ ذَلِكَ يُسْمَوْنَ
 در کتاب رعا یل پس مظلوم میشود و عزرائیل برین سبب پس بر میکند قبض کردن روح صاحب آن در آن زمان مانند او

مِثْلَانِي السَّمَاءِ وَهُوَ حَيٌّ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَرْبَعُونَ يَوْمًا وَيُقَالُ أَرْبَعِينَ
 مرده در آسمان و حال آنکه زنده می باشد بر روی زمین چهل روز و گفته میشود که تحقیق در کتاب

عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا قِيَّ عَلَى مَلِكِ الْمَوْتِ بِصَحِيفَةٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فِيهَا اسْمُ مَنْ
 علیه السلام می آید بر ملک الموت یک درختی از نزد خداست که در آن درخت نام آنکس

أَمْرٌ يَقْبُضُ رُوحَهُ وَالْمَوْضِعُ الَّذِي يَقْبُضُ فِيهِ وَالسَّبَبُ الَّذِي يَقْبُضُ
 امری که قبض میکند روح او و آنجا که قبض کرده شود و آن سبب که قبض کرده شود

رُوحُهُ عَلَيْهِ وَذَكَرَ أَبُو الْلَيْثِ السَّمَوِيُّ قَدْ دِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَتَلَ
 روح او بر آن سبب و ذکر کرد ابواللیث سمرقندی رحمت کند خدا تعالی بر کسی که مازل میشود

قَطْرَتَانِ مِنْ تَحْتِ الْعَرْشِ عَلَى اسْمِ صَاحِبِ أَحَدِهَا خَضِرٌ وَآخَرُهُ
 دو قطره از زیر عرش بر نام صاحب آن که از آن دو قطره نریزاند دیگر

عزرائیل

عزرائیل

بَيْنَا قَدْ أَقْبَعَتْ خَضْرَاءُ عَلَى أَيِّ سِمٍ كَانَ عُرِفَ أَنَّهُ شَقِيٌّ وَإِذَا

پس چون واقعه ظهور یزدان بر هر نام که باشد شناخته شود و اینکه تحقیق وی چیست

وَقَعَتْ الْبَيْضَاءُ عَلَى أَيِّ سِمٍ كَانَ عُرِفَ أَنَّهُ سَعِيدٌ وَأَمَّا مَعْرِفَةُ الْمَوْضِعِ

و افشود نمود سفید بر هر نام که باشد شناخته شود و اینکه تحقیق کیست است و هر چه شایسته است

الَّذِي يَمُوتُ فِيهِ يُقَالُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ مَلَكًا مَوْكَلًا بِكُلِّ مَوْلُودٍ

که می میرد آنکس در آنجا پس گفته میشود که تحقیق خدا تعالی آفرید فرشته که سلسله است بر هر زائیده و شده

يُقَالُ لَهُ مَلَكُ الْأَرْحَامِ فَإِذَا وَلِدَ مَوْلُودًا مَرَّ اللَّهُ أَنْ يَنْزِلَ فِي النُّطْفَةِ

گفته میشود و آن فرشته را فرشته رحم ا پس چون زایید مولود امر کند خدا تعالی پس فرشته را این که بیازد و نطفه

الَّتِي فِي رَحْمِ امْرِئٍ مِنْ تَرَابِ الْأَرْضِ الَّتِي يَمُوتُ عَلَيْهَا قَبْدٌ وَالْعَبْدُ حَيْثُ مَا

کمان در رحم مادر وی است از خاک آن زمین که خوابد بر او پس میبرد و آن بنده هر جا که

يَبْدُو وَحَتَّى يَعُودَ إِلَى مَوْضِعِ رُفْعِ تَرْبَةِ ذَلِكَ النُّطْفَةِ مِنْهُ فَيَمُوتُ

میگردد تا آنکه رجوع میکند به جای آنکه برداشته شده خاک آن نطفه از آنجا پس میرد

فِيهَا وَعَلَى هَذَا أَيْدِي الْقَوْلِ تَعَالَى قُلْ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَسُودُكُمْ لِبَرِّ الدِّينِ

در آنجا و بر این امر دلالت میکند قول خدا تعالی بگو اگر را شنید شما در زمانهای خود است بر آید بر دین هر کس

كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَعَلَى هَذَا أَحْكَمُ أَنَّ مَلَكَ الْمَوْتِ كَانَ

فرشته مرگ و بر ایشان کشته شدن بسوی کشتن گاه ایشان و بر این حکایت شد که بر تحقیق ملک الموت بود

يُظْهَرُ فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ فَدَخَلَ نَوْمًا عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ أَوْوَدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

که ظاهر میشود در زمان اول پس داخل شد روی بر سلیمان پسر داود بر ایشان باد سلام

فَأَحَدُ النَّظَرِ فِي شَبَابٍ عِنْدَهُ فَأَرْتَعَدَا الثَّابِتُ مِنْهُمَا غَابَ مَلَكُ الْمَوْتِ

پس تنزد کرد و درین راه را جو اسد که نزد سلیمان بود پس بلرزید آن جوان از ملک الموت پس چون رفت ملک الموت

قَالَ الثَّابِتُ يَا بَنِي اللَّهِ أَرِيدُ أَنْ تَأْمُرَ الرَّبِّ لِي بِتَحْمِلَتِي إِلَى الصِّينِ فَأَمَّا

گفت آن جوان ای پسر خدا میخواهم امر کنی باور تا آنکه برداشته شود مرا سوی صین پس امر کرد

سُلَيْمَانَ الرَّبِّ فَحَمَلَتْهُ إِلَى الصِّينِ فَجَاءَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى سُلَيْمَانَ فَسَأَلَهُ

پس سلیمان باور پس برداشته بود او را بر صین پس آمد ملک الموت به سلیمان علیه السلام پس سأل او را

سَمِعْتُ سَبَبَ نَظَرِهِ إِلَى الثَّابِتِ فَقَالَ إِنِّي أُعِيتُ أَنْ أَقْبِضَ رُوحِي فِي ذَلِكَ

روز سبب نبردیدن وی بان جوان پس گفت ملک الموت تحقیق من تا بر ششده ام بانکه قبض کنم روز او را

الْيَوْمَ بِالصِّينِ وَأَمَّا عِنْدَكَ فَتَجِبْتُ مِنْ ذَلِكَ فَأَخْبَرَهُ سُلَيْمَانُ

روز به چین پس ویدم او را نزد تو پس نجیب کردم از آن پس خبر کرد او را سلیمان

بَقِصَّتْ كَيْفَ سَأَلَنِي أَنْ أَمُرَ الرَّحِمَ لِتَحْمِلَهُ إِلَى الصِّينِ فَقَالَ مَلِكُ الْمَوْتِ

به قصه آن جوان که چگونه سوال کرد و مرا اینکه امر کنم مادر را تا برداشته بر داورا بچین پس گفت ملک الموت

أَنَا قَدْ قَبِضْتُ رُوحَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَ بِالصِّينِ وَفِي خَبَرِ غَيْرِي قَالَ إِنْ

کر من به تحقیق قبض کردم روح او در آن روز به چین و در حدیث دیگر چنین گفته میشود که تحقیق

مَلِكُ الْمَوْتِ أَعْوَانًا يَقُومُونَ بِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ الْأَتْرَى أَنَّهُ رُويَتْ

ملک الموت را مد کنند گانند که اقامت کنند و قبض نمودن ارواح آیاتی نیز که به تحقیق روایت شده که

رَجُلًا أَلْقَى عَلَى لِسَانِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِمَلِكِ الشَّمْسِ فَاسْتَأْذَنَ هَذَا

شخصی انداخته شده بود بر زبان وی اینکه میگوید ای خدا بفرشته آفتاب را پس اذن خواست این

الْمَلِكُ رَبِّهِ فِي زِيَارَتِهِ فَلَمَّا تَرَ عَلَيْهِ قَالَ إِنَّكَ تَكْثُرُ الدُّعَاءَ لِي

فرشته آفتاب از بخواه روز زیارت کردن این شخص پس چون فرود آمد برین فرشته این شخص گفت این شخص که نویسد دعا میکند

فَمَا حَاجَتُكَ قَالَ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَحْمِلَنِي إِلَى مَكَانِكَ وَتَسْأَلَ عَنِّي مَلِكُ

پس چیست حاجت تو گفت حاجت من ستوانی است که برداری گویای مکان تو و سوال کنی از ملک

الْمَوْتِ أَنْ يُجَاهِدَنِي بِاقْتِرَابِ حُلِيِّ حِمْلِهِ وَأَقْعُدَهُ فِي مَقْعَدِهِ مِنَ

الموت اینکه بجز کند مرا به نزدیک شدن اجل من پس برداشت فرشته آفتاب این شخص را و نشاند بر جای مقعدش

الشَّمْسِ ثُمَّ صَعِدَ إِلَى مَلِكِ الْمَوْتِ وَذَكَرَ لَهُ أَنَّ رَحْلًا مِنْ بَنِي آدَمَ

آفتاب پس بالادست فرشته گویای ملک الموت گفت او را که به تحقیق شخصی از بنی آدم انداخته شده بود

عَلَى لِسَانِهِ أَنْ يَقُولَ كَلِمَاتٍ عَلَى اللَّهِ غُفِرَ لِي وَلِمَلِكِ الشَّمْسِ وَقَدْ طَلَبَ

بر زبان و مرا اینکه میگوید بر دقت که نماز خواندی ای خدا بفرشته آفتاب را و به تحقیق خواست

مَنْ أَنْ أَطْلُبَ مِنْكَ أَنْ تُعَلِّمَهُ أَجَلَهُ مَتَى قَرُبَ لِيَسْتَعِدَّ لَهُ فَظَرَ مَلِكُ

آن شخص از من اینکه بخواهم از تو آموخه کنم که او را بچهار روز و یک شب و دو روزی او پس خواست

الموت فی کتابه فقال هیئات ان لصاحبك سائنا عظیما وهو ان الله

الموت در کتاب خود پس گفت بیهست به تحقیق رفیق تراشان عظیمست و ان الله که تحقیق

لا یموت حتی یتجلس فی مجلسك من الشمس فقال قد جلس مجلسی فیها

وای نیز و تا که بمشیت در ایام شمسین ترا از آفتاب پس گفت آن فرشت آفتاب که تحقیق نشست و در ایام شمسین

فقال ملک الموت توفتد رسلنا علی ذلک و لم یکن لایفرطون و اما

پس گفت ملک الموت میریزند او را فرستاده گان ما را بخدا و او شان تقصیر نمکند و لیکن

انتهاه احوال الیها کفر و الطیور ففی الخیر عن النبی صلی الله علیه و آله و سلم

تمام شدن احوالهای طایران و در میان پس در حدیث از پیغمبر صلی الله تعالی علیه و سلم

سئل ان الله قال احوال الیها کفر فی ذکر الله تعالی فاذا انزل کواذکر

که به تحقیق فرمود ای طایران ایها را و نیست هر ملک الموت را از قبض کردن از او تا پس از آن تحقیق نمکند

الله تعالی هو قاتل الارب و اسیر و اما اذینف الی ملک الموت کما اذینف

خدا تعالی است قبض کننده ارواح و چون این نیست که است کرده غده قبض کردن ارواح ملک الموت بخدا که است کرده

القتل الی القاتل و الموت الی الافرأض و علی هذا یدل قوله تعالی

قتل بوسی قاتل و نیست کرده شده با مراض و بر همین امر دلالت کند قول و سجاده خدا تعالی

الله یتوفی الانیفس و ینف موتها و التي کلم تمک فی مقامها فیمسک

می میراند نفس را از وقت مرگ آنها ای میراند آن نفسها را که مرده در وقت خواب آنها پس باز از او آنها را

التي قضی علیها الموت و یرسل الی اخری الی اجل مسمى ان فی ذلک

که حکم کرده بر آنها بمردن و میرساند آن دیگر را که در وقت خواب قبض کرده و اجل مقرر شده به تحقیق در آن

لا یت لقو تم یتفکرون باب فی ذکر جواب الروح و فی الخبرات

بر این نشانه است برای قوی که نمکند باب فی ذکر جواب روح در خبرات

ملک الموت اذ اراد قبض الروح یقول الروح لا اطیعک ما کفر

ملک الموت چون اراده کند قبض کردن روح را گوید روح زمان برداری نمی ترا نادانم

يَا حُرَّ اللَّهُ تَعَالَى بِذَلِكَ يَقُولُ مَلِكُ الْمَوْتِ مَرِيَّا اللَّهُ تَعَالَى بِذَلِكَ
 ارنگه خداست بر آن پس گوید ملک الموت اگر چه مرا خداست بر این نفس کردن تو

فَيَطْلُبُ الرُّوحَ مِنْهُ الْعَلَامَةُ وَالْبُرْهَانُ يَقُولُ الرُّوحُ إِنَّ رَبِّي
 پس طلب کند روح از ملک الموت علامت را و دلیل را پس گوید روح تحقیق برادر دگارسن

خَلَقَنِي وَأَدْخَلَنِي فِي جَبَدِي وَلَمْ تَكُنْ عِنْدَ ذَلِكَ فَالْآنَ تَرِيدُ أَنْ
 آفرید مرا و داخل کرد مرا در بدن من و بدوی که تو نزد آنوقت پس همان خواهی انیکه

تَأْخُذَنِي فَيَرْجِعُ مَلِكُ الْمَوْتِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى يَقُولُ إِنَّ عِبْدَكَ يَقُولُ
 قبض کن مرا پس رجوع کند ملک الموت بسوی خداست و گوید تحقیق بنده تو میگوید

لَكَ أَوْ كَذًا وَيَطْلُبُ الْبُرْهَانَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى صَدَقَ رُوحُ عَبْدِي
 که او کذ است و طلب میکند دلیل را پس گوید خداست راست گفته روح بنده من

يَا مَلِكُ الْمَوْتِ اذْهَبْ إِلَى الْجَنَّةِ وَخُذْ ثِقَاتَهَا وَعَلَيْهَا اسْمِي مَكْتُوبٌ
 ای ملک الموت برو بسوی جنت و بگیر یک سب که بر آن نام من نوشته باشد و

يَا زَهَارُ رُوحِ عَبْدِي يَذْهَبُ مَلِكُ الْمَوْتِ فَيَأْخُذُهَا وَعَلَيْهَا مَكْتُوبٌ
 ای زهار روح بنده من میرود ملک الموت بجهت پس بگیر و آن سب که بر آن نوشته باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيُرِيهِ فَإِذَا رَأَاهُ رُوحُ الْعَبْدِ يَخْرُجُ مَعَهُ
 و نماید آن سب را پس چون ببیند آن سب روح بنده میرود و آنرا

النَّشَاطُ بَابُ فِي ذِكْرِ جَوَابِ الْأَعْضَاءِ وَفِي الْخَيْرِ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ
 بدن است باین باب در ذکر جواب اعضا و در حدیث است که چون اراده کند خدا

تَعَالَى يَقْبِضُ رُوحَ عَبْدِهِ يَخِي مَلِكُ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ الْقَمْرِ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ
 خداست قبض کردن روح بنده را میاید ملک الموت از طرف دامن تا قبض کند روح او را

مِنْهُ فَيَخْرُجُ الذِّكْرُ مِنْ فِيهِ وَيَقُولُ لَا سَبِيلَ لَكَ فِي هَذِهِ الْجَهَنَّمَ
 از طرف دامن پس میرود می آید ذکر از دامن او و گوید ذکر نیست راه ترا در این جهنم

وَأَتَتْهَا جَرِي فِيهِ دَكْرُ رَبِّي فَيَرْجِعُ مَلِكُ الْمَوْتِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
 و جز این است که جاری در بدن دامن ذکر است پس رجوع میکند ملک الموت بسوی خداست

وَيَقُولُ يَا رَبِّ اِنْ عَبْدَكَ يَقُولُ كَيْتَ وَكَيْتَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى

دکتر ای رب من: تحقیق بنده تو میگوید چنان و چنین پس تو نیز خدا بیجا

اَقْبِضْ رُوحًا مِنْ جَمَّةٍ أُخْرَى فَيُحْيِي مَلِكَ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ الْيَدِ لِيُخْرِجَ

قبض کن روح دوم از جگه دیگر پس آید ملک الموت از طرف دست تبارک که در

مَمْدُ فَيَقُولُ الْيَدُ الْمَلِكُ الْمَوْتُ لَا سَبِيلَ لَكَ اِلَى فَاِنِّي تَصَدَّقْتُ كَثِيرًا

از طرف دست پس گوید دست ملک الموت راست راه ترا پس جسعی من سزاوارده ام بسیار

وَمَسَحْتُ رَأْسَ الْبَيْتِ وَكُتِبَ الْعِلْمُ وَضُرِبَتِ السِّفْ عَلَى عُنُقِ الْكَافِرِ

مسح کرده ام سر بیت مرا و نوشته ام علم بر پیشانی او و زدند بر گردن کافران

تَرْتَبِعُنِي اِلَى الرَّجُلِ فَيَقُولُ لَا سَبِيلَ لَكَ مِنْ قَبْلِ فَاِنَّهُ تَقِي فِي الْوَجْهِ

پس از آن آید بطرف راست پس گوید پای نیست راه ترا از طرف من پس بپوشد صورتش را از جهت نماز است

اَلْجَمَاعَةِ وَعِبَادَةِ الْمَرْصُ مَجْلِسُ الْعِلْمِ وَالْعُلَمَاءُ تَقَرَّبُ اِلَى الْاَدْنَى فَيَقُولُ

ویدر مسجد باری و مجلس علم و علماء پس از آن آید ملک الموت جلوس کند و نزدیک تر آید

لَا سَبِيلَ لَكَ مِنْ قَبْلِنَا فَاِنَّهُ يَسْمَعُ بِنَا الْقُرْآنَ وَالذِّكْرَ فَيُحْيِي اَرْسَلَ

نیت راه ترا از طرف ما پس تحقیق و شنید بایمان قرآن را و ذکر را پس آید ملک الموت بوی

الْعَيْنَيْنِ فَيَقُولُ اَنْ لَا سَبِيلَ لَكَ مِنْ قَبْلِنَا فَاِنَّهُ نَظَرَ بِنَا اِلَى الْمَصَاحِفِ وَخَرَجَ

چنان پس گوید چنان نیست راه ترا از طرف ما پس بپوشد بایمان بوی قرآن را و بیرون

الْعُلَمَاءُ تَقَرَّبُ اِلَى الْمَوْتِ اِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَيَقُولُ يَا رَبِّ عَلَّمْنِي

عالمان پس از آن برود ملک الموت بطرف خدا بیجا و گوید ای رب علم مرا

اعضاء الْعَبْدِ بِالْحَجَرَةِ وَيَقُولُ كَذَا وَكَذَا فَيَقُولُ اَقْبِضْ رُوحًا فَيَقُولُ اللَّهُ

اعضاء بنده بریل و میگوید بنده چنین و چنین پس بگوید قبض کن روح دوم پس گوید خدای

تَعَالَى كَتَبَ اِسْمِي عَلَى لِقَاكَ وَارَاهُ رُوحَ عَبْدِي الْمَوْتِ مِنْ جَنِّي يَرْتَدُّ فَيَكْتَبُ

تعالی که بنویس نام من برکت خود و بیاورد از برده بنده من تا اگر بیند و در پس بنویسد

مَلِكُ الْمَوْتِ اَسْمَ اللَّهِ تَعَالَى كَفَرًا وَيُرِيهِ رُوحَ الْعَبْدِ فَيَحْيِيهِ فَيُخْرِجُهُ

ملک الموت نام خدا بیجا برکت خود و بنماید از برده بنده پس اجابت از پس برود آید

رُوحُ عَبْدٍ الْمُؤْمِنِ فَمِنْ أُنْسِ اسْمِهِ يَنْصَرِفُ عَنْ حَرَارَةِ النَّزْعِ فَيُجَرِّمُ

از روح بنده مؤمن پس از انشت نام او بجای تمام آزار آن تنم جان کند پس از آنکه

النَّشَاطُ فَكَيْفَ لَا يَنْصَرِفُ عَنْ الْعَذَابِ الْقَطِيعَةِ وَالْفَضِيحَةِ وَالذُّلِّ

نوشته پس چگونه نخواهد رفت از وی عذاب و بریدن از خدا و فضیحت و رسوائی و ذل و

كُتِبَ اللَّهُ عَلَى صُدُورِكُمْ مَوَاسِمُ اللَّهِ تَعَالَى وَالذُّلِيلُ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى وَلِلَّهِ

نوشته است خداوند بر سینه ای شما نام خداوند را در دو میل بر این قول خداوند تعالی است و

فَهُوَ عَلَى نَفْسٍ مِنْ رَبِّهِ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُ الْعَذَابُ وَأَهْوَالُ الْقِيَمَةِ وَفِي الْحَبَرِ

پس او بر نوری است از رب خود پس میگردد از وی عذاب و هولای قیامت و در حدیث است

إِذَا نَعِمَ الْعَبْدُ فِي النَّزْعِ يُنَادِي مُنَادٍ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ دَعَا حَتَّى يَسْتَرْجِعَ

که چون و نعم شود بنده در نزاع آواز کند آواز کننده از طرف رحمن بپايد که بگردد این بنده و آواز کند

فَإِذَا بَلَغَ إِلَى الصَّدرِ يُنَادِي مُنَادٍ دَعَا حَتَّى يَسْتَرْجِعَ وَكَذَلِكَ إِذَا بَلَغَ

پس چون رسد روح تا سینه آواز کند که آواز کننده که بگردد آواز کند و همچنین چون رسد روح

إِلَى الْوُكُتَيْنِ وَالشَّرْقَةِ فَإِذَا بَلَغَ إِلَى الْحَلْقِ يُنَادِي مُنَادٍ دَعَا حَتَّى

تا و کتف و زانو پس چون رسد روح تا حلق آواز کند که آواز کند که بگردد آواز کند

يُودِعُ الْأَعْضَاءُ بَعْضُهَا بَعْضًا فَيُودِعُ الْعَيْنَانِ وَيَقُولُ زَالَتِ الْأَعْيُنُ

وداع کند اعضا را با هم دیگر بعضی را پس و دواع کند چنان و گویند سلام باد

وَدَاعَ كُنْزِ الْأَعْضَاءِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى الْأَذْنَانِ وَالْيَدَيْنِ وَالرِّجْلَانِ وَيُودِعُ

علیک الى يوم القيمة وكذلك الاذانان واليدان والرجلان ويودع

بر تو تا روز قیامت و همچنین دواع کند گوشها و دستها و پاها و دواع کرده شود

الرُّوحُ وَالنَّفْسُ فَيَعُودُ بِاللَّهِ مِنْ وَدَاعِ الْإِيمَانِ عَنِ اللِّسَانِ وَيُودِعُ الْقَلْبَ

روح و نفس پس بپايد بگویم خداوند تعالی از دواع ایمان از زبان و دواع کردن دل

عَنْ مَرْفَعَةِ الرَّحْمَنِ فَيَبْقَى الْيَدَانِ بِالْحَرَكَةِ وَالرِّجْلَانِ بِالْحَرَكَةِ وَالْحَدَّ قَا

از معرفت رحمن بپايد پس باقی ماند دست بید حرکت کردن و پا بید حرکت کردن و در حدیث

از معرفت رحمن بپايد پس باقی ماند دست بید حرکت کردن و پا بید حرکت کردن و در حدیث

لَا بَصَرَ لَهُمْ وَأَلْأُذُنَانِ لَا سَمْعَ لَهُمَا وَالْبَدَنُ لَا دُورَ لَهُ فَلَوْ يَتَّبِعُ الْإِنْسَانُ

نیاید بنیاد روشن را دور گوش نیاید شنای آوازه و بدن نباشد دور و دور پس بر او نیاید فرار از آن

بَلَا شَيْءَ مَادَّةٍ وَالْقَسْبُ بِلَا مَعْرِفَةٍ فَكَيْفَ حَالُ الْعَبْدِ فِي الْحَدِّ لَا يَرَى أَحَدًا

بجز کمال شهادت و ایستادن دل بجز معرفت پس چگونه باشد حال آن بنده در حدی نبیند و آنجا کسی نبیند

وَلَا أَمَّا وَلَا أَوْ لَا ذَا وَلَا إِنْوَانًا وَلَا أَصْحَابًا وَلَا فِرَاشًا وَلَا حِجَابًا فَلَوْ

و نه مادر و نه اولاد و نه برادران را و نه فرشتگان و نه پروردگار پس اگر

كَمْ يَدَّ حِمْرُ بَابِ الْكَرِيمِ فَقَدْ خَسِرَ خَسْرًا عَظِيمًا قَالَ الْبُؤْسُ خِفْتُ مَحْمَدًا

رحم نمند رب کریم او را پس تحقیق زیاده کار شد زبان کاری بزرگ گفت ابو بکر خفتم محمدا را

أَكْثَرَ مَا يَسْلُبُ الْإِيمَانَ مِنَ الْعَبْدِ فِي وَقْتِ الْتَزَعِ أَحَاذُ نَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ

اکثر آنچه دور میشود ایمان از بنده در وقت تزع ایمان از بنده و شما را

مَنْ سَلَبَ الْإِيمَانَ مَابُ فِي ذِكْرِ الشَّيْطَانِ كَيْفَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ

کس سلب شدن ایمان باب در ذکر شیطان چگونه سلب میکند ایمان را

فِي الْخَبَرِ يَحْيَى الشَّيْطَانُ إِلَيْهِ فَيَجْلِسُ عِنْدَ يَسَارِهِ وَهُوَ فِي التَّزَعِ يَقُولُ

در خبرت که می یابید شیطان بسوی او پس می نشیند نزد طرف او و در تزع و در نزد او گوید

لَهُ أَتْرَكَ هَذَا الدِّينَ وَقُلِ الْهَائِنِ أَتْنِي حَتَّى تَنْجُوَ مِنْ هَذِهِ الشَّلَاةِ

او را ترک کن این دین اسلام را و بگو خدا داند تا خلاص شوی از این ستمی

فَإِذَا كَانَ الْأَمْرُ مَكَدًا لَكَ فَأَخْطِرُ عَظِيمًا وَفَعَلَيْكَ يَا بَكْرًا وَوَالْتَضَرُّعُ

پس چون باشد امر این چنین پس خوف بسیار بزرگ است پس بگو یا بکر و و التضرع و

أَحْيَاءُ اللَّيْلَةِ وَكَثْرَةُ الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ حَتَّى تَنْجُوَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ تَعَالَى

زنده کردن شب را بعبادت و بسیار کردن رکوع و سجود تا خلاص شوی از عذاب خدا تعالی

وَسُئِلَ عَنْ أَيْتِنِيفَةِ رَحِمَهُ اللَّهُ أَيُّ ذَنْبٍ أَخَوْفُ سَلَبُ الْإِيمَانِ قَالَ

و سوال کرده شد از امام ابو حنیفه در حدیثی که فرمود که کدام گناه ترساننده تر است سلب کردن ایمان گفت امام

تَرَكَ الشُّكْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَتَرَكَ خَوْفَ الْخَاتَمَةِ وَالظُّلْمَ عَلَى الْعِبَادِ

ترک کردن شکر بر ایمان و ترک کردن خوف خاتم و ظلم کردن بر بندگان

۱۶۶۱۱۱

قَالَ الْبُخَيْفَةُ رَحِمَهُ اللَّهُ إِنَّ مَنْ كَانَ فِيهِ هَذِهِ الْخَصَالُ الثَّلَاثُ

گفت ابو خیفه رحمه الله تعالى که تحقیق کسیکه باشد در وی این خصلت های سه گانه

فَلَا غَلَبُ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ الدُّنْيَا كَافِرًا وَلَا تَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَنْ يَكُونَ

پس غالب بر اینست که بیرون شود از دنیا کافرا نه بگوید بخدا تعالی از آن که کسیکه باشد او را

السَّعَادَةُ الْأَرْكَانِيَّةُ وَيُقَالُ أَشَدُّ أَلْجَاءِ عَلَى الْبَيْتِ عِنْدَ النَّزْعِ الْعَطَشُ

بمکنی از سه دگانه میگویند سخت تر حال بر بیت نزد نزد تشنگی

وَاجْتِرَاقُ الْكِبَرِ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ بِجَدِّ الشَّيْطَانِ عَلَيْهِ فُرُصَةٌ مِّنْ

و سوسن گرفتن پس در آنوقت سه باب شیطانی برای فرصت از

نَزْعِ الْإِيمَانِ لِأَنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَطْشُ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ فَيَجِيءُ الشَّيْطَانُ عِنْدَ

سلب کردن ایمان زیرا که مؤمن تشنه شود در آنوقت پس بیاید شیطان نزد

رَأْسِهِ مَعَ الْقَدَحِ مِنْ مَّاءٍ جَدِيدٍ فَيَجْرَأُ الْقَدَحَ لَهُ فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ عَطِشٌ

سر او با کاسه از آب نیک پس بچکاند کاسه را برای او پس گوید مؤمن به سر او

مِنَ الْمَاءِ وَلَا يَدْرِي أَنَّهُ شَيْطَانٌ فَيَقُولُ لَهُ قُلْ صَاحِبُ الْعَالَمِينَ خُذْ

از این آب و نداند مؤمن که تحقیق شیطان است پس گوید شیطان او را گوید خدای عالم را

أَعْطَيْكَ الْمَاءَ فَإِنْ لَمْ يُجِبْهُ الْمَوْعُ مِنْ بَعْثِي إِلَى مَوْضِعٍ قَدَمِي شَرٌّ

به هم ترا از این آب پس اگر جواب ندهد او را مؤمن بیاید شیطان بطرف در راه و می بیند

الْقَدَحَ فَيَقُولُ أَعْطِنِي مِنَ الْمَاءِ فَيَقُولُ لَهُ قُلْ كَذَبَ الرَّسُولُ خُذْ

کاسه را پس گوید مؤمن به مرا از این آب پس گوید شیطان او را گوید دروغ گفتند پسران تا

أَعْطَيْكَ الْمَاءَ فَمَنْ أَدْرَكَتْ الشَّقَاوَةُ يُجِيبُ إِلَيْهِ لِأَنَّهُ لَا يُلَاقِي

به هم ترا از این آب پس کسیکه باشد او را به بختی جواب دهد شیطان را سوختگی که وی طاقت ندارد

عَلَى الْعَطَشِ فَيَخْرُجُ مِنَ الدُّنْيَا كَافِرًا وَمِنْ دَرَكَةِ السَّعَادَةِ يَرُدُّ

به تشنگی پس بیرون شود از دنیا کافر شده و کسیکه رسیده باشد او را به بختی رد کند

كَلَامَهُ وَيَتَفَكَّرُ مَا أَهْمَهُ دَاخِلِي أَنْ أَبَا زَكْرِيَّا الزَّاهِدُ مَا حَضَرَتْهُ

کلام شیطان را فکر کند و در پیش اوست چنانچه حکایت کرده اند که تحقیق ابو زکریا را هم جو حاضر شد او را

الْوَقَاتِ فَأَتَاهُ صَدِيقٌ لَهُ وَهُوَ فِي سُكَرَاتٍ لَمْ يَبْتَ فَلَقَنَهُ لِأَلَّهِ

وقت و ذات پس آمد زو او پیش و شنای اقامه و سرکات برت بود پس گفتن که اوردیست سبوسه
إِلَّا اللَّهُ حَرَّلَ رَسُولُ اللَّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهُ الرَّاهِدُ بُوْجِهَهُ وَلَمْ يَقُلْ فَقَالَ

گفتند و محمد فرستاده است پس بگردانید از وی ابوذر را بازاده ای خود را و گفت این کلام را برکت
لَهُ ثَانِيًا فَأَعْرَضَ عَنْهُ دُفْرًا قَالَ لَهُ ثَالِثًا فَقَالَ لَا أَقُولُ فَفَتَشَّ صَدَقَتُهُ

مسئق دی اورد دوم بار پس در گذر اندی از وی پس از آن گفت ادر سوم بار پس گفت ابوذر را بگویم که هر چه می گوید حق است و وقت گذشت
فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ سَاعَةٍ وَجَدَ ابْنُ زَكْرِيَّا سَخِفَةً فِي فَمِّهِ عَيْنِيهِ وَقَالَ هَلْ

پس چون شد بعد یک ساعت که یافت ابوذر را سبک از مال و کنار چنان نمود و گفت اما
قُلْتُمْ لِي شَيْئًا قَالَ لَهُ اذْهَبْ بِحُرْضَتِكَ عَلَيْكَ الشَّهَادَةُ فَلَمَّا فَأَعْرَضَتْ

گفتند تا بگویم پس گفتند آری عرض کردم برو به شهادت راسته بار پس عرض کردی از آن
مَرَّتَيْنِ وَقُلْتَ فِي الثَّالِثَةِ لَا أَقُولُ فَقَالَ إِنِّي أَبْلِيسُ فَقَعْدُ قَدَمُ

دو بار و گفتند در سوم بار بگویم پس گفت ابوذر را بگو که بیا به شیطان و باری که سر بود
مِنَ الْمَاءِ وَوَقَّفَ عَنْ يَمِينِي وَحَرَّكَ الْقَدَحَ وَقَالَ لِي اخْتِصِرْ إِلَى الْمَاءِ

از آب و استاده از جانب راست من و چنانچه که سر را و گفت مرا آیا حاجت داری یا
قُلْتُ بَلَى فَقَالَ قُلْ حَيْسَى ابْنُ اللَّهِ فَأَعْرَضَتْ عَنْهُ ثُمَّ أَنَا فِي مَنْ بَقِلْ

گفتند آری پس گفت مرا بگو عیسی پسر خدا است پس عرض کردم از وی پس از آن آمد از طرف
الرَّجُلِ فَقَالَ لِي كَذَلِكَ فَأَعْرَضَتْ عَنْهُ فِي الْمَرَّةِ الثَّالِثَةِ قَالَ قُلْ

مرا پس گفت مرا بگو پس عرض کردم از وی و در گشت سوم گفت مرا بگو
لَا إِلَهَ قُلْتُ لَا أَقُولُ فَضَرَبَ الْقَدَحَ عَلَى الْأَرْضِ وَقَالَ نَادِمًا فَإِنَّا

که نیست خدا و گفتن نمیکردم پس زد که سر را بر زمین و بر گشتان منوس گفتند پس من
رَدَدْتِ عَلَى بَلِيسَ لَا عَلَيْكُمْ فَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا

را رد دوم بر شیطان نزد شما پس گواهی میدهم که بیکانیت مسو که گفته ایم و که از پیغمبر است
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَعَلَى هَذِهِ الْخَيْرُ رَوَى عَنْ مَنصُورٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ

محمد بن عمار است و فرستاده است و در همین حدیث روایت شده از منصور بن عمار را که گفته است

اللَّهُ قَالَ إِذَا دُنِيَ مَوْتُ الْعَبْدِ قُسِمَ حَالُهُ عَلَى خَمْسَةِ أَوْجِهٍ الْمَالُ لِلْوَارِثِ

که تحقیق بگفت که چون نزدیک آید موت بنده تقسیم شود حال او بر پنج طریق مال برای وارث

وَالرُّوحُ لِمَلِكِ الْمَوْتِ وَاللَّحْمُ لِلدَّيْدَانِ وَالْعَظْمُ لِلتَّوَابِ وَالْحَسَنَاتُ

برای ملک الموت و گوشت برای کرم است و استخوان برای خاک و نیکی ها

لِلْخَصْمَاءِ فَذَهَبَ الْوَارِثُ بِالْمَالِ وَذَهَبَ مَلِكُ الْمَوْتِ بِالرُّوحِ وَ

برای خصومت کننده گان پس میرود وارث مال را و برود ملک الموت روح را و

ذَهَبَ الدَّوْدُ بِاللَّحْمِ وَذَهَبَ التَّوَابُ بِالْعَظْمِ وَذَهَبَ الْخَصْمَاءُ

و برود کرم گوشت را و برود خاک استخوان را و برود خصومت کننده گان

بِالْحَسَنَاتِ وَيَا لَيْتَ الشَّيْطَانَ لَا يَذْهَبُ بِالْإِيمَانِ عِنْدَ الْمَوْتِ فَإِنَّهُ

نیکبهارا و کاشکند شیطان نبرد ایمان را نزد موت که تحقیق رفیق با من

يَكُونُ فِرَاقًا مِّنَ الرَّبِّ فَإِنَّ فِرَاقَ الرُّوحِ مِنَ الْجَسَدِ عِزٌّ فِرَاقَ الرَّبِّ فَإِنَّهُ

ایمان میباشد جدائی از رب پس تحقیق جدائی روح از بدن عزت جدائی از رب که تحقیق این جدائی

فِرَاقٌ لَا يَدُلُّ مِنْهُ إِلَّا بِفِي ذِكْرِ الرُّوحِ فَإِذَا خَبِرَ إِذَا فَرَاقَ الرُّوحِ مِنْ

جدائی است که نیست مگر خبر از آن بآید در ذکر روح پس اگر خبر دهد جدائی از

الْبَدَنِ نُوْدِي مِنَ السَّمَاءِ ثَلَاثُ صَيِّحَاتٍ يَا بَنَ آدَمَ أَتَرَكْتَ الدُّنْيَا

بدن آواز داده شود از آسمان سه آواز که ای آدم آیا ترک کردی دنیا را یا

الدُّنْيَا تَرَكْتَ أَجْمَعْتَ الدُّنْيَا أَمْ الدُّنْيَا جَمْعُكَ أَقْبَلْتَ الدُّنْيَا

دنیا ترک کردی یا جمیع دنیا را یا دنیا جمع کردی یا قبول کردی تو دنیا را یا

الدُّنْيَا قَبِلْتَ وَإِذَا وَجِعَ عَلَى الْمُغْتَسِلِ نُوْدِي مِنَ السَّمَاءِ ثَلَاثُ

وینا قبول کردی و چون بنهاده شود بر جای غسل آواز داده شود از آسمان سه

صَيِّحَاتٍ يَا بَنَ آدَمَ إِنَّ بَدَنَكَ الْقَوِيَّ قَدْ ضَعُفَ وَأَنْزِلَ لِسَانُكَ

آواز که ای آدم گشت بدن قوی تو ضعیف گشت و نازل گشت زبان تو

الْفَصِيحُ قَدْ اسْتَلَكَ دَأْبُكَ السَّامِعُ قَدْ اصْطَمَكَ وَانْزَحَ أَوْكَ

فصیح تو گشت و دایب تو گشت و شنونده تو گشت و چیر زان تو گشت و زانو تو گشت

وَبَدَنُكَ

مَا أَوْحَشَكَ وَإِذَا وَضَعْتَ فِي الْكَفْرِ نُودِي بِثَلَاثِ صَيِّحَاتٍ يَا بَنَ

ای سپهر آدم چیز غذا که در او چون نهاده شود در کفر آواز داده شود است آواز برای سپهر

أَدَمَ طُوبَى لَكَ إِنْ كَانَ مَا وَكَ الْإِيمَانُ وَالْوَيْلُ لَكَ إِنْ كَانَ كَازِمًا وَالْكَ

آدم خوشتر است ترا اگر باشد ایمانی تو بدست است ترا اگر باشد کازی تو

الْتِيْرَانِ يَا بَنَ أَدَمَ طُوبَى لَكَ إِنْ كَانَ صَاحِبُكَ رِضْوَانُ اللَّهِ وَالْوَيْلُ

ای سپهر آدم خوشتر است ترا اگر باشد رفق تو رضای خداست ترا اگر عذاب است

لَكَ إِنْ كَانَ صَاحِبُكَ سَخَطُ اللَّهِ يَا بَنَ أَدَمَ فَإِنَّ تَذَهُبُ إِلَى سَفَرٍ طَوِيلٍ

ترا اگر باشد رفق تو خشم خداست ترا اگر عذاب است ترا اگر عذاب است ترا اگر عذاب است

بَعِيْرٍ زَادَ وَتَخْرُجُ مِنْ مَقَارِنِكَ فَلَا تَرْجِعُ إِلَيْهِ أَبَدًا وَتَصِيرُ إِلَى بَيْتِ

بیر تر و بیرون میشوی از خانه خود پس باز نخواهی آمد بوی کاسه و میری بوی خانه

الْأَهْوَالِ وَإِذَا وَضَعْتَ عَلَى الْجَنَازَةِ نُودِي بِثَلَاثِ صَيِّحَاتٍ يَا بَنَ أَدَمَ

خوارها و چون نهاده شود بر جنازه آواز داده شود است آواز برای سپهر آدم

طُوبَى لَكَ إِنْ كَانَ عَمَلُكَ خَيْرًا وَالْوَيْلُ لَكَ إِنْ كَانَ عَمَلُكَ شَرًّا وَطُوبَى

خوشتر است ترا اگر باشد عمل تو نیک و عذاب است ترا اگر باشد عمل تو بد و خوشتر است ترا اگر باشد

لَكَ إِنْ كُنْتَ تَائِبًا وَصَاحِبُكَ رِضْوَانُ اللَّهِ وَالْوَيْلُ لَكَ إِنْ كُنْتَ

ترا اگر باشد توبه کننده و باشد رفق تو رضای خداست ترا اگر عذاب است ترا اگر عذاب است

صَاحِبُكَ سَخَطُ اللَّهِ وَإِذَا وَضَعْتَ لِلصَّلَاةِ نُودِي بِثَلَاثِ صَيِّحَاتٍ

رفیق تر نا خوشتر است ترا اگر عذاب است ترا اگر عذاب است ترا اگر عذاب است ترا اگر عذاب است

يَا بَنَ أَدَمَ كُلُّ عَمَلٍ عَمِلْتَهُ تَرَاهُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فَإِنْ كَانَ عَمَلُكَ خَيْرًا

ای سپهر آدم هر عملی که عمل کرده خواهی دید آنرا در این ساعت پس اگر باشد عمل تو نیک

تَرَاهُ خَيْرًا وَإِنْ كَانَ عَمَلُكَ شَرًّا تَرَاهُ شَرًّا أَطْرَحِي لَكَ إِنْ كُنْتَ ضَالِّمًا

به بین جزای از نیک و اگر باشد عمل تو بد بینید او نا خوشتر است ترا اگر بودی کرد مصیبت کرد از نیک

عَمَلُكَ وَالْوَيْلُ لَكَ إِنْ كُنْتَ ضَالِّمًا وَضَعْتَ الْجَنَازَةَ

خود را عذاب است ترا اگر بودی که ضایع کردی عمر خود را و چون نهاده شود جنازه

عَلَى شَفِيرَةِ الْقَبْرِ نُودِيَ بِثَلَاثِ صِيَغَاتٍ يَا بْنَ اَدَمُ كُنْتَ عَلَى ظَهْرِي

بر کتاف بر آواز داده شود به آواز گدای . اوم بودی تو بر پشت من

صَاحِبًا وَصُرْتُ فِي بَطْنِي يَا كَيْدًا وَكُنْتَ عَلَى ظَهْرِي فَرَحًا وَصُرْتُ فِي

خندان و گشتی تو در شکم من گریان بودی بر پشت من شادی و گشتی تو در

بَطْنِي حَزِينًا وَكُنْتَ عَلَى ظَهْرِي نَاطِقًا وَصُرْتُ فِي بَطْنِي سَاكِتًا وَاذَا

شکم من غمناک بودی تو بر پشت من گریان و گشتی تو در شکم من ساکت و چون

اَدَبَرْتُ النَّاسَ عَنْهُ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا عَبْدِي بَقِيتَ وَحِيدًا فَرِيدًا

برگردند مردم از وی گوید خدا تعالی عز و جل ای بنده من یاقمادی یگانه تنه

وَتُزَكُّوكَ فِي ظِلِّهِ الْقَبْرُ وَقَدْ عَصَيْتَنِي لِاحِلِّهِمْ فَأَلَا كُفْرُكَ عَلَيْكَ

و گداشتند ترا در تاریکی قبر و به تحقیق نافرمانی کردی مرا برای ایشان پس من رحم نمی برم تو

اَلْيَوْمَ رَحْمَةً يَنْجِبُ مِنْهَا الْخَلَائِقَ وَ اَنَا اَشْفَقُ عَلَيْكَ مِنْ اَوْلَادِهِ

امروز رحمتی که نجات کند از آن مخلوق و من مهربان ترم بر تو از اولاد من

يَحُلِّسُهَا بَابُ رَبِّي خُذْ نَدَاءَ الْاَرْضِ وَالْقَبْرِ قَالَ اَنَسُ بْنُ مَالِكٍ

بر فرزند خود باب در ذکر آواز گدایان زمین و قبر گفت انس بن مالک

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اَنَّ اَهْلَ اَرْضِ تَنَادَوْا فِي كُلِّ يَوْمٍ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ يَقُولُ يَا بْنَ اَدَمُ

رضی الله تعالی عنه که به تحقیق زمین آواز میزند هر روز به کلمات ده گوید ای پسر آدم

تَسْعَى عَلَى ظَهْرِي وَمَصِيبُكَ فِي بَطْنِي وَتَعْصِي عَلَى ظَهْرِي وَتُعَذِّبُ

سعی میکنی بر پشت من و ماز گشتی تو در شکم من و نافرمانی میکنی بر پشت من و عذاب میدانی

فِي بَطْنِي وَتَضْحَكُ عَلَى ظَهْرِي وَتَبْكِي فِي بَطْنِي وَقَدْ كُلُّ حَرَامٍ عَلَى ظَهْرِي

در شکم من و خنده میکنی بر پشت من و گریه میکنی در شکم من و بخورده حرام بر پشت من

وَتَأْكُلُ اللَّذَّةَ لِحْمِكَ فِي بَطْنِي وَتَقْرَعُ عَلَى ظَهْرِي وَتَحْزَنُ فِي بَطْنِي وَ

و میخورد لذت گوشت تو در شکم من و زدن میکنی بر پشت من و غمگین شوی در شکم من و

تَسْتَمِنُ بِأَسْمِ امْرِئٍ عَلَى ظَهْرِي وَتَذُبُّ فِي بَطْنِي وَتَحْتَالُ عَلَى ظَهْرِي

فرز میبوی بچرام خوردن بر پشت من و گردانده شوی در شکم من و دیکه میری بر پشت من

تَنَزَّلُ فِي بَطْنِي وَتَمْتَشِي سُرّاً عَلَى ظَهْرِي وَتَقَعُ خَرْبِيّاً فِي بَطْنِي وَ

ذیل منوی در شکم من و در میان شادان بر پشت من و در میان منوی غمناک در شکم من

تَمْتَشِي فِي النُّورِ عَلَى ظَهْرِي وَتَقَعُ فِي الظُّلُمَاتِ فِي بَطْنِي وَتَمْتَشِي مَعَ

امیر ای در روشنای بر پشت من و در اندام منوی در تاریکی در شکم من امیر ای در

الْجَمَاعَةِ عَلَى ظَهْرِي وَتَقَعُ وَحِيدَةً فِي بَطْنِي وَفِي الْخَبَرَانِ الْقَبْرِ بِنَادِي

جامعه بر پشت من و در انفراد منی در شکم من و در خبرست که حقیق نذر از بیکند

كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثَلَاثَ كَلِمَاتٍ يَقُولُ اَنَا بَيْتٌ لَوْ خَشَعْتُ وَاَنَا بَيْتٌ

هر روز سه بار سه کلمات میگوید من خانه تنهایی ام من خانه

الظُّلُمَةِ وَاَنَا بَيْتٌ الدُّوْقَادِ اَعْدَدْتُ لِي وَقَالَ اِنَّ الْقَبْرَ بِنَادِي

تاریکی ام من خانه گمان ام پس چه جز آماده کردی برای گفتن بنده که حقیق نذر از بیکند

كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ يَقُولُ اَنَا بَيْتُ الْوَحْدَةِ فَاحْمِلْ مُوَلِّسًا وَهُوَ قَوَاعِدُ

هر روز پنج بار گوید من خانه تنهایی ام پس همراه خود بردار زمین را داد و خزان

الْقُرْآنَ وَاَنَا بَيْتُ الظُّلُمَةِ فَاحْمِلْ سَرَّاجًا وَهُوَ الصَّلَاةُ فِي اللَّيْلِ وَاَنَا بَيْتُ

قرآن است من خانه تاریکی ام پس بردار همراه خود چراغ را و نماز است در شب و من خانه

الْتِرَابِ فَاحْمِلْ لِي فِرَاشًا وَهُوَ الْعَمَلُ الصَّالِحُ وَاَنَا بَيْتُ الْفَاقِعِ وَالْعَقَابِ

خاکم پس بردار منوی من فرش را و آن کار عمل صالح است و من خانه ازارم و کثر و نام

فَاحْمِلِ التَّرْيَاقَ وَهُوَ الصَّدَقَةُ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهُوَ اَهْرَاقُ

پس بردار تریاک را و آن تر باقی صدقه است و بسم الله الرحمن الرحيم و آن اهرق

الدُّمُوعِ وَاَنَا بَيْتُ سُؤْلِ الْمُشْكِرِ وَنَكِيرٌ فَكَثُرَ عَمَلُ ظَهْرِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

اشک است و من خانه سوال سوال شکر و نکیه فاکثر عمل ظهر منی که الا الله

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ يَا بَنِي ذِكْرِ تَدَارُكُ الدُّوْحِ بَعْدَ الْغُرُوبِ وَسِرٌّ فِي الْخَيْرِ

محمد رسول الله ای بنی یاد آوری که در آرد گردن دوم بعد از برآمدن آن و در خبرست

رَوَى عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَهَا قَالَتْ كُنْتُ قَاعِدَةً مَرَّ بِي فِي

روایت عایشه از عائشه رضی الله عنها که به حقیق می گفت دوم من نشسته بود از او در

الْبَيْتِ إِذْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَأَرَدَتْ أَنْ

تَمُوتَ که در آنوقت که رسول الله علیه و آله و سلم پس اراده کرد أَنْ تَمُوتَ که در آنوقت که رسول الله علیه و آله و سلم پس اراده کرد أَنْ تَمُوتَ که در آنوقت که رسول الله علیه و آله و سلم پس اراده کرد

أَقُولُ لَهُ كَمَا كَانَ عَادَتِي عِنْدَ حَبِيبَتِي إِلَى فَقَالَ الْحَسِي مَكَانُكَ يَا أُمُّ

الْمُؤْمِنِينَ فَقَعَدَتْ قَرْصَمَ رَأْسِهِ فِي جُحْرِي وَنَامَ مُسْتَلْقًا عَلَى قَفَاهُ

فَكَلَبْتُ نَسِيبَهُ فِي رَحِمَتِي فَأَبَيْتُ فِيهَا تِسْعَةَ عَشَرَ شَعْرَةً بَيْضَاءَ فَتَقَدَّرَتْ

فِي نَفْسِي فَقُلْتُ إِنَّهُ يَجُوزُ مِنْ الدُّنْيَا وَيَبْقَى أَمْتُهُ بِلَا بَنِي فَكَيْتَ حَتَّى سَلَّمَ عَلَيَّ

عَلَى خَدَّيْ وَتَقَاطَرَتْ مِنْهُ عَلَى وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَانْبَسَحَتْ

الْتِمَامُ فَقَالَ مَا الَّذِي أَبَاكَ يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ فَقَضَصْتُ عَلَيْهِ الْقِصَّةَ ثُمَّ

قَالَ يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ أَيُّ حَالٍ أَشَدُّ عَلَى الْبَيْتِ فَقُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ عَالِمٌ فَقَالَ

بَلَى قَوْلِي أَنْتَ فَقُلْتُ لَا يَكُونُ الْحَالُ أَشَدُّ مِنْ قَتْلِ خُرُوجِ مَنْ دَارَهُ يَعْدُوْنَ

أَفَلَا دَأَى خَلْفَهُ وَيَقُولُونَ يَا أَبَا الدَّاهِيَةِ وَيَا أُمَّهُ وَيَقُولُ الْوَلَدُ وَفُلَانُهُ وَرَأْسُهُ

فَقَالَ هَذَا أَشَدُّ بَدَا عَلَيْهِ وَانْهَكَ أَشَدُّ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ أَيُّ حَالٍ أَشَدُّ عَلَى الْبَيْتِ ثَلَاثُ

لَا يَكُونُ الْحَالُ أَشَدُّ عَلَى الْبَيْتِ مِنْ أَنْ يُوَضَعَ فِي لَحْدِهِ وَيُهَالِ عَلَيْهِ التُّرَابُ

در حقته شود بر روی خاک

باشد حال سخت تر بر سر از یک پناه شود در لحد

وَيَرْجِعْ عَنْهُ أَقْرَابَهُ وَأَوْلَادَهُ وَجِبَارَهُ وَيَسْلُطْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

و باز کوه انزلی، اترای و دیو دیو و بوستان دیو جز سیرانه اورا نخواهند استیصال

عَلَيْهِ كُنْتُ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنِينَ هَذَا

کے لیے جس زمانہ میں وہ پھر سے اسے نکالے بغیر والد اسلم کرانے اور مرنے والے

شَكَرِيْدُ عَلَيْهِ وَآلُهُ لَا شَكَّ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ لِي حَالِ الشَّكِّ عَلَى الْبَيْتِ فَلَسَ

سخت ترست برای و تحقیق نشان اینست که مرا باید سخت تر از آن که مرا از آن در آن گشتن است

اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ فَقَالَ أَعْلَى يَا عَائِشَةُ إِنَّ أَسَدًا لِي إِذَا عَلَّ السَّيْفَ

١٠٠

پس از غسل و تعویذ و دعا و غیره که در این کتاب مذکور است
که تا حل شود غسل نماز میت را داخل قبر او و بران کند عابد از

الْبَيْتُ اَصْلًا لَعَلَّ نَزَعَ قَيْسًا الْعَمْرُؤُا يَمُرُّ بِذِي الشَّيْءِ اِذْ يُرِيدُ نَجْدًا

جوان را از انگلستان وای و بکشد فیض از من ای در داد و ستار

والفقيه والقاضي من رأسه فعد ذلك بنادي روجه

[illegible]

پیشانی پر لکھا ہوا ہے کہ "پیشانی پر لکھا ہوا ہے کہ"

التَّقْلِينَ قُنَادَى رَاغِبًا بِاللَّهِ عَلَيْكَ أَنْ تَنْجُو عَنَّا بِرَبِّ قِسْ

چون آنکه کمال را نخواهد و در هر کس که از او بگذرد

فَاتَى الْإِنَّاسَ تَوَحُّتٌ مِّنْ مَّجَالِبِ مَلَكِ الْمَلِكِ فَذَا صَبَّ عَلَيْهِ الْمَلِكُ

پس بجزین من لعل کرام کدام از بنگال های کثرت پس پور نیز بر روی آب را

صَاحِبِ الرُّوحِ كَذَلِكَ يَقُولُ يَا غَسَّالُ لَا تَجْعَلِ الْمَاءَ حَارًّا وَلَا بَارِدًا

اولاً در نزد مردم بمبئی نمی غسل و دھود من آب را بسیار کم و نه بسیار خشک

ولا تضرب على الماء الحار والبارد فان جسدك يخرج من بين يديك

برس چکر کم سید

فَإِذَا غَسَلَهُ يَقُولُ بِاللَّهِ عَلَيْكَ يَا غَسَّالُ لَا تَمْسِسْ بِقُوَّتِكَ فَإِنَّ

پس چون غسل دوم او را گوید قسم با خدا ایتم که بر قوت ای غسل دهنده سر من را بقیوت خود پس تحقیق

جَسَدِي مَجْرُوحٌ بِخُرُوجِ الرُّوحِ فَإِذَا فَرَّغَ مِنْ غَسْلِهِ وَوَضَعَهُ فَلَغَنَ

بدن من مجروح است به برآمدن روح پس چون فارغ شود از غسل وی و نهاده او را در گفن

وَشَدَّ مَوْضِعَ قَدَمَيْهِ نَادَاهُ بِاللَّهِ عَلَيْكَ يَا غَسَّالُ لَا تَنْشُدْ الْكَفْنَ

و بسته شود جای دو قدم او آواز کند قسم بخدا ایتم که با دبر تو ای غسل دهنده میت کفن را

عَلَى رَأْسِي حَتَّى يَرَى وَجْهِي أَهْلِي وَأَوْلَادِي وَأَقْرَبِي فَإِنْ هَذَا اخِرُ مَوْعِي

بر سر من تا به بیند روی مرا اهل من و اولاد من و اقربای من پس تحقیق اینها بیهوش شدن من

لَهُمْ فَإِنِّي الْيَوْمَ فَأَرْقُمُ وَلَا أَرَاهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَإِذَا اخْرَجُوا

دست این را پس تحقیق من امروز جدا شوم از ایشان و نه بینم ایشان را تا روز قیامت و چون بیرون کنند

الْمَيِّتَ مِنْ دَارِهِ أَدَى بِاللَّهِ يَا جَاعِلِي لَا تَحْلُوْهُ إِنِّي حَتَّى أَوْفَرَ دَارِي

میت را از خانه وی آواز کند قسم بخدا او بر شما ای جماعت من کفایت کند من تا که دوام کنم خانه خود را و

أَهْلِيْ وَمَالِيْ ثُمَّ يُنَادِي بِاللَّهِ تَزَكُّوا إِنِّي أَرْمَلُهُ فَعَلَيْكُمْ أَنْ تَذَرُوْهُ

اهل خود را مال خود را پس آواز کند قسم بخدا که گدا شتم زن خود و بیهوش پس بر شما لازم باد ای شما که بیدارید و او را

وَأَوْلَادِي بَيْنَمَا فَعَلَيْكُمْ أَنْ لَا تُوْذَوْنِي الْيَوْمَ اخْرُجْ مِنْ دَارِي

و گدا شتم اولاد خود را بستم پس بر شما لازم باد ای شما که بیدارید ایشان را پس تحقیق کن که روز برون کرده شوم از خانه خود

وَلَا أَرْجِعُ إِلَيْكُمْ أَبَدًا فَإِذَا أَحْمَلُوْهُ عَلَى الْجَنَازَةِ يَقُولُ بِاللَّهِ يَا جَاعِلِي لَا

و باز نگردم بایشان گاه دیگر پس چون بردارند او را بر جنازه گوید میت قسم با خدا ای جماعت من که

تَحْلُوْهُ إِنِّي حَتَّى أَسْمَعَ صَوْتَ أَهْلِيْ وَأَوْلَادِي وَأَقْرَبِيْ فَإِنِّي الْيَوْمَ

شکایت میکنم تا بنفوس آواز من و اولاد خود و اقربای خود پس تحقیق من امروز

اخْرُجُ وَأَفَارِقُهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَإِذَا وَضَعَهُ عَلَى سَرِيرِ الْجَنَازَةِ وَخَطُّوا

بیرون کرده شوم و جدا شوم از ایشان تا روز قیامت و چون نهاده او را بر تخت جنازه و قدم و گام

بِهَاتِلَتِ خُطْوَتِيْ يُنَادِي بِصَوْتٍ يَسْمَعُهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ يَا

زودن گام مرا بر خیزد آواز دهد با آوازی که بشنود از او بر سر من و سنگ را و اسب را

زودن گام مرا بر خیزد آواز دهد با آوازی که بشنود از او بر سر من و سنگ را و اسب را

زودن گام مرا بر خیزد آواز دهد با آوازی که بشنود از او بر سر من و سنگ را و اسب را

أَحِبَّاءِي وَيَا إِخْوَانِي وَيَا أَوْلَادِي لَا تَغْرِبْكُمْ لِحُوسَةِ الدُّنْيَا كَمَا

دوستان من وای برادران من وای اولاد من منور نگذار دنیا غمناک

عَزَّتِي وَلَا تَلْعَبُ بِكُمْ الدُّنْيَا لَعْنَتِي فَاغْتَرُّوْا يَا وَلِي الْأَبْصَارِ

منور گرد مرا و باز کا کند لب دنیا غمناک باز گرد بر سر برت گریه دنیا جان چندان بین

كُلَّكُمْ تَقْلِقُونَ فَإِنِّي خَلَقْتُ مَا جُمِعَتْ يَدِي وَأَنْتُمْ تَعْبَسُونَ

شاید در سنگار شود پس بجهنم من گزاشتم آنچه بهم کرده بودم برای درخان خود دنیا پیش میکند از

وَرَأَيْتُ وَلَا يَتَذَكَّرُونَ مِنْ خَطَايَايَ شَيْئًا وَالَّذِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِي

پس من وای برادران من از گناهان من بگریز و حساب کنده یا من دشمن

تَنْسَوْنِي وَتَدْعَوْنِي تُشْكِرُونَ فَإِذَا أَصْلَحُوا عَلَى الْخَلْقَةِ وَرَجَعُ بَعْضُ

فراموش میکند مرا و میگوید مرا در نماز طلب بخوانید که مرا پس چون ناز و اندر بجهان و در جواب کند بجهنم

أَهْلَاءِ وَأَصْدِقَائِهِمْ مِنَ الْمُصَلِّينَ يَقُولُ يَا اللَّهُ يَا إِخْوَانِي إِنِّي كُنْتُ أَعْلَمُ

از اهل ای و آشنایان ای از نماز گذاران گویا نمرود قسم است که ای برادران من تحقیق هستم من که میدانم

أَنَّ الْمَيِّتَ تَنْسُو لَكِنْ تَنْسَوْنِي بِهَذِهِ الشَّرْعَةِ جَعَلْتُمْ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلُوهُ

اینکه به تحقیق مردن فراموش نمیشود لیکن فراموش کنید مرا باین شریعت باشد روا شد بدین پیش ازیک دفن کند مرا

فَإِذَا وَضَعُوهُ فِي حُجْرِهِ يَقُولُ يَا اللَّهُ يَا إِلَهِي قَدْ جُمِعْتُ مَا لَا كَثِيرَ أَرَى

پس چون بنهد او را در گد او گویا قسم است که ای و آشنایان من تحقیق من جمع کرده بودم مال بسیار در

الدُّنْيَا وَتَرَكْتُ لَكُمْ فَلَا تَنْسَوْنِي بِكُفْرَتِكُمْ وَخَيْرِكُمْ وَعَلِمْتُمْ الْقُرْآنَ

دنیا و گذاشتم از ابرائی شما پس فراموش کنید مرا به کفرتان خود را و خیرانیدم شما قرآن

وَالْأَدَبَ فَلَا تَنْسَوْنِي بِدُعَائِكُمْ وَإِذَا رَجَعُوا بَعْدَهُ فِيهِ يَقُولُ يَا إِخْوَانِي

و ادب پس فراموش کنید مرا بدعای خود و چون باز آید از دفن کردن او گویا برادران من

إِنِّي كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّ الْمَيِّتَ آيِدُ مِنْ أَرْحَمِ بَرِّئِي قُلُوبُ الْأَحْمَاءِ وَلَكِنْ

به تحقیق میدانم که مردن خشک تر است از زنده تر در دلهای زندهگان لیکن

لَا تَنْسَوْنِي بِهَذِهِ الشَّرْعَةِ وَعَلَى هَذَا الْحُكْمِ عَنِ أَبِي فَلَا يَأْتِي أَدْرَاكِي

و فراموش کنید مرا باین شریعت و بر این حکایت که از اهل قلابه که به تحقیق دی وید

فَالْمَاءُ مَقْبُورَةٌ كَانَ قُبُورُهَا قَدْ انْشَقَّتْ وَخَرَجَ مِنْهَا امْتَوَاتُهَا وَ

در خواب یک مقبره که بودند قرائی او تحقیق شوق شده و بیرون برآمده بود از آنها مردگان آنها و

نَعْدُ وَأَعْلَى شَفِيعَةِ الْقُبُورِ وَكَانَ بَيْنَ يَدَيَّ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ صَاقِبٌ مِنْ

نخستین بود و بر کتبه ای بنام فرما بود پیش روی هر یک از ایشان طبقه از

وَلَا يَفِيضُ فِيهِمْ رِجَالُهُمْ لَهُمْ خِيَرَاتُهُمْ وَلَهُمُ الْبَيْتُ الْمَقْدِسُ مِنْ رَبِّهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ذَكِيمٌ

نور از این قلب در میان ایشان شعله و از همگان ایشان در دیر پیش روی او طبع از

وَقَالَ مَالِي اَرَىٰ بَيْنَ يَدَيْكَ طَبَقَ النُّورِ فَقَالَ لَنْ لَمْ يُولَ

پس ایسا کہ وہاں سے روایات یہ ہیں کہ جو شخص اپنے آپ کو چاہے کہ وہ جس طرح کی زندگی بسر کرے، اس کے لئے اس کا اختیار ہے۔

وَلَا تَأْخُذْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُمْ قَوْلَ الْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا

و لا و استخوان که در اسکلت را می نامند و در اسکلت را می نامند و در اسکلت را می نامند

اولاد او استا ناخند و دعا میکنند بر این آیت ان وصود میکنند بر این آیت ان و در این روز

عسواله بزم وكان لي ابن عير صالحه

فرستاده اند بایشان از عمارت دولت مزایای نامحاط که دعا می کنند و نه صدقه می دهند برای سخن

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَلَا يَتَذَكَّرُونَ

از این جهت نیست که برای من این شرط مندرج باشد خود پس چون بیدار شد از خواب ابو طالب را بیدار کرد و

بُتُّهُ وَأَخْبَرَهُ بِمَا رَأَى فَقَالَ الْإِيمَانُ إِنِّي قَدْ نَبَّيْتُ عَلَى يَدَيْكَ وَلَا أَرِجُ

بزرگان مرده را از خبر کرداد را با یکدیگر دید و بود پس گفت بپسران مرده بمحقق من تو بگردم بردستی تو زبان نکرده

مَا كُنْتُ عَلَيْهِ أَبَدًا وَأَنَا غَفِيمٌ مِمَّا كُنْتُ حَسِبًا فَاسْتَغْفِرُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
وسن غافل ننوم از آن لحظه که از چشمان ما سپید باد
چشمی که از آن لحظه که از چشمان ما سپید باد

تو ای که در این عالم

لطاغات ولد عاریب و الصدق و لاجله کتبنا فی علی مد

عبادات در عبادت برائی پدر خود کسند و دادن برائی پدر خود پس چون گشت بر روی پدر

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا يُغْنِي عَنْكَ الْغَنَى وَالْغَنَى يَا مَنْ لَا يُفْنِي عَنْكَ الْفَنَاءُ

دیده ابو قلابه در خواب خود آن بقعه را بر همان حال در دیده فرزند آن مرده نوری روشن کرد

مِنْ الشَّمْسِ وَالْكَوْمِ مِنْ نُورِ أَصْحَابِهِ فَقَالَ يَا أَبَا قَلْبَةَ إِنَّ جَزَاءَ الْمَلِكِ

عَنْ خَيْرٍ يَقُولُ بَخْوَشٌ مِنَ الْبُخْرَانِ وَخِجَالٌ الْجِيرَانِ فِي الْخَبَرِ

از من خبرا بخشن و بفرزندم خشنم از دشمنان و از دشمنانم بمشاکان و در بخت

أَنَّ مَلِكَ الْمَوْتِ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ يَأْكُلُ سُكْنَدَرِيَّةً فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ مَنْ

که بمحقق ملک الموت داخل شد بر شخصی در اسکندریه پس گفت از ایشان کیست

أَنْتَ فَقَالَ أَنَا مَلِكُ الْمَوْتِ فَإِذَا هُوَ بِرَأْسِهِ قَرَأَ الصَّغْدَةَ الَّتِي فِي

لا پس گفت من ملک الموت ام پس انوقت لرزید و گشت بپای و نثاره اشقر از راس و نثاره

بَيْنَ الْجَنْبِ وَالْكَهْفِ فَقَالَ لَهُ مَلِكُ الْمَوْتِ مَا هَذَا الَّذِي رَأَيْتُكَ

که در میان پای و دشت است پس گفت از ملک الموت چیست این از من می بینم از تو

قَالَ خَوْفًا مِنَ النَّارِ فَقَالَ مَلِكُ الْمَوْتِ أَكْتُبُ لَكَ كِتَابًا تَحْتَهُ

گفت آن شخص که می لرزم برای ترسیدن از آن پس گفت ملک الموت بنویسم برای تو خطی

تَبْخُؤُ مِنْ النَّارِ قَالَ بَلَى قَدْ عَامَلْتُ الْمَوْتَ بِصِحْفَةٍ وَكُتِبَ فِيهَا

مخلص شوای از آتش بآن گفت آن شخص آری پس نوشت ملک الموت در آن نوشت و در آن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَقَالَ هَذَا بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ وَفِي الْخَبَرِ

بسم الله الرحمن الرحيم وگفت این بجات است از آن و در خبر

سَمِعَ رَجُلٌ عَارِفٌ مِنْ رَجُلٍ يَقْرَأُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قِصَّةً

که شنید شخصی عارف از شخصی که بخواند بسم الله الرحمن الرحيم پس زیاد و آن را

فَقَالَ إِذَا كَانَ اسْمُ الْجَبِيْبِ هَذَا فَكَيْفَ رُؤْيَاهُ ثُمَّ قَالَ إِنَّ النَّاسَ

وگفت اگرگاه باشد نام این چنین من چگونه خواهم بود و دیدن آن چگونه پس بر آن گفت که بمحقق

يَقُولُونَ إِنَّ الدُّنْيَا مَعَهُ الْمَوْتُ لَا تَسَاوِي بَدَنِي وَأَنَا أَقُولُ

مردم میگویند که دنیا با وجود ملک الموت برابر است و منی از تو یک چیز است و من می گویم

إِنَّ الدُّنْيَا بِلَا مَلِكٍ الْمَوْتُ لَا تَسَاوِي بَدَنِي لِأَنَّ مَلِكَ الْمَوْتِ

که بمحقق دنیا بجز از ملک الموت نیست و منی از تو یک چیز است زیرا که ملک الموت

يُوصِلُ الْجَبِيْبَ إِلَى الْجَبِيْبِ بِأَبِي ذَكْرِ الْمُصِيبَةِ وَالتَّوْحِ

پرساید جیب را به جیب محبوب باب در بیان معیت تو و ذکر است

عَلَى الْيَتْرِ رُؤْيِي فَإِنْ أَخْبِرَانِ مَنْ أَصِيبَ بِمُصِيبَةٍ فَخَرَقَ ثَوْبًا

درود بر ایت کرده سنده در خبر است که تحقیقی کیکی رسید اوزا مصیبت کیس پاده که جامه را

أَوْضَرْبَ صَدْرًا فَمَا نَأْخُذُ الدِّمَ وَحَارِبَ رَبِّهِ أَدْرِي عَنِ

سینه را بین گوناگون تحقیق گرفت او میره و دجنگ کرد یا رب خود دروایت کرده نشان

اَبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَنَّهُ قَالَ مَنْ سَوَّدَ يَا بَاعِنْدَ الْمَيِّتَةِ

میں نے اللہ تبارک و تعالیٰ سے دعا کی کہ جو اس کتاب کو پڑھے وہ اپنے دل میں یہ بات سمجھ سکے کہ جو انسان اللہ کے روبرو سچا ہو اور اللہ کا خوف کرے وہ دنیا کی ہر چیز پر فخر نہیں کرتا۔

وَنَبِيًّا وَخَوًّا نَقِيًّا وَشَرِيًّا دَلِيًّا لَا أُكْسِرُ شَجَرَةً وَأَتَقِفُ شَعْرَةً

باسیاه کرد جامه را یا یارده کرد جامه را یا خراب کرد دکان را یا شکست درخت را یا به کنش بر سر درخت را یا

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

باز خدا را برای بی‌بعضی و دوری خانه در انش و کماله که بحقیق سرگشته و در غم افتاده است

وَمِنْ سَبْعِينَ نَبِيًّا وَإِيَّاكَ يَا إِلَهَ الْمَرْصُوفِينَ

وَقَوْلُهُ لَمَّا خَلَّى أَرْوَى لَعَلَّ يَدْرُسُ لَهَا وَهِيَ حَذْفُ رَا

فلادع ما دمر ذلك الشواذ على بابك وتباً له وصيقل لله فبره و
 دنه وعا اداوي که باشد این سیاهی بود از او را مریست ونگ که در فتنه است و می را

شَدِّتْ لِيْ لَهْ هَاسَ اِيْنِ سِيَّاحْ
بَرْدَرِ اَرَهْ اَوْدَرِ بَا سَوَا اَمَكْ دَرِ سِيَّاحْ بَرْدَرِ

سنت گردان بر روی حجاب وی را گرفتند بوی برنج و هم و منقش کرد میان آسمان و

منه

لا ارض و ليس عليه ولا حية ولا قمل في الارض و لا في البحر
 زمین است و لا خسته شود بر دی برادر گناه در پیزد از فرود بر نه دیکه

وَعَلَامَةً خَيْرٍ لِّهٖ ۚ

پاره کرد بر محبت گریبان خود را پاره کند خداوند دین او را که پاره و خراشید خود را خراشید

وَجْهَهُ حَرَّمَ اللَّهُ لَنَا إِلَى عِلْمِ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِهِ لَكُمْ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا مَاتَ

رومی خود را حرام کند خدا بتامای بر او می نظر کردن بسوی رومی بزرگ او سبحانه و در خبر است که چون مردم

ابن ادم واجتمعت الصياع في داره يقول ملك الموت على باب

بسر آدم و جهنم شود آواز ناله گریه در خانه او و ایستاده شود ملک الموت بر دروازه که

اِبْرَاهِيمَ الْمُعْتَصِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَمَعَتْ جَبِينَاهُ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ

اِبْرَاهِيمَ معلوم بر روی باد سلام اشک ریخت رویشم اشک ریخت بر گفتم اشک ریخت بر

الرَّحْمَنِ ابْنُ عَوْفٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ اَلَيْسَ هَذَا قَدْ نَهَيْتَنَا مِنَ الْبُكَاءِ فَقَالَ

بِسَرِّ عَوْفٍ رضای رسول خدا ایست اینک بحقیق رخ گری ما را از گریستن نهی کرد

اَتَمَّا نَهَيْتُكُمْ عَنْ صَوْتَيْنِ فَاجْرِي وَعَنْ فَوَكَيْنِ اَحْمَقِيصُ صَوْتِ

جز این نیست که منع کردم شما را از دو آواز گناه و از دو کار حماقت است آواز

النَّيَاحَةِ وَصَوْتِ الْغَنَاءِ وَعَنْ خَدَشِ الْوَجْهِ وَشَقِّ الْجُودِ بَيْنَ

گریستن بر روده و دیگر آوازی برود و از خراستیدن روی و از کردن گریان و دلاستن

هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ قَالَ الْقَلْبُ يَحْزَنُ وَ

اینکه گریه را در دل میگذارد است که از این است خدا میفرماید در دل هر کس که گناهان بسیار از او در دل تمام میگذرد و در دل

الْعَيْنُ تَدْمَعُ بِفِرَاقِكَ يَا اِبْرَاهِيمَ وَرَوَى وَهْبُ بْنُ كَيْسَانَ عَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ

اشک میبارد بر چهره تو ای ابراهیم روایت کرد وهب بن کسان از ابی هریره

اَنَا اَبَا حَفْصٍ رَأَى امْرَأَةً تَنكِى عَلَى الْبَيْتِ فَهَمَّهَا وَقَالَ لَا تَنكِى

که بحقیق حضرت عمر روید زنی را که میگرفت بر پست بر سر دروازه و گفت آن را گریه کن

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دَعَّمَا بَا اَبَا حَفْصٍ فَإِنَّ

پس فرمود پیغمبر صلی الله تعالی علیه و آله و سلم گذار از این کار را پس بحقیق

الْعَيْنُ بِرَأْيَةِ وَالتَّفْسُ مُصَابَةٌ وَالْعَمْدُ حَدِيثٌ بَابُ فِي ذِكْرِ الصَّبْرِ

چشم گریز کننده است التفس مصیبت رسیده است و الزام مصیبت حدیث و تازه است باب در بیان صبر

عِنْدَ الْمُصِيبَةِ رَوَى عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

فرمود رسیدن مصیبت روایت شده از ابن عباس رضی الله عنه و آله و سلم که بحقیق گفت این عباس که فرمود رسول خدا صلی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَوَّلُ مَا كَتَبَ الْقَلْبُ فِي النَّوْحِ الْمُحْفَظُ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى

الله علیه و آله و سلم اول آنچه نوشته است قلب در نوح محفوظ با امر خدا تعالی

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَ مُحَمَّدٌ عَبْدِي وَرَسُولِي وَ خَيْرُ خَلْقِي مَنْ

ایست من که بحقیق من خدا نیستم خدا غیر از من و محمد بنده من است و ستاوه من بهترین خلق من است

استسلم لقضائي وصبر على بلائي وشكر على نعمائي كشعبه يثا

بیک کردن بلاء بر قضای من و صبر کرد بر بلاهای من و شکر کرد بر نعمت های من و کسب کرد بر نعمت های من

واعتقه مع الصديقين يوم القيمة ومن استسلم لقضائي

و اعتقد که با دوستان خود در روز قیامت و کسی که بلاء بر قضای من

ولم يصبر على بلائي ولم يشكر على نعمائي فليحرق من تحت سماوي

و صبر نکرد بر بلاهای من و شکر نکرد بر نعمت های من پس باید که در روز قیامت

وطلب ربنا سواري قال الفقيه رحمه الله الصبر على البلاء

و طلب کرد خدا را سواری گفت عالم فقه رحمت کند او را خدا که صبر کردن بر بلاء

وذكر الله عند الصائب مما يجب على الانسان كذا ما اذا ذكر الله

و یاد کرد خدا را در وقت مصیبت از آن چیز است که واجب است بر آدمی از آن چیز است که باید یاد کرد خدا را

تعالى في ذلك المكان كان رضا من لقضاء الله تعالى وترحمنا

و در آن مکان محبت باشد رضا من از روی قضای خداوند و ابراهیم و ابراهیم

للسيطان قال علي ابن ابي طالب كرم الله وجهه الصبر على

شیطان را گفت حضرت علی بن ابی طالب کرم الله وجهه صبر کردن بر

نفسه أو جبر صبر على الطاعة وصبر على المصيبة وصبر على

نفس خود یا جبر صبر کردن بر طاعت است و صبر کردن بر مصیبت است و صبر کردن بر

البلاء فمن صبر على الطاعة أعطاه الله يوم القيمة ثلثمائة درجة

بلاست پس کسی که صبر کرد بر طاعت عطا کند او را خدا در روز قیامت سه صد درجه

ما بين كل درجتين كما بين السماء والأرض من صبر على المصيبة

در میان هر دو درجه چنانکه فراق در میان آسمان و زمین است و صبر کردن بر مصیبت

أعطاه الله يوم القيمة ستمائة درجة كما بين كل درجتين كما

عطا کند او را خدا در روز قیامت ششصد درجه چنانکه فراق در میان آسمان و زمین است

بين السماء والأرض ومن صبر على البلاء أعطاه الله يوم القيمة

در میان آسمان و زمین باشد و کسی که صبر کرد بر بلاء عطا کند او را خدا در روز قیامت

تَسْمَعُ تَدْرِكُ تَمَازِينُ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ الْعَرْشِ وَالْثَوْنِ بَاب

نه صد رزج جهای و درین درج دو رزج تا اندرون عرش و نیز زمین است باب

فِي ذِكْرِ خُرُوجِ الرُّوحِ مِنَ الْبَدَنِ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا وَقَعَ الْعَبْدُ فِي التَّرَمِّ

در ذکر خروج روح از بدن در خبر است که چون اقامه شود مرگت ترسم

وَحُبْسِ لِسَانِهِ يَدْخُلُ عَلَيْهِ خَمْسَةُ أَهْلَاءٍ أَوَّلُهُ وَيَقُولُ السَّلَامُ

و بندش زبانش و داخل شود بر وی پنج فرشتگان پس آید اهل اینها و گوید سلام باد

عَلَيْكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ أَنَا مُوَكَّلٌ بِأَرْزَاقِكَ فَطَلَبْتُ فِي الْأَرْضِ شَرْقًا

بر تو ای بنده خدا من مسلط بودم بر رزق های تو پس طلب کردم در زمین تا مشرق

وَعَرَبًا فَمَا وَجَدْتُ مِنْ رِزْقِكَ لِقْمَةً حَتَّى دَخَلْتُ السَّاعَةَ فَتَدَخَّلَ

و مغرب پس نیافتم از رزق تو یک لقمه را تا آنکه داخل شدم بر تو در ساعت پس از آن داخل

الثَّانِي وَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ أَنَا مُوَكَّلٌ بِكُشْرِ آبِكَ مِنْ

دو فرشته دوم و گوید سلام باد بر تو ای بنده خدا من موكل ام بر كشش آب تو از

الْمَاءِ وَغَيْرِهِ فَطَلَبْتُ فِي الْأَرْضِ شَرْقًا وَعَرَبًا فَمَا وَجَدْتُ لَكَ شَرْبَةً

آب و غیر آن پس طلب کردم در زمین مشرق و مغرب پس نیافتم بر ترا یک شربتی

مِنَ الْمَاءِ حَتَّى دَخَلْتُ السَّاعَةَ يَدْخُلُ الثَّلَاثُ فَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

از آب تا آنکه داخل شدم بر تو در این ساعت پس از آن داخل شود بر وی سه فرشته سوم پس گوید سلام باد بر تو

يَا عَبْدَ اللَّهِ أَنَا مُوَكَّلٌ بِأَقْدَامِكَ فَطَلَبْتُ شَرْقًا وَعَرَبًا فَمَا وَجَدْتُ

ای بنده خدا من موكل ام بر قدمهای تو پس طلب کردم تا مشرق و مغرب پس نیافتم

لَكَ قَدَمًا مِنْ أَقْدَامِكَ ثُمَّ يَدْخُلُ الرَّابِعُ فَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر ترا یک پای قدمی از قدمهای تو پس از آن داخل شود بر وی چهارم پس گوید سلام باد بر تو

يَا عَبْدَ اللَّهِ أَنَا مُوَكَّلٌ بِأَنْفَاسِكَ فَطَلَبْتُ شَرْقًا وَعَرَبًا فَمَا

ای بنده خدا من موكل ام بر نفسهای تو پس طلب کردم تا مشرق و مغرب پس

وَجَدْتُ لَكَ نَفْسًا وَاحِدَةً لَمَنْ أَنْفَاسِكَ حَتَّى دَخَلْتُ السَّاعَةَ ثُمَّ

یافتم بر ترا یک نفسی از نفسهای تو تا آنکه داخل شدم در این ساعت پس از آن

یافتم بر ترا یک نفسی از نفسهای تو تا آنکه داخل شدم در این ساعت پس از آن

يَدْخُلُ الْحَاوِسُ فَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ اَنَا مَوْلَى كُلِّ رَجُلٍ اِلَّا

وَاَعْمَارَكَ قَطَلَيْتُ شَرْقًا وَغَرْبًا فَمَا وَجَدْتُ لَكَ سَاعَةً مِنْ عَمَلِكَ

وَمَنْ اَيُّ شَيْءٍ يَسْأَلُكَ بِسُؤَالٍ يَسْتَرْجِيهِ مِنْكَ فَاَنْتَ تَجِيبُ بِحَسْبِ سَعَةِ كَرَمِكَ

ثُمَّ يَدْخُلُ عَلَيْهِ كِرَامُ كَاتِبِينَ فَيَقُولَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ

اَنَا مَوْلَاكَ اِنْ يَحْسُدَاكَ وَسَيَاكَ وَطَلَبَاكَ شَرْقًا وَغَرْبًا فَمَا

وَجَدْنَا مِنْ حَسَنَاتِكَ وَسَيِّئَاتِكَ شَيْئًا فَيُخْرِجَانِ لَكَ صَحِيفَةً سَوْدَاءَ

وَيَعْرِضَانِ عَلَيْكَ وَيَقُولَانِ لَكَ اَنْظُرِي فِي ذَلِكَ فَوَعَدَ ذَلِكَ لَيْسَلُ

وَحَاطَهُ كَتِفُهُمَا وَبَرَزَا وَكَوْنَتَا مُرَادًا لِنَظَرِكَ وَرَبِّمَا وَفُتَّ حَادِي نَوْدَا

عَرَفَا لَوْ يَنْتَظِرُ بَيْنَنَا وَشِمَاكَ مِنْ خَوْفِ قِرَاءَةِ الصَّحِيفَةِ لَوْ يَنْبَصُرُ

الْمَلَكُ اِنْ يَعْثُرُ كِرَامًا كَاتِبِينَ فَيَدْخُلُ مَلِكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ وَعَنْ

يَمِينِهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَحَنْ كِيَا رَمَ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ وَفِيهِمْ مَنْ

يَجْذِبُ الرُّوحَ حَذًّا وَفِيهِمْ مَنْ يَنْزِعُ الرُّوحَ نَزْعًا وَفِيهِمْ مَنْ يَنْزِلُ

الرُّوحَ نَشْطًا اِذَا اَبْعَثَ الرُّوحَ الْحَاقِقُ فَيُخَيِّدُ بِأَخْذِ مَلِكِ

الْمَوْتِ اِنْ مِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ يُؤَدِّي اِلَى مَلَائِكَةِ الرَّحْمَةِ وَاِنْ

الْمَوْتِ بِسِوَاكَ اِنْ يَكُنْ مِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ اَوْ اِنْ يَكُنْ مِنْ اَهْلِ الْعَذَابِ

الْمَوْتِ بِسِوَاكَ اِنْ يَكُنْ مِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ اَوْ اِنْ يَكُنْ مِنْ اَهْلِ الْعَذَابِ

الْمَوْتِ بِسِوَاكَ اِنْ يَكُنْ مِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ اَوْ اِنْ يَكُنْ مِنْ اَهْلِ الْعَذَابِ

كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ نُودِيَ إِلَى مَلَائِكَةِ الْعَذَابِ فَيَأْخُذُ الْمَلَائِكَةُ

باشد از اهل برنجی آواز کرده شود و فرستگان عذاب پس بگویند آن فرستگان

الرُّوحَ وَتَعْرِجُ بِهِ كَقَدَرِ أَنْ كَانَ مِنَ السَّعَادَةِ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّو

روح را و بالا راند آن فرستگان بان روح پس این اگر باشد از اهل سعادت فراید خدا بیستاد و عزیز را

جَلَّ أَرْجَعُوهُ إِلَى بَدَنِهِ حَتَّى يَنْظُرَ مَا يَكُونُ مِنْ جَسَدِهِ ثُمَّ يَهْبِطُ

جلیل باز گردانید این روح را به او که بدن وی تا به بیند آنچه باشد از حال بدن او پس از آن فرو آید

الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ مَعَهُمْ فَيَضَعُونَهُ وَسَطَ الدَّارِ فَيَنْظُرُ مِنْ حُزْنٍ

فرستگان و روح باشد با ایشان پس بنهند روح را در میان خانه پس نظر کنند بکس که در آن حضور دارد

عَلَيْهِ وَمَنْ لَا يَحْزَنُ وَهُوَ لَا يُطِيقُ الْكَلَامَ ثُمَّ يُشِيمُ الْجَنَازَةَ إِلَى الْقَبْرِ

برای و بر کسی که غم نبیند و بدوی و آن روح طاقت کلام ندارد پس از آن روان کند مردم خانه او را بر کبر

فَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُعِيدُ الرُّوحَ فِي جَسَدِهِ وَاصْخَفَتِ الرُّوَايَاتُ فِيهِ فَقَالَ

پس خدا عزوجل باز گرداند روح او را در بدن او و تخلف شده اند روایت او درین پس فرستند

بَعْضُهُمْ يَدْخُلُ الرُّوحُ فِي جَسَدِهِ كَمَا كَانَ فِي الدُّنْيَا وَيُحْلِسُ وَيُسَالُ

بعضی از ایشان که داخل میشود روح در بدن چنانکه بود در دنیا و می نشیند و در جواب سوال کرده میشود

وَقَالَ بَعْضُهُمْ يَدْخُلُ الرُّوحُ فِي جَسَدِهِ وَلِيَا قِيٍّ غَيْرُ مَعْلُومٍ وَقَالَ

و گفتند بعضی از ایشان که داخل میشود روح در بدن او و بایستی احوال او در غیر معلوم است و گفتند

بَعْضُهُمْ يَكُونُ السُّؤَالُ لِلرُّوحِ دُونَ الْجَسَدِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ يَدْخُلُ الرُّوحُ فِي

بعضی از ایشان که باشد سوال از روح فقط بدو اسطه بدن و گفت بعضی از ایشان که داخل میشود روح در

جَسَدِهِ إِلَى صَدْرِهِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ يَكُونُ الرُّوحُ بَيْنَ جَسَدِهِ وَ

بدن او و می باشد از قسط و گفتند بعضی از ایشان که می باشد روح در میان بدن او و

كُنْهٍ فَقِي كُلَّ ذَلِكَ جَاءَتْ الْأَنْبَاءُ مِنْهُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

گفتند ازین در هر قول ازین احوال مذکوره آمده اند احادیث غیر از اینها از ائمه صلوات الله تعالی علیه و آله و

وَسَلَّمَ وَالصَّحَّاءُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ يُقْبَرُ الْعَبْدُ بَعْدَ بِلَاقَتِهِ لَا يَسْتَعْلِ

سالم و قول صحیح نزد اهل علم این است که اگر کند نبرد عذاب و عظیم قبر و استغول شود

بکفایت قال الفقیه من اراد ان ینجو من عذاب القبر فعليه

بکفایت ان کثرت فیه کثیر اراد و در آنکه غلام شود از عذاب کثرت بر وی است

ان یلازمه بأربعة اشياء ویجتنب عن أربعة اشياء اما الأربعة

ایک لازم کرد بر خود چهار چیز را اجتناب کند از چهار چیز هر چنان بار خیز

التي لا یزیمها فی عمره فحافظه الصلوة والصداقة وقرائة القرآن

که لازم کرد بر خود در عمر خود پس محافظت است بر نماز و دوستان و خواندن قرآن

و كثرة التبتیه فان هذه الاشياء تضيء القبر وتوسعها واما

و بسیار گفتن تسبیح است پس جتنی این چیزها روشن میکند قبر و فراخ کند آنرا و هر چه

الأربعة التي یجتنب عنها فالکذب والغیبة والبیعة والبول

ان چار چیز که اجتناب کند از آن پس درم گفتن است و غیبت کردن و بیعت کردن و بول کردن

وقد قال صلی الله علیه و آله وسلم استنزهوا من البول فان عامسه

در جنسی فرمود استنزهت صلی الله علیه و آله و سلم اجتناب کند و پاک دارد خود را از بول پس جنسی که

عذاب القبر منه ان یهبط الملائکة العلیان لا سودان الا ذقان

عذاب هر از آن می باشد پس از آن فرود آیند و فرشته سمیت دل سیاه رنگ بر چسبان

أصواتهما کالزعدها لقا صیف وأبصارهما کالبرق الخاطف فخران

کرد و از شان مانند زده و از باشد و چشمتان شان مانند برق چیزه کشد بنای بگماشت

الأرض بحالیهما وهما مکرر و تکبر فین عجزانه و یقعدانیه و

زمین را بر چالهای خود و ایشان مکرر و تکبر پس چسباند بر سر اندک این آنزده و بهشت انداره

یقولان له من ربک ومن نبتک وما دینک فان کان من کل

گویند او را کیست رب تو کیست نبت تو چیست دین تو پس اگر باشد آنزده از اهل

السعادة یقول ربی الله احد و نبی محمد و دینی الاسلام فیکون

بسیخته بگویند که از رب من است و احد است من نبی من محمد است و دین من اسلام است و گویند من از اهل

له ان کونتم العربی الذی لا یوقظ الا احب هله و یفتیان

او را خواب کن مانند خواب آن عربی که بیدار نکند او مگر دوست زمین اهل او بگویی بیدار کن

لَهُ فِي تَبَرُّهِ كَوْفٌ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَنْظُرُ مِنْهَا إِلَى مَنْزِلِهِ وَمَقْعَدِهِ فِي

برای او در قراوت یک سوراخ نازد سر او پس نظر کند از آن سوراخ بوی منزل خود اما نشین خود

الْجَنَّةِ حِينَ يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ تَحْتِهَا ذِكْرًا لَكَ تَنْجِيهِكَ مِنَ الْمَكَانِ مِنْ

جنت و حق که بر آنکه اند او را خدا تعالی از خواب نگاه او پیش آن قبر پس از آن بیرون آید آن در وقت

قَبْرِهِ مَعَ الرُّوحِ وَيَجْعَلُ فِي قَنَادِرِكَ مِلْقَافًا لِمَنْ يَدُوي عَنْ يَمِينِهِ

از فراو بار و از او و گردانید و خود آن روح در قندیلها که او بر آنند بر عرض در وقت برده از او

هُوَ رِزْقُكَ قَالَ أَلَمْ يَسْأَلِ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

بر رزق که تحقیق گفت و خود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لَا أُخْرِجُ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي مِنَ الدُّنْيَا وَأَنَا أَرِيدُ

که نیفر نام خدا تعالی بیرون نمی برم هیچ بنده را از دنیا بخواند و در حاکمیت من اراده کنم

أَنْ أَغْفِرَ لَهُ إِلَّا أَفْضَلْتُ فِيهِ كُلَّ نَسِيئَةٍ عَمِلَهَا بِسُوءٍ فِي جَسَدٍ أَوْضَقَ

ایجو بیا بر من او را مگر آنکه بقبول کنم از او بر بدی را که عمل کرده است با بدن پاک و در دنیا او را

فِي مَعَاشِهِ أَوْ بِمَا يُصِيبُهُ مِنْ غَمٍّ فَإِنْ بَقِيَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِنْ سَيِّئَاتِهِ

در معیشت او یا با آنچه برسد او از غم پس اگر باقی ماند بد جزئی از گناهان او

شَدَّ دَتْ عَلَيْهِ عِنْدَ الْمَوْتِ حَتَّى يَلْقَانِي وَلَا سِيَةَ عَلَيْهِ وَعِزِّي

سختی کنم بر وی نزد یک مردن تا آنکه ملاقات کند با من و نباشد گناه بر او و عزتی

وَحَلَا لِي لَا أُخْرِجُ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي مِنَ الدُّنْيَا وَأَنَا أَرِيدُ أَنْ أَغْفِرَ

و از او کنم که بیرون نبرم بنده از دنیا و حالا که من اراده دارم ایضا بیا بر من

لَهُ الْأَوْثَقُ مِنْهُ كُلُّ حَسَنَةٍ عَمِلَهَا بِصِحَّةٍ فِي جَسَدٍ أَوْ قَرَسَ بِصِيبَةٍ

او را که آنکه گرفته می باشد از او هر یک که کرده است از باقی بدی و حق است از بدن پاک و بر او که

أَوْسَعُ فِي رِزْقِهِ فَإِنْ بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ شَيْءٌ كُفِّرَتْ

او را با بزرگواری در رزق او پس اگر مانده بدی از نیکیهاست او جزای آنرا نمی کنم

عَلَيْهِ عِنْدَ الْمَوْتِ حَتَّى يَلْقَانِي وَلَا حَسَنَةَ لَهُ قَالَ لَا سَوْءَ كُنَّا عِنْدَ

بر وی نزد مردن تا آنکه ملاقات کند با من و نباشد از او بدی نیکی گفتا سود بودیم با نزد

كَانَتْ رِضًا إِذَا سَقَطَ قَطْطًا عَلَى إِنْسَانٍ فَخُكُوا فَقَالَتْ عَاكِشَةُ رَضِي

تاری که در آن وقت افتاد یک عیمید بر شفته پس خندید و اندام ازین فرمود عاکیشه راضی

سَمِعْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ مَا مِنْ

که شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که فرمود هیچی از نعمت و برکت

مَوْءُونٍ يَشَاكُ اللَّهُ شَوْكَةَ الْإِكْرَامِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ لَدُنْهَا حَسَنَةً يَوْجُظُ عَنْهَا

یوچ سوسن که بخار خلیفه شود و او را بخاری که بر او نهد تمام بر او را بسبب عیال آن آثار در جنت و در

بِهَاسِبِيَّةٍ وَقَدْ قِيلَ الْخَيْرُ فِي بَدَنِ لَا يُصِيبُهُ إِلَّا اسْقَامٌ وَلَا يَبِي

بسبب آن عارض میگردد و همچنین گفته شده که نیت خیر در بدن است که نرسد و بیماری و میت خیر در

مَالٍ لَا يُصِيبُهُ إِلَّا تَوَاقِبُ وَفِي الْخَيْرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مالیک نرسد از او مصیبتها و عادت او در جنت از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

وَسَلَّمَ أَنَّ الْمَوْتَ مِنْ إِذَا كَانَ فِي الْأَنْفِ قَطْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَالْإِقْبَالُ إِلَى

و سلم که همچنین آمده که چون باشد در نقطه شدن در بدن از دنیا روی آوردن است

الْآخِرَةِ تَنْزِيلُ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ السَّمَاءِ بِبَيْضِ الْوُجُوهِ كَانَ جَوْعُهُمْ

آخرت در آینه بر روی فرشتگان از آسمان که سفید شود و آنی از آسمان که جمیع در آسمان

الشَّمْسُ وَمَعَهُمْ كَفَنٌ مِّنْ كَفَانِ الْجَنَّةِ وَحُطُّوا مِنْ حُطُوطِ الْجَنَّةِ

و از آنجا که است و با ایشان باشد کفن از کفنان جنت و حشوی از حشوی جنت

فَيَجْلِسُونَ بُدَاً مِنْهُ هُدًى الْبَصَرِ تَعْرِجِي مُلْكُ الْمَوْتِ فَيَجْلِسُ عِنْدَ

پس بنشینند دور از وی تا نهایت دیدن چشم پس از آن باید که الموت پس بنشیند نزد

رَأْسِهِ وَيَقُولُ أَخْرِجِي إِلَيَّ النَّفْسَ الْمَطْمَئِنَّةَ إِلَى مَغْفِرَةِ اللَّهِ تَعَالَى

سر او و گوید بیرون آمد ای نفس آرام کننده بیاوت ای تو از دیدن خدا تاملی

وَرِضْوَانِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَتَحْنُ مِنْ تَبَسُّلٍ

و رضامندی او پس فرمود پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم پس بیرون آید و او در آن

مِنْ تَقَبُّهِ كَمَا تَسْبِيلُ الْقَطْرَةِ مِنَ السَّقَاءِ فَيَاخُذُ بِهَا وَيَضَعُهَا

از نفس بد او و آنرا که در آن شود قطره آب از ساقه پس بگیرد و در شنگان آنرا و بگذارد آنرا

از نفس بد او و آنرا که در آن شود قطره آب از ساقه پس بگیرد و در شنگان آنرا و بگذارد آنرا

از نفس بد او و آنرا که در آن شود قطره آب از ساقه پس بگیرد و در شنگان آنرا و بگذارد آنرا

از نفس بد او و آنرا که در آن شود قطره آب از ساقه پس بگیرد و در شنگان آنرا و بگذارد آنرا

فِي آيَاتِهِمْ وَيُرْجَوْنَهَا فِي قُلُوبِكُمْ لَا كُفْرَانَ فَيُخَوِّضُ فِيهِ الرِّجْ

در دستهای خود و در آرزوهای درون کفر با پس بیرون آید از وی خوبتر

كَالْمُسْلِكِ وَمَا يَتَعَدُّونَ عَلَى الْمَلِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذِهِ إِلَّا رِيحٌ

مانند مسافر و بالا نرود بر فرشتگان مگر گویند آن فرشتگان که چیست این بوی

الطِّيبَةِ فَيَقُولُونَ هَذِهِ رِيحٌ فَلَا يَنْبَغُ لَنَا أَنْ نَكُونَ كَمَا نَكُونُ إِلَّا

عطر پس گویند این فرشتگان که این روح همان کبر فلان است و باید نکتند و در آن

بِأَحْسَنِ أَسْمَاءِهِ الَّتِي كَانَ يَدْعَى بِهَا فَاذْأَنَّهُمْ أَوْبَهُ إِلَى السَّمَاءِ الْأَوَّلِ

بجودترین نامهای او آنچه بود خوانده می شد بان نامهای چون رسانند روح را به آسمان اول

فَنُفِثَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ السَّبْعَةِ فَيَنْبَغُ لَهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مَلَكَةٌ

گشاده شود درهای او دروازه اعمال هفت آسمان پس بیروی کنند و در آن به آسمان و فرشتگان

حَتَّى أَتَهُمْ أَوْبَهُ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

تا آنکه رساند او را تا آسمان هفتم پس آواز کند او از گشته از جانب خدای عزوجل

الْكُتُبِ كِتَابَهُ فِي عِلْيَيْنِ وَدَوَّاهُ إِلَى الْأَرْضِ فَيُفْثُ خَلْقَكُمْ وَفِيهَا

که هم رسید اعمال نامدار او در عیالین و باز گردانید او را بطرف زمین پس از زمین از او شمار و در زمین

نَعْبِدُكُمْ وَفِيهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى قَالَ قَبِيرَةٌ مِنْ رُوحِ الْجِنَّةِ

باز گردانید شمار او از زمین بر او شمار بار دیگر فرمود پس باز گردانید روح او را بسوی بدن او

وَلَيَاتِيهِ مَلَكَانِ وَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ وَمَنْ رَبُّكَ وَمَا رَبُّكَ

و می آیند او را دو فرشته ایست و میگویند که چه میگوید که منم و تو کیست پسر تو و چیست دین تو

وَيَقُولَانِ لَهُ مَا تَقُولُ هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي يُعْزِي بِكُمْ يَوْمَئِذٍ

و گویند و او را چه میگوید که این شخص را چه میگوید که منم و تو کیست پسر تو و چیست دین تو

يَعْنِيَانِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَوْلُهُ هُوَ رَسُولُ اللَّهِ

معنی آن دو از آن شخص محمد صلی الله علیه و آله و سلم را که میگوید که منم و تو کیست پسر تو و چیست دین تو

أَنْزَلَ الْقُرْآنَ عَلَيْهِ وَأَمْسَتْ بِهِ وَصِدَّةٌ مِمَّا قَبْلُ مِنَ السَّمَاءِ

فرود آمده قرآن بر وی و ایمان و رستگاری او را پس او را میگویند و او را میگویند از آسمان

صَدَقَ عَبْدِي ذَا فِرْ شَوَّالَهُ فَرَّاشًا مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبَسُوْا لَهُ لِبَاسًا

کرامت گفت منم که پس از سن کند برای او فرشته از جنت و برکت بپوشد او را لباس

مِنْ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوْا لَهُ يَا بَابَ مَنْ الْجَنَّةِ قَالَ فَبَاتِيَهُ رُحْمًا وَطَبِيْهَا

از جنت و گشاید برای او دروازه از جنت فرمود پس آید او را با جنت و خوشبختی

وَيُوسَعُ لَهُ فِي قَبْرِهٖ مَدَى بَصُرَةٍ قَالَ الْبَنِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

افزون گردد شود برای او در قبر تا نهایت و بدن چشم او فرمود پس بپوشد او را

وَسَلَّمَ كَرَّمَ يَأْتِيْهِ رَجُلٌ حَسْبُ الْوَجْهِ وَطَبِيْبُ الْوَاخِجَةِ فَيَقُوْلُ لَهُ

و سلم کرد پس از آن آید او را شخصی حسب روى و خوشبختی پس گوید او را

اَيَسِّرَكَ بِالَّذِي بَشَّرَكَ بِكَ فَيَقُوْلُ مَنْ أَنْتَ يُوْحَمُّكَ رَبُّكَ مَا

آسان کرد ترا با آنکه بشارت کرد ترا از تو پس گوید او را کیست تو در حق کند ترا رب تو

رَأَيْتُ فِي الدُّنْيَا أَحْسَنَ مِنْكَ فَيَقُوْلُ أُنَا عَمَلُكَ الصَّالِحُ وَأَنَا الْكَافِرُ

دیدم در دنیا نیکوتر از تو پس گوید من عمل صالح توام و تو کافر

إِذَا خَفَضَهُ الْمَوْتُ تُنَزَّلُ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَعَهُمْ

چون خاف شود او را بموت نازل بر او فرشتگان از آسمان و ایشان با او

لِبَاسٌ مِنَ النَّارِ فَيَجْلِسُونَ بِعِيدَانِهِ مَدَى بَصُرَةٍ حَتَّى يَأْتِيَ مَلَكُ

لباس از آتش پس بنشینند بر دو طرف او تا نهایت و بدن چشم او تا آنکه آید ملک

الْمَوْتِ فَيُخْلِسُ عِنْدَ رَأْسِهِ وَيُخْرِجُهُ رَوْحًا مِنْ بَدَنِهِ كَمَا يُخْرِجُ السَّقْوَدُ

الموت پس بنشیند بر سر او و بیرون آورد روح او را از بدن او چنانکه بیرون آید

مِنَ الصُّوْرِ الْمَبْلُوْلِ وَذَٰلِكَ آخِرُ حَيَاتِهِ فِي تِلْكَ الْبَيَاسِ فَيَعْلَمُهُ

از تصویر ترا شده چون برآورده شود روح او از بدن او از دروازه ایشان از او را در لباس

كُلِّ شَيْءٍ مَّابَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ يَمْعَاهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ

پس رفت کند او را در میان آسمان و زمین است که شود از او هر چیز

فَيُصْعَدُ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ فَيُعْلَقُ لَهُ الْإِنْبِيُّ كَبَابُ السَّمَاءِ فَيُنَادِي مُنَادٍ

پس بالا برد شود او را با آسمان پس بسته شود برای او دروازه از آسمان پس آید کند او را

و

مَنْ قَبِلَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ رُذُوهً إِلَى مَضْجَعِهِ فَيُودَّ وَنَزَلَ إِلَى قَبْرِهِ فَيَأْتِيَهُ

از جانب عز و جل که باز گردانند از سوی خداگاه او پس باز گردانند او را به سوی او

مُنْكَرٌ وَ نَكِيرٌ بِأَهْوَالِ عَظِيمَةٍ وَأَصْوَاتُهُمَا كَالرَّعْدِ الْقَاصِفِ

و نیکم بزرگسایان بزرگ و آوازی ایشان مانند رعد سخت و از آواز بلند و

بَصَارُهُمَا كَالْبَرْقِ الْخَاطِفِ وَخَيْرُ قَاتِلِ الْأَرْضِ بِأَيِّهَا فَيُجْلِسَانِهِ وَ

چشمتان ایشان مانند برق چهره کشته میان ایشان و بهترین قاتل زمین با اینها می نشاندند او را و

يَقُولَانِ لِمَنْ رَبُّكَ فَيَقُولُ هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي فَيَقُولَانِ لِمَنْ

گویند او را کیست رب تو پس گویند او ای خدا تو را چه می دانم پس گویند هر یک از او را

ذَرَيْتَ وَلَا تَكُنْتَ فَيُنَادِي مُنَادٍ قَبْرُكَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَضْرِبَاهُ

نداشتی تو و نخواهی بود پس آواز کند آواز کننده از جانب خدای عز و جل که بزنید او را

بِمُطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ لَوْ اجْتَمَعَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ لَمْ يَقْلُبُوهُمَا فَيُشَدُّ

با کرسی از آهن اگر جمع شوند هر مخلوق نگردد و اندازد از روی می های او پس مشدند تا که

بِهَاقِبَتِهِ فَيُضَيَّقُ قَبْرَهُ حَتَّى يَخْتَلِفَ أَضْلَاعُهُ ثُمَّ يَأْتِيَهُ رَجُلٌ قِيمٌ

شود و آن قرا و پس تنگ شود قبر او تا که در یکدیگر آمیزد پس آید او را شخصی قیام

الرَّجُلُ مَشْنُونٌ الرَّجُلُ فَيَقُولُ جَزَاكَ اللَّهُ عَنِّي شَرُّهُ فَإِنَّ اللَّهَ مَا عَمِلْتُ

و ای گنده بوی پس گویند آن رشت را اندوه کافرا و خداوند خدایان را پس شتمت خود را و

الْأَشْرَ أَكُنْتُ بَطِيئًا فِي طَاعَةِ اللَّهِ تَعَالَى سِرِّيَّ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ

که شر را بودی تو در نیک کننده در طاعت خدا بی عاقل شتابنده در معصیت خدا قسا

فَيَقُولُ مَنْ أَنْتَ مَا رَأَيْتَ فِي الدُّنْيَا سُوءَ مِنْكَ فَيَقُولُ أَنَا عَمَلُكَ

پس گویند که ای تو که ندیده ای در دنیا بدی از تو پس گویند آن رشت در کس من

أَجْنَبِيثٌ ثُمَّ يُفْتَنُ لَهُ بَابٌ إِلَى النَّارِ فَيَنْظُرُ إِلَى مَقْعَدٍ مِنَ النَّارِ

زشت تو ام پس از آن کنده شود برای او در آرزو بهوی آتش پس نظر کند کافرا بجای نشستن خود را آتش

فَلَا يَزَالُ ذَلِكَ حَتَّى يَقُومَ السَّاعَةُ وَيَقَالُ يُفْتَنُ الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ

پس ندانم برین حال باشد تا که تمام شود قیامت و گفته میشود که آتش که می شود برین در قبر خود

سُبْحَةَ أَيَّامٍ وَالْكَافِرُ يُرَبُّونَ يَوْمًا وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

هفت روز کارفته کرده بیشتر و چهل روز و فرمود بیشتر میسازد عیبه

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ اُولَٰئِكَ يَتْلُوا صُورًا ۚ وَمَا يُغْنِي عَنْهُمْ صُورُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۚ

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ مِنْ شَيْءٍ قَدْ جَاءَ فِي بُيُوتِ الْجَمْعَةِ أَوْ كَلِمَةٍ بِهَيِّئِ ۖ اَمَّا اللّٰهُ فَمِنْ

دکتر و سلم کسیک میرد اور روزِ جمعہ بادِ شمسِ حموان دم اور اذانِ شمس

فَتَنَةُ الْقَبْرِ فِي الْخَبَرِ عَنْ أَبِي مَامَةَ السَّاهِلِيِّ إِذَا تَوَفَّى رَجُلٌ وَفُضِعَ

از قضا جبر در حدیث آمده ازال امامیه باشد و نه کمون بعد از شیعه و نه بعد از سنی

فِي قَبْرِهِ الْحَيُّ أَمْلَكَ وَيَقْعُدُ عِنْدَ رَأْسِهِ وَيَعْبُدُ بِهِ وَيَصْرِفُ ضَرَفَةً

در قهر خود بماند فرشته و بشنید نرزد سرا و عذاب کند او را و در دنیا

وَاحِدَةً مِّمَّاتٍ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

یکی که مایه غایت روح انعام اندوی که که جدا شود از یکدیگر در زمانه کشد در قضا

نَارًا ثُمَّ يَقُولُ تَقَرُّ بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا هُوَ خَائِبٌ مُقْتَدِرٌ مُسْتَوِيٌّ وَبَصِيرٌ

آتش پس از آن گویان در شسته او را بر خیزان و از آنجا که او صیحه و السلام بشنید را برادر و او را کند

صَبَّحَةَ يَسْمَعُهُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ الْأَجْنُ وَالْأَنْسُ يَقُولُ

آواز/ که میشنود از آنجا که در میان آسمان و زمین است که چون از آنجا که همان نوشته

لَمْ تَعْلَمْ هَذَا وَلَمْ تَعْلَمْ بَنِي وَأَنَا أَقَمْتُ الصَّلَاةَ وَأَدَيْتُ الزَّكَاةَ

که بر او امری بمن این و چرا عذاب میکنند و من قائم کرده ام نماز و اگر کرده ام زکات را

وَصُمْتَ رَمَضَانَ وَقَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا أَيْقُنْ أَنَّكَ مَرَرْتَ يَوْمًا

روزہ و اشہم ماہ رمضان از او کوہ ام شہار، حبشہ کل، ایوان کریم، بکرم، انور شہر، تحفہ گنج شہر، شہرہ

طَلُّوْهُ وَهُوَ لَيْسَ بِغَيْثٍ بِكَ فَلَمْ تُغْثِهِ وَصَلَّتْ يَوْمًا وَكُنْتَ تَرَاهُ

بسم الله الرحمن الرحيم

مَنْ أَلْبَسَ لِبَاسًا فَهُوَ كَالْبَشَرِ لَمْ يَلْبَسْهُ فَإِنْ لَمْ يَلْبَسْهُ لَمْ يَلْبَسْهُ

۱۰۰

مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَمُتْ أَهْلًا وَمَوْلًى فَيَكُنْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُلَامٌ يُدْعَى بِاسْمِهِ وَيَرْجُو لَهُ ذِكْرًا مِمَّا رَفَعَهُ اللَّهُ عَنْهُ لِيَتَذَكَّرَ بِهِ أَوْلِيَاؤُهُ ذَلِكُمْ جَزَاءُ الْفَرِيدِ الَّذِي أَتَى عَلَى يَوْمٍ كَثِيرٍ مِمَّا هُوَ أَهْلُهُ قَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ هُمْ أَغْلَى الْأَنْفُسِ فَيُكْرَمُونَ لَهُ بَنَاتٌ طُفُلَاتٌ لَمْ يَحْضُرْنَ الْمَوْتَ وَأُولَئِكَ سَمِعُوا الْأَنَاءَ وَالْحَنُونَ وَالْكَافُونَ أُولَئِكَ نَدْعُ الْبَنَاتِ الْمَخْصُوفَاتِ وَالْأَنَاءُ الْخَدَنَاتُ أُولَئِكَ الْفَرِيدَاتُ أُولَئِكَ الْكَنَاءُ الْكُنَاةُ أُولَئِكَ نَدْعُ الْبَنَاتِ الْمَخْصُوفَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَسْتَعِثُّ بِهِ وَلَوْ يُفْقَهُ ضَرْبٌ فِي قَبْرِهِ مِائَةَ سَوْطٍ قَبْرُ الشَّارِ

از ایش زیاد بکنند بار و زیاد روی بگردانند او را زود شود او را و بعد از آن باز

وَرُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

در روایت شده از عبد الله بن عمر که او را روایت کرد از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

قَالَ رُبِعَةٌ تَفْرِي بِي فِي يَوْمِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ عَلَى مِثَابٍ مِنْ تَوَفِيدِ خَلَامٍ

که در هر چهار نفوس که بخار در ایشان را افتد یا تعالی روز قیامت بر سبب از او توفیر اهل بیت را

فِي رَحْمَتِهِ قِيلَ مَنْ يَوْمَ يَأْسُوكَ اللَّهُ قَالَ مَنْ أَشْبِهَ جَانِعًا وَقَدَر

در رحمت نبود گفته شد که مانند او نشان ای در روز فرمود کسی که سبب کند از او توفیر و عزت و

حَازَنِي يَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَعَانَ ضَعِيفًا وَأَعَانَ مَظْلُومًا

خازنی را بخور راه خدا تعالی و اعانت ضعیف را و توفیر از سبب کند مظلوم را و

رُوِيَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

در روایت شده از انس بن مالک که او را روایت کرد از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

وَسَلَّمَ إِذَا وَضَعَهُ الْمَيِّتُ فِي الْقَبْرِ وَيُهَاكُ التُّرَابَ عَلَيْهِ يَقُولُ

و سلم چون نهادد مرده در قبر و بپوشد خاک بر روی او بگوید

هَلْ هَلْ وَأَوْهَدُهُ وَأَسِيدُهُ وَاشْرَفِيَاءُ يَقُولُ الْمَوْتُ عَلَيْكَ أَشْمَعُ

اهل دین و اولاد و سید ای کمان و بپلوان ای بزرگ ما پس گوید در شش سلطه بروی ایامی ستونی

مَا يَقُولُونَ لَكَ يَقُولُوا لَنَمُوفِيَقُولُوا لَيْتَ كُنَّا كَيْتَ شَرَفِيَاءُ يَقُولُوا

چه میگویند به تو میگویند که ما در میان فرشته آما و در میان زمین بزرگ و در میان کوه ها

أَنَا الْعَبْدُ الذَّائِلُ لِلْمَلِكِ الْجَلِيلِ وَهُمْ يَقُولُونَ كَذِبًا يَقُولُوا

من بنده خوارم برای پادشاه بزرگ و ایشان میگویند دروغ و بپوشد خاک بر روی او

يَا لَيْتَهُمْ سَكُمُ أَفَصِيقُ قَبْرِهِ حَتَّى يَخْتَلِفَ ضَلَاةً وَيُنَادِي

ای کاش میخواست که در میان خاک در میان کوه ها و تا آنکه در میان کوه ها و تا آنکه در میان کوه ها

فِي قَبْرِهِ وَكَسْرُ عَظْمَاهُ وَأَذَلُ مَقَامَاهُ وَأَمَوْضِعُ نَدَامَاهُ وَخَف

در قبر او و کسر استخوان او و پستی مقام او و پستی مقام او و پستی مقام او

سَوَاكُهُ حَتَّى يَدْخُلَ أَوَّلَ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ مَرَّ جَبِيْنِي عَامِيَا ذَلِكَ

سؤال او جواب واصل شود اولی تبسم بر زاهد و سبب و درین سال

میتول الله تعالی اشهدکم باملئناک فی فی قد غفر لکم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ازد خطای او را ببیند زنده و آشتن او بدین شب را در عمارت باب ورود

آن فرشته که داخل شود از هر پیش از سر و دیگر روایت از عبد بن سلام است
 اِنَّهُ قَالَ قَدْ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَزْوَاجِكُمْ

که تحقیق وی گفت که سوال کردم رسول خدا **صلى الله عليه وآله وسلم** را از اول فرشته
که خدا را از اقدار است قضا **منك و نكاح قضا الله صلى الله**

عَلَيْهِ وَالْآلِ وَسَلَّمَ

علیه السلام ای این سلام دعا میشود در فقر برود فرشته بپوشد

از این که داخل شود شکر و نمک میسر رخسار روی او مانند آفتاب در آن فرشته در آن است

و یقیناً هر یک از اینها ماحولیات بسیار

لله العبد يا يحيى التبتين فمحي ودواني وولدك وبيتك له
 ان فرشته را بنده بگزارم چنانچه لا اله الا الله و محمد بن عبد الله و آله و سلم و انما الله اعلم

فَلَمَّا أَصْبَحَ وَدَّ أَنْ تَقْرَأَ وَمَدَّ رَيْفِكَ فَيَقُولُ لَهُ

عَلَى شَيْءٍ أَكْتُبُ وَأَمْسِلُ فِي صُحُفِهِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وآلِهِ وَسَلَّمَ يَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ يَا زَيْنَ بْنَ أَبِي جَرْدَةَ يَا زَيْنَ بْنَ أَبِي جَرْدَةَ

وَاللهُ وَسَلَّمَ فَيَقْطَعُ مِنْ كَفِّهِ قِطْعَةً وَيُنَادِيهِ وَيَقُولُ هَلْ رَأَيْتَ

صَحِيفَتَكَ فَاتَّكِبَ عَلَيْهَا مَا عَمِلْتَ فِي الدُّنْيَا مِنْ خَيْرٍ وَشَرٍّ فَيَكْتُبُ

مَا عَمَلَهُ فِي الدُّنْيَا خَيْرًا فَإِذَا أَبْلَغَ سَيِّئَةً كَيْتَبُحِي مِنْهُ فَيَقُولُ لَهُ

الْمَلِكُ يَا خَاطِي أَمَا لَسْتُ بِحَسْبِي مِنْ خَالِقِكَ حَيْثُ عَلِمْتَ بَاقِي الدُّنْيَا

تَسْتَحْيِي مِنِّي الْآنَ فَيَرْفَعُ الْمَلِكُ الْعِمُودَ لِيُضْرِبَهُ فَيَقُولُ الْعَبْدُ

ارْفَعْ عَنِّي حَتَّى أَكْتُبَهَا فَيَكْتُبُ بِحَسْبِ نَبِيٍّ أَوْ نَبِيٍّ أَوْ نَبِيٍّ أَوْ نَبِيٍّ

يُطَوِّيهُ وَيُخْتَمُّهُ فَيَقُولُ يَا كَيْتَبُ خَتْمُهُ وَلَكِنَّ مَعِيَ خَاتَمُهُ

فَيَقُولُ لَهُ اخْتَمِهَا بِنُطْقِكَ فَيُخْتَمُّهَا بِنُطْقِهِ وَيُعَلِّمُهَا الْمَلِكُ

فِي عُنُقِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَمَا قَالَ اللهُ تَعَالَى وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِنَفْسِهِ

ظَلَرَةٌ فِي عُنُقِهِ ثُمَّ يَدْخُلُ بَعْدَ ذَلِكَ الْمُنْكَرُ وَالتَّكْوِيْمُ فَكُنْ رَأْسُ

الْعَاصِي إِذَا رَأَى كِتَابَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَمَرَ اللهُ تَعَالَى بِالْقِرَاءَةِ

فَيَقْرَأُ حَسَنَاتِهِ فَإِذَا أَبْلَغَ إِلَى سَيِّئَاتِهِ سَكَتَ فَيَقُولُ اللهُ

بِسُوءِ مَا عَمِلَ فِي الدُّنْيَا خَيْرًا فَإِذَا أَبْلَغَ إِلَى سَيِّئَاتِهِ سَكَتَ فَيَقُولُ اللهُ

يَا تَيَّانُ مِنْ قَبْلِ نَبِيٍّ فَيَقُولُ الْفَمُ لَا تَأْتِيَا مِنْ قَبْلِي فَقَدْ كَانَ يَحْجُو

پس آمد او همان از طرف دهن روی پس گوید دهن - میباید از طرف من پس تحقیق بودی که گرسنه

وَلْيَعْطِشْ حَدْرًا مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ فَيَوْقُظَانَهُ كَمَا يَوْقُظُ النَّاسُ وَ

بلند و نشسته باشد از حوض این بجای پس بیدار کند مثل دیگر و بیدار کند بیدار کرده و بیدار

يَقُولَانِ لِمَا كُنْتَ تَقُولُ فِي مُحَمَّدٍ فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّهُ لِرَسُولِ اللَّهِ

و گویند و بیدار گوی در حق محمد صلی الله علیه و آله و سلم پس گوید آنکس گواهی میدهم که تحقیق او رسول خدا است

فَيَقُولَانِ لَإِنْ عَشِيتَ مُؤْمِنًا وَمُتَ مُؤْمِنًا لَوْ أَنَّكَ أَهْلُكَ فِي سَوَاءٍ مُنْكَرٍ

پس گویند رستی یا ایمان و مردی یا ایمان پس گفت در سوال منکر

وَلِكَبِيرَانِ الْمَلَائِكَةِ طَعَنْتَ فِي بَنِي آدَمَ حَيْثُ قَالُوا لِمَ تَجْعَلُ فِيهَا مَنَاسِكَ

و دیگر این گفت که تحقیق فرشتگان طعن کردند در بنی آدم آنجا که گفتند چرا اقامه ایام میل و اسباب روزگاری

لِيُفْسِدَ فِيهَا فَرَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَقَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ فَبُيعَتْ

را که فساد کند در آن پس زد و زد بر نشان پس فرو برد تحقیق من انارم با خبر شما نیست پس بفرمودند

اللَّهُ تَعَالَى مَلَائِكِي إِلَى قَبْرِ الْمُؤْمِنِ لَيْسَ لَهُ مِنْ ذَلِكَ فَيَأْمُرُهُمْ

خدا تعالی دو فرشته را بپویی قبر مؤمن تا سوال کنند از وی از آن بعد از توفیق او پس بفرمودند

بِشَهِدِ ابْنِ يَدِي الْمَلَائِكَةُ تَسْمَعُهَا مِنْ الْعِبَادِ الْمُؤْمِنِ لَا أَقْلَ

این را باینکه گواهی دهند پیش روی فرشتگان آنچه شنیدند از بنده مؤمن زیرا که کمتر عدد

الشُّهُودِ أَتَانِ ثُمَّ يَقُولُ الرَّبُّ مَلَائِكَتِي قَدْ أَخَذَتْ رُوحَ قَتْرِكَ

گواهی آن دو آمد پس از فرمود رب سبحانه تعالی ای فرشتگان من تحقیق از من روح این بنده را پس برد

مَا لَهُ لَغَيْرِهِ وَذَوْجَتُهُ فِي حَجَرٍ غَيْرِهِ وَجَارِيَتُهُ وَصَبْعَاهُ فِي يَدِ غَيْرِهِ

مال خود را برای غیر خود و زن خود را در کنار غیر خود و کنیز خود را در دست غیر خود

وَأَحِبَّاءُ وَهَاطُونَ عَنْهُ وَيُسْأَلُ فِي بَطْنِ الْأَرْضِ وَلَمْ يَجِدْ أَحَدًا غَيْرَهُ

که دوستان او و غایبان او و پرسیده شود در بطن زمین و ندید کسی را غیر خود

وَلَمْ يَعْلَمْ حَالَهُ سِوَايَ وَقَالَ رَبِّي اللَّهُ وَنَبِيِّي مُحَمَّدٌ وَرَسُولُ اللَّهِ وَ

و ندانست حال او را سوا من و گفت وای در چنین حال سخت که رب من الله و پیغمبر من محمد رسول الله و

مُتْلَمَّهٌ حَالُ أَوْرَا سَلَوَزْ سَنَ اَكْتَفَ وای در چنین حال سخت که رب من الله و پیغمبر من محمد رسول الله و

اَلَا سَلَامٌ عَلٰى نَبِيِّنَا اَتٰى اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ كَا ب ر فِی ذِکْرِ

اسلام دین من است را ای که تا ما نمیکردیم حقیقت را تا تو را که با حق میسر شدی و ما از باب در نظر

کردیم کتابین دَوٰی فِی الْخَبَرِ اَنْ کُلَّ اِنْسَانٍ مَّعَهُ مَمْلُکَانِ اَحَدُهُمَا

کرام کا بنین درایت شده در خبر است که حقیقت بر آن انسان بود در فرشته بیایند که از آن دو

عَنْ یَمِیْنِهِ وَاَلَا خَرُ عَنْ شِیَارِهِ فَالَّذِی فِی یَمِیْنِهِ یُکْتَبُ حَسَنَاتُهُ

از جانب راست و ای و دیگری از جانب چپ و ای پس آن فرشته که در جانب راست ایستد هر چه بگوید

مِنْ غَیْرِ اِذْنِ صَاحِبِهِ وَالَّذِی فِی شِیَارِهِ یُکْتَبُ سَیِّئَاتُهُ لَا یُکْتَبُ

غیر از اذن از آن فرشته که در جانب چپ ایستد و ای و دیگری از جانب چپ

اَلَا بِشَهَادَةِ صَاحِبِهِ فَاِنْ قَعَدَ الْعَبْدُ قَعَدَ اَحَدُهُمَا عَنْ یَمِیْنِهِ وَا

که بگویند این خود که فرشته یمن است پس اگر نشیند فرشته یمن از آن دو فرشته از جانب راست و

اَلَا خَرُ عَنْ شِیَارِهِ وَاِذَا مَشٰی اَحَدُهُمَا خَلْفَهُ وَاَلَا خَرُ اَطَاعُوا اَمْرًا

و دیگری از جانب چپ و ای و اگر راه رود آن بنده باشد که از آن پس ای و دیگری از آن پس ای

نَا اَحَدُهُمَا عِنْدَ رَاسِهِ وَاَلَا خَرُ عِنْدَ رِجْلِهِ وَفِی رِوَاٰیةٍ ثَلَاثُ

پس باشد که از آن دو فرشته هر سردی و دیگری نزد دو پای دی و در روایتی

اَمْلَکَ مَلَکَانِ بِالْیَمَنِ وَمَلَکَانِ بِالْشَّامِ وَمَلَکٌ لَا یُقَارَ فِی

فرشته آمده دو فرشته در شب با یکی می باشد و دو فرشته در روز و یک فرشته با یکی که به انیس و از وی در

وَقِیْتُ مِنْ اَلْوَقَاتِ کَمَا فِی قَوْلِهِ تَعَالٰی اَلْمُعْتَقَاتُ مِمَّنْ بَیْنَ یَدَیْهِ

و هم از وقتها چنانکه در قول خدا تعالی آمده برای نیمی و معتققات نیز از آن که از پیش میان و در

وَمِنْ خَلْقِهِ یُرِیْدُ بِالْمُعْتَقَاتِ مَلَکَهُ الْکَلْبُ وَتِلْكَ اَلْمُحْظَوْنَ

و از پس است او از آنکه بگوید خدا تعالی معتققات فرشته یمن است و در آن که نگاه می دارند او را

مِنْ الْجِنِّ وَاَلْاِنْسِ وَالشَّیَاطِیْنِ یُقَالُ مَلَکَانِ بَیْنَ کَفْیِهِ یُکْتَبَانِ

از شر جن و انس و شیاطین گفته شود که دو فرشته میان دو گوش او است و هر دو است

اَعْمَالُهُ مِنْ خَیْرٍ وَشَرٍّ فَکُلُّهَا سَائِبٌ لِّمَا وُدَّ وَاَتَتْهَا حَلَقَةُ مَرَدِّهَا

اعمال او را از خیر و شر و هر یک از آنها سائب است به آنچه دوست دارد و آید به حلقه بازگشت او را

یعنی

رَبُّكُمَا وَصَحِّفَهُمَا فَوَادُّهَا فَيَكْتَبُ اَحْمَالَهُ اِلَى مَوْتِهِ وَدُرُوبِي

اب دهن ایشان است و کاغذ ایشان است پس بنویسد ایشان اعمال و در اوقات مردن و در آن وقت

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ إِنَّ صَاحِبَ الْيَمِينِ

از پیغمبر علیه السلام گفت و الله و سلم که حقیقاً حضرت زبور که تحقیق فرشته صاحب یمن

أَمِيرٌ عَلَى صَاحِبِ الشِّمَالِ فَإِذَا عَمِلَ سَيِّئَةً وَآرَادَ صَاحِبُ الشِّمَالِ أَنْ

امیر است بر صاحب فرشته شمال پس هرگاه عمل کند بدیه بدیرا و اراده کند فرشته صاحب شمال اینکه

يَكْتُبَهَا قَالَ لَهُ صَاحِبُ الْيَمِينِ سُبْحَكَ فِيمَا سَبَعُ سَاعَاتٍ فَإِنْ

بنویسد آن بدیرا گوید در آن فرشته صاحب یمن ایست از نوشتن پس با بیست و هفت ساعت پس اگر

أَسْتَغْفِرَ اللَّهَ لَمْ يَكُتُبْهَا فَإِنْ لَمْ يَسْتَغْفِرْ كُتِبَتْ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةً فَإِذَا

طلب آمرزش بخند آن بنده از خدا میخواست بنویسد آن بدیرا پس اگر طلب آمرزش نکند فرشته یک بار آن پس چون

قَبِضَ رُوحَ الْعَبْدِ وَخَرَجَ فِي قَبْرِهُ يَقُولُ اللَّهُمَّ اِنَّا رَجَاؤُنَا

قبض شود روح بنده و نهاده شود در قبر گوشت آن دو فرشته ای بساط کرده بودی

بِعَبْدِكَ حَتَّى نَكْتُبَ عَمَلَهُ وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَ عَبْدِكَ فَإِذَا زِلْنَا

بر بنده خود تا که بنویسیم عمل او را و تحقیق قبض کردی بر او بنده خود را پس آن دو نفر

حَتَّى يَصْعَدَ إِلَى السَّمَاءِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ السَّمَاءَ مَمْلُوءَةٌ مِنْ

تا بالا بروم بگوئی آسمان پس فرمود خدا تعالی که حقیقاً آسمان پر است از

الْمَلَائِكَةِ يُسَبِّحُونَنِي وَيُهَمِّدُونَنِي فَمَا أَفْعَلُ بِكُمْ فَيَقُولُ اِنَّ رَبَّنَا مَرَفَا

فرشتگان تسبیح گویند مرا و ثناء گویند مرا پس چگونه با شما پس گویند آن دو فرشته ای بساط

حَتَّى نَقِیْمَ فِي الْأَرْضِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الْأَرْضَ مَمْلُوءَةٌ مِنْ خَلْقِي

تا اقامت کنم در زمین پس فرمود خدا تعالی که حقیقاً زمین پر است از مخلوق من

فَمَا أَفْعَلُ بِكُمْ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى سُبْحًا عَلَى قَبْرِ عَبْدِي وَهَلَّاؤُ

پس چگونه با شما پس فرمود خدا تعالی که تسبیح گویند بر قبر بنده من و ثناء گویند مرا

كَبِيرًا وَكُتِبَ لَكَ لِعَبْدِي حَتَّى أَعْتَدَ مِنْ قَبْرِهِ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

بزرگوار و بنویسد آنرا برای بنده من تا آنکه بزرگوار آنرا از قبر او و تحقیق فرمود خدا تعالی

بِكَبْرِ عَبْدِي وَنُصِيبُ أَنْفَرًا لِلَّهِ تَعَالَى

بزرگوار بنده من و نصیب آنرا برای خدا تعالی

اِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كَرَامًا لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كَرَمُهُمْ شَيْئًا وَّلَا يَنَالُونَ بِهٖ عِلًّا ۚ

۱۰- تحقیق بر شدت اگر شدت شود آنجا بپایان نرود پسند فزیندگان میدانند آنچه میگویند ام بجای آوردن اقامت

كِرَامًا كَاتِبِينَ لَا تَمْنُوا إِذْ أَكْتَبُوا حَتَّى يَتَّعِدُوا مِنْ يَمِينِ السَّمَاءِ

ایست ترا که میبندد تو بپسند کنان بر آنکه از خون تو بپسندد لیک را بالا آمدن جان نیک بسوی آسمان

يَا فَرِّمِ وَالتَّوْرُ وَيَرْضَوْنَ عَلَى اللَّهِ وَيَشْهَدُونَ عَلَى ذَلِكَ وَشَهِدُوا

پیشوا مرہٹا دستور سندھی و غرض کنڈان ایکٹیکار بر خدا عالمی و گواہی و ہندو بران کے ہندو

إِنَّ عَبْدَكَ فَلَا مَا عَمِلَ لَكَ حَسَنَةً كَذَا وَكَذَا أَوْ لَمْ يَكُنْ يَكْتُبُ مِنْ

حقیق شد که جلالت علی کرده برای تو چنانچه چنین و چنان و چون او سید است

العبد سيئاً يصعدون بها إلى السماء ثم لهم ولهم فيها

جہد یریر با باورہ بیان جہد جہد اسان

اللَّهُ تَعَالَى يَا دَامَا كَاتِبِينَ مَا فَعَلَ عَمْدِي فَيَسْتَعِينُ حَتَّى يَبْلُغَ
عِزًّا تَعَالَى أَيُّ شَرِّكَ فَوْسَقَةً كَانَتْ حَقِّ عَمَلِهِ كَرِهَتْهُ خَلْقُهُ شَوْقُهُمْ إِلَى الْكَرَامَةِ

چند روز بعد از این که در این شهر رسید

[illegible]

مجلس اول در بیان احوال و سیرت و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام

عبدالکمال یسین و اعیانہم و انتم یسر و کون یوم فی باب
نہدگان خود را انیکه بودند عیبا فایده نگرا پس ایشان خوانند برادرز کتاب ترا

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

یہاں حوزہ کتبہ کوٹہ علی رامہا بی بی اسو بی بی فاطمہ
مدم و مستانہ کتبہ کوٹہ علی رامہا بی بی اسو بی بی فاطمہ

عَلَيْكُمْ وَالْقَوَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُسْلِمَاتِ

و انچه پیرای پویشیده پس ازین جست نام نهاده شده اند کرامت کاتبین و رواست شده از صدیق

وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

ایمان و کسبِ ایمان قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
بسر او پس رنیز کہ بتجیق وی گفت شتیم از رسول صلی اللہ تعالیٰ علیہ

رَسُلَهُ قَالُوا فِي خُصْمٍ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَالَ لِيُحْيَا

و سلم کہ فرمود آمد مرا جبرئیل علیه السلام و گفت ای محمد برحق خدا میگویم ترا

السَّلَامُ وَيَقُولُ بَلِّغْ أَمَّتِكَ أَنْ مَن مَّاتَ مُفَارِقًا لِّلْجَمَاعَةِ لَا

سلام و میفرماید برسان امت خود را اینکه تحقیق کسی که در مخالفت کند برادر او جماعت

کَیْنُتُمْ رَأْسُ حَقَّةِ الْحَبَّةِ وَلَوْ كَانَ أَكْثَرُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ عِلًّا وَلَا يَقْبَلُ

نخود بجز هوای خست را اگر چه باشد بسیار تر از اهل زمین در عمل و قبول نمکند

اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ صُرْفًا وَلَا عَدْلًا وَلَا تَارِكُ الْجَمَاعَةِ عِنْدَكَ

خدا انتساب از وی روز قیامت نرمن و از قتل را و ترک کننده جماعت نکرده بود

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ مَلْعُونٌ وَبِلَعْنَةِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ

و فرشتگان و همه مردم ملعون است و لعنت میکند بر انبوت و انجیل

وَالزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَكَارِكِ الصَّلَاةِ لَا يُسْتَجَابُ لَهُ الدَّعْوَةُ وَلَا

و زبور و فرقان و ترک نماز قبول نمیشود برای وی دعا و تبارک

يُنْزِلُ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَهْوَنُ مِنْ أَمْتِكَ وَشَرِّ مَنْ

نیزد بر وی رحمت در دنیا و آخرت و سوار و سبکتر است از امت تو و بدتر از

شَارِبِ الْخَمْرِ وَقَاتِلِ الطَّرِيقِ وَقَاتِلِ الْفِ عَالِمٍ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

نوشنده شراب و قاتل طریق و قاتل عالم و فرمود آنحضرت علیه السلام

سَلُّوا عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَلَا تَسَلُّوا عَلَى الْيَهُودِ مِنْ أَمْتِي قَالَ

سلام کنید بر یهود و نصاری و تسلیت مکنید بر یهود از امت من باشد گفت

شَكَوَا رَضِيَ اللَّهُ مَا يَهُودُ أَمَّتِكَ قَالَ مَنْ يَسْمَعُ الْأَذَانَ وَ

شکایت کرد از رسول خدا که است یهود از امت تو فرمود کسی که بشنود اذان و

وَلَمْ يَحْضُرِ الْجَمَاعَةَ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ عَانَ تَارِكُ الْجَمَاعَةِ يَحْضُرُ

حاضر نشد جماعت را و فرمود آنحضرت علیه السلام کسی که اعانت کرد تارک جماعت را بران

أَوْ لِقَمَةٍ فَكَأَنَّمَا عَانَ يَقْتُلُ لَا يَبْكِي وَنَ تَارِكُ الْجَمَاعَةِ

یا بچه نمک پس گویا که جنتی اعانت کرده که من بیدان و اگر در تارک جماعت

لَا يُقْتَلُ وَلَا يُصَلَّى عَلَيْهِ وَلَا يُدْفَنُ فِي مَقَابِرِ الْمُسْلِمِينَ وَتَارِكُ

نمیرد و نماز بر او نمیشود و در قبر او دفن نمیشود در مقابر مسلمانان و تارک

غُلِّ وَادُهُ لَسُو وَ نَمَاز بِنَاهُ نَوَاحِدُ بَهْدِي وَ دَفْنُ كَرُو نَسُو وَ دَفْنُ مَسْلَمَانِ وَ تَارِكُ

الصَّلَاةَ بِأَجْمَاعِهِمْ لَوْ صَلَّى صَلَاةَ أُمَّتِي كُلِّهَا وَحْدَهُ وَقَرَأَ كُلُّ كِتَابٍ

نماز جماعت اگر از نماز است من به تنها و نماز هر کتاب

أَنزَلَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَحْدَهُ وَصَامَ صَوْمَ أُمَّتِي كُلِّهَا وَحْدَهُ

که نماز کرده خدا تعالی آنرا بر پیغمبران تنها در روز و در روز است من بر تنها

وَبَصَدَّقَ قُلُوبَهُمْ كُلِّهَا وَحْدَهُ لَا يَشْتُمُ رَأْسُ الْحِجَةِ أَجْسَدَ وَلَا

و صدقه و هر صدق ایشان به هر تنها مذکور آن تبارک جماعت برای جت را و

يَنْظُرُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ حَيًّا وَصَيًّا وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بیند خدا تعالی بسوی ربه در حال زندگانه و در مرگ و در مرگ و در مرگ و در مرگ

وَسَلَّمَ أَيُّهَا مُؤْمِنٌ يَتَّقِ ضَاوِيَّ إِلَى الْمَسْجِدِ وَصَلَّى فَيَأْتِيهِمْ أَجْمَاعُهُ

و سلام بر مؤمنان که میترسند و آید بسوی مسجد و نماز خواند و آن با جماعت

غَضَرَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ ذُنُوبَهُ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

یا هر روز خدا تعالی بر او میگذرد و آنرا در روز پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

مَنْ حَفِظَ صَلَاةً فِي أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا وَتَرَكَوْنَهَا وَسَجَّوْنَهَا أَكْرَمَ اللَّهُ

کسی که جماعت کند نماز در اول و آخر و تمام کند رکوع آنرا و سجود آنرا اکران کند نماز خدا تعالی

تَعَالَى بِخَمْسٍ عَشْرَ خَصْلَةٍ ثَلَاثَةٌ فِي الدُّنْيَا وَثَلَاثَةٌ عِنْدَ الْمَوْتِ وَثَلَاثَةٌ

در دنیا و در آخرت سه ازان در دنیا و سه ازان در آخرت و سه ازان

فِي الْقَبْرِ وَثَلَاثَةٌ فِي الْحَشْرِ وَثَلَاثَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ اللَّهِ تَعَالَى فَأَمَّا

در قبر و در آخرت و سه ازان در آخرت و سه ازان در آخرت و سه ازان

الْثَلَاثَةُ الَّتِي فِي الدُّنْيَا فَيَزِيدُ عُمُرَهُ وَرِزْقَهُ وَيَحْفَظُ نَفْسَهُ وَ

سه خصلت که میدهد او را در دنیا پس اگر زیاد کند عمر او و رزق او را و نگاه میدارد نفس او

أَهْلَهُ وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي عِنْدَ الْمَوْتِ فَيُبَشِّرُهُ بِأَنَّ مِنْ خَلْقِ

اهل او را و آن سه چیز که داده ویرا نزد مرگ پس اینکه نشاند میدهد او را با من از خلق

وَالْفَرَجِ وَدُخُولِ الْجَنَّةِ لَقَرَأَهُ تَعَالَى أَنْ لَذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ أَكْبَرُ

و فرج و داخل شدن در جنت برای قول خدا تعالی بندگان که گفتند پروردگار ما خداست پس

و اما التثنية التي في القبر فثلاثة

استقاموا تنزل عليهم الملكة الا تخافوا ولا تحزنوا ان كنتم

قام مانند فرمودي ايند براي شان از فرشتگان وقت موت كه مترسيد و اداوه نگرديد و نشارا

بالجنة التي كنتم تعدون و اما التثنية التي في القبر فثلاثة

بر چشمة كه شمارا و عده داده مي شد و آن سه جز كه داده مي شود وكي را در قبر پس اينكه آسان

عليه سوال منكر و نكير و يسوع عليه قبرة و فتم له باب الى

مي كند مداري سوال منكر و نكير و فتم له مي كند بروي قرا و در كنده شود براي ادوري بخود

الجنة و اما التثنية التي في الحشر فيخرجهم من القبر وهو يتكلم

جنت و امانه چيز كه داده ميشود و نيز در حشر پس اينكه بيرون آيد از قبر در حالي كه ميده

وجهه كالقبر لينة البدر كما قال الله تعالى كسبي نورهم بين

روي كار مانند ماه شب يازدهم چنانكه فرمود خدا تعالي في استجاب نور ايشان

أبد لهم و يا أيها الذين آمنوا و يعطى كتابه بيمينه و يحاسب حسابا

روي ايشان و بحاسب است ايشان تا آخر ايت داده شود كل نام و ايت است و حسب كرده شود

يسيرا و اما التثنية التي عند لقاء الله فرضى الله تعالى عنهم

حساب آسان و آن سه جز كه داده مي شود و در آخر ايت خدا تعالي پس رفاي خدا تعالي است از ايشان

و السلام عليهم و النظر اليهم كقول تعالى سلم قولهم

و سلام خدا تعالي است براي شان و دين خدا تعالي است با ايشان چنانكه فرمود خدا تعالي و سلام با ايشان

ربهم و جوه يومئذ ناظرة الى ربها ناظرة و من نهان

بر در كار برهان چشمة درهاي امروز نماز باشند بر و در كار شوند نظر كننده و كسي مستحق

بالصلوة احسن عاقبة الله بخمس عشر خصلة تلت في الدنيا

بنماز پنجگانه خدا بركت خدا تعالي بر نمازده خصلت است از ايشان باشد در دنيا

و التثنية عند الموت و التثنية في القبر و التثنية في الحشر و التثنية عند

و سه جز در موت و سه جز در قبر و سه جز در حشر و سه جز در

لقاء الله تعالى و اما التثنية التي في الدنيا فيرغم البكة من رزقه

روييت خدا تعالي امان سه جز در دنياست پس اينكه بر داشته شود بركت از رزق و سه

رَعِيْرُهُ وَسَيِّمَاءُ الصَّالِحِيْنَ تَرَوْهُمْ وَلَمَّا التَّلَاثَةُ اتَتْ عِنْدَ الْمَوْتِ

و در وی علامات نمازین از روی وی داما آن است که در وقت است

فَيَمُوتُ حَاتِعًا وَعَطْشَانًا وَذَلِيلًا وَأَمَّا التَّلَاثَةُ الَّتِي فِي الْقَبْرِ

این یکی میبرد گشته و ذلیل و اما آن سه که در قبر است

فَيُضَيِّقُ قَبْرَهُ حَتَّى يَدْخُلَ أَضْلَاهُ بَعْضُهَا فِي بَعْضٍ وَيَقْتَرِبُ

بس اینک تنگ میشود و تا آنکه داخل میشود پهلوهای او بعضی در بعضی و گشاده میشود

لَهُ يَا بَنِيَّ مَنْ نَارُ وَأَمَّا التَّلَاثَةُ الَّتِي فِي الْحَشْرِ فَيُخْرَجُ مِنْ قَبْرِهِ

برای وی در آتش و اما آن سه که در حشر است پس اینک بیرون می آید از قبر خود

مُسَوَّدَةً الْوَجْهِ مَكْتُوبٌ فِي جَبْهَتِهِ هَذَا النَّاسُ قُرْ حَمْدُ اللَّهِ

سیاه رویان شده باشد در چین او اینک این سخن با امید است از رحمت خدا

تَعَالَى وَيُعْطَى لَهُ كِتَابُهُ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ وَأَمَّا التَّلَاثَةُ الَّتِي عِنْدَ لِقَاءِ

تعالی و داده میشود و او را بخواند او از پس پشت او داما آن سه که نزد

اللَّهِ تَعَالَى فَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا

خدا آنها را مست پس اینک کلام میکند با ایشان خدا تعالی و نمی بیند بسوی ایشان روز قیامت و

يُرِيكِهِمْ وَطَهُمَ عَذَابُ أَلِيمٌ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَنُحَلِّفُ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

باک که در ایشان است عذاب دردناک در موده است خدا تعالی پس با اینان نه بعد ایشان تا محلی چند

أَصَاغُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّيْطَانَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ فِيهَا وُدِّي

که صاف نم کردند نماز و پیروی کردند شیطان پس خواهند پیروی گری از دست کرده شد

عَنْ النَّبِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

از آن پس بن مالک گفت فرمود رسول خدا صلی الله تعالی علیه و آله و سلم

إِذَا قَامَ الْعَبْدُ إِلَى الصَّلَاةِ وَقَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَمِثْرِ

چون ایستاد بنود بنده بسوی نماز و گوید الله اکبر بیرون آید از گناهان خود مانند ردی

تُكْدَتِ أَمَةً وَإِذَا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ كُتِبَ لَهُ

که زاید دارد مادر او و چون گوید اعوذ بالله من الشیطان الرجیم نوشته شود بر وی

بِحُلِّ شَعْرَةٍ عَلَى بَكَرِيَّةٍ عِبَادَةِ سَكَّةٍ فَإِذَا قَرَأَ الْفَاتِحَةَ نَكَحْنَا بِحُرِّ

بهر کسی که در این دست عبادت یکبار که بن چون خواند سوره فاتحه را پس گوید بختیگر کرد

وَأَعْتَمِرُوا إِذَا رَكْعَتُكُمْ فَمَا تَصَدَّقُ بِوِزْنِهِ ذَهَبًا وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ

دعوت کرد و چون رکوع کند پس گوید بختیگر صدقه کرد بمقدار خود طلا را و چون گوید سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ سَجَّوْدَهُ سُبْحَانَ رَبِّي

لله نظر کند خدا تعالی برای وی برکت و چون گوید در سجده خود سبحان را بی

الْأَعْلَى فَمَا تَصَدَّقُ بِوِزْنِهِ ذَهَبًا وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ سَجَّوْدَهُ

الله پس گوید که از او کرد بخدای را و چون سجده خواند عطا کند او را خدا تعالی ثواب

أَلْفِ عَالِمٍ وَأَلْفِ شَهِيدٍ وَإِذَا سَلَّمَ وَفَرَّغَ مِنْ صَلَاتِهِ

هزار عالم و هزار شهید و چون سلام دهد و فارغ شود از نماز خود

فَتَحَمَّلَ اللَّهُ لَهُ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّ بَابٍ شَاءَ بِإِذْنِ

کتاب خدا تعالی برای او شد و از ده جنت داخل شود در هر یک از این درها و هر یک حساب

لَهُ عَذَابٍ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَّبِعُنِي الْمَوْتُ

و بنیر عذاب و فرمود پیغمبر علیه السلام مرا پیوسته است بموت

أَنْ يَكُونَ أَخْلَاقُهُ كَأَخْلَاقِ الْكَلْبِ وَفِيهِ خَمْسَةٌ اخْلَاقُ الْوَلَدِ

اینکه باشد اخلاق وی مانند اخلاق سگ در هر یک پنج خلقت است اول

يَكُونُ جَائِعًا ابْدًا وَهَذَا مِنْ اخْلَاقِ الصَّالِحِينَ وَالثَّالِثُ لَا يَكُونُ لَهُ

بانی که می باشد گرسنه همیشه و این از خلقت های صالحین است و دوم آنکه نمی باشد دیر

مَوْضِعٌ وَهَذَا مِنْ اخْلَاقِ الصَّالِحِينَ وَالثَّالِثُ أَنَّهُ لَا يَنَامُ بِالْكَلْبِ وَ

بائی و این از اخلاق نهایی صالحین است و سوم آنکه وی خواب نمی کند در شب و

هَذَا مِنْ اخْلَاقِ الصَّالِحِينَ وَالرَّابِعُ لَا يَكُونُ لَهُ مَالٌ وَحَتَّى يَزُولَ

این از اخلاق صالحین است و چهارم آنکه نباشد دیر مال تا میرات برد او را

الْوَارِثُ وَهَذَا مِنْ اخْلَاقِ الصَّالِحِينَ وَالخَامِسُ أَنْ لَا يُفَارِقَ

وارث و این از اخلاق صالحین است و پنجم آنکه جدی نمی شود

مِنْ بَابِ صَاحِبِهِ أَنْ طَرَدَهُ فِي يَوْمٍ فَانْتَمَرَةً وَهَذَا مِنْ تَوَكُّلِ

از دروازه باب صاحب خود اگر چه براند آرد و در روزی بعد از این از وفات

الصَّاحِبِينَ وَقَالَ عَلِيٌّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ طُوبَى لِمَنْ كَانَ عَيْشُهُ

صافان است و گفت علی کرم الله وجهه خوش داشت کسی که پیش از مرگ وی

كَعَيْنِ الْكَلْبِ وَفِيهِ عَشْرُ خِصَالٍ الْأَوَّلُ لَيْسَ بِمَالٍ وَلَا نِسَاءً

مانند زنده گسنگ در رنگ ده خصالت اول اینکست اول مال و دوم اینک

لَيْسَ لَهُ قَدْرٌ وَلَا ثَلَاثُ الْأَرْضِ كُلُّهَا بَيْتٌ لَهُ وَالرَّكَابُ فِي أَكْثَرِ

نیست و بر او هیچ قدری و سهوا اینک زمین بر کن خانه است و بر او چهارم اینک در اکثر

الْأَوَاقَاتِ يَكُونُ جَائِعًا زَكَاةً فِي غَالِبِ أَوَاقَاتِهِ يَكُونُ سَاكِنًا

اوقات می باشد گرسنه و بی هم اینک در غالب اوقات و می گاه باشد غایب

وَالسَّادِسُ يَحُولُ حَوْلَ بَيْنِ صَاحِبِهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالسَّابِعُ يَقْسَمُ

و هشتم اینک می گردد در خانه باب خود و نهم اینک تقاضا میکند

بِمَا يَدْفَعُ إِلَيْهِ وَالثَّامِنُ لَوْ ضَرَبَ صَاحِبُهُ مِائَةَ جَلْدَةٍ لَمْ يَتْرُكْ

با آنچه انداخته شود و یازدهم اینک اگر زدند بر او صد تازیانه نمیگذارد

بَابُ دَارِ صَاحِبِهِ وَالثَّاسِعُ يَأْخُذُ وَعْدُ صَاحِبِهِ كَمَا يَأْخُذُ صَدِيقُهُ

در دروازه خانه باب خود و پنجم اینک میگیرد و ششم اینک خود را و هفتم اینک خود را

وَالْعَاشِرُ إِذَا مَاتَ لَمْ يَتْرُكْ مِنْ الْبِرَاتِ شَيْئًا بَابُ

از هم اینک چون بمیرد میگذارد خود را از برات چیزی را باب

فِي ذِكْرِ الرَّؤُوسِ بَعْدَ اخْتِزَاجِ كَيْفَ يَأْتِي إِلَى قَبْرِهِ وَ

در ذکر رؤوس بعد از خیزان چگونه می آید به سوی قبر خود

مَنْزِلُهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ الرَّؤُوسُ

خانه خود هر که بخیزد خط الله نماید علیه و آله و سلم پس چون بیرون آید و

مِنْ بَنِي آدَمَ مَضَى ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ يَقُولُ الرَّؤُوسُ يَا رَبِّ ائْتِنِي

از بنی آدم سه روز و سه شب میگذرد و روز گوید رؤوس ای رب من آیدم

إِنِّي حَتَّى أَمَشِي وَأَنْظُرَ إِلَى جَسَدِي الَّذِي كُتِبَ فِيهِ قِيَاذُهُ اللَّهُ

مرا تا بروم و نظر کنم بسوی بدن خود آنکه بدوم در آن پس اذن دم را بخدا تعالی

فَيُحْيِي إِلَى قَبْرِهِ وَيَنْظُرُ مِنْ بَعِيدٍ وَقَدْ سَأَلَ الْمَاءَ مِنْ جَسَدِهِ

پس اید بسوی قبر خود و نظر کند از دور و تحقیق جاری باشد آب از بدن او و

مِنْ مَخْرِيهِ وَمِنْ فَمِهِ قَيْبِي بِكَاءٍ طَوِيلًا ثُمَّ يَقُولُ يَا جَسَدِي

از دهان من و از دهان من او پس بگریه کرد دراز پس از آن گوید ای بدن

الْمُسْكِينِ يَا حَبِيبِي هَلْ تَذْكُرُ أَيَّامَ حَيَاتِكَ وَهَذَا مَنْزِلُ الْبَلَاءِ

مسکین من ای حبیب من آیا یاد میکنی ایام زندگانه خود را این قریبای نزول است

وَالْوَحْشَةِ وَالْغَمِّ وَالْكَرْبَةِ وَالْحُزْنِ وَالذَّمِّ ثُمَّ يَمْضِي فَإِذَا كَانَتْ

و وحشت و غم و کربت و اندوه و بختا نه است پس از آن میرود پس چون گذرد

خَمْسَةَ أَيَّامٍ يَقُولُ يَا رَبِّ اللَّهُ إِنِّي حَتَّى أَنْظُرَ إِلَى جَسَدِي

پنج روز میگوید روح ای رب من اذن ده مرا تا نظر کنم بسوی بدن خود

فَيَا ذَنْ لَلَّهِ تَعَالَى لَهُ قِيَاذِي إِلَى قَبْرِهِ وَيَنْظُرُ مِنْ بَعِيدٍ وَقَدْ سَأَلَ

پس اذن دم خدا تعالی او را پس اید بسوی قبر خود و نظر میکند از دور و تحقیق جاری

الْمَاءَ مِنْ جَسَدِهِ وَمِنْ مَخْرِيهِ وَمِنْ فَمِهِ وَأَذْنِيهِ وَصَدِيدِي

باشد خون از بدن او و از دهان من و از دهان من او و گوش از دهان من و از دهان من او

قَبْرِي قَيْبِي بِكَاءٍ طَوِيلًا يَقُولُ يَا جَسَدِي الْمُسْكِينِ تَذْكُرُ أَيَّامَ

قبرم بگریه کرد دراز پس گوید روح مسکین من آیا یاد میکنی ایام

حَيَاتِكَ وَهَذَا مَنْزِلُ الْخَمِّ وَالْطُّمِّ وَالْحَنَةِ وَالذِّدَانِ وَالْحَبْلَةِ

زندگانه خود را این قریبای نزول است و اندوه و حزن و کرم و ماران و

الْعُقَارِبِ وَكَلَّتِ الدِّدَانُ حُكَّكَ وَفَرَّقَتْ جِلْدَكَ وَتَفَرَّقَتْ

گرادام است و خوردند کرم آ گوشت ترا و جدا کردند پوست ترا و جدا شدند

أَعْضَاؤُكَ ثُمَّ يَمْضِي فَإِذَا كَانَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ يَقُولُ يَا رَبِّ لَدَنْ

اندامهای ترا پس از آن میرود و در هفت روز گوید روح ای رب من اذن ده

لِيَحْيِيَ حَتَّىٰ أَنْظُرَ إِلَىٰ جَسَدِي قِيَامَتَهُ لَمْ يَأْتِ إِلَىٰ قَبْرِهِ وَيَنْظُرُ

تا آنکه نظر کند بسوی بدن خود پس ازین دو مرتبه تا آنکه به سوی قبرش و نظر کند

مَنْ بَعِيدٌ وَقَدْ وَقَعَ فِيهِ الدُّوْدُ فَبَكَى رُبَمَا تَشْدِيدًا وَقَبُولًا

از دور و بجزئی قافه باشد در آن گم پس گریه کند از گریه سخت و گریه

يَا جَسَدُ الْمُسْكِينِ أَتَنْكَرُ يَا مَحْجُونَتِ ابْنِ أَوَّلَ ذَلِكَ أَبَاؤُكَ

ای بدن مسکین من آیا تو تنگوار را که مانند او بود و پدران تو

وَعَشِيرَتُكَ وَدَارُكَ وَعَقَارُكَ وَأَنْتَ رَحْمَتُكَ وَأَصْدُقَاؤُكَ

و اقربای تو و خانواده تو و زمین تو و کمال تو و برادران تو و یاران تو

وَأَنْتَ رُفْقَاؤُكَ وَجِهْرَانُكَ الَّذِينَ كَانُوا يُرْضُونَكَ فِي جَوَارِكَ

و گویا با او رفقایان و وجهایان و آنانی که بودند که راضی میشدند ترا در جوارح تو

الْيَوْمَ يَبْكُونَ عَلَىٰ وَعَلَيْكَ الْيَوْمَ الْقِيَمَةُ وَرَوْعٌ عَنْ بَيِّنَاتٍ

روزی که گریه می کنند بر سر تو و بر تو قیامت در این روز که در آن بزرگوار

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

راضی است خداوند از او گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم

إِذَا مَاتَ الْمَوْتُ مِنْ دَارَتْ رُوحُهُ حَوْلَهُ أَرَأَيْتُمْ تَنْظُرُ إِلَىٰ خَلْفَتِهِ

چون بمرد مرگد روح او خانه او بگردد نظر میکند بسوی آن پس از او می ماند

مَنْ عِيَالٌ كَيْفَ يُقَسِّمُ مَا لَمْ يَكُنْ يُوَدِّي ذُلَّكُمْ فَإِنْ تَقَرَّشْتُمْ

از عیال وی که چگونه تقسیم کرده شود مال او و چگونه زاری کرده می شود و فریادی پس چون تمام شود عیال

يَنْظُرُ إِلَىٰ جَسَدِهِ وَيَدُورُ حَوْلَ قَبْرِهِ سَنَةً وَيَنْظُرُ مَنْ شَاءَ حَوْلَهُ

نظر کند روح بسوی بدن خود و بگردد گرد قبر خود یک سال و نظر میکند هر که خواهد دور او

مَنْ يَحْزَنُ عَلَيْهِ فَإِذَا تَمَّتْ سَنَةٌ رُفِعَتْ رُوحُهُ إِلَىٰ حَيْثُ يَجْتَمِعُ

که هر که غم بخورد بر وی پس چون تمام شود سال بالا برده شود روح او بسوی آن موضع که پس می شود

فِيهِ الْأَرْوَاحُ إِلَىٰ يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ لَقَوْلِهِ تَعَالَىٰ تَنْزِيلُ الْمَلِكِ

در آنجا ارواح تا روزی که دمیده شود در صور چنانکه قول خدا تعالی است و الا مشهور فرشته گاران

وَالرُّوحُ فِيهَا وَقِيلَ الرُّوحُ فِيهَا بِمَعْنَى الرَّحْمَةِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

روح در آن شب گفته میشود که روح در آن شب بمنزرت است بر سر انسان

كَمَا قُرِئَ وَالرُّوحُ بِالْفَتْحِ وَالضَّمِّ مَعْنَاهُ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ أَيُّ

چنانکه خوانده شده در روح بر نوح و ضم مناسبت است که نازل میشود فرشتگان در روح ای

مَعَهُمُ الرُّوحُ وَالرَّيْحَانُ وَقِيلَ الرُّوحُ مُلْكٌ عَظِيمٌ يُنْزَلُ الرَّحْمَةُ

با فرشتگان سیم و کل های جنت و گفته میشود که روح فرشته کلمات که نازل میکند رحمت را

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ

بر سر انسان چنانکه فرمود خدا تعالی یوزی که استاده شود روح فرشتگان

صَفَاءً قِيلَ مَعْنَاهُ رُوحُ بَنِي آدَمَ وَقِيلَ مَعْنَاهُ رُوحُ جِبْرِيلَ وَقِيلَ

صف گفته شد معنایش روح بنی آدم است و گفته شده مناسبت روح جبرائیل است و گفته میشود

رُوحُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نَحْتُ الْعَرْشِ يَسْتَأْذِنُ فِي هَذِهِ

که روح محمد صلی الله تعالی علیه وآله وسلم است که زیر عرش باشد اذن می خواهد درین

الْبَيْتَةِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بِالنُّزُولِ يُسَلِّمُ عَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

شب از خدا تعالی بفرود آمدن تا سلام کند بر جمیع مومنان و زنان مومن

مِنَ الشَّفَقَةِ عَلَيْهِمْ وَقِيلَ الرُّوحُ الْأَقْرَبُ بَارٍ مِنْ أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ

از جهت شفقت بر ایشان و گفته میشود که روح اقرب است از مردگان مومنان

يَقُولُونَ رَبَّنَا ائْذِنْ لَنَا بِالنُّزُولِ إِلَى مَنَازِلِنَا حَتَّى نَرَى أَوْلَادَنَا

که بگویند ای رب ما اذن ده ارا بفرود آمدن بسوی خانه های خود تا ببینیم اولاد خود را

وَعِيَالَنَا فَيَنْزِلُونَ لَيْلَةَ الْقَدَرِ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِذَا كَانَ يَوْمُ

و عیال خود را پس فرود می آیند در شب قدر چنانکه گفت ابن عباس چون شود روز

عِيدِ يَوْمِ عَاشُورَ أَوَّلِ لَيْلَةٍ عَاشُورَ أَوْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَوْ

عید یا روز عاشورا یا شب عاشورا یا روز جمعه

لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ الْأُولَى مِنْ رَجَبٍ أَوَّلُ لَيْلَةٍ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ

شب جمعه اولی از ماه رجب یا شب یا نزدیم از شعبان

يَسْتَرْسِمُ لَمْ مَوَاتٍ مِنْ تَبَوُّرِهِمْ نَفَقَاتُ مَوْنٍ عَلَى ابْوَابٍ يَسُوْنَهُمْ وَ

میروان آیند مردگان از قبرهای خود پس بشمارد می شنود مرد در ازده ای که مانده اند می گوید

يَقُولُونَ اَرْحَمُوْا عَلَيْنَا فِيْ هَذِهِ الْبِلَادَةِ بِعَدَقَةٍ اَوْ لِقْمَةٍ فَلَا تَنَا

ترسد و رحم کنید بر ما در این شب بیدار

مَحْتَا جُوعٍ اِلَيْهَا اِنْ لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا اَذْكُرُوْنَا بِرُكْعَتَيْنِ فِيْ

محتاجیم بسوی الفتور یا لقمه ای اگر قدرت نباشد شما بر ما بران پس بگوئید بار بخوان دو رکعت در

هَذِهِ الْبِلَادَةِ الْمَبْرُكَةِ هَلْ مِنْ اَحَدٍ يَدَا كُرُوْنَا وَهَلْ مِنْ اَحَدٍ يَرْحَمُ

این شب مبارک آیا هست کرام کسی که یاد کند ما را آیا هست کرام کسی که رحم کند

عَلَيْنَا وَهَلْ مِنْ اَحَدٍ يَدَا كُرُوْنَا فِيْ غُرْبَتِنَا يَا مَنْ نَسْكُنُ فِيْ دَارِ اَيَّامٍ

در راه آیا هست کرام کسی که یاد کند ما را در غربت یا ای آنکه ما را در خانه های خود

نَحْمُ رِسَاءَنَا وَنَا مِنْ اَقَامٍ فِيْ اَوْسَمِ قَصُوْرِنَا وَنَحْنُ فِيْ اَضْيَقِ قَبُوْرِنَا

نحوه کرده زن های ما را وای آنکه اقامت کرده در فراخترین کوشکهای ما و ما در تنگترین قبری خود هستیم

وَيَا مَنْ قَسَمَ اَمْوَالَنَا وَيَا مَنْ اسْتَدَلَّ اَوْكُلَا فَاَهْلٌ مِنْ اَهْلِ مَنْكُمُ

وای آنکه قسمت کرده اموال ما را وای آنکه استدلال کرده اولاد ما را آیا کرام کسی هست از شما

مَنْفَكِرٌ فِيْ غُرْبَتِنَا وَفَقْرِنَا وَكُنْ بِنَا مَطْوِيَةً وَكُنْ بِنَا مَشْهُورَةً وَكُنْ

سیر کرده در غربت ما و احتیاج ما و فقر ما و کتب ما مطوی و کتب ما مشهور و کتب ما

اَلْمَسِيَّتُ فِيْ الْكَسَدِ ثَوَابُ فَلَا تَسْمُرُنَا بِكُسْرَةِ خُبْرِكُمْ وَدُعَايِكُمْ

در مسیت ما در کسب ثواب پس فراموش نکنید دعاها و دعای شما

فَاِنَّا مَحْتَا جُوعٍ اِلَيْكُمْ اَيْدِ اِنْ وَجَدُ وَالصَّدَقَةُ وَالِدٌ عَالٍ وَهَلْ

پس تحقیق ماان محتاجیم بشما میده پس اگر یافتند صدقه و عا را از شما

يَرْجِعُونَ فَرَحًا مَسْرُوْرًا اِنْ لَمْ يَجِدُوْا اَيُّرْجِعُونَ مَحْرُومًا نَحْنُ وَكَا

باز میگردند شادمان و خرم اگر نیافتند صدقه و عا را باز میگردند محروم و اندر ما

اَلْنَسَاءُ وَقَدْ قَبِلَ اَنَّ الرُّوْحَ فِي الْفُوَادِ اَوْ فِي بَعْضِ اَجْزَاءِ الْبَدَنِ لَا

و اما امید و تحقیق گفته شده که روح در دل است یا در بعض اجزاء بدن است

فِي جَمِيعِ الْبَدَنِ لَكُمْهَا فِي جُرْمٍ مِنْ جُرْمِ آتِهِ وَالذَّلِيلُ عَلَيْهِ أَنْ

در تمام بدن است لکن آن روح در مجزوات از اجزای بدن و ذلیل برین دعا اینست که

يُجْرِمُ الْوَاحِدُ بِجُرْحَاتٍ كَثِيرَةٍ فَلَا يَمُوتُ وَيُجْرِمُ الْوَاحِدُ أَيْضًا

مجرم میشود یک شخص بجزایهای بسیار پس نه میزد و مجروح میشود یک شخص نیز

بِجُرْحَةٍ وَاحِدَةٍ يَمُوتُ لِأَنَّهُ أَصَابَتْ فِي الْمَكَانِ الَّذِي فِيهِ الرُّوحُ

بجراحه یک بمیرد پس نه از آن شخص از مجزوات که رسیده این جراحت در جای که است در آن روح

وَحَلَّتْ فِيهِ وَقِيلَ الرُّوحُ يَحُلُّ فِي جَمِيعِ الْبَدَنِ لِأَنَّ الْمَوْتَ فِي جَمِيعِ

و حل شد در آن روح و در آنجا گفته شده روح حلول کرده است در تمام بدن از آنکه میمیرد در تمام بدن

الْبَدَنِ يَدُلُّ عَلَى قَوْلِهِ تَعَالَى قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ

بدن ای آمد دلالت میکند برین امر قول خدا اینها را که زنده و می کند او را که آفرید و بار اول بار

فَإِنْ قِيلَ مَا الْفَرْقُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالرُّوَانِ قُلْتُ هُمَا وَاحِدٌ لَيْسَ بَيْنَهُمَا

پس اگر گفته شود چیست فرق میان روح و روان گویم این هر دو یک نیست در میان ایشان

فَرْقٌ كَمَا أَنَّ الْبَدَنَ مَعَ الْيَدِ وَالرَّجْلِ يَذْهَبُ وَحْدَهُ وَالرُّوحُ لَا يَخْرُجُ

فرق چنانکه تحقیق بدن با دست و پا می رود و روح از حرکت نمی رود

كَثَرُ مَوْضِعِ الرُّوحِ فِي الْجَسَدِ غَيْرُ مُعَيَّنٍ وَمَوْضِعُ الرُّوَانِ بَيْنَ الْحَاجِبِ

بسیار موضع روح در بدن است معین نیست و موضع روان بین حاجب

وَإِذَا زَالَتِ الرُّوحُ مَاتَ الْعَبْدُ لَا حَالَهُ وَإِذَا زَالَتِ الرُّوَانُ نَامَ

و اگر زایل شود روح میمیرد و اگر زایل شود روان میخوابد

الْعَبْدُ كَمَا أَنَّ الْمَاءَ إِذَا صَبَّ فِي الْقَضْعَةِ وَوَضِعَتْ فِي الْبَيْتِ

بنده چنانکه آب چنان ریخته شود در کاسه و نهاده شود آنکاسه در حجره

وَوَقَعَتِ الشَّمْسُ عَلَيْهِ مِنَ الْكُوَّةِ وَشَعَاعُهَا فِي السَّقْفِ يَخْرُكُ رَمْلَهُ

و افتاد خورشید بر او از درجه و شعاعها بر سقف حجره حرکت می کند و

يَخْرُكُ الْقَضْعَةَ مِنْ مَوْضِعِهَا فَكَذَلِكَ الرُّوحُ مَسَاكِينَةٌ فِي الْبَدَنِ

و حرکت میدهد آن کاسه از جای خود پس همچنین روح مساکین است در بدن

وَمَا لَا حَرَكَةَ لَهُ كَمَا أَنَّ الرُّوحَ لَا يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

و نه حرکت ندارد چنانکه روح از میان دستان او خارج نمیشود

وَتَمَّاعَهَا إِلَى الْعَرْشِ فَهُوَ الزُّوَانُ فَتَرَى الزُّوَانِي الْمَلَكُوتِ نَهْ

والمعاني وای میروا و آن مقام دیر ازان کنیو میی میز خواب را در عالم ملکوت

إِذَا نَامَ الْعَبْدُ خَرَجَ الرُّوحُ إِلَى الزُّوَانِ مِنْ لَدُنْهُ وَصَعِدَ إِلَى السَّمَاءِ

چون خوابیده بنده بروان آن روح یعنی روان از پیشه وی و بالا رود بوی آسمان

فَالزُّوَانُ فِي الْمَلَكُوتِ يَنْوِبُ مَنَاقِبَ النَّفْسِ فِي الْخِدْمَةِ فَإِنْ قِيلَ لَوْ

پس روان در عالم ملکوت نایب میبود بجای نفس در خدمت پس اگر گفته شود اگر

كَانَ رُوحُهُ الْمَوْتُ مِنْ يَصْعَدُ إِلَى السَّمَاءِ وَيَنْوِبُ مَنَاقِبَ النَّفْسِ فِي

بود روح سو من که بالا میرود بسوی آسمان و نایب میبود بجای نفس در

الْخِدْمَةِ مَتَرَفُورُهُ الْكَافِرُ إِلَى آيِنٍ تَذْهَبُ وَقِيلَ رُوحُ الْكَافِرِ أَيْضًا يَصْعَدُ

خدمت مترفور و کافر در خواب کجا میرود و گفته شد که روح کافر هم بالا میرود

إِلَى السَّمَاءِ إِلَّا أَنَّهُ يَمْنَعُهُ الشَّيْطَانُ فَيَكُونُ مَعَ الشَّيَاطِينِ فَإِنْ

بوی آسمان مگر به تحقیق ویراسته میکند شیطان پس میباشد روح کافر و شیطان پس اگر

قِيلَ لَوْ تَذْهَبُ الرُّوحُ يَبْتَغِي أَنْ لَا يَنْتَفِسَ قَبْلَ هَذَا مِنْ دُخُولِهِ

گفته شود اگر رفتی روح از خواب میبایست نفس نگرفته شد که این نفس را من از چو بخت

أَحَدُهَا مَا قَالَ الْوَايِدُ هَبْ مِنْهُ الرُّوحُ وَلَكِنْ يَبْقَى فِيهِ الْحَيَوَةُ وَ

یکی آنکه گفته اند که میرود از بدن روح و لکن باقی میماند در وی حیات و

النَّفْسُ لَا تَمُوتُ لَيْسَ بِرُوحٍ إِلَّا تَرْتَفِعُ إِلَى مَا رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ

نفس زیرا که حیوة و نفس نمیرد و ایامی بیند بوی آنکه روایت کرد عبد الله بن عباس در

أَنَّهُ قَالَ لِلرُّوحِ لَا أَرَبَ إِلَّا أَنْتَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ وَالْمَلَائِكَةُ وَالشَّيَاطِينُ

که تحقیق وی گفت روح برای چهار قسم میجان میماند یکی انسان دوم جن سوم فرشتگان چهارم شیاطین

وَلَيْسَ أَتَرَهُنَّ نَفْسٌ وَحَيَوَةٌ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ الزَّمْزَمِيِّ الرُّوحُ رُوحَانِ

و دیگر ای همه مخلوق نفس و حیات میباشد و گفت محمد بن زمری که روح در قسم

رُوحٌ بِهِ الْحَيَوَةُ وَالنَّفْسُ دَرُوسٌ بِرُوحٍ كَرَّةً فَإِذَا نَامَ خَرَجَ مِنْهُ

یک روح است که بان زندگی و نفس گرفتن و دیگر آن روح است که با نغمه میزند پس چون خوابد روان از بدن

الرُّوحُ الَّذِي بِهِ الْحَرَكَةُ وَلَكِنْ لَوْ يَخْرُجُ الرُّوحُ الَّذِي بِهِ الْحَيَوَةُ وَ

آن روح که جان حرکت است و لاکن بیرون زنده از وی آن روح که جان حیوة است

النَّفْسُ وَأَمَّا مَسْكَنُ الرُّوحِ بَعْدَ الْقَبْرِ فَقَدْ قِيلَ مَسْكَنُ الصُّورِ

نفس که تن است مسکن روح است بعد قبر بدن پس بجهنم گفته شد که مسکن روح

فِيهِ ثَقَبٌ بَعْدَ كُلِّ حَيَوَانٍ مِنْ يَوْمِ خَلْقِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى

اسرائیل است و در صورت سوراخات بنابر حیوان از ابتدا روزی که آفریده شد آدم علیه السلام تا

يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُنْعَمُ هُنَاكَ إِنْ كَانَ مُتَّعًا وَإِنْ كَانَ مُعَذَّبًا فَهَذَا

روز قیامت نعمت داده میشود و آن روح در اینجا اگر باشد از نعمت داده شدگان و اگر نال روح عذاب پذیر

يُعَذَّبُ وَيُقَالُ إِنَّ أَرْوَاحَ الْمُؤْمِنِينَ فِي حَوْصِ طَيْرٍ خَضِرٍ

عذاب بر او میشود و گفته میشود که بجهنم از روح مؤمنان در ابدان مرغان سبز رنگ

فِي الْجَنَّةِ وَأَرْوَاحَ الْكَافِرِينَ فِي سِجِّينَ جَهَنَّمَ وَيُقَالُ فِي حَوْصِ طَيْرٍ سَوْدَاءَ

چنانچه در جنت و ارواح کافران در سجین باشد که انجاست در جهنم و گفته شد در این مرغان سیاه رنگ

فِي النَّارِ يُقَالُ إِنَّ أَرْوَاحَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا قَبِضَتْ رَفَعَتْهَا مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ

در آتش و گفته شد که بجهنم از روح مؤمنان چون گرفته شود بردارند آنها را فرشتگان رحمت

إِلَى السَّابِغَةِ بِالْأَكْرَامِ وَالْأَعْزَارِ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ مَنْ

به سوی آسمان سبزه برای پند کردن و عزت دادن پس نداز کند و او کند از آسمان از

قِيلَ اللَّهُ اكْتُبُوا هَاتِي عِلْمَيْنِ ثُمَّ رُدُّوهَا إِلَى الْأَرْضِ فَتُرَدُّ رُوحُهُ

چنانچه خدا بفرماید این را در علمین پس از آن باز گردانید او را به روی زمین پس باز گردانیده شود روح او

فِي جَسَدِهِ وَكَيْفَتُهُ لَهُ بَابٌ إِلَى الْجَنَّةِ فَيَنْظُرُ إِلَى مَوْضِعِ مَنَاسِكَتِهِ

در بدن و سبزه و کشاده شود برای او در آتش به روی جنت پس نظر کند به روی موضع خود از جنت تا که

يَقُومُ السَّاعَةُ وَيُقَالُ إِنَّ أَرْوَاحَ الْكَافِرِينَ إِذَا قَبِضَتْ رَفَعَتْهَا

قام شود قیامت و گفته میشود که بجهنم از روح کافران چون بجهنم گرفته شود بردارند آنها را

مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ إِلَى سَمَاءٍ أَلْوَنَ الْبَيْضِ فَيُعَلِّقُ أَبْوَابَهَا وَيَوْمَ عَزَّزَهَا

فرشتگان عذاب به سوی آسمان دنیا پس بسته میشود در دانه ای آبی که در پیشتر باز گردانیدن

فَرَسَتِهَا

إِلَى مَصِيعَةٍ وَيُضَيِّقُ قَبْرَهُ وَيُفَيِّقُهُ لَهَا سَبِيلًا إِلَى النَّارِ فَيَنْظُرُ إِلَى مَقْعَدِهِ
 پس از آنکه از خواب بیدار شود و در آنجا بیدار شود و در آنجا بیدار شود و در آنجا بیدار شود
 مِنْهَا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ وَعَلَى هَذَا أَقُولُ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ
 از آنکه تا آنکه تمام شود و قیامت در این انبساط و در آنجا بیدار شود و در آنجا بیدار شود
 تَزْعُمُ لَكُمْ وَأَمَّا مَنَعُوا عَنْ الْكَلَامِ وَفَسَلْ عَنْ بَعْضِ الْعُلَمَاءِ مِنْ
 از آنکه تا آنکه تمام شود و قیامت در این انبساط و در آنجا بیدار شود و در آنجا بیدار شود
 مُعَادِينَ الْأَرْوَاحِ بَعْدَ الْمَوْتِ قَالَ إِنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبِأَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 غایب بود از ارواح پس از مرگ گفت که به بعضی ارواح به بعضی ارواح و السلام
 فِي جَنَّةٍ عَدَنٍ وَتَكُونُ فِي الْحَدِّ مَوْسِمًا لِيَجْسَادَ هَا وَسَاجِدًا
 در جنت عدن می باشد و می باشد در حدی که است که به بعضی ارواح و در آنجا بیدار شود
 لِرَبِّهَا وَارْوَاحُ الشُّهَدَاءِ فِي لَفْظٍ وَفِي سَطْحِ الْجَنَّةِ فِي حَوَاصِلِ صُورٍ
 برای برادر و کار خود و ارواح شهیدان در فرودگاه که در میان جنت است در ارواح و در آنجا بیدار شود
 مُخَصَّرَةً فِي الْجَنَّةِ تَطِيرُ حَيْثُ شَاءُوا الْفَرَاشَاتُ وَحَيَّ إِلَى قَدَارٍ مَعْلُوقَةٍ
 سبزه ها که در جنت می باشد هر جا که خواهند پس از آنکه می آیند سوی خدیج ای از آنجا
 بِالْعَرْشِ وَارْوَاحُ الْأَوْلَادِ السُّلَامِينَ فِي حَوَاصِلِ عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ عِنْدَ
 به عرش و ارواح اولاد مسلمانان در این که به بعضی ارواح و در آنجا بیدار شود
 جَبَلِ الْمَسَاكِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَارْوَاحُ الْأَوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْفِقِينَ
 که به بعضی ارواح و ارواح است و ارواح اولاد مشرکان و مشفقان
 يَلْأَوُّنَ حَوْلَ الْجَنَّةِ لَيْسَ لَهُمْ مَا وَى إِلَى عِدَّةِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ يَحْذَرُ مَوْتَ
 می گردند که در جنت نیست این را جای قرار تا روز قیامت پس از آنکه در آنجا بیدار شود
 لِلْمُؤْمِنِينَ أَمَّا أَرْوَاحُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ عَلَيْهِمْ دِينٌ وَمُظَاهِرٌ
 برای مؤمنان روح ارواح مؤمنان که بر ایشان قریب است و در آنجا بیدار شود
 فَمُعَلَّقَةٌ بِأَطْوَأِهَا لَا يَصِلُونَ إِلَى الْجَنَّةِ وَلَا إِلَى السَّمَاءِ حَتَّى يُؤْتَوْا
 پس اینان در آنجا می باشند پس از آنکه به بعضی ارواح و در آنجا بیدار شود

عَنهُمْ وَالذُّيُونُ وَالْمَخَالِغُ وَأَمَّا أَرْوَاحُ فَسَافِرِ الْمُسْلِمِينَ الْمُصْرَبِينَ

از ایشان قرنهاى ایشان و مظالمهاى ایشان و هر چه ارواح ناسقان مسلمان که او را کشته اند

عَلَى الذُّنُوبِ فَيُعَذَّبُ بُونٌ فِي الْقَبْرِ مَعَ الْجَسَدِ وَأَمَّا أَرْوَاحُ الْكَافِرِينَ

بر گناهان پس عذاب کرده شوند در قبر با بدن و اما ارواح کافران

وَالْمُنَافِقِينَ فَنَارُ سَجِينٍ نَّارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قِيلَ إِنَّ

دشمنان پس در سجين نام جاى که در آنست جفمت باشند در آن همیشه گفته شد که تحقیق

الرُّوحُ رَجِيمٌ لَّطِيفٌ وَهُوَ خَلْقُكَ فَلَيْسَ لَكَ إِلَّا قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى

روح رجم لطیف است و او خلق خداست پس آنچه گفته میشود که خدا تعالی

ذُو رُوحٍ كَأَنَّهُ يَسْتَحِيلُ أَنْ يَكُونَ خَلًّا لِالْأَجْسَادِ وَقَدْ قِيلَ إِنَّ

ذی روح است زیرا که محال است آنکه باشد طاسعاً جای حلول کردن جسمها و گفته شد که

الرُّوحُ عَرَضٌ وَهُوَ مَا يَسْتَحْكُمُ بوجوه غیبه و در وی آن ایهود اکثر

روح عرض است و آنست که قیام و احکام گیرد و وجود غیر خود را بشمارد و گفته شد که تحقیق ایهود اندند

إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلُّوهُ عَنِ الرُّوحِ وَعَنْ أَصْحَابِ

پس بفرستید به صلوات خدا بر او و السلام پس سوال کرد از حقیقت روح و از احوال اصحاب

الرَّفِيعِ وَعَنْ ذِي الْقُرْبَيْنِ فَتَنَزَّلَ فِي شَاطِئِهِمْ سُورَةُ الْكَافِ وَتَنَزَّلَ الرُّوحُ

کهنه و از احوال ذی القربین پس نازل شد نشان ایشان سورة کاف و نازل شد نشان روح

وَيَسْمَعُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قَوْلَ الرُّوحِ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَقِيلَ مَعْنَاهُ مِنْ أَمْرِ

این آیت و سوال میکنند از روح که روح از فرمان رب من است و گفته شد معنائش از امر و امر

رَبِّي وَلَا عَلَيَّ بِهَا وَقِيلَ مَعْنَاهُ أَنَّ الرُّوحَ كَيْسَتْ بِخَلْقِ قَبْلِ مَنْ

رب من است و نیست علم را آن گفته شد معنائش است که تحقیق روح نبیست مخلوق بلکه دی از

أَمْرُ اللَّهِ وَأَمْرُ اللَّهِ كَلَامُهُ وَهَذَا الْقَوْلُ خَطَاءٌ لِأَنَّ مَعْنَى لَا يَزِدُّكَ رُوحًا

امر خدا است و امر خدا کلام است و این قول خطا است زیرا که معنی آیت را ذکر کردیم

وَقِيلَ مَعْنَاهُ تَكُونَنَّ رَبِّي بِكَلِمَةٍ تَكُونُ فَإِنَّ اللَّهَ أَمْرٌ صَرِيحٌ

و گفته شد معنائش آنست که روح است بیک کلمه پس است میشود و تحقیق امر خدا تعالی امر و امر است

معلی

أَمْرُ الزَّامِرِ كَامِرُهُ بِالْعِبَادَاتِ وَأَمْرُ تَكْوِينِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى كُنْ فَجَاءَ

بِكلمه الام است و انما امر و درین بیات و یکا است کون است بنا بر اول و اما امر و درین

أَوْ خَلَقَ أَوْ حَدِيدًا وَ لِقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ

یا مارق و دیگر با همین دانند قول شایسته از زمان تدوین کلام و درین کلام است که بگوید

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَأَمَّا قَوْلُهُ تَعَالَى نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ فَوَضَعَهُ

بر او را شو پیش بنور و اما قول خدا تعالی نازل شد بر آن روح امین و درین کلام است که بگوید

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَبَّرُ فِيهِ مَنْ أَكْفَرُ مِنْ لَهُ الرُّوحُ

و درین کلام است که بگوید روزی که روح و ملائکه صفه ای خواهند بود که درین صفه ای که کافر از آن کافر است

وَقَالَ صَوَابًا فَقِيلَ مَعْنَاهُ جَبْرٌ قَبْلَ وَ قِيلَ مَلَكٌ عَظِيمٌ وَ صَفًّا صَفًّا

و گفت باشد سخن بیک پس گفته شده معنی او در جبر و درین کلام است که بگوید صفه ای

وَأَمَّا قَوْلُهُ تَعَالَى فَإِذَا أَسْوَيْنَا وَ نَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا فَهَذَا إِفْخَافٌ

و اما قول خدا تعالی پس چون برابر کردیم او را و دمیدیم در وی از روح خود پس این اضافت

خَلَقَ وَ قِيلَ إِضَافَةٌ تَكْرِيمٌ كَمَا يُقَالُ نَادَى اللَّهُ وَبَشَى اللَّهُ وَأَمَّا قَوْلُهُ

أَفْرَيْنَاكَ است و گفته شده که اضافت تکریم است چنانکه گفته میشود اوده شرف خدا و اما قول خدا

تَعَالَى فَتَخَنَّنَّا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا إِضَافَةٌ تَكْرِيمٌ عَلَى مَا قَدْ مَنَّا وَ قِيلَ

سأله پس در این روح از روح خود پس اضافت تکریم و درین کلام است که بگوید و گفته شود

مَعْنَاهُ فَتَخَنَّنَّا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا جَبْرٌ قَبْلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عَلَى هَذَا قِيلَ

معنا این است پس در این روح از روح جبر است بر او علیه السلام و بر این گفته شده

فِي عِيسَى رُوحُ اللَّهِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى وَإِلَهُهُمْ يَرْجِعُ فِيهِ بَابٌ فِي

در حق عیسی علیه السلام که در روح خدا است مانند قول خدا تعالی و در کلام خدا تعالی او را از جبر و جبر

ذِكْرُ الصُّورِ وَ الْبَيْتِ وَ الْحَشْرِ أَعْلَمُ أَنَّ أَسْرَافِيلَ صَاحِبَ الْقُرْنِ

بیان صور اسرافیل و در این کلام است که بگوید و در کلام خدا تعالی او را از جبر و جبر

وَ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى الرُّوحَ الْمُحْفَظَ مِنْ دُرَّةٍ بَيْضَاءَ طَوَّلَهَا مَائِينَ

و آفرید خدا تعالی روح محفوظ را از دره سفید درازی او

و آفرید خدا تعالی روح محفوظ را از دره سفید درازی او

و آفرید خدا تعالی روح محفوظ را از دره سفید درازی او

و آفرید خدا تعالی روح محفوظ را از دره سفید درازی او

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ سَبْعَ مَرَّاتٍ مُّعَلَّقَةً بِالْعَرْشِ وَمَكْتُوبٌ فِيهَا

آسمان زمین هفت بار بر این داوران است بر عرش روز ششم در آن

مَا هُوَ كَاتِبٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا سِرَافِيلُ الرَّبِّ ابْنُ الْجَنَّةِ جَنَاحُهُ بِالْمَشْرِقِ

آنچه شونده است تا روز قیامت برای اسرافیل چهار بال است یک بال مشرق است

وَجَنَاحُهُ بِالْمَغْرِبِ وَجَنَاحُهُ يُنْفِثُ عَلَيْهِ وَجَنَاحُهُ يُغْطِي بِهِ الْأَرْضَ

و یک بال مغرب است و یک بال است که قرار یگیرد برای و یک بال است که می پوشد آن سرخورد

وَجَهْلُهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى حَيَاةً نَاسِكًا لَّسَخَتْ أَلَمُ تَرْخَا أَقْلَمُ

در ای خود از خوف خدا نیکو و حیا از وی قلم فروخته است سرخورد از سرخوردن و دست

الْعَرْشِ عَلَى كَتِفِهِ وَأَنَّهُ لَيَصْغُرُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى مِثْلَ الْقَصْفَرِ

بر عرش بر دوش خود بچیند اسرافیل صغری شود از خوف خدا نیکو مانند کفشک

فَإِذَا قَضَى اللَّهُ تَعَالَى شَيْئًا فِي الْوَحْيِ يَكْشِفُ الْغُطَاءَ عَنْ وَجْهِهِ نَظَرًا

پس چون حکم فرماید خدا نیکو در لوح بچیند اسرافیل بر دوش خود و سرخورد

إِلَى مَا قَضَى اللَّهُ تَعَالَى مِنْ حُكْمٍ وَأَمْرٍ وَلَيْسَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ أَقْرَبُ مَكَانًا

بسیوی آنچه حکم فرماید خدا نیکو از حکم و امر نیست از فرشتگان نزدیک تر مکان

بِالْعَرْشِ مِنْ سِرَافِيلَ بْنِهُ وَبَيْنَ الْعَرْشِ سَبْعُونَ حِجَابًا وَمِنْ حِجَابِ

بر عرش از اسرافیل در میان وی و میان عرش هفتاد هزار حجاب است و از یک حجاب

إِلَى الْحِجَابِ مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ وَبَيْنَ جِبْرِائِيلَ وَاسْرَافِيلَ سَبْعُونَ

تا حجاب دیگر مسافت پانصد سال است و میان جبرائیل و اسرافیل هفتاد هزار

حِجَابًا وَمِنْ كُلِّ حِجَابٍ إِلَى حِجَابٍ مَسِيرَةُ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ وَأَنَّهُ قَائِمٌ

برده است و از هر برده تا برده دیگر مسافت پانصد سال است و تحقیق اسرافیل پناه است

وَقَدْ وَضَعَ الصُّورَ عَلَى فَخْذِهِ الْأَيْمَنِ وَرَأْسُ الصُّورِ عَلَى فَمِهِ يَنْتَظِرُ

و قرار داده است صورت را بر آن راست خور و صورت را نهاده بر دوش خود انتظار

إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَتَى يَأْمُرُهُ بِفُجْجِهِ فَيَنْفُخُ نَفْثَهُ فَإِذَا انْقَضَتْ مُدَّةُ الدُّنْيَا

خدا نیکو که کدام وقت فرماید او را برین وی پس بده و در آن چون تمام شود مدت دنیا

يَذْكُرُ الصُّورَ إِلَى جِهَةِ إِسْرَافِيلَ فَيُضَوِّدُهُمْ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِ خَيْرُ الْأَرْبَعَةِ

زبور که بنمود مراد برای چهارده است از جمله پس از هر یک از این چهارده یک بار که

تُسَمَّى بِمَنْ فِي الصُّورِ وَيَجْعَلُ لِمَا فِي الْمَوْتِ حُدُودَ كَيْفِيَّةٍ تَحْتَ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ

پس از آن هر روز صور را بکوبند ملک الموت که کفایت خود را زیر زمین بدست

وَالْآخِرَى فَوَالسَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيَأْخُذُ أَرْوَاحَ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ

و کفایت دست دیگر را بالای آسمان هفتم پس از آن ارواح اهل آسمان را

الْأَرْضَيْنِ وَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِبْلِيسُ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَلَا يَبْقَى فِي

زمین اما و اما مانند در زمین که شیطان علیه العذاب و باقی ماند در

السَّمَاءِ إِلَّا جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَحَزْرَائِيلَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

آسمان که جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل علیهم السلام

وَالَّذِينَ اسْتَشْنَأَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي قَوْلِهِ تَعَالَى وَفُتِحَ فِي الصُّورِ فَصُخِرَ

و اما آنکه بیرون کردند است از آنجا که در قول او تَعَالَى و فُتِحَ در صور پس از آن

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَهِيَ لِي بِمَنْ يَرِيقُ ظَنَّهُ

کسی که در آسمان است و کسی که در زمین است مگر کسی که نخواهد خداوند است از آن که در زمین

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الصُّورَ

دی گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که بجهت خدایتعالی از هر روز

كَأَنَّ أَرْبَعَةَ شُعَبٍ شُعْبَةٍ مِنْهَا فِي الْمَشْرِقِ وَشُعْبَةٌ مِنْهَا فِي الْمَغْرِبِ

و برای دی چهار شاخه و یک شاخه از دی در مشرق است و یک شاخه از دی در مغرب است

و شُعْبَةٌ مِنْهَا تَحْتَ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ وَشُعْبَةٌ مِنْهَا فَوْقَ السَّمَاءِ

و یک شاخه از دی زیر زمین هفتم است و یک شاخه از دی بالای آسمان

السَّابِعَةِ وَفِي الصُّورِ أَثْقَابٌ بَعْدَ أَصْنَافِ الْأَرْوَاحِ فِي وَاحِدٍ مِنْهَا

هفتم است در صور سوراخات چهار اقسام ارواح و در یک از آن

أَرْوَاحُ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَفِي وَاحِدٍ مِنْهَا أَرْوَاحُ الْجَنِّ وَفِي وَاحِدٍ

از آن چهار تن است علیهم السلام و در یک از آن ارواح جن است و در یکی

فَمِنْهَا أَرْوَاحُ الْإِنْسِ وَفِي وَاحِدٍ مِّنْهَا أَرْوَاحُ الشَّيَاطِينِ وَفِي وَاحِدٍ

ازان ارواح انسانست و در یک قسم ازان ارواح شیطانانست و در یک قسم

فَمِنْهَا أَرْوَاحُ الْبَهَائِمِ وَالْطَّيْرِ حَتَّى الثَّمَلَةِ وَالْبَقَّةِ أَعْطَاهُ اسْمَ إِبْرَاهِيمَ

ازان ارواح چهارایان و خزند است نامور و پنهان علما کرده و نامشهور را با برکت

فَهُوَ وَاضِعُهُ عَلَى فَمِهِ يَنْتَظِرُ مَتَى يَوْمُهُ فَيَنْفَعُهُ فَيَبْقَى ثَلَاثَ لَفْحَاتٍ نَفْخَةٍ

پس وی بپایانست آنرا بر دهان خود منظرست که اگر در ستودیس بداند ازان سه بار دمیدن یک دمیدن

الْفَرْعِ وَنَفْخَةُ الصَّحْقِ وَنَفْخَةُ الْبَعْثِ قَالَ حَذِيقَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

خوف است و یک دمیدن است و یک دمیدن را نیکوختن است گفت خذیقہ رضای رسول خدا

كَيْفَ يَكُونُ الْخَلْقُ عِنْدَ النَّفْخِ فِي الصُّورِ قَالَ يَأْخُذُ نَفْخَةُ وَالنَّفْخَةُ

چگونه باشند مخلوق نزد دمیدن در صور فرمود ای خذیقہ قسم آن است

نَفْسِي بِيَدِهِ كَيْفَ فِي الصُّورِ يَقُومُ السَّاعَةُ وَالرَّحْلُ قَدْ رَفَعَ لَفْخَةً

که نفس من بدست اوست بر آینه و میدرد ستود در صور و قائم شود قیامت و شخصی تحقیق برداشته باشد لطف را

إِلَى فَمِهِ وَلَا يَطْعُمُهَا وَالتَّوْبُ بَيْنَ يَدَيْهِ لَا يَلْبَسُهَا وَلَا يَلْبَسُهَا وَكَوْنُ

بپوشی دهان خود و نخورده خود را و توبه پیش روی وی و تابیرشد آنرا پس نخواهد پوشید و اگر بپوشد

الْمَاءُ عَلَى فَمِهِ لِيَشْرَبَ الْمَاءَ وَلَا يَشْرَبُ مِنْهُ يَأْبَى فِي ذِكْرِ نَفْخَةٍ

آب بر دهان باشد تا نموشد آب را پس نخواهد نوشید ازان باب در ذکر دمیدن

الصُّورِ وَالْفَرْعِ ثُمَّ يُنْفَخُ نَفْخَةُ الْفَرْعِ فَيَبْلُغُ قُرْعَةُ أَهْلِ السَّمَاءِ وَاهْلُ

صور و خوف پس ازان و میدرد ستود و دمیدن خوف پس رسد خوف وی اهل آسمان و اهل

الْأَرْضِ أَلَمَّْا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا وَتَقُومُ السَّمَاءُ مَقُومًا

زمین را که کسی که نخواهد جدا شد و روان شوند کوهها روان شدنی و گرد آسمان (روان)

وَتَرْجِفُ الْأَرْضُ رَجْفًا مِثْلَ الشَّيْفَةِ فِي الْمَاءِ وَتَضَعُ الْحَوَامِلُ حَمْلَهَا

و سمع بجذب زمین سخت جعیدن مانند شمشیر در آب و نیز زنان حامله حمل خود را

وَتَذْهَبُ كُلُّ الرُّضْعَةِ كُلِّهَا يَعْبَرُ إِيَّادَانِ شَيْئًا وَتَضَعُ الشَّيَاطِينُ

و غافل شود و فرار کند شیر دهنده پس خود را و شوند مطلق ایران کهن سال و شوند شیاطین

حَابِيَةً وَقَدْ تَنَافَرَتْ عَلَيْهِمُ السَّحَابُ وَكَسَفَتِ الشَّمْسُ وَخَسَفَتِ

قوام کنندگان و بختیگر برزند برایشان سحابان و تارک شد آفتاب و ای نور بسود

الْقَمَرُ وَكَسَفَتِ السَّمَاوَاتُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّ زَلْزَلَةَ

آفتاب و ماه است بکشد و سحابان از بالای ایشان و این قول خدا تعالی است بختیگر برزند

السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ وَيَكُونُ ذَلِكَ أَرْبَعِينَ سَنَةً وَرَوَى عَنْ

قیامت چیزی است بزرگ و باشد این مال تا چهل سال روایت کرده است و از

ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَابَهَا

این عباس که بختیگر وی گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم ای

النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ قَالَ كَلَّا تَقْدِرُونَ

مردمان بترسید از پروردگار خود بختیگر زلزله قیامت چیزی است بزرگ پس از آن از وی میگوید

أَيُّ يَوْمٍ ذَلِكَ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ ذَلِكَ الْيَوْمُ يَوْمَ يَقُولُ

کدام روز است آنروز گفتند خدا و رسول او و آنما ترند فرمود آنروز روزی است که گوید

اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ لَا دَرَجَاتٍ وَأَنْتَ أَوْلَاكَ بَعَثْنَا إِلَى النَّارِ يَقُولُ يَا رَبِّ

خدا تعالی در آن روز بر آدم را بر خیز و گفت فرستادی او را خود را بوی آتش پیدا کرد ای پسر من

كَمْ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تَسْعَاةٌ وَتَسْعَاةٌ وَ

چند از هزار نفر پس فرماید خدا تعالی از هر هزار نفر نهصد و نود و نه را

تَسْعَيْنَ إِلَى النَّارِ وَوَحَدًا إِلَى الْجَنَّةِ فَيَسْتَقِرُّ ذَلِكَ عَلَى الْقَوْمِ وَدَقَعَ عَلَيْهِمُ

نفت است بر روی آتش و سیصد و یک نفر بهشت شود این امر بر قوم و از آنم خود ایشان

الْبُكَاءُ وَالْحَزَنُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّي أَخْشَاؤُكُمْ تَكُونُونَ

گریه و اندوه پس فرمود پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم به تحقیق من امید دارم اینکه باشید شما

رَبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ ثُمَّ قَالَ إِنَّي أَخْشَاؤُكُمْ تَكُونُونَ أَشْجَارَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَرْحَبُونَ

چهارم حدیث است پس از آن فرمود من امید دارم اینکه باشید درختان بهشت پس شاد

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَشِّرُوا فَمَاذَا أَنْتُمْ فِي الْأَمْرِ

پس فرمود پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بشارت باد شما را پس بختیگر بشارت ای پسر من

كشاة فی جنب البعير ^{وكان من اهل الجنة} وواحد من اهل الجنة وقال ابو هريرة
قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان لله تعالى مائة رحمة انزل
منها رحمة بين رحى والماكة والانس المواقف طافون وبها
يذكر اسمهم واخر تسعة وتسعين رحمة لرحمة به عباده يوم
القيامة ثم يا امر الله تعالى اقبل بفتح الصديق ففتح فيقول اسما
الاولم العارية اخر من يا امر الله تعالى فصيح مات اهل السموات
واهل الارضين الا ما شاء الله واما الشهداء اذ قام لهم الحياء عند ربهم
يؤذون كما قال الله تعالى ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله
امواتا بل احياء وعنده ربهم يؤذون وفي الحديث ان النبي صلى
الله عليه وآله وسلم قال ان الله تعالى اكرم الشهداء اكرمهم كرامات
كم يكن فيها احد الا نبيا واولاها ان ارواحهم جميعا لا ينفصل
ملك الموت وان كان ذلك وارواح الشهداء يفيضها الله تعالى وتلونها
ملك الموت ومن نزل بهن ستم وارواح شهيد انزله فيضها الله ودمه انزل

أَنْ جَمِيعَ الْأَنْبِيَاءِ يُفْسَلُونَ بَعْدَ مَنْ تَمَّ وَأَكْذَرُكَ وَالشَّهَدَاءُ

مستحقین است و اولی شرف بعد از آن که من تمام شد و بیشترین است

لَا يُفْسَلُونَ وَتَاللَّهِ أَنْ جَمِيعَ الْأَنْبِيَاءِ يَكْفَوْنَ وَتَاللَّهِ

همگی را داده است و سوگند است که تمام انبیاء کفایت کنند و سوگند است که

الشَّهَدَاءُ يَكْفَوْنَ وَرَأَيْتُهَا يَكْفَوْنَ الْأَنْبِيَاءُ الْمَوْتِ وَتَاللَّهِ

شهادت کنند و دیدم که کفایت کنند انبیاء مرگ و سوگند است که

وَقَالَ مَا تَلْحَقُونَ وَالشَّهَدَاءُ كَلَّمَ الْأَنْبِيَاءَ الْمَوْتِ وَخَامِسًا

و گفتند پس چه پیوسته و شهادت کنند انبیاء مرگ و پنجم است

أَنْ الْأَنْبِيَاءَ يَشْفَعُونَ لِقَتْلِهِمْ خَاصَّةً وَتَاللَّهِ وَالشَّهَدَاءُ

که انبیاء شفاعت میکنند برای قتل خود خاص است و سوگند است که

يَشْفَعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كُلِّ أُمَّةٍ وَيَقَالُ أَلَمْ يَشَاءَ اللَّهُ تَاللَّهِ

شفاعت میکنند روز قیامت برای هر امت و گفته میشود که آیا نخواست خدا

لَقَدْ أَوْفَى بِمَا وَعَدَ نَزَلَ وَشَرَّافٌ وَبِكَا رَيْلٍ نَعَزَ أَيْلٍ غَانِيَةً

حق را وفا کرد آنچه وعده داده است و بزرگوار است و بیکار ریل نواز غنی است

الْعَرْشِ قَبْلِي الدُّنْيَا لِلرَّسَائِلِ وَالْجَنِّ وَالشَّيْطَانِ وَلَا وَشَرِّ

عرش من پیش از این دنیا برای رسالت و جن و شیطان و بدترین است

لَقَدْ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا مَلِكُ الْمَوْتِ إِنِّي خَلَقْتُكَ بَعْدَ الْأَوَّلِينَ

حق می گوید خداوند تعالی ای مالک الموت من بعد از اولین

الْآخِرِينَ أَعْوَانًا وَجَعَلْتُكَ قُوَّةَ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ

آخرین را یار و گردانیدم برای قوت اهل آسمانها و اهل زمین را

أَلَيْسَ الْيَوْمَ ثَوَابُ الْغَضَبِ نَزَلَ بَعْضِي وَسَطَوْتِي إِلَى إِبْلِيسَ

آیا امروز ثواب غضب نازل شد بر من و من رفتم به سوی ابلیس

الْمَوْتِ وَحُمِلَ عَلَيْهِ مَرَّةً مَوْتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنَ الْجَنِّ وَالنَّاسِ

موت و باران بر من بارید یکبار موت اولین و آخرین از جن و انسان

أَصْعَاؤُا مُضَعَفَةٌ وَلَكِنْ مَعَكَ مِنَ النَّبِيَّةِ تَسْبِعُونَ أَلْفًا وَمَعَ كُلِّ

چند چندی بار و اما که باشد با تو از فرشتگان عذاب نهفتاد هزار فرشته و با هر

نَبِيَّةٍ سِلْسِلَةٌ مِنْ سِلَاسِلِ اللَّطِي فَيُنَادِيكَ مَلَكُ الْمَوْتِ فَيَقْرَأُ بِكِتَابِ نَبِيِّنَ

فرشته عذاب و پیغمبرهای با تو از زنجیرهای آتش دوری پس او از کند که الموت پس کند او خود و در او از زنجیر

وَيُخْرِجُكَ مِنَ النَّبِيَّةِ مَعَ السِّلَاسِلِ فَيُنْزِلُ مَلَكُ الْمَوْتِ بِصُورَةٍ كَوْنُكَ عَلَى

و پیغمبر و آن بعد فرشتگان عذاب باز پیغمبرهای آتش پس فرود آید که الموت بصورتی از او در آن صورتی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَتُطَوَّرُ إِلَيْهِ فِيهَا تَوَاطُلُهَا فَيَنْتَهِي

آسمانها و زمین و هفتگانه و نظر کند بوی در صورتی که در آن تمام ایشان پس رسد

إِلَى إِبْلِيسَ وَيُزَجُّهُ زَجْرَةً فَإِذَا هُوَ قَدْ صَعِقَ وَلَمْ يَخْرُجْ لَوْ سَمِعَهَا

مَلَكَ الْمَوْتِ بِإِبْلِيسَ وَبِزَنْبَرِشْ كُنْدَا و از سر زنجیر کردن پس و پیغمبرش شود و در آن فرشته است و اگر بشنود و اگر

أَهْلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ كَصُعْقَا مِنْ تِلْكَ الْخُرْجَةِ وَيَقُولُ

اهل آسمانها و زمین و برآمدن پیغمبرش شدیدی از شدت این فرشته و گوید

مَلَكُ الْمَوْتِ لَهُ كَرَفٌ يَا خَبِيثُ لَا ذَنْبَكَ الْمَوْتُ كَمْ مِنْ عَمْرٍ

فَمِثْكَ نَزَلَ وَإِسْرَافِيلُ وَغَرَّازُ نَزَلَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَهُمُ اسْمُ اسْرَافِيلُ

و اسرافیل و غرراز و علیهم السلام اولان که درینجا که اسرافیل است

يَا خُذْ الصُّورَ مِنَ الْعَرْشِ فَمِنْهَا نَزَلَ إِلَهُ تَعَالَى إِلَى رِضْوَانِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ

یا خیزد اسرافیل صورت را از عرش پس ازینکه ایستاد از آنجا که در جنت است

يَا رِضْوَانُ زَيْنِ الْجَنَّةِ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ وَأَمْسَتْ ثَمَّ يَا تَوْصِ

ای رضوان ازین جنت را برای حمد خداوند و سلام و است و ایستاد آنجا که

الْبُرَاقِ وَلَوْ أَنَّ الْحَمْدَ وَحَلَّتَيْنِ مِنْ كُلِّ الْجَنَّةِ فَأَقُولُ يَا بَحْجِي مُرْ إِلَى رَبِّكَ

برای و ایستاد و دو حلت از جنت های جنت پس اولی که ایستاد

الْبُرَاقِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى طَمَّ كُتُوبُهُ فَيَكُونُ سَرَّ جَانِبِ رِضْوَانِ يَأْتِي قَمِ

برای و ایستاد پس گوید خداوند که ایستاد برین برق و ایستاد برین برق و ایستاد

سَمَرَاءَ وَكُجَامَهُمْ مِنْ زَيْدٍ خَضْرَاءَ وَحَلَّتَيْنِ حُلَاهَا خَضْرَاءُ وَالْأَخْ

سمره و کجامه های از زید و دو حلت از جنت های جنت پس اولی که ایستاد

صَفَرَاءَ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَطْلُقُوا إِلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فَيَدُ حَبُونٍ وَصَارَتْ

صفره و ایستاد پس گوید خداوند که ایستاد برین برق و ایستاد برین برق و ایستاد

الْأَرْضَ فَأَعَا صَفْصَفًا فَلَا يَدَارُونَ الْقَبْرَ فَيَنْظُرُونَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

از زمین میدان صاف است و ایستاد پس گوید خداوند که ایستاد برین برق و ایستاد برین برق و ایستاد

وَاللَّهُ وَسَلَّمَ مِثْلَ الْعَمُودِ مِنْ مَكَانٍ قَبْرُهُ إِلَى عَدْنَانَ السَّمَاءِ فَيَقُولُ

و خداوند و سلام مانند یک ستون از جای قبر حضرت محمد تا آسمان پس گوید

جِبْرَائِيلُ يَا دَانَتْ يَا اسْرَافِيلُ أَنْتَ مِنْ خَيْرِ الْمَلَائِكَةِ يَا بَحْجِي مُرْ إِلَى رَبِّكَ

جبرائیل ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد

فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ يَا دَانَتْ يَا اسْرَافِيلُ أَنْتَ مِنْ خَيْرِ الْمَلَائِكَةِ يَا بَحْجِي مُرْ إِلَى رَبِّكَ

پس گوید اسرافیل ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد

أَسْتَجِيبُ مِنْهُ فَيَقُولُ اسْرَافِيلُ يَا دَانَتْ يَا اسْرَافِيلُ أَنْتَ مِنْ خَيْرِ الْمَلَائِكَةِ يَا بَحْجِي مُرْ إِلَى رَبِّكَ

ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد

يَا سَمِيعُ أَنْتَ مِنْ خَيْرِ الْمَلَائِكَةِ يَا دَانَتْ يَا اسْرَافِيلُ أَنْتَ مِنْ خَيْرِ الْمَلَائِكَةِ يَا بَحْجِي مُرْ إِلَى رَبِّكَ

ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدٌ وَلَا يُجِيبُهُ أَحَدٌ فَيَقُولُونَ لِمَا لَكَ لَمُوتٌ

سلام باد بر تو ای محمد صلعم پس جواب ندادند و هیچکس گویند این فرشتگان ملک الموت را

نَادَا بَنْتُ فَيَقُولُ يَا بَنَتَا الرُّوحِ الطَّيِّبَةِ ارْجِعِي إِلَى الْبَدَنِ الطَّيِّبِ

آواز کن تو پس گوید ملک الموت ای روح پاک باز آئی به بدنی پاک

فَلَا يُجِيبُهُ أَحَدٌ ثُمَّ يَنَادِي السَّامِعِينَ يَا رُوحَ الطَّيِّبَةِ اقْبِرِي

پس ندهد جواب و بعد میگوید پس آواز کند اسرا فیل ای روح پاک

لِفُصْلِ الْقَضَاءِ وَالْحِسَابِ وَالْعَرْشِ عَلَى الرَّحْمَنِ فَيَنْشِقُّ الْقَبْرُ فَادْخُلِي

برای جدا کردن حکم و حساب است و عرش نمودن بر من علف نه پس گانه شود و فرشتت پس را حال

جَالِسٌ فِي قَبْرِهِ وَيَنْقُصُ الزَّوَابِعُ عَنْ رَأْسِهِ وَجِبْتُهُ فَيُعْطِيهِ جِبْرَائِيلُ

آنحضرت نشسته باشد در قبر خود و ایافتند نماز را از سر مبارک شود و بر من مبارک شود پس عطا کند آنحضرت

حُلَّتَيْنِ وَالْبِرَاقَ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا يَقُولُ هَذَا يَوْمٌ

و دو طعنت و بران پس و نماز آنحضرت ای جبرئیل کدام روز است این روز گوید جبرئیل این روز

الذِّمَامَةِ وَالْخُسْرَى وَالْمَلَامَةُ هَذَا يَوْمُ السَّاقِ وَالْبِرَاقِ هَذَا يَوْمُ

پیشانی و خسر و ملامت است بر کافران این روز و آنکه باشد بر کافران و بران این روز

الْفِرَاقِ هَذَا يَوْمُ التَّلَاقِ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ بَشِّرْنِي فَيَقُولُ يَا مُحَمَّدُ

فراق است کافران این روز ملاقات است مؤمنان از این روز و نماز آنحضرت ای جبرئیل بشارت ده مرا پس گوید جبرئیل ای محمد صلعم

صَبِيَّ الْبِرَاقِ وَلَوْ أَدَّى الْحِمْدَ وَالْتَابَ فَيَقُولُ لَسْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا

پس بران و علم حمد و تاج است پس و نماز آنحضرت من سوال میکنم ترا از این چیز را

فَيَقُولُ الْجَنَّةُ قَدْ فَتِحَتْ وَانْتَضَرَّتْ وَانْتَعَدَّتْ وَقَدْ رُخِفَتْ

پس گوید جبرئیل بخت به تحقیق گشوده شد و منتظر است و آماده شده و تحقیق آسوده شده

لِفَتْحِهَا وَفِيكَ وَالتَّائِبُ قَدْ أَغْلَقَتْ فَيَقُولُ لَسْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا

برای گشایش آسودن تو و توبه کننده بسته شده پس و نماز آنحضرت نیستم که سوال کنم ترا از این و

لَكِنْ أَسْأَلُكَ عَنْ مَتَى الْمَذْنِبِينَ لَعَلَّكَ تَرْكُهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ فَيَقُولُ

لکن سوال میکنم ترا از احوال است که کار خود نماید ترک کرده باشد ایشان را بر صراط پس گوید

الْحَرِشِ قَتْلُ سَاحِبٍ فَبَادَى اَرْفَمَ اَسْكَ اَمْسَ هَذَا يَوْمَ الدِّعْوِ

عش پس بقتل آن شخص در آنجا سحر کننده پس آواز او شد که برادر من خود نیست این روز که خود

السَّجُودِ كُلِّ هَذَا يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْعَذَابِ اَرْفَمَ اَسْكَ وَاشْفَعُ فِي اَمْرِكَ

سجود بکنم این روز حساب و عذاب آن برادر من خود را و شفاعت کن در حق امت خود

وَسَلِّ قَطْ فَيَقُولُ اَلطَّيِّبُ رَحِمْتَ اَسْأَلُكَ فِي اَمْرِي فَيَقُولُ اَللّٰهُ تَعَالٰى

و سوال کن تا او دعوت تو را پس گوید خدا ای من شربت عزت تو را پس بگو ترا در حق است خودتین فراموش خدا تعالی

اَعْطَيْكَ مَا تَرْغِبُ فَيَقُولُ تَعَالٰى وَلَسَوْفَ يَعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

و اویم ترا آنچه را خواهی تو را آن برای فرموده خدا تعالی و بر آن روز بدو عطا کند ترا برادر تو پس راضی شوی

تَقْرَأُ اَمْرَ اللّٰهِ تَعَالٰى لَلسَّمَاءِ اَنْ يُّنْظِرَهُ طَرَفًا يَمُوطُ السَّمَاءِ مَاءً

پس ازان امر کند خدا تعالی آسمان را اینکه بارش کند بارش که این پس بارش کند آسمان آب را

يَكْنِي الرِّجَالُ رُيُوعًا وَيَكُونُ الْمَاءُ رَفُوقًا كُلِّ شَيْءٍ اَشْفَا عَشْرَ

پس از آن روز چهل روز است و شود آب بالای هر چیز پوشاننده رود و آب بر هر چیز را شود و آب بر هر چیز را شود

وَرَأَى اَفْنِدَبَاتِ الْخَلْقِ مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ كَمَا تَأْتِي الْبَقُلُ حَتَّى يَكْمُلَ اجْسَادُهُمْ

و گز پس برینند خلق از آن آب مانند رویدن بزمه که کامل شود بدنهای ایشان

الْبَحَارِ فِي مَيْصَبٍ عَلَيْهَا جَهَنَّمُ تَبْيُوتُ فِي الْأَرْضِ مِنْ نَفْسِهِ

استخوان بر پا کرده شود بدان زمین و از آنجا در دریاها ریخته شود

يُنْشَأُ فَيُنْصَبُ اللَّهُ الْخَبْرَ عَلَيْهِ مَا دُرِيَ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ

سید بر پا کند خداوند خبر را بر آن درویش از آنکه در جنت است

قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَوْمَ تَبْكَ الْأَرْضُ غَيْرُ آبِ النَّاسِ

گفت من ای رسول خدا روزی که دل کرده غمناک زمین برین گویا نشسته شود

يَوْمَئِذٍ قَالَ سَأَلْتُهُ عَنْ شَيْءٍ عَظِيمٍ مَا كُنْتُ عَنْدهُ غَيْرُكَ النَّاسِ

از روز آن روز سوال گزاف از من از چیزی که بزرگ سوال نمودم از این امر بزرگ

يَوْمَئِذٍ عَلَى الْأَرْضِ بَابٌ فِي ذِكْرِ نَفْسِهِ الصُّورُ وَالْبَعْثُ ثُمَّ يَقُولُ

در آن روز بر بفرط باشند بابت در ذکر دیدن صور و برانگیختن مردم پس از آن فرماید

اللَّهُ تَعَالَى بِالْإِسْرَافِيلَ قُمْ وَأَنْفِخِ الصُّورَ نَفْخَةً الْبَعْثُ فَيَنْفِخُ وَيُنَادِي

خداوند تعالی ای اسرافیل برخیز ایام مسودا دیدن برانگیختن مردم به برافراشتن و آواز کند

أَنِيشُوا الْأَرْضَ وَأَسْرِ الْخَارِجَةَ وَالْقَضَامَ الْخَشْرَةَ وَالْإِبْجَادَ الْبَالِيَةَ

ای ابرو را برآورد از زمینها ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد

الْقُرُوقُ الْمُنْقَطِعَةُ وَالْخُلُودُ الْمُنْقَطِعَةُ وَالشُّعُورُ الْمُنْقَطِعَةُ فَيَوْمَئِذٍ

در آن روز بریده شده ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد

لِلنَّصْلِ وَالْقَضَاءِ فَيَقُومُونَ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى فَإِذَا قَامُوا انْضَرَّتْ

برای جدا کردن و حل کردن خداوند تعالی پس بر آنروز ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد

إِلَى السَّمَاءِ قَدْ زَالَتْ وَالْأَرْضُ قَدْ بَدَلَتْ وَالْجِبَالُ قَدْ سَبَّحَتْ

بوی آسمان به جنت ابل برسم شده و بوی زمین که جنت برآورد ای ابرو را برآورد

وَالْإِبْجَادُ قَدْ عَطَلَتْ وَالْأَوْجُوسُ قَدْ خَشَعَتْ وَالْإِبْجَادُ قَدْ خَشَعَتْ

ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد

يُسَبِّحُ وَالْأَوْجُوسُ قَدْ زُوِجَتْ وَالْأَوْجُوسُ قَدْ زُوِجَتْ وَالْأَوْجُوسُ قَدْ زُوِجَتْ

ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد ای ابرو را برآورد

الشمس قد كُورَتْ وَالْمَوَازِينُ قَدْ نُصِبَتْ وَالْجَنَّةُ قَدْ أُرْفِشَتْ

آفتاب که تحقیق پیچیده شده و کبوی میزان ها که تحقیق استاده کرده و بوی بیت که تحقیق تزیین کرده اند

عِلْمَتْ نَفْسُ مَا أَحْضَرَتْ بِدَلِيلِ قَوْلِهِ تَعَالَى قَالُوا أَلَيْسَ لَنَا مِنْ بَعْدِهَا

بدان در شخصه آنچه حاضر ساخته است بدلیل قول خدا تعالی که میزد و گمان که نذر شود و از برای او

مِنْ مَرَقْدٍ نَا فِيَجِيهِمُ الْمُؤْمِنُونَ هَذَا أَمْرٌ وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ

از خوابگاه ما پس خواب و هدایت را مؤمنان این از درستی که وعده کرده خدا و راست گفته بود

الْمُرْسَلُونَ فَيُخْرِجُونَ مِنَ الْقُبُورِ خَائِفًا وَغَرَامًا وَنُسْجَلُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى

مبعوثان پس برآیند و گمان از قرا پابسته و تن برهنه و سوال کرده شد از نبی ص

اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْهَ وَسَلَّمَ عَنْ مَعْنَى قَوْلِهِ تَعَالَى يَوْمَ يُفْخَرُ فِي الصُّورِ قَاتِلُونَ

الله علیه و اله و سلم از معنی قول خدا تعالی روزی که در صور پیروزان را میبرد

أَفْوَاجًا فَبِكَيْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْهَ وَسَلَّمَ حَتَّى لَا يَلْتَابِعَهُنَّ

گروه کرده پس گریه کرد رسول الله ص و اله و سلم تا آنکه ترشید جامهای آنحضرت از

دُمُوعَ عَيْنَيْهِ ثُمَّ قَالَ أَيُّهَا السَّائِرُ سَأَلْتَنِي عَنْ أَمْرِ عَظِيمٍ إِنَّهُ

اشکهای چنان وی پس از آن خود ای سوال کننده سوال کردی مرا از امر بزرگ

يُجْشَرُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَقْوَامٌ مِنْ أَهْلِ نَارٍ عَشْرَ صُفُوفٍ أَوَّلُ

جمع کرده شوند روز قیامت کرده با از امت من بر دوازده قسم

يُجْشَرُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى صُورَةِ الْقِرْدَةِ وَكُمُ الْفَتَانُونَ فِي الثَّانِي

جمع کرده شوند روز قیامت بر صورت کوزه گان و اینان سواران کشته گان باشند در دوم

لَقَوْلِهِ تَعَالَى وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقِتَالِ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

چنانکه فرمود خدا تعالی و فتنه سخت ترست از کشتن و فرمود پیغمبر ص الله تعالی علیه و

الْهَ وَسَلَّمَ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الزَّنا وَالثَّانِي يُجْشَرُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى صُورَةِ

اله و سلم فتنه سخت ترست از زنا و ثانی جمع کرده شوند روز قیامت بر صورت

الْخَنَازِيرِ وَثُمَّ الْأَكَاوُنُ لِلشَّمْسِ وَالثَّالِثُ يُجْشَرُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى صُورَةِ

خوک و ایشان خورقها را حرام بخند بفرمود و قسم سوم برانگیزانده شوند گران

نَحْوُكَ وَابْنُ خَزْمَةَ حَرَّمَ بَخْنَدَ بَغِيرِهَا وَقَسَمَ سَوْمَ بَرَانِجِيَّةَ شَوْكِرَانَ

متجوز و تردد باشد در آن

وَلْيَقُولُوا لِلنَّاسِ هُمُ الَّذِينَ يُجَاوِزُونَ فِي الْحُكْمِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى

ای که اینها را بپایان خود و ایشان گفته که تجاوز کنند در حکم چنانکه از خودشان است

وَأَذْكُمْتُمْ بِتِلْكَ الْآيَاتِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ لَنَفَيعٌ غَدِيرٌ

و بجز آن حکم کنید در میان مردم حکم کنید بر این حقیقت که بخاطر این آیات که خداوند به شما فرستاده است

اللَّهُ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الَّذِينَ يُجَسَّرُونَ عَصَا وَبِكَافَرُوا هُمُ

خداوند است که شنیدار و بینا و چه مردم است که کفر می کنند و آنرا که کفر می کنند و آنرا که کفر می کنند

بِأَحْزَانِهِمْ كَقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فُجُورًا وَأَمَّا الْمُجَسَّرُونَ

به دلایل غمناک خود چنانکه زل در امتیاز است بقیق خداوند ندارد کسی را که باشد که کفر می کند و کفر می کند

يُجَسَّرُونَ لِيُبَيِّنَ لِي مِنْ قَوْلِهِمْ الْقِيَمُ وَكَفَرُوا هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ

بر اینجهت شوند که بدانند ای اینان را که و چنانکه از اینان خود را بپایان خود و اینان را خود

وَهُمُ الْعُلَمَاءُ الَّذِينَ يُنَادُونَ بِأَقْسَمِهِمْ أَنَّكُمْ كَقَوْلِهِ تَعَالَى أَتَا مَرُونَ

و ایشان علمای باشند که می خوانند با قول خود اعمال خود را چنانکه فرموده خداوند است و اینان را

النَّاسُ بِالْإِبْرَةِ وَتَسْئُونَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ أَلَا تَقُولُونَ

بنا بر مردم را بر اینجهت و فراموش کنید شما نفسای خود را و شما می خوانید که شما را ای اینان

وَالسَّادِسُ يُجَسَّرُونَ عَلَى أَجْسَادِهِمْ تَرَوْهُمْ مِنَ النَّارِ وَهُمْ يَشْهَدُونَ

و ششمین بر اینجهت می شوند در عالمی که بر بدنهای اینان را بر اینجهت باشند از اینان را و اینان را

بِالزُّورِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى إِذْ تَقُولُونَ بِاللَّيْلِ كَقَوْلِهِمْ يَقُولُونَ بِأَقْسَمِهِمْ

در زور باشند چنانکه زل خداوند است چون فراموش کنید از اینان را خود و اینان را

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُعْتَدِلُونَ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ

نیست چیزی که مانند او باشد و اینان را می بینند از آسان داد فرموده گناه بزرگ بود و اینان را

سَمِعْتُمْ هُمْ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَكَلِّمَهُمْ بِبَشَرٍ مِثْلِكَ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

شنیدید از اینان را گفتید بپایان ما که زبان آریم این سخن را که است ترا بخدا اینان را

عَظِيمًا وَالسَّادِسُ يُجَسَّرُونَ قُلْ أَهْمُ عَلَى جَاهِهِمْ مَقْعَدُ رَبِّهِمْ هُمُ

بزرگ است و ششمین بر اینجهت شوند در عالمی که بر بدنهای اینان را بر اینجهت باشند از اینان را

وَهُمْ أَشَدُّ بُغْضًا مِّنَ الْيَهُودِ وَهُمْ أَلَدُّ دِينٍ بَشَرًا وَكَلْبًا إِنَّ الْكَلْبَ لَكُلُّهُ لَاسِيءٌ

داینان سخت تر باشند از بد بوی از دوار و اینان می کنند که بدوی

كَفَرُوا بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَبْذُلُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَبْذُلُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

لغافرا خیا که قول غیر الفاسد است آمان آنی اند که خردمند و دیار را بر باد آردن آخرت و دم

يَكْتُمُونَ كَيْدًا وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ

پنجشنبہ ۱۵ فروری ۱۹۷۲ء

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

پسندیدم که در آن روز که از آنجا آمدیم و در راه خدا از

کرم کی لذت حق خدا تعالیٰ را چنانکه در اول حدیث مذکور

صَبَّحْتُ مَا لَيْسَ بِي وَهِيَ أَحْسَنُ جَنَابِ الْكَسْبِ مِنَ الْأَلْسَانِ

[illegible][illegible]

و برینان جامه باشند از قف بدیو که بر بستران الهی و ایشان آئند که حقیقت نقد و جاسوسیه

يَمْشُونَ بِالْمُهَيْمَةِ وَالْغَيْبِ كَقَرْنٍ لِقَائِي وَلَا تَحْسَبُونَهُ يَفْتًا

میر و غیر : سخن چینی و غیبت کردن چنانکه قول خدا تیماس است و جاسوس است و غیبت کش

لَتَعْلَمَنَّ اللَّهُ أَنَّ

لغفه از شا لغفه را آیا دشت دارد یکی ار شا اینکه خورد گوشت مرا در خورد که در ده باب

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

در حقیقت و الفاظ بیست و دو که در این کتاب مذکور است

پس مرده خواہید دان اگر اسم دم بر جیہ سو در بر

فهرستین کا نواصحاب النبیاء و الحارثی سہریشرو

اینان آن بودند که بودند اصحاب سخن جیسے و قسم یار دهم کہ ای یحییٰ سود

وَمِمَّنْ الَّذِينَ كَانُوا بِعَهْدِ اللَّهِ فِي الْأَسْجِدِ بِعَهْدٍ لَّهُمْ

وایشان آنکسانند که بودند سخن میکردند در مسجد کسبهای دنیا خوانند که قول خدا

تَعَالَى وَلَكِنَّ الْمُسَاحِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَالثَّانِي عَشَرَ

نفاذ است و تحقیق میسر را از ما خیر است پس میخواند با خیر اینجاست را و قسم دوازدهم

معاذ است و بیسی خجده بری حد است و بیسی و بیسی

يُخْشَرُونَ عَلَى صُورَةٍ أَنتَ آخِزُهُمُ الْبَاقُونَ يَا كَاذِبًا لَهُمْ أَفَكَرُوا

بر اینگونه شوند بر صورت تو که آنرا می گیری باینکه بگویند کاذب است که می گوید

تَعَالَى لَا تَأْكُلُ الرِّبَا أَضْعَافًا مُتَعَفِّفَةً وَفِي الْخَبَرِ عَنْ مَعَاذِ بْنِ

نعمانی است که می گوید بر صورت تو که آنرا می گیری باینکه بگویند کاذب است که می گوید

جَبَلٍ رَضِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

جبل راضی شد از پیغمبر و آل و سلم که در آن روز قیامت

وَيَوْمَ الْحِسْرَةِ وَالْبَدَا مِنْ يَحْشُرُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَهْلِ عَن قَبُولِهِمْ

در روز حسرت و بدای از آنست که خداوند تعالی از آنکه از قبول آن

إِنَّمَا عَشْرٌ فَوَجَّاهُ أَمَّا الْفَوْجُ الْأَوَّلُ يُخْشَرُونَ عَنْ قَبُولِهِمْ وَلَكِنَّ

آنکه از او فوج را که او را فوج اول می گویند از قبول آن

لَهُمْ أَلَيْكَ الْبَاقُونَ وَالرَّجُلَانِ فَيُنَادِي مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا يَرَى

آنکه از او ایستاده و آنکه از او ایستاده از طرف خدا که این

أَلَنْ يَنْزِلُوا نَافِلًا لَمْ يَكُنْ لَكُمْ تَقْوَى فَهَذَا أَجْرُكُمْ وَهُمْ

آنکه از او ایستاده و آنکه از او ایستاده از طرف خدا که این

صَبِيرٌ ثُمَّ إِلَى الْمَنَارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى لِكُلِّ قَوْمٍ لَقَرٍ وَكَأَنَّ

و باز گفت ایشان است بوی آتش چنانکه قول خداوند تعالی است و آنکه از او ایستاده

وَأَمَّا الْفَوْجُ الثَّانِي فَيُخْشَرُونَ مِنْ قَبُولِهِمْ عَلَى صُورَةِ الْآبَةِ وَ

و بر اینگونه دوم است بر اینگونه شوند از برای خود بر صورت جایی

يُقَالُ عَلَى صُورَةِ الْخَزَائِرِ فَيُنَادِي مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا يَرَى

گفته میشود که بر صورت تو که آنرا می گیری باینکه بگویند کاذب است که می گوید

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَلَى الصَّلَاةِ فَيُنَادِي مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا يَرَى

آنکه از او ایستاده و آنکه از او ایستاده از طرف خدا که این

وَصَبِيرٌ ثُمَّ إِلَى الْمَنَارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى لِكُلِّ قَوْمٍ لَقَرٍ وَكَأَنَّ

و باز گفت ایشان است بوی آتش چنانکه قول خداوند تعالی است و آنکه از او ایستاده

عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ وَأَمَّا الْفَوْصُ الثَّالِثُ فَيُحْشَرُونَ مِنْ

از نماز خود غفلت میکنند و هر چه فروغ سیر است پس بر اینگونه شمرند از

قُبُورِهِمْ وَكُتُوبِهِمْ مِثْلَ الْجِبَالِ مَمْلُوءَةً مِنَ الْحَيَاتِ وَالْعُقَارِبِ

قبرهای خود و شکمهای ایشان مانند کوهها پر باشند از ماران و کزکها و

كُتُوبِ الْبَغَالِ فَيُنَادِي مَنَادٌ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ صَعَوْا

کتابهای آنها مانند سگها و از پیشرو ایشان ندا کند از طرف خدا که اینان آنی تند که صاع کردند

الزَّكَاةَ ثُمَّ مَا تَوَّأَوْكُمْ بِيَتُوبُوا فَهَذَا أَجْرُ أُولَئِكَ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ

زکوة را پس از آن مردند و توبه نکردند پس این جزای ایشان است و بازگشت ایشان بسوی آتش است

لِقَوْلِهِ تَعَالَى الَّذِينَ يَكْذِبُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا

برای توبه و خلاقیت و آنکه جمع کنند طلا و نقره را و خرج نکنند آنها را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُشْرَبُ ثُمَّ يُعَذِّبُ بِالْإِيمِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ دَانِقٍ

در راه خدا پس بنابر آن و از آتش آتش در دکان پس گرداند خدا تعالی هر دانه را

فِيهَا أَوْ حَامٍ مِنَ النَّارِ فَتَكُونُ بِهَا جَاهَهُمْ وَجُورُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

چوشت آتش بر آغز گردانند و بآن تخت بنایان ایشان و پهلوانی ایشان و پشتها ایشان و کفها مشغولان

هَذَا أَمَا كَذَبُوا نَفْسَهُمْ قَدْ وَقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْذِبُونَ وَأَمَّا الْفَوْصُ

این آنچه است که جمع میکردند آنرا برای خود پس بنسبت آنچه بود که جمع میکردند آنرا و هر چه فروغ

الرَّابِعُ فَيُحْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ وَيُجْرِي مِنْ أَفْوَاهِهِمْ دُمُوعٌ وَهُمْ

چهارم است پس بر اینگونه شمرند از قبرهای خود و جاری بود از دهانهای ایشان خونهای ایشان و

أَمْعَاؤُهُمْ سَانِطَةٌ وَالنَّارُ يُخْرِجُهُمْ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ فَيُنَادِي مَنَادٌ

روده دماغ ایشان از آتش و آتش را بر آید از دهان ایشان پس گرداند خدا تعالی از آتش

مَنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ ثُمَّ مَا تَوَّأَوْكُمْ

از طرف خدا که ایشان آنجا آمدند که دروغ گفتند در خرید و فروخت پس از آن مردند

وَلَمْ يَتُوبُوا فَهَذَا أَجْرُ أُولَئِكَ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى

و توبه نکردند پس این جزای ایشان است و بازگشت ایشان بسوی آتش است برای فرمودن خدا تعالی

و توبه نکردند پس این جزای ایشان است و بازگشت ایشان بسوی آتش است برای فرمودن خدا تعالی

این آیه را در تفسیر این آیه

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ لَكُلِّ شَيْءٍ عَمَلٌ إِلَّا لِلْعَمَلِ السَّيِّئِ
 بختیاری که از شما کفر کند برای هر کاری عملی است مگر برای عمل بد

الْحَامِسُ فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ وَهُمْ ذَاكِرُونَ
 پنجم است پس برانگیخته شوند از قبرهای خود و در آنجا یادگارند

مُنَادٍ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي كَفَرُوا الْعَصَى سِرَافِ
 آواز کننده از طرف رحمن که اینان را از قبرهای خود برانگیخته و می خواند

لَمْ يَخَفُوا اللَّهَ لَمْ تَأْمُرُوا أَوْلِيَاءَهُمْ أَنْ يَتَوَكَّفُوا فِي
 نترسیدند از خدا تعالی پس از آن مردند و نترسیدند پس این خدا را اینان است و این است که اینان را نترست

لِقَوْلِهِ تَعَالَى لِيَسْتَحْشُرُونَ مِنَ النَّاسِ لَا يَسْتَحْشُرُونَ
 برای فرموده خدا تعالی که بترسند از مردم پس اینان را از مردم می ترسند از خدا تعالی اینان است

أَمَّا الْفُجُورُ السَّادِسُ فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ مَقْطُوعَةً
 و هر چه از فوج است پس برانگیخته شوند از قبرهای خود و در آنجا یادگارند

الْأَنْفُسُ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 پس از آن که از قبرهای خود برانگیخته شد از جانب خدا اینان را اینان می خواند که برانگیخته شد

الزُّورُ وَكَذِبُوا أَوْلِيَاءَهُمْ يَتَوَكَّفُوا فِي مَصِيرِهِمْ
 دروغ را دروغ می گفتند و دروغ می کردند پس این خدا را اینان است و این است که اینان را نترست

النَّارُ لِقَوْلِهِ تَعَالَى وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ خُفَاءً لِلَّهِ
 آتش برای فرموده خدا تعالی که اجتناب کنید از گفتن دروغ را زود است یا شاید بگوید حق تعالی

بِمَا لِقَوْلِهِ تَعَالَى وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ الزُّورَ أَعْرَابُ
 بوی دروغ را فرموده خدا تعالی و اینان را اینان می خواند که از قبرهای خود برانگیخته شد

كَرِهًا وَأَمَّا الْفُجُورُ السَّابِعُ فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ
 که نخواستند و اما فوج است پس برانگیخته شوند از قبرهای خود و در آنجا یادگارند

فِي أَفْئِهِمْ يَجْرُوا لَدُنْهُمْ وَالْقِيَمَةُ مِنْ أَفْئِهِمْ فَيُنَادِي
 در زمین های ایشان جاری بود و در زمین های ایشان می خواند که از قبرهای خود برانگیخته شد

مُنَادٍ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي كَفَرُوا
 آواز کننده از طرف رحمن که اینان را از قبرهای خود برانگیخته و می خواند

الْعَصَى سِرَافِ لَمْ يَخَفُوا اللَّهَ لَمْ تَأْمُرُوا أَوْلِيَاءَهُمْ
 آواز کننده از طرف رحمن که اینان را از قبرهای خود برانگیخته و می خواند

الرَّحْمَنُ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُكْفِّرُ عَنْ شَهَادَةِ تَمَّ مَا تَوَاوَلْتُمْ بِوَاقِعُهَا

عذا کرایشان آنکسانند که می پوشیدند کواکبه را پس از آن بودند و توبه نکردند پس این

جَزَاءُكُمْ وَمَصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ وَ

جزا ایشان و بازگشت ایشان بوی آخرت برای فرمودن خدا تعالی در پوشید کواکبه را و

مَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِهِ إِنَّا نَنفِقُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْلَمُونَ عَلَيْهِ وَأَمَّا الْقُورُ

کسی که بکشد آیات را پس بجهنم نازل کرد و خدا می کشد داناست و هر چه بود

النَّاسُ مِنْ فَيْحَشْرُونَ مِنْ قَبُولِهِمْ نَاكِسُونَ وَهُمْ وَأَجْلَامُ قَوْمِهِمْ

ستم است پس بر یکدیگر ستون از برای خود نگرفتند و سرهای ایشان را بالای سر ایشان

وَيَجْرِي مِنْ فَوْقِهِمْ أَنْهَارٌ مِنَ الْقَبْرِ وَالصَّالِحِينَ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنْ

پایند و جاری بود از برای ایشان چرخ از دم در درآید پس او را کند و او را کند

قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُنْفِقُ تَمَّ مَا تَوَاوَلْتُمْ بِوَاقِعُهَا جَزَاءُكُمْ

طرف عذا کرایشان آنکسانند که نمی پوشیدند پس از آن بودند و توبه نکردند پس این

وَمَصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّكَ أَنْفَقْتَ

و بازگشت ایشان بوی آخرت برای فرمودن خدا تعالی در نزدیکی زینا جفتی زن است بحسب

وَسَاءَ سَبِيلِكُمْ وَأَمَّا الْقُورُ النَّاسُ فَيَحْشَرُونَ مِنْ قَبُولِهِمْ مَسْوَدَةٌ

و بد است و هر چه بود پس بر یکدیگر ستون از برای خود ستیاد

الْوُجُوهُ وَرِيقَةُ الْعُيُوبِ وَيُطْرَقُهُمْ مَمْلُوءَةٌ مِنَ النَّارِ فَيُنَادِي مُنَادٍ

روی و سر چشم و شکلهای ایشان پس او را کند و او را کند

مَنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَكَلُوا أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ طَلَبًا تَمَّ مَا تَوَاوَلْتُمْ

از طاعت عذا کرایشان آنکسانند که خوردند اموال یتیمان را طلبی پس از آن بودند و

لَمْ يَتَوَابَوْا فَعَذَابُكُمْ أَزْوَاجٌ وَمَصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّ

نکردند توبه پس جزا ایشان است و بازگشت ایشان بوی آخرت برای فرمودن خدا تعالی بجهنم

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ طَلَبًا يُطْوَ بِظُلْمٍ نَارًا

آنکه بخورند اموال یتیمان را بظلم بظلم و در شکلهای خود خود را

مَسْطُورُونَ سَعِيدُونَ وَأَمَّا الْقَوْمُ الْعَاشِرُ فَيُحْشَرُونَ مِنْ قَبْلِهِمْ

از مردمان که در آئینه بدوینج و هر چه فوج و هم است پس بر اینجمله بنویسد از قریب ای خود

يُحْشَرُونَ وَمَا مَثَرُ صَافِيَا دِي مُنَادٍ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا وَالَّذِينَ

بر پس جزم و پس پس او از کند او از کند از طرف خدا و ایشان را که باشد

عَاقِبُوا أَلْوَالِدِينَ نَشْرَمَاتُوا وَلَكِنْ يَتَوَفَّوْهُ هَذَا جَزَاءُ أُولَئِكَ مَصِيرُهُمْ

عاقبت شوند مادر و پدر را پس از آن روند و تو به نکرند پس این جزای ایشان است و بازگشت بدان

إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا يَا أُولَ الَّذِينَ

بروی آتش است چنانکه فرمودن خداست و عبادت کنید خدا و شریک کنید برای او بنید و در وید

أَحْسَانًا وَأَمَّا الْقَوْمُ الْحَادِي عَشَرَ فَيُحْشَرُونَ مِنْ قَبْلِهِمْ عِيَانٌ

بسیار و هر چه فوج و هر چه فوج و هم است پس بر اینجمله بنویسد از قریب ای خود در حالیکه آورده باشد

الْقُلُوبِ وَلَا عَيْنٌ وَأَسْمَاءُهُمْ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَاشْفَاهُمْ مَطْرُوحَةً

دلها و چشمهای ایشان و دندانهای ایشان گاه و لپهای ایشان افتاده باشد

عَلَى صُدُورِهِمْ وَالسِّنَّةُ هُمْ وَاقِعَةٌ عَلَى بَطُونِهِمْ وَأَخَذَ هَمُورٌ

بر سینه های ایشان و زبانهای ایشان واقع باشند بر شکمهای ایشان و بر رانهای ایشان

يُخْرِجُ مِنْ بَطُونِهِمُ الْقَذْرَ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنْ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ لَا

برآید از شکمهای ایشان بیاید پس او از کند او از کند از طرف خدا و ایشان را

الَّذِينَ نَشَرُوا الْخُمْرَ نَشْرَمَاتُوا وَلَكِنْ يَتَوَفَّوْهُ هَذَا جَزَاءُ أُولَئِكَ مَصِيرُهُمْ

آنکه شراب نوشیدند شراب پس از آن روند و تو به نکرند پس این جزای ایشان است و بازگشت بدان

إِلَى النَّارِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ

بروی آتش است چنانکه فرمودن خداست ای ای کسانی که ایمان آورده ایم خمر و قمار و

الْأَصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ

تاریان و نیز ای قمار و نیز ای قمار و هم است پس بر اینجمله بنویسد از قریب ای خود در وید

تَقْلَبُونَ وَأَمَّا الْقَوْمُ الثَّانِي فَيُحْشَرُونَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَجْهَهُمْ مَثَلُ

رستگار شوند و هر چه فوج و هر چه فوج و هم است پس بر اینجمله بنویسد از قریب ای خود در وید

الْعَمَلِ لِكَلِّهِ أَلْبَدُ رَفِيمُونَ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبَرْقِ الْخَاطِفِ فَيُنَادِي

ماه شب چهارم پس بگذرد بر بصراط مانند برق خیزد و چو چشم پس آواز کند

مُنَادٍ مِّن قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ الَّذِي عَلَّمَ الصَّلَاةَ وَحَافِظُوا عَلَى

آواز کند از طرف خدا این آن یکی تذکره کند کارهای پاک را و محافظت کند

الصَّلَاةِ الْحَمْسِ فِي أَوَّلِ الْوَقْتِ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَفُصِّلَ لِمَا صِي لُتْمُ

مازای پنجگانه در اول وقت با جماعت و تفصیل در آنچه است

مَاتُوا عَلَى التَّوْبَةِ فَهَذَا جَزَاؤُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ بِالْمَغْفِرَةِ

مردند بر توبه پس این جزای ایشان است و بازگشت ایشان بسوی جنت با مغفرت

وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى رَاضٍ عَنْهُمْ وَاتَّخَذُوا

در رحمت و رضای خدا تعالی پس تحقیق خدا تعالی راضی است از ایشان و تحقیق ایشان راضی اند

عَنِ اللَّهِ تَعَالَى كَقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّ لَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْبَشِرُوا

از خدا تعالی خفا که فرمودن خدا تعالی در حق بنده کاران اینکه خوف کنید و انداختن شما را

بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ وَكَقَوْلِهِ تَعَالَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَلَهُمْ

با آن جنت که بودید شما وعده داده میشد و خفا که فرموده خدا تعالی که راضی شد خدا تعالی از ایشان و راضی شد

عَنْ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّكَ ابْنِ فِي ذِكْرِ نَسْرِ الْخَلَائِقِ مِنْ قَبُولِهِمْ

از وی تعالی این جزای کسی است که ترسد از پروردگار خود باب در ذکر بزرگوار شدن خلق از قریای ایشان

يُقَالُ إِنَّ الْخَلَائِقَ إِذَا نَشَرُوا مِنْ قَبُولِهِمْ يَكْفَسُونَ وَقَوْفًا

گفته میشود که تحقیق مخلوق چون بر اینگونه شوند از قریای ایشان بایستند ایستادند

فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي نَشَرُوا مِنْهُ أَرْبَعِينَ سَنَةً لَا يَأْكُلُونَ وَلَا

در آن مواضع که بر اینگونه شده اند از آن چهار سال

يَكْسِرُونَ وَلَا يَجْلِسُونَ وَلَا يَتَكَلَّمُونَ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِمَ يَعْرِفُونَ

نشدند و نشینند و نه سخن گویند گفته شد ای رسول خدا کدام چیز است که می شنوند

أَهْلُ الدِّينِ مِنْ أَمَّتِكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ قَالَ إِنَّ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ

اهل دین از امت تو روز قیامت فرمود به تحقیق امت من روز قیامت

عَنْ مُحَمَّدٍ لَوْ أَنَّ نَارَ الرُّضْوَةِ فِي الْخَبَرِ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ سَبْعُ

سبعه روی و سفید است و پاشنده از آن شود و در خبر است که چون باشد روز قیامت بر آن خبر

اللَّهُ الْخَلَائِقُ مِنْ قَبُولِهِمْ فَيَأْتِي الْمَلَائِكَةُ عَلَى نُفُوسٍ قَبُولِهِمْ وَ

خدا تسالطی مخلوق را از قبری ایان پس بیاورد فرشتگان بر سرهای ایشان

يَسْأَلُونَ رُءُوسَهُمْ وَيَنْشُرُونَ الثَّرَابَ مِنْهُمْ أَكُنْ مِنْ مَوَاضِعِ سُجُودِهِمْ

پرسا کنند فرشتگان سرهای ایشان و پاشند خاک را از ایشان بر سرهای سجده ای ایشان بر سرهای سجده

فَيَسْأَلُ الْمَلَائِكَةُ ثَلَاثًا الْمَوَاضِعَ فَلَا يَذْهَبُ الثَّرَابُ مِنْهَا قَبْلَ أَنْ

پس بپاشند فرشتگان آن مواضع یعنی اندام های سجده پس نزد خاک از آن اندام های پس آواز کند

يُنَادِيَ مَنْ قَبْلَ أَنْ يَسْأَلَ مَنْ قَبْلَ أَنْ يَسْأَلَ مَنْ قَبْلَ أَنْ يَسْأَلَ مَنْ قَبْلَ أَنْ

آواز کند از طرف خدا که سبب این خاک از خاک قرای ایشان خیزد است که این خاک خاک

يَحَارِبُهُمْ دَعْوَاهُمْ عَلَيْهِمْ حَتَّى يُمَيِّزُونَ وَيُعْبَرُونَ عَلَى الصِّرَاطِ وَ

جوابهای ایشان است بگذازد بر آنها خاک را که بر ایشان است تا که جدا کرده شوند و بگذرند بر پل صراط و

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى أَنْ كُلَّ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ خُدَايُ وَ

داخل شوند جنت را تا آنکه ببینند هر کسی که نظر کند بایشان بداند که ایشان خادان من اند و

عَبَادِي وَرُوِيَ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَأَاهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

بندهگان من اند و روایت کرده از جابر بن عبد الله رآه قال قال رسول الله

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ

صلی الله تعالی علیه و آله و سلم چون شود روز قیامت بر آن خبر اند خدا کسی را

فِي الْقُبُورِ فَأَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى رِضْوَانَ بَارِضُونَ قَدْ أُخْرِجَتْ

که در قیامت پس وحی کند خدا تعالی بگوئی رضوان بر سر جنت که ای رضوان جنتی برآورده ام

الصَّامِتِينَ مِنْ قَبُولِهِمْ جَائِعِينَ غَاطِّينَ قُلُوبَهُمْ بِشَرِّهِمْ

روزه داران را از قریای ایشان گرسنگان تشنگان پس استقبال کنی از آن غایبان ایشان

وَطَعَامِهِمْ وَشَهْوَاهِهِمْ فِي الْجَنَّةِ فَيَصِيرُ رِضْوَانُ يَا أَيُّهَا الْعِلْمَانُ

و خوراک ایشان و دیگر چیزهای مرغوب ایشان که در جنت اند پس آواز کند رضوان که ای علمان

وَيَا أَيُّهَا الْبَلَدَنُ وَمَنْ فِيهِمْ لَمْ يَمْلِكُوا الْحُلْمَ حَتَّى مَا تَوَاتَرَتْ يَوْمَ

وای کوه و کوهان و این آن آن طفلان اند که فریاده باشند پس احلام تا که مرده باشند نیز از آن بجا نماندند

بِأَطْبَاقِ النَّوَرِ فَيَجْتَمِعُونَ عِنْدَهُ أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ الثَّرَائِبِ أَقْطَارِ

بیطباقهای نور میرا جمع میشوند آن علکان و کوهکان نزد رضوان نهاده ترا از عدد و ناک و قطره و غای

الْأَمْطَارِ وَكَوْكَبِ السَّمَاءِ وَذُرَا قَالَا شَبَّارِ بِالْفَاكِهَةِ الْكَثِيرَةِ

باران و ستاره های آسمان و در قهای و درختان باغی و میوه های بسیار

وَالْأَطْعَمَةِ السَّمِينَةِ قَالَا شَرِبْنَا الْكَذِبَ يَتَذَكَّرُ فَاذْكُرْهُمْ وَأَطْعِمُوهُمْ

و باطعمه های چرب و شیرینهای کذب بخوریم آن علکان غایات کنند بار و ده و از آن طعام خورند و سنان

ذَلِكَ يَقُولُ لَهُمْ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا اسْكَنْتُمْ فِي أَيَّامِ الْخَالِيَةِ

آن طعام چشمتان بخورید و نوشید و خوشی گواری بسبب آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای که خشنود

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا وَرَبِّي عَنِ النَّارِ عَجَسَ بِضَائِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ

ای اله روزی کن ما را زاد و رزقش کرده شد از این عباس نمهر که تحقیق وای گفت فرمود رسول

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لَكَ تَقَرُّصُ صَاحِبِ هَمٍّ مَوْلَى الْمَلَائِكَةِ يَوْمَ

خدا صلوات علیه و آله و سلم که نقران که صاحب گشت این ترا فرستگان روز

الْقِيَامَةِ إِذَا خَرَجُوا مِنْ قُبُورِهِمْ إِلَى الشَّهَادَةِ وَصَامُوا شَهْرَ رَمَضَانَ

قیامت چون برآیند از قبرهای خود باین قسم شهیدان اندود روز و داران ۵۰ رمضان اند

وَصَامُوا يَوْمَ عَرَفَةَ وَرَبِّي عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

و صام روز و داران روز عرفه و در روایت از عائشه رضی الله عنها گفت فرمود رسول خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّ فِي الْجَنَّةِ قُصُورًا مَزْدَرِيَّةً يَا قُوتِ

صلی الله علیه و آله و سلم که تحقیق در بهشت کوشکها اند از روی وای و یاقوت

وَزَبْرَجِدٍ وَذَهَبٍ وَفِضَّةٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَنْ هَذَا قَالَ لِمَنْ

و زبرجد و طلا و نقره پرس گفتم ای رسول خدا برای کی باشد این کوشکها فرمود برای کسیکه

صَامَ يَوْمَ عَرَفَةَ وَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ أَحَبَّ إِلَيَّ يَوْمٍ إِلَى اللَّهِ يَوْمُ

روزه داشت روز عرفه و فرمود ای عائشه به تحقیق دوست ترين روزها بوی خدا روز

وَاللّٰهُ سَلَّمَ اِنَّهُ يَخْشَرُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَمَا وَلَدَتْهُمْ اُمَّهٌ عُرَاةٌ

والله وسلم آنچه را که بترسند روز قیامت چنانکه زایند و ایشان را مادران تن برهنه

حُفَاةٌ فَقَالَتْ عَائِشَةُ الرَّجَالُ مُخْتَاطُونَ بِالنِّسَاءِ قَالَتْ نَعَمْ قَالَتْ

پای برهنه گفت عایشه که مردان آویخته باشند با زنان گفت آری گفت عائشه

وَأَسْأَلُكَ وَأَفْضِيحُكَ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فَضْرِبَ رَسُولُ اللَّهِ

و اما برنگی از روز دای نصیحت از روز که می بیند بعضی از ایشان بعضی را پس در رسول خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدُهُ عَلَى مَنْكِبِهَا وَقَالَ يَا بَيْتَ الصِّدِّيقِ

صلی الله علیه و آله وسلم دست خود را بر دوش عایشه و گفت ای دختر صدیق

لَا تَخْزِي فِي اسْتَعْلِ النَّاسِ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّظَرِ وَهُمْ أَوْشَعُ بَصَارَ هُمْ

خجسته مشغول باشند مردان در آن روز از دیدن یکدیگر و منجم باشند و نگاه داشته چنان خود را

إِلَى السَّمَاءِ مَوْقُوفُونَ أَرْبَعِينَ سَنَةً لَا يَأْكُلُونَ وَلَا يَشْرَبُونَ وَلَا

ایستاده باشند چهل سال و نخورند و نه نوشند و نه

يَجْلِسُونَ وَلَا يَتَكَلَّمُونَ فَمِنْهُمْ مَنْ يَبْلُغُ الْعَرَقُ إِلَى قَدَمَيْهِ وَمِنْهُمْ

نشینند و نه گفتمند پس بعضی از ایشان کسی باشد که برسد عرق تا دوزم او و بعضی از ایشان

مَنْ يَبْلُغُ إِلَى سَاقَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْلُغُ إِلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْلُغُ إِلَى

کسی باشد که برسد تا ساق او و بعضی از ایشان کسی باشد که برسد تا شکم او و بعضی از ایشان کسی باشد که برسد تا

صَدْرِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَبْلُغُ إِلَى خَلْفِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَفْرُقُ فِي بَحْرِ الْعَرَقِ

سینه او و بعضی از ایشان کسی باشد که برسد عرق تا ساق او و بعضی از ایشان کسی باشد که در بحر عرق

فَلَا يَبْقَى يَوْمَئِذٍ مَلَكٌ مُّقَرَّبٌ وَلَا نَفْسٌ مُّرْمِلَةٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا يَمُرُّ بَحْرُونَ

پس بماند نماند از روز فرشته مقرب و نه پنهان مرسل و نه شیهه مگر که برآیند

جَارِي مَرَشِدَةٌ الْحِسَابِ وَطَرُّ الْوُقُوفِ قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

چران شود از سحر حساب و درازی ایستادن و در نماز گفت عائشه گفت ای رسول خدا

هَلْ يَخْشَرُونَ رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ قَالَتْ نَعَمْ يَا بَيْتَ الصِّدِّيقِ

آیا بترسند از خداوند روز قیامت و مرداری سپیدان اهل بیت ایشان

وَصُومُكُمْ رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَرَمَضَانَ وَقَالَتْ ثَلَاثُ شُحْرِ يَحْشُرُ

در روزها و از آن در رجب و شعبان در رمضان سوای رجب و شعبان و رجب و شعبان و رجب و شعبان

شَبْعَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ قَالَ نَعَمْ لَا نَبِيَّاءَ وَأَهْلَهُمْ وَصُومُكُمْ رَجَبٍ وَ

شعبان و رجب و رجب و شعبان و رجب و شعبان و رجب و شعبان و رجب و شعبان

شَعْبَانَ وَرَمَضَانَ فَإِنَّهُمْ شَبْعَانَ لَا جُوعَ لَهُمْ وَلَا عَطَشَ لَهُمْ

و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

الْبَاسِ جَائِعُونَ وَيُقَالُ يَسُوقُهُمْ بِأَجْمَعِهِمْ إِلَى أَرْضِ الْحَشْرِ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

عِنْدَ بَيْتِ الْقُدَّاسِ فِي أَرْضٍ يُقَالُ لَهَا سَاهِرَةٌ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

فَاتِمَاهُ زُجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمُ بِالسَّاهِرَةِ وَيُقَالُ إِنَّ الْخَلَائِقَ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

فِي السَّرَّصَاتِ يَكُونُ مِائَةً وَعَشْرُونَ صَفًّا طَوَّلَ كُلِّ صَفٍّ سَبْعِينَ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

الرَّبْعِينَ أَلْفَ سَنَةٍ وَكُلُّ صَفٍّ مِائَةً أَلْفَ سَنَةٍ وَيُقَالُ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

إِنَّ الْمَوْتَمِينَ مِنْهُمْ ثَلَاثُ خُصُوفٍ وَالْبَاقِي كُفْرَةٌ وَدُرُوبٌ عَنْ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

إِنَّ أَهْلَ مِائَةٍ وَعَشْرُونَ صَفًّا وَهَذَا أَهْلُ وَصْفَةِ الْمَوْتَمِينَ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

أَنْتُمْ بِبَيْضِ الْوُجُوهِ عُرَى تَحْجُونَ وَصَفَةٌ لَا كُفْرِينَ أَنْتُمْ أَسْوَدُ الْوُجُوهِ

در روز و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب و رجب

مُقَرَّانِينَ وَمَعْدَّانِينَ مَعَ الشَّيْطَانِ بَابٌ فِي ذِكْرِ سَوِّقِ

بسیج رسته و سذب باشند با شیطانان باب در ذکر راندن

الْحَلَاثِقِ إِلَى الْمُحْشَرِّ يُقَالُ يُسَاقُ الْكَافِرُونَ بِأَقْدَامِهِمْ وَيُسَاقُ

مملوق بسوی محشر گفته میشود که رانده می شوند کافران بیکانهای خود و رانده میشوند

الْمُؤْمِنُونَ بِجَنَابَتِهِمْ وَمُرَاكِبُهُمْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ نُحْشَرُ الْمُتَّقِينَ

مؤمنان با سپان کوتلان ایشان و سوار بهای ایشان فرمود خدا تعالی روزی که جمیع کفر بر سر کفار از ایشان

إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ أَوْسَقَ الْمُحْشَرِّ إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُحْشَرُ

بسوی خدا بهمان اندکان و در اینم گذرگان را از بسوی دوزخ لشکران فرمود و حضرت عمر جمیع آدمیان را

الْمُؤْمِنُونَ رُكْبَانًا عَلَى جَنَابَتِهِمْ وَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ يَقُولُ اللَّهُ

مؤمنان سوار باشند گران بر سپان کوتلان خود و چون خود روز قیامت فرماید خدا تعالی

تَعَالَى لِلْمَلَائِكَةِ لَا تَمْشُونَ عَلَى عِبَادِي رَاحِلِينَ بَلْ ارْكَبُوهُمْ عَلَى

تعالی فرمود که ای فرشتگان رواں کنید نزد من نهنگان را بر پایانیان و بلکه سوار کنید ایشان را بر

الْجَنَابَتِ وَأَمَّهُمْ اعْتَادُوا الزُّكُوبَ فِي الدُّنْيَا لَنَّا كَانُوا فِي الْأَبْتَدَةِ

سپان کوتلان پس تحقیق ایشان عادت گرفته اند سوار را در دنیا زیرا که همیشه بود در ابتدا

صُلِبَ آبَهُمْ مَرَكِبُهُمْ ثُمَّ بَعْدَ ذَلِكَ رَحِمَ إِبْرَاهِيمَ سِنَةً أَشْمَرُ مَرَكِبُهُمْ

بست بر ایشان مرکب ایشان پس از آن رحم بر ابراهیم شد و رحمت ماه مرکب ایشان

فَحِينَ وَلَدَتْهُمْ أُمَّهُمُ فَحَيَّرَ أُمَّهُمُ سَتَيْنِ لِلْأَرْضِ ضَاعَ وَبَعْدَ ذَلِكَ

پس و هنگامه زایید آن را مادر ایشان پس گمراه مادر ایشان دو سال برای ستروان و بعد از آن

عَنقُ آبَهُمْ ثَقْرًا خَجِيلًا وَابْغَالًا وَاجْهَادًا مَرَكِبُهُمْ فِي الْبَرِّ وَالسَّفْنِ

گردن بر ایشان پس از آن آبشان را ستران و خزان مرکب ایشان بود و در میان پاکتشان

فِي الْبَحْرِ وَحِينَ مَا تَوَاقَعُوا إِخْوَانَهُمْ وَحِينَ قَامُوا عَنْ قُبُورِهِمْ

بودند در برابر او و پس گردید برادران ایشان مرکب ایشان بود و پیش از آنکه بر خاکستان از قبرهای خود

لَا يَمْشُونَ رَاحِلًا فَامَّهُمْ وَاعْتَادُوا الزُّكُوبَ وَلَا يَقْدِرُ رُؤُوسُ الْمَشْيَةِ

نزدند پا پیاده پس تحقیق ایشان عادت گرفته اند سوار را و طاقت ندارند بر پا شدن و رفتن را

فَقَدْ مَوَّجْنَا بِهِمُ رِيحًا عَصَا يَا فَيْرُكُونَهَا وَيَقْدُ مَوْزَا لِي

پس پیش ببرد و سپان کوهان ایشان را کان و زبانهای ایشان را پس سوار شد از او چنین آید

الْمَوْلَى فَلَنْ لَكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَخِنُوا

مولا ای خود پس از بجهت فرمود پیر خدا صلی الله علیه و آله و سلم

ضَحَايَاكُمْ فَاتَّهَاعُوا عَلَى الصَّرَاطِ مَطَايَاكُمْ بَابٌ فِي ذِكْرِ خَشَرِ

زبانهای خود را پس حقیقت آن فرمایند بگوید طراط سوار برانها باشد بایستد و در ذکر جمع کردن

الْمَخْلُوقَاتِ فِي الْخَبَرِ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَجْمَعُ اللَّهُ تَعَالَى خَلْقَ

مخلوقات در محبت و در محبت که چون شود روز قیامت جمع کند خدا تعالی مخلوق

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ تَقْدِنَا الشَّمْسُ مِنْ رُؤُسِهِمْ

اولان و آخران را در زمین واحد و نزد یک شود آفتاب از سرهای ایشان

وَيَسْتَنْدُ عَلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حُرَّهَا فَيُخْرِجُهُمْ عَنْ مَنَازِلِهِمْ أَنْظِلْ

و سخت شود بر ایشان روز قیامت گرمای آفتاب پس برآید یک گردان از آتش مانند سایه

تَنْزِيلًا وَيُنَادِي مُنَادٍ يَوْمَ مَعْشَرِ الْخَلَائِقِ أَنْظِلُوا إِلَى الظِّلِّ فَيُنْطَلِقُونَ

پس از آن آواز کند آواز کننده که بخارود مخلوق برآید مولا آن سایه پس روان شوند مخلوق

وَيَوْمَ تَلْقَى ثَلَاثُ فِرَقٍ فِرَقَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَفِرَقَةُ الْكَافِرِينَ وَفِرَقَةُ الْمُنَافِقِينَ فَذَا

و ایشان سه فرقه باشند یک فرقه مؤمنان و یک فرقه کافران و یک فرقه منافقان پس چون

صَارَتِ الْخَلَائِقُ إِلَى الظِّلِّ صَارَ الظِّلُّ ثَلَاثَةَ أَقْسَامٍ قِسْمٌ

رسند مخلوق بان سایه گردد آن سایه سه قسم یک قسم

لِلْحَرَارَةِ وَقِسْمٌ لِلدُّخَانِ وَقِسْمٌ لِلشُّورِ فَكَذَا لَكَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

برای گرمی و یک قسم برای دود و یک قسم برای نور پس از بجهت فرموده است خدا تعالی

أَنْظِلُوا إِلَى الظِّلِّ فَيُنْطَلِقُونَ إِلَى ثَلَاثِ شُعَبٍ الْآيَةُ فَآخِرُ آيَةِ الْقِسْمِ عَلَى ثَلَاثِ

نیزید پس سایه سه شعبه شایع است آنها آخر آیه پس آیه پاینده بر آن

الْمُنَافِقِينَ وَاللَّذَّخَانُ يَقُومُ عَلَى رُءُوسِ الْكَافِرِينَ وَالشُّورُ يَقُومُ عَلَى

منافقان و لذخکان بر سر کافران و نور بر سر منافقان

رُؤُسَ الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ كَحْرَاقَةً تَقُومُ عَلَى رُؤُسِ النُّفَقِينَ لَا تَمُوتُ كَانُوا

سرهای مؤمنان پس گری بایستد بر سرهای منافقان ازین جهت که بودند

يُخْتَرَزُونَ مِنْ كَحْرَاقَةٍ فِي الدُّنْيَا كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَقَالَ الْإِسْفَرُونِي

که پیرسز میکردند از گری در دنیا چنانکه زمره آیه خدا تعالی و گفتند منافقان بیرون درویش

قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا لَيَفْقَهُونَ وَاللَّتَّانِ عَلَى رُؤُسِ

بگو آن آتش دوزخ سخت ترست از روی گری اگر باشند که بفهمند بود و باشند بر سرهای

الْكَافِرِينَ لَا تَمُوتُ كَانُوا فِي الدُّنْيَا فِي الظُّلُمَاتِ فَنُورُ الْآخِرَةِ كَذَلِكَ كَقَوْلِهِ

کافران ازین جهت که حقین اینان که بودند در دنیا در تاریکی های کفر پس در آخرت محبتین باشد چنانکه زمره آیه

تَعَالَى وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ لَعَنَ اللَّهُ عَصَا آلِ فِرْعَوْنَ

خدا تعالی است و آنانکه کافر شده اند و دوستان ایشان تا نماند بیرون می برند ایشان را از نور

إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالْمُورِدُ عَلَى

ایمان بود که تاریکیها می کفر این تند اصحاب آتش اینان در آتش همیشه هستند و نور باشد بر سرهای

الْمُؤْمِنِينَ لَا تَمُوتُ كَانُوا فِي الدُّنْيَا عَلَى النُّورِ فَنُورُ الْآخِرَةِ كَذَلِكَ قَالَ

مؤمنان ازین جهت که ایشان بودند در دنیا بر نور ایمان کبر در آخرت بخشنید چنانکه زمره آیه

اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

خدا تعالی خدا دوست است آنان که ایمان آوردند اند بر آورد ایشان را از تاریکیها بسوی نور و

قَالَ فِي صَعَاتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُؤْتِيهِمُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و میجوید او در صفت های مؤمنان روز قیامت روزی که بخشنند مؤمنان و زنان مؤمنه را

يَسْتَعِي بُنْدَهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَايُمُّنَهُمْ بِمَشْرِقِهِمْ أَلَيْسَ الْيَوْمَ جَنَّتِ بَجَرِي

که بی شتابد نور ایشان پس در میان ایشان در جانب راست ایشان بشارت شمار امروز با خواست که می رود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

چون نهایی و فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم

سَبْعَةَ أَلْفٍ أَلْفًا رُؤُسًا مَطْلُهَا كَمَطْلِ الْأَخْطَلِ إِمَامٌ

هفت هزار و هفتاد و هفت سر که ماطل آن ماطل اخطل است امام

مُتَّقٍ بِأَدْنَاهُ

متقین با دستان او

بِهِتْ لِقَاؤُهُ

بهت لقای او

عَادِلٌ وَشَاقِبٌ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى فَجُلَانٌ نَحْنُ بِنِ الْهُدَى جُلٌ

نهال کند و ابرو است که در عبادت خدا قاطع باشد و در درگاه پر محبت و ابرو در راه خدا

طَلَبَتْهُ اِمْرَاَةٌ ذَاتُ حُسْنٍ وَجَوَالٍ فَقَالَ اِنِّي اَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

مطلب کرد او را زنی صاحب حسن و جمال برای زنا پس گوید آن شخص من بیزم از خدا پروردگار عالمیان

وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا عَنِ الرِّبَاةِ وَفَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خُشْيَةِ اللَّهِ

و شخصی که ذکر کند خدا را خالص از راه رذالت از مردم و اشک بر آید از وحش و از خوف خدا

تَعَالَى وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِمِائِينَهَا خَافَهَا حَتَّى لَا يَقْلَمَ تَمَامُهَا

و شخصی که صدقه دهد بزرگ است راست نمود پس بوسیله صدقه و دینا انکار کند دست چپ را

مَا يَبْقَى بِمِائِينَهَا وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلِّقٌ بِالْمَسْجِدِ اِذَا خَرَجَ مِنْهُ حَتَّى

آنچه صدقه داده بزرگ است راست نمود و شخصی دل وی معلق باشد بر مسجد چون بیرون آید از مسجد آنکه

يَعُودُ اِلَيْهِ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اِذَا جَمَعَ

باز گردد به مسجد و فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم چون جمع

اللَّهُ اَلْخَلَائِقَ بِنَادِي مُنَادٍ اَيْنَ اَهْلُ الْفَضْلِ قَالَ فَيَقُومُ اُنَاسٌ

خدا تعالی مخلوق را در محشر و از گفته که کجا هستند اهل فضل و میروند و گفت پس بایستند بعضی مردم

لَهُمْ يَسِيرُونَ سِرًّا اِلَى الْجَنَّةِ فَتَلَقَتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ وَيَقُولُونَ اِنَّا

و این را روز ششمان بودست جنت پس ملاقات کنند این را فرشتگان و گویند ایمان

نَرَكُمُ سِرًّا اِلَى الْجَنَّةِ فَمَنْ اَنْتُمْ يَقُولُونَ اَهْلُ الْفَضْلِ

به چشم ستارا ششمانه گان بوسیله جنت پس بایستند شما گویند ایمان اهل فضل هستیم

فَيَقُولُونَ مَا كَانَ فَضْلُكُمْ يَقُولُونَ اِذَا ظَلَمَ عَلَيْنَا صَبَرْنَا وَ

پس گویند فرشتگان چه چیز بود فضل شما گویند آن مردم چون ظلم می شد بر ما ان صبر میکردیم و

اِذَا سَمِعَ الْيَمَانُ عَفَوْنَا فَيَقُولُونَ لَكُمْ الْجَنَّةُ فِي جَزَاءِ الْعَامِلِينَ

چون بدی می شنید ایمان عفو می کردیم پس گویند فرشتگان این را است جنت پس این جنت را می بینید

نَرَكُمُ يَنَادِي مُنَادٍ اَيْنَ اَهْلُ الصَّبْرِ فَيَقُومُ اُنَاسٌ وَهُمْ يَسِيرُونَ

پس از ان از ان گویند و از گفته که کجا اند اهل صبر پس بایستند بعضی مردم و این ان از ان

سِرَاعًا إِلَى الْجَنَّةِ فَمَنْ لَكُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَقُولُونَ إِنَّا نُرَاكُمْ إِلَى

الْجَنَّةِ سِرَاعًا فَمَنْ أَنْتُمْ فَيَقُولُونَ لَحْنٌ أَهْلُ الصَّبْرِ هُمُ الَّذِينَ

كَانَ صَبْرُكُمْ فَيَقُولُونَ كُنَّا نَصْبِرُ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ وَنَصْبِرُ

مَعَاصِيَ اللَّهِ فَيَقُولُونَ لَكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ نَزِيلًا وَمِنْ آيَاتِ

الْمُتَكَبِّرِينَ فِي اللَّهِ فَيَقُولُونَ أَنَا نَحْمَدُ رَبَّنَا الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ

فَمَنْ لَكُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَقُولُونَ إِنَّا نُرَاكُمْ إِلَى الْجَنَّةِ سِرَاعًا

فَيَقُولُونَ لَحْنٌ أَهْلُ الصَّبْرِ هُمُ الَّذِينَ كَانُوا يَصْبِرُونَ

فَيَقُولُونَ كُنَّا نَصْبِرُ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ وَنَصْبِرُ مَعَاصِيَ اللَّهِ

فَيَقُولُونَ لَكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ نَزِيلًا وَمِنْ آيَاتِ

الْمُتَكَبِّرِينَ فِي اللَّهِ فَيَقُولُونَ أَنَا نَحْمَدُ رَبَّنَا الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ

فَمَنْ لَكُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَقُولُونَ إِنَّا نُرَاكُمْ إِلَى الْجَنَّةِ سِرَاعًا

فَيَقُولُونَ لَحْنٌ أَهْلُ الصَّبْرِ هُمُ الَّذِينَ كَانُوا يَصْبِرُونَ

فَيَقُولُونَ كُنَّا نَصْبِرُ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ وَنَصْبِرُ مَعَاصِيَ اللَّهِ

أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَعَرْضُهُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

بیت مسعودی که در فرستاده شد و بنا بر این است و در بیت

سَمَاءُهُ مِنْ يَاقُوتٍ حُمْرَاءُ وَتَضَائِعُهُ مِنْ فَيْضِ بَيْضَاءُ وَذُرُجُهُ

از کبروی از یاقوت سرخ است و تضاوی از فیض سفید و ذریج

خَضْرَاءُ وَلَهُ ثَلَاثَةُ دَوَابِّ مِنَ النُّورِ ذَاتُ رُكْبَةٍ فِي الْمَغْرِبِ وَذَاتُ رُكْبَةٍ

سبز است در آن دوازده کیس است از نور یک کیس و یک کیس

فِي الْمَشْرِقِ وَذَاتُ رُكْبَةٍ فِي وَسْطِ الدُّنْيَا وَمَكْتُوبٌ عَلَيْهِمُ ثَلَاثُ أَسْطُرٍ

در مشرق است و یک کیس در میان دنیا است و نوشته بر آن سه اسطر

الْأَسْطُرُ الْأَوَّلُ يُسَمِّيهِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالْأَسْطُرُ الثَّانِي يُسَمِّيهِ اللَّهُ رَبُّ

اسطر اول بنام خداوند بخشنده مهربان و اسطر دوم بنام خداوند

الْعَالَمِينَ وَالْأَسْطُرُ الثَّلَاثُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَكُلُّ

بر دو دگر عالمیان و اسطر سوم بگوید که خداوند محمد رسول الله است

أَسْطُرٍ مِائَةِ أَلْفٍ سَنَةٍ وَعِنْدَهُ سَبْعُونَ أَلْفًا لَوْ أَمْسَحَتْ

اسطر مائت هزار سال است و نزد آن دوازده هزار و هفتاد و هشت

كُلُّ لَوْ أَمْسَحَتْ أَلْفٌ صَفٍّ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِي كُلِّ صَفٍّ مِائَةٌ

هر لواء هفتاد هزار صف است از فرشتگان و در هر صف یکصد

أَلْفٌ مَلَكٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ وَيَقْدُّ سُنَّةَ وَقَالَ مُحَمَّدٌ الْجَوَّالِيُّ فِي

هزار فرشته تسبیح گویند خدا را و تقدیس گویند او و گفت محمد جرجانی رحمه الله

مَعْنَى لَوْ أَمْسَحَ بِيَدِي إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَانَ لِلْوَلَاءِ مَضْرُوبًا

معنی آنست که لواء هر دست من باشد چون شود روز قیامت باشد لواء احمد نصب کرده شده

وَالْوَلِيُّ مَنْ خَلَعَ لَوَاهُ مِنْ لَدُنْ أَدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ وَكَوْنُ

وکیلان هر کسان لواء هر باشند از وقت آدم تا قیامت و باشند

الْكَفَّارُ فِي نَاحِيَةٍ مِنَ الدَّارِ مَا دَامَ لَوَاءُ الْحَيِّ مَضْرُوبًا وَإِذَا خَوَّلَ

کافران در نواحی از آنش از یک لواء هر ضربه باشد و چون برگرد

لَوَاءٍ فِيهِ كَيْسَانِ الْكَفَّارِ إِلَى النَّارِ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

لواء احمد پس آنوقت زنده شود کافران بسوی آتش و در خبرت پیوسته باشد روز قیامت

يُنْصَبُ لَوَاءُ الصَّدِّيقِ لِأَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضٍ وَكُلِّ صِدِّيقٍ تَحْتَ

منصب شود لواء صدق برای ابی بکر صدیق رَض و هر صدیق زیر

لَوَائِهِ وَكُلِّ عَدُوٍّ لِعَمْرٍ رَضٍ وَكُلِّ مُعَادٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ اسْتِخَاوَةٍ

لواء خود و لواء عدل استاده شود برای عمر رَض و هر عدل کند و باشد زیر لواء خود و علم سخاوت باشد

لِعُمَّانٍ رَضٍ وَكُلِّ سَخِيٍّ تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ شَرِّ مَادَّةٍ لِعَلِيٍّ كَرَّمَ

برای عثمان رَض و هر سخی باشد زیر لواء علی خود و لواء شهادت برای علی کرم الله

اللَّهُ وَجْهَهُ وَكُلِّ شَهِيدٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ أَفْقَةٍ لِمُعَاذِ بْنِ

وجه باشد و هر شهید باشد زیر علم خود و علم فقه برای معاذ بن

جَبَلٍ وَكُلِّ نَفِيٍّ تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ زُهْدٍ لِأَبِي ذَرٍّ وَكُلِّ نَهْدٍ

جبل و هر نفی باشد زیر لواء خود و لواء زهد برای ابی ذر رَض و هر نهاده باشد

تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ أَفْقَرٍ لِأَبِي الدَّرْدَاءِ وَكُلِّ فَقِيرٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَ

زیر لواء خود و لواء فقر برای ابی الدرداء باشد و هر فقیر زیر لواء خود باشد و

لَوَاءُ الْفَرَّاقِ لِأَبِي بَنٍ كَسْبٍ وَكُلِّ قَارِيٍّ تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ أَكْثَرِ

علم قنارت برای ابی بن کعب باشد و هر قاری زیر لواء خود باشد و علم اذان

لِمَالِكٍ رَضٍ وَكُلِّ مُؤَدِّنٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَكُلِّ أَهْلٍ مَقْتُولٍ ظُلْمًا لِحُسَيْنِ

برای مالک رَض و هر مؤذن زیر لواء خود باشد و لواء شهید ظللم امام حسین

بْنِ عَلِيٍّ رَضٍ وَكُلِّ مَقْتُولٍ ظُلْمًا تَحْتَ لَوَائِهِ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى يَوْمَ

بن علی رَض و هر کشته شده ظللم بر لواء خود باشد پس در این قول خدا تعالی است روزی که

نَدْعُو كُلَّ أَنَاثٍ بِإِمَامِهِمْ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُومُ

سخاوت هر گروه مردم را با امام ایشان و در خبرت چون شود روز قیامت بایستد

الْحَارِثُ وَيُسْتَدْرِكُهُمُ الْعَطَشُ وَيُجْعَلُ لَهُمُ الْمَرْقُ كَمَا يُؤْنَسُ فِي

همه مخلوق سخت شود بایشان تشنگی و آبده شود بر ایشان عرقی و باشد ایشان در

حَبْرَةَ قَبِيضَتِ اللَّهُ تَعَالَى جِبْرَائِيلَ نَزَلَ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

حبره پس فرستید خدا تعالی جبرائیل را که بر وی محمد صلی الله علیه و آله

سَلَّمَ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى جِبْرَائِيلُ يَا جِبْرَائِيلُ قُلْ لِمُحَمَّدٍ يَقُولُ الْأَمْرَ

و سلام پس گوید خدا تعالی بر جبرائیل را ای جبرائیل بگو محمد را که بخواند از کتاب خود را

حَتَّى يَدْعُوَنِي بِالْأَسْمِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونِي بِهِ فَإِنَّ نَبِيَّكُمْ جِبْرَائِيلُ

تا بخواند مرا بآن اسم که می خوانند مرا بآن اسم در دنیا نزد

الشَّدِيدِ قَدْ جَاءَ هِيَ الْأَمَّةُ الْحَمَلُوكَةُ بِلِسَانٍ وَاحِدٍ وَيَقُولُ لَوْ كُنْتُ

سختگیر این آواز شده است حمزه بیک زبان و گویند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَحَمْدُ اللَّهِ يَقْضِي اللَّهُ الْقَضَاءَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ

بسم الله الرحمن الرحيم و آنوقت حمد کند خدا حکم کردن در میان مخلوق

لَقَدْ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِسَائِرِ الْأُمَمِ وَلَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ذِكْرُ الْحَدِيثِ بِقَبْلِ الْأَمْرِ

پس از آن زمان فرماید خدا تعالی به سائر امتها اگر می دانستید که ذکر کردن امت محمدیه را

لَا يَقْبِضُ الْقَضَاءُ عَلَيْكُمْ أَلْفَ عَامٍ ثُمَّ يَقْضِي اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَ

مرا نیست است می داند حکم کردن را بر شما هزار سال پس از آن حکم کند خدا تعالی در میان

الْوُحُوشِ وَالطَّيُورِ وَالْبَهَائِمِ حَتَّى لَا يَقْبِضَ لِلْجَنَّةِ مِنْ ذَاتِ الْقَرْنِ

حیوانات و وحش و پرندگان و چهارپایان تا آنکه بچیند و تمامه قصاص گردانای حیوان بی شاخ از سران تا آخر

لَقَدْ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى الْوُحُوشِ وَالطَّيُورِ وَالْبَهَائِمِ كُونُوا تَرَايَكُمُ

پس از آن زمان فرماید خدا تعالی بر حیوانات و وحش و پرندگان و چهارپایان را شود خاک پس شوند

تَرَايَا فَعَنْدَ ذَلِكَ يَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تَرَايَا قَالَهُمْ قُلْ لَوْ

خاک پس نزد اینحال گوید کافر بگویند که ای تو که گفت من خاکم گفت من خاکم

عَشْرَةَ مِنْ الْحَيَوَانِ فِي الْجَنَّةِ نَاقَةٌ وَحَمَلٌ وَجِبِلٌّ وَابْنُ عَصَى

دو عدد از حیوانات در بهشت هستند او شتر صالح و گوسفند ابراهیم و دو سفید

إِسْمَاعِيلُ وَبَقَرَةٌ مُوسَى وَخَوْثُ يُونُسَ وَحِمَارُ عَزْرَبَ وَحَمَلُ سُلَيْمَانَ

اسماعیل و مادگار موسی و خوسه یونس و دوزخ عزره و دوزخ سلیمان

وَهُذِهِ هُدًى بَلْقَيْسَ وَنَاقَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَكَلْبَ

نقیس دامه حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم و کلب
اصحاب کلب صورت و همان کلب را خدا تعالی بصورت کوسفتنه و داخل کند و در

الْجَنَّةِ الْأُتْرَىٰ أَنْ الْكَلْبَ إِذَا دَخَلَ وَسَطَ الْأَخْيَارِ فَلَمْ يُطْرَدْ وَهُوَ

جنت اترائی یعنی که محقق شد چون داخل شد در میان درختان پس نرانند و بی را و

الْعَاصِي إِذَا دَخَلَ فِي كَهْفِ التَّوْحِيدِ مُدَّةَ حُمَيْنَيْنِ سَنَةٍ فَكَيْفَ

نگار چون داخل شود در بنای توحید مدت چهار سال پس چگونه

أُطْرِدَ عَنْ الرَّحْمَةِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَأَسْمُ الْكَلْبِ الْبَحْمَنُ وَبِهِ نَارٌ

برانم او را از رحمت در روز قیامت و نام کلب دور شود از وی و نام او را

فَرَاوَانٌ وَقِيلَ حَرَمَانٌ وَقِيلَ قُطَيْمِرٌ وَكَانَ زَبَابٌ أَوْ زَبَدٌ وَكَفَّتْ سَنَدُهُ أَكْرَدَهُ شَرُّهُ

فراوان گفته شده حرامان و گفته شده قطمیر و باشد زبک یا زرد و گفته شده آکرده شد و

بِعِلْمِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِنْ عِلْمِ أَمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَكَيْفَ

عالمی را روز قیامت از علم امت محمد صلی الله علیه و آله و سلم پس چگونه شود آن عالم

بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا جِبْرِائِيلُ خُذْ بَيْتَهُ وَادْفَنْهُ بِالنَّبِيِّ

در پیش خدا تعالی پس فرماید تعالی ای جبرئیل بگیر خانه او را و بیاورد به نبی

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَيَأْخُذُ جِبْرِائِيلُ بِرَبِّدِهِ وَيَأْتِي بِهِ

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم پس بگیرد جبرائیل دست و پایش را و بیاورد به نبی

إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى شَاطِئِ الْخَوْضِ يُسْقِي النَّاسَ

به نبی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و آنحضرت باشد بر شانه خوض که در می نوشند و مردم را

بِالْأَنْبِيَاءِ فَيَقُومُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَيُسْقِي الْعَالَمَ بِكَفِّ

بظرفهای انبیا چون ایستد پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و نوشند عالم را بکف دست خود

فَيَقُولُ النَّاسُ يَا رَسُولَ اللَّهِ نَسْقِيْنَا بِالْأَنْبِيَاءِ وَنُسْقَى الْعَالَمَ بِكَفِّكَ

پس گویند مردم ای رسول خدا ما بنوشانیم با انبیا و نوشانی عالم را بکف دست خود

فَيَقُولُ نَحْمُكَ إِنَّ النَّاسَ كَانُوا مُشْتَرِعِينَ فِي الدُّنْيَا بِالْأَمْوَالِ الَّتِي

ایسے کہ وہ اپنی دنیاوی دولتوں سے لوگوں کو خریدتے تھے

الْعَالَمِينَ مُشْتَرِعُونَ بِالْعِلْمِ قَالِ الْفَقِيهَ أَبُو الْيَسَارِ السَّمْعَانِيُّ

عالمان مشغول بودند بعلوم گفت فقہ ابو الیث سمعی

الْأَعْمَالِ مَوَالِاتُ الْأَوْلِيَاءِ وَمُعَادَاتُ الْأَعْدَاءِ وَعَلَى هَذَا جَاءَ فِي الْحَرْفِ

اعمال مالک دوستان و دشمنان خدا و دشمنان دشمنان و اعدای دشمنان

مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ نَاجِي لَيْكُ فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ هَلْ عَمِلْتَ لِقَاطٍ قَالَ

موسی علیہ السلام ناجی لیک گفت ای خداوند من گاهے کت

إِلَيَّ صَلَّيْتُ وَصَلَّيْتُ وَحَدَّثْتُكَ وَتَصَدَّقْتُ لِجِبَالِكَ وَبَحْتُ

ای منسبتوں میں نماز خواہم درود خواہم و حدیث ترا و صدقہ خواہم برای تو و بخت

لَكَ بِحَبْتِكَ قُوَّةً تَكُنْ لَكَ كِتَابُكَ وَذِكْرُكَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

ترا ایچہ کہ تو مرا در خواہم برای تو و ذکر ترا و ذکر خدا تعالی

يُوسَى أَمَّا الصَّلَاةُ فَكَانَتْ بَرَكَةً وَأَمَّا الصُّمُورُ فَكَانَتْ حَبْرًا وَأَمَّا

ای موسی اچہ نماز برکت است و دیوارها است و برج روزه است پس ترا سیرت از ان و برج

الصُّمُورُ فَكَانَتْ حَبْرًا وَأَمَّا الْقِسْبَةُ فَكَانَتْ أَشْجَارًا فِي الْجَنَّةِ وَأَمَّا

صموم است پس ترا سیرت و برج سیرت پس ترا درختان میوه و درخت و درخت

قِرَاءَتُكَ كِتَابِي ذَلِكَ حُورٌ قُصُورٌ وَأَمَّا ذِكْرُكَ فَنُورٌ لَكَ

خواندن کتاب ترا پس ترا از کلمات و برج ذکر ترا پس نور است ترا

فَهَذَا أَطْلَعُ لَكَ يَمُوسَى فَأَيُّ عَمَلٍ عَمِلْتَ لِي فَقَالَ لِي يَا رَبِّ

پس ایچہ ترا ترا ای من پس کدام عمل کردی خاص ترا پس گفت موسی راه نماز ای رب من

عَلَى عَمَلِكَ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا مُوسَى هَلْ وَابَيْتَ وَلِيَاءَ عِي قَطُّ وَ

بر عمل ترا پس فرمود خدا تعالی ای موسی آیا دوستی کردی با دوستان من گاهے

كُلَّ مَا دَيْتَ أَعْدَاءِي قَطُّ تَعْلَمُ مُوسَى أَنْ أَفْضَلَ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ

آیا دوستی کردی با دشمنان من گاهے پس ایبت موسی که تحقیق بهترین عملها ایبت است

فی الله والبعض فی الله ثم یقضى بین الحاکم اذا وقعوا بین

در راه خدا و بعضی کردن در راه خدا پس از آن حکم کند خدا و میان محقق چون استاده شود

یکما رب العالمین فیقال این اصحاب الظالمه ینادون رجلا

در پیش پروردگار عالمان پس گفته شود که ای سرمدان منظمه ای پس آواز کنند فرستادن شخص را

فینسئد من حسنه ویدفع الی من ظلمه یوهره لا ینبار او کدرها

پس نشسته شود از حسنات وی و او را میزدند که ظلم کرده روی و از حق و دینار با نده و در دهم

فلا یدال کیترون حسناته حتی لا یبقی حسنه فیوخذ من

پس بچیند تمام حسنات او را تا آنکه باقی نماند و بچیند از وی پس از آن گرفته شود از

سبیانه فرد علیه فاذا فرغ من حسنه یقال له ارجع الی ربک

گفتن آن مظلوم پس او را و شود بر ظلم پس چون فارغ شود از ظلم آن احسان نمود گفته شود و بیا باز بر روی

الها ویکه قاته لا ظلمه الیوم ان الله سریع الحساب یعنی سریع

از حق پس حقیق ظلم است امروز حقیق نداشتن حساب حساب کرده است یعنی شتاب

الحیازات وعلی هذا فی الخیر وشی الله تعالی الی موسی فی القرب

خدا و عهد است و بنا بر این در خبر است که در حق است و در این است که موسی را میگوید

افعلوا خصلة واحدة ادخلوا الجنة قالوا ما هی ان یضوه

نمودند یک کار را یک بار تا و اصل کنم آنرا بگفت گفت موی صیحت الیهم و هو انما را می کنند

خصمه ثم قال الی ان کانوا قالوا قال الله تعالی موسی فای

صحت کند آن خوار گفت ای محبوب من اگر باشند آن خصمت کنند بگویند چه باید کرد و موسی را میگوید ای موسی

کی لا یموت فلیرضونی قال کیف یرضونک قال الله تعالی

و نه و ام که بگویم پس باید که راضی کند مرا گفت موی را میگوید راضی کند مرا و خدا تعالی را می کنند

باربعة اشياء سدا ملة القلب الاستغفار و اللسان و صوم

چهار چیز است که میبندد دل از ان ظلم و طلب مغفرت و زبان را از شکایات

العیین و خذ من الجوارح باب فی ذکر قریب الجنة قال

چشم و بجز آن اعضا باب در ذکر نزدیک شدن جنت فرمود

اللَّهُ تَعَالَى لَزَلَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبُورَتْ الْجَحِيمُ لِلْغَافِلِينَ

سداشته شده و نیز آید که در سوزنیت بر آن مستقیان و ظاهر کرده شود و از رخ بر روی کمر آن

لَا تَحْزَنْ إِنْ كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا سَيِّدُ أَوَّلَ قَرِيبٍ

دور است چون شود روز قیامت و اما خدا تعالی ای جزا که نزدیک کن

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبُورَتْ الْجَحِيمُ لِلْغَافِلِينَ

جنت را برای مستقیان و ظاهر کن در آید که آن پس نزدیک کرده شود به جواب

الْعَرْشِ فَأَتَتْ بِحَبْلٍ إِلَى سَبَابِ الْعَرْشِ ثُمَّ كَلَّمَ الْقَصْرَ عَلَى الدَّارِ يُصَبِّحُ

عرش و در رخ بهای چوب عرش پس از آن کشیدند چو چرخ در روی آن و استاده شود

الْمِيزَانَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ أَيْنَ صَفِيَّتِي أَدَمُ وَأَيْنَ خَلِيلِي إِبْرَاهِيمُ وَأَيْنَ

میزان پس از آن فرمود خدا تعالی کجاست برادر من آدم و کجاست خلیل من ابراهیم و کجاست

كَلِيمِي مُوسَى وَأَيْنَ رُوحِي عِيسَى وَأَيْنَ جَنَّتِي مُحَمَّدًا الْمُصْطَفَى فَقَوَّاعُنْ

کلیم من موسی و کجاست روح من عیسی و کجاست جنت من محمد مصطفی و استاده شود از

يَمَانِ الْمِيزَانَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا رِضْوَانُ أَفْتَحِ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَ

جانب راست میزان پس از آن فرمود خدا تعالی ای رضوان گشای دروازه ای جنت را و گشای

يَا هَٰذَا أَفْتَحِ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الرَّحْمَةِ مِنَ السَّمَاءِ وَمَلَكُ

ای ملک گشای دروازه های دراز را پس از آن آید فرشته جنت با انگشتری هست و از فرشته

الْعَذَابِ مَعَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ لَا ثَوَابَ مِنَ الْقَطْرَانِ وَيُنَادِي

عذاب با زنجیرها و طوقها و زنجیرها از زنجیرها و از زنجیرها

مُنَادِيًا مَعَشَرُ الْكَافِرِ انْظُرُوا إِلَى الْمِيزَانِ فَإِنَّهُ يُوزَنُ عَمَلُ فُلَانٍ

آواز کننده ای کرده مخلوق نظر کنید سوی میزان پس تحقیق وزن کرده شود عمل فلان

بْنِ فُلَانٍ ثُمَّ يَنَادِي مُنَادِيًا أَهْلَ الْخَسَّةِ خُلُودُكُمْ لَا مَوْتَ فِيهَا

پس فلان پس از آن آواز کننده ای آید جنت همیشه بود آن است شمارد جنت کسب کرد آن

وَأَهْلَ النَّارِ خُلُودُكُمْ لَا مَوْتَ فِيهَا ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا رُفُوعُ

و ای اهل دوزخ همیشه بود آن است شمارد دوزخ کسب کرد آن پس این قول خدا تعالی است برسان ایشان را

و از کتب

يَوْمَ كَحَسْرَةٍ اِذْ تَنْصِبُ الْاَمْرُ بَابٌ فِي ذِكْرِ اعْظَمِ السَّاعَةِ عَلَى الْعَبْدِ

از روز انبوس و شبانه باب در ذکر بزرگترین ساعت برده در دنیا و آخرت

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي حَضَرِ اَنْ اعْظَمِ السَّاعَةُ تَزِدُّ عَلَى الْعَبْدِ فِي الْيَوْمِ

در دنیا و آخرت که بزرگترین ساعت در دنیا و آخرت برده در دنیا و آخرت

شَرِّهِمْ لَوْ حَضَرَتْ اِنْ حَضَرَتْ عَيْنُهُ وَ انْشَرَّتْ فَنَحْرُهُ وَ تَسَاوَلَتْ شَفَقَاتُهُ

بر آمدن در آن است چون باز ماند و در چشم او و کشاد و شود سوراخهای بینی او و شسته شوند و لب او

اَضْرَبَتْ خَدَاهُ وَ انْخَضَرَتْ طِفْلَاهُ وَ حَرَّتْ جَبْهَتُهُ وَ اشْدَّتْ سَحَابُهُ

زرد شود و رخساره او و سبز شود ناخنهای او و عرق شود پیشانی او و سخت شود حال او

وَ اعْضَاوُهُ وَ انْعَقَدَ لِسَانُهُ وَ لَا يَجِيحُ وَ لَا يَدُورُ وَ لَا مَقْدَرُ عَيْنِهِ

و اندامهای او بسته شود و زبان او و لبتن نمواند جواب را در دنیا و آخرت و کلام او و تحقیق بینا شود

قَدْ اَمَرَ عَلَى مَا خَلَفَ مِنْ مَوَالِهِ وَ بَطَلَ مَا سَلَفَ مِنْ اَحْوَالِهِ وَ اسْتَرْخَتْ مَقَالُهُ

پیش فرستاده بر آنچه پس از او باطل شود و آنچه پیش بود از احوال او گسست شود و مایه های او

وَ انْفَطَحَتْ اِمَالُهُ وَ بَعْدَتْ مِنْهُ اَجْرُهُ وَ تَفَرَّقَتْ عَنْهُ اقْرَابُهُ وَ اَوْدَعَتْ

و منقطع شود آرزوهای او و دور شوند از او اندامهای او و جدا شوند از وی اقربای او و

وَدَّعَاهُ الْكَانُ يَبْقَى مِمَّنْ يَرَوْنَ تَغْيِيرَاتِ عَقْلِهِ وَ يُمْكِنُ

ترک کند او را و فرشته پس باقی ماند بر آن تحقیق متبیه شود عقل او و قادر شود

الشَّيْطَانُ مِنْ اِخْتِلَاسِهِ قَبْلَكَ الْمَسَاعِدُ عَظِيمَةٌ عَلَيْهِ وَ قَدْ

شیطان از روی او ایمان و یکه پس این ساعت بسیار سخت است بر وی و تحقیق

اُغْلِقْ بَابَ التَّوْبَةِ فَضْلُ مَا يَقُولُ الْعَبْدُ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ كَلِمَةً

بسته شود در درازة توبه بزرگی و در آنوقت پس بهتر آنچه گوید آن بنده در آنوقت

الشَّهَادَةِ وَ اَمَّا اعْظَمُ السَّاعَةِ تَزِدُّ عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ اِذْ يَقْبَضُ فِي

شهادت است و بزرگترین ساعت که دارد بنده در آخرت پس آنوقت است که مرید شود

الْمَوْتِ وَ يُبْعَثُ مَا فِي الْقَبْرِ وَ تَخْلُقُ الْمَظْلُومُ بِالْمَظْلُومِ وَ يَكُونُ

موت و برانگیخته شود آنچه در قبر است و آفرید مظلوم بظالم و باشند

الشُّهُودُ الْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ هُوَ اللَّهُ تَعَالَى وَالْعَذَابُ فِي جَهَنَّمَ

گو امان فرستادگان نویسنده اعلیٰ و دانشمندان کهنه خدا را که در این راه خدای خود را دیده و در جبین خود

النَّعِيمِ فِي الْجَنَّةِ وَتَضُمُّ كُلُّ ذَاتٍ كُلِّهَا وَتَذَى النَّاسُ سِرًّا

جوانی پیشہ گشت در پست درجہ

فَمَا تُمْ يَسْكُرِي وَلَكِنْ عَذَابُ اللَّهِ نَسِيتُكَ وَتَرَى الْوَلَدَ زَيْبًا

و مستزادان است بلکه عذاب خدا نیست و بیدار کردن در هر سوره

فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِن كَانَتْ إِلَّا صِغْرًا وَإِن كَانَتْ إِلَّا

در آن روز فرمودند انما له بستان ساعتی که یک روز است و ما آخر است

وَيَسِقُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُرَّارًا سِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

و راجع به ششتر اینک که نوشته اند سه روز از خمر کرده و در آن روز ششتر را که در سینه است از آب این

إلى الجنة زهرا و يقال تشهد عليك سبعة عشر مؤمنا

[illegible]

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَئِذٍ نَحْكَتُ الْأَمْشَارَ وَالزَّمَانَ كِجَاجًا فِي

فَاللَّهُ تَعَالَى يَوْمَئِذٍ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ سِرَّهُ وَخُبْرَاتِهَا وَهُوَ الْغَنِيُّ
فَعَلَمُ الْغُيُوبِ

فروغ است خدایا که امروز قمری که درین قبای خورشید و بر کوه زمان باشد چنانکه در

الحبيب وبيات الرمان كل يوم يا يوم حبيب يا وانا على ما انا عليه

خبر و آواز می کند زمان هر روز که من روز جدید من بر آنکه مثل می کند که آن ام

وَالسَّانِقَاتِ لَِّلَّهِ لَعَالِي يَوْمِ الشَّهَادَةِ عَلَيْهِمُ السَّبْعَةُ وَالدَّارُ الْيُسْرَى

و دیگر گویان است فرموده است خدا تعالی روزی که کعبه و دیوار ایشان را آتشهای اینان و دستهای ایشان

وارجعهم وإليكم قال الله تعالى وإن عليكم حفظين

و با همان این که دیگر که این مؤلف نوشته باشند فرموده است خدا قائل و بر آئینه رشتا گذاشته شد اند که بر آئینه

كَاتِبِينَ يُكَلِّمُونَ مَا تَشَاءُونَ وَالَّذِي تَرْكَبُونَ قَالِ اللَّهُ تَعَالَى هَذَا

کرامتقدر میباشند آنچه میکنند و دیگر گواهی نامه بود فرمودند ان شاء الله این کتاب

كُنَّا بِطَرَفِ عَيْنِكَ يَا حَمِيدُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

کتاب است سخن گوید بر شما بر است و دیگر گواه رحمت است زبوده است خدا قائل مگر بهترین مرثا

سید محمد علی میرزا

شَهْرُذَ فَكَيْفَ يَكُونُ حَالُكَ يَا عَاصِي بَعْدَ مَا شَهِدْتُ وَأَعْلَيْكَ

گواه پس چگونه خواهد شد حال تو ای عاصی بعد از آنکه گواهی دادی بر تو

هَذَا كَلِمَةُ الشَّهَادَةِ بَابُ فِي ذِكْرِ تَطَايُرِ الْكُتُبِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حَيْثُ

این گواهی باب در ذکر تطایر کتب در روز قیامت محاکمات شود

عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ

از ابی ذر گفت فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نیست هیچ

أَحَدٍ إِلَّا لَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ صَحِيفَةٌ جَدِيدَةٌ فَإِذَا أُحْصِيَتْ وَكُنِيَ

یکی مگر که در هر روز بر هر کس نامی جدید است پس چون برشمارند و آن عمل گناه و نیک

فِيهَا اسْتِغْفَارٌ فِي مِثْلَةٍ وَأِذَا طُبِيتَ وَفِيهَا اسْتِغْفَارٌ

در آن طلب مغفرت پس آن عمل نامزداری باشد و چون برشمارند و در آن استغفار بود

فِيهِمَا يَوْمُذَ تَبَيَّنَ لَكَ قَوْلُ الْفَقِيهِ أَبِي الْبَيْتِ السَّمْعَرِيِّ قَبْلَ مَا مِنْ

پس در آن روز روشن شد که میفرمود گفت فقیر ابو البیت سمعری قریب است

أَحَدٍ فِي الدُّنْيَا إِلَّا وَعَلَيْهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى يَحْفَظُ لَهُ

یکی در دنیا مگر بر روی دو فرشته گشته شده اند از جانب خدا تعالی که نگهدارند او را

لَيْلًا وَنَهَارًا وَيَكْتَبَانِ عَلَيْهِ أَنْفَاسَهُ وَأَعْمَالَهُ خَيْرًا أَوْ شَرًّا

شب و روز و بنویسند بر روی نفسها و اعمال او را از نیک و شر و

حَدَّثَنَا أَبُو هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ عَلَيْكُمْ حَفَظَتَيْنِ فَيَرْفَعَانِ

گفته شد و سخن گفتی و فرموده است خدا تعالی و بر شما دو نگهبانان است پس بالا می برند

لَهُ كُلُّ يَوْمٍ كِتَابًا وَكُلُّ كِتَابَةٍ كِتَابًا وَاجْمَعُ كُلَّ سَنَةٍ كِتَابَةً فِي

برای او هر روز کتابی و هر کتابی یک کتاب و جمع کن هر سال کتابی را و او را

كِتَابَةِ الرَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ وَقِيلَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ يُطْرَقُ

کتاب از رصف از شعبان و گفته شد که در شب قدر جیم میشود و از آنتر میشود

لَعَنَ كَلَامَهُ وَيَجْعَلُهُ لِكُلِّ كِتَابٍ سَجَلَةً وَمَا جَاءَ أَجَلَ أَحَدٍ

بیهوده گفتم او و کند و نماید بر هر کتابی سجده و آنچه اجل کسی را

وَقَعَ فِي النَّوْءِ يَجْمَعُ ذَلِكَ السَّحَابَاتُ بَعْضُهَا بَعْضًا فَلَمَّا خَرَجَتْ

دافع شود در حالت نزاع جمع گردد و شود آن خلافی نیست با اینست پس چون برای

رُوحًا يَلْقَاوُا يَشْفِيهِمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ عُقْبِهِمْ وَيَجْعَلُ مَعَارِفًا فِي قُبُورِهِمْ

روح او چرخه مستوران غنایا به او میرسد و در آن او گنجینه نبویه در گردن او در کوزه میوه و باد در بر سر او

وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْفُ نَفْسٍ ذَرِّبَتْهُ فِي غُفْرَانٍ أَوْ فِي عَذَابٍ

والمصداق این کلمات است که اگر بر آن نیت شود و در وقت نماز بخواند و در وقت دعا بگوید

[illegible][illegible]

زنت دارد میشود و ظاهر کرده میشود برادر دلم بر ایام روز قیامت نامه کسیت را از آن بازگشت داده و

لَقَدْ أَتَيْنَاكَ الْبُزْءَ الَّذِي مَلَكَ فِي مَقَامِ الدُّنْيَا كَفَىٰ بِنَفْسِهِ

مکرم اورا سچا ان غلام نامہ نمودرا آنکہ پوشتہ در کردی در ظلم عالم دنیا پرست کفایت تو

أَيُّومٍ عَلَيْكَ حَبِيبًا فَإِذَا جُمِعَ اللَّهُ الْخَلَائِقُ فِي عَرَصَاتٍ لِقَائِهِ

امروز برآورد حساب کنند پس چون تمام کنند متذکرانے مخلوق را در غرهبها قیامت

وَلَدَا اَن يَجْسِبَهُمْ فَتَحَبَّرَ عَلَيْهِمْ كِتَابٌ فَكَتَبْنَا لَهُ التَّوْرَةَ فِيهَا ذِكْرُ كُلِّ شَيْءٍ وَفِيهَا

و اراده کنه ای که حساب کنه ایشان را پس بفرستد ایشان علما مهاباد ایشان را بنام بریدن برف و اوار

فَصَادِيَا وَلَا خَدِيَّتَا بِمِثْلِكَ يَا فُلَانُ خَدِيَّتَا بِمِثْلِكَ يَا فُلَانُ

جست و خیزد از میان بزم و خور

فلا تتركوا من وراءكم ذنبا ولا يهتدون به

١٠

بیت ۱۰۰ السعداء والاشقياء فانهم يبعدون لتباعد

[illegible]

بر سر بدستجاتان نام خود را بدست چپ خود نگه دارید که خان نام خود را از دست راست
نام خود را بدست چپ خود نگه دارید که خان نام خود را از دست راست

الحاكم والوالي من الحساب ليس من قال ينظر لوجهي في كتابي فيجاء

عَنْ رِيقَالٍ قُتَيْبٍ حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ نَحْنُ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَمَا كُنَّا

[illegible]

فَكَذَّبَ ثَمُودَ بِطَغْوَاهُ إِذِ اعْتَكَبَهُ نَارُ الْمِصْرَ الْفَرَجَيْنِ ۖ وَرَآهُمُ صَرْحًا بِأَوَّلِ آيَاتِنَا ۚ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم آية للذين آمنوا ولعل لغير المؤمنين
عبرة

هذا الكتاب من كتب الفقه الحنفية في مسائل الفرائض

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

و در کمال خوار و ذلیل گردید و بپایان رسید که از او بگویند که ای پسر ما را چه شده است که این چنین می کنی

ایک طبیعت نیکو است اورا بے خرابیہ خدا فرمادہ فاضلین است خورشید ای محمد علی باقری

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

والتواضع على من سبب قاصبكم بالذل والحق جوا

حُلَّةٌ وَيُعْطَى لَهُ ثَلَاثَةُ أَسْوَاقٍ سَوَادٌ مِّنَ الذَّهَبِ وَسَوَادٌ مِّنَ الْفِضَّةِ
 قُلعت و عطا کند او را سه دست برنج یک دست برنج از طلا بود و یک دست برنج از نقره بود
 مِّنَ الذَّوْلِ فَيَرْجِعُ إِلَىٰ أَخَوَاتِهِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَا يَعْرِفُونَهُ مِن جَاهِلٍ وَكَأَلَد
 از مردار پس باز گردید بوی برادران خود که مرغان اند بر شمشاد از غایت حسن او و کمال او
 يَكُونُ بِمِثْلِهِ كِتَابٌ بِرُفْيَةٍ جَمِيعٍ حَسَنَاتُهُ وَالْكَرَامَةُ مِنَ النَّارِ ثُمَّ اخْلُذْ
 باشد بدست راست او غل نام او دوران همه نیکبای و سی در پای ای از دوزخ نوسه بود با عیبه بود
 الْجَنَّةِ يَقُولُ لَكُمْ تَعْرِفُونِي أَنَا قَالُوا بَلَىٰ قَدْ أَكْرَمَهُ اللَّهُ وَلَوْلَا رَحْمَةُ
 حجت پس گوید آنکس برادران خود را می شناسید بر من فلان سپرد نام هر کس را می کرد خدا تعالی و برادر از
 النَّارِ وَخَلَدَ فِي ذِي ذَرْأٍ الْجَنَّةِ فَكَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَىٰ قَامًا مِّنْ فِي كِتَابِهِ بِمِثْلِهِ
 آتش و همگی را در درخت پس بر چنین است زود و زود تعالی پس برادر شده علما می است بدست وی
 فَسَوْفَ بِحَسَابٍ حَسَابًا يُّسِيرُ إِلَىٰ أَهْلِ مَسِيرٍ وَأَوْفَاهُمْ مِّنْ يُّوْق
 پس زود حساب کرده شود حساب آسان و باز گرد بوی ای خود شادان و بعضی از ایشان کسی است که داده شود
 كِتَابُهُ بِشِمَالِهِ وَيَجْعَلُ كُلَّ حَسَنَةٍ عَمَلًا فِي يَادِهِ كِتَابًا وَمِنْ كُلِّ سَيِّئَةٍ عَمَلًا يَّأْتِي
 علما می بدست چپ وی و در اندیشه شود هر سئیه که کرده است از اندیشه درون علما می او بر سئیه که کرده است
 ظَاهِر كِتَابِهِ وَيَكُونُ لَهُ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَكَذَلِكَ الْكَافِرُ لَئِنْ احْسَنَاتٍ مَّعَ الْكَفْرِ
 ظاهر علما می او باشد و بر عذاب سخت و این ها باشد برای کافران زیرا آنکه نیکبای با کفر
 لَا حِسَابَ لَهُمْ وَلَا مَنفَعَةٌ ذَلِكَ مِنْ صِفَاتِ الْكَافِرِينَ وَيَجْعَلُ سَيِّئَاتِهِ
 بدست حساب و در اندیشه است آنها را از صفات کافران است و باید که او نیکبای را
 مِثْلَ جَبَلٍ أَحَدٍ وَفَيْسُ وَهِيَ أَجْمَلُ مِنْ بَكَّةَ وَيَكُونُ عَلَىٰ رَأْسِهِ تَاجٌ مِّنْ
 مانند کوه احد و فیس و این دو کوهند بک و باشد بر سر آن کاز تاج از
 النَّارِ وَيَلْبَسُهُ حُلَّةٌ مِّنَ النَّحَاسِ لِلنَّابِ وَيُقَلَّدُ عَلَىٰ عُنُقِهِ حَبْلٌ مِّنْ كَبُوتٍ
 آتش و پوشاند او را جامه از آهن مس گرانته و او خنجر بر گردن او گوشت از کوه
 وَلَيَسْتَعْلِفُ فِيهِ النَّارُ وَيُقَلَّدُ بِدُمُورٍ لِّلْعَقْرِ وَيَسُودُ وَجْهُهُ وَتُرْزَقُ عَيْنَاهُ
 و مشعل شود و رو آتش و خنجر کرده شود و دست او را گردن او می شود و روی او سبز شود و شبان

فَيَرْجِعُ إِلَىٰ آخِرَتِهِمْ أَكْفَرِينَ فَأَذَارُوهُ فَرَعَوْا مِنْهُ وَكَفَرُوا بِرَبِّهِمْ

پس باز کرده بر آن برادران کافران چون مینند او را بر سر نهاده و کفر کردند از او

بَعَثْنَاهُ نَحْنُ يَقُولُ أَنَا فَلَانُ بْنُ قُلَافٍ ثُمَّ يَجْرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِ إِلَىٰ

نشانده او را ما انکه گوئیم وی من فلان بن قلاطیم پس بچرخند او را بر روی وی

النَّارِ فَهُوَ كَذَّابٌ أَكْفَرُ الَّذِينَ يُؤْتِيهِمْ بَشَاطِرَهُمْ فَلَا يَأْخُذُ بِهَا

آتش پس این گروه کافران باشند آنانکه داد و شد بدست جب ان پس بچرخند ان علما را

شَمَاءَ يَلْمُهُمْ وَلَكِنْ يَأْخُذُ وَتَهُامِنْ وَرَأَاهُ ظَنُّهُمْ عَلَىٰ مَا دُوِيَ عَنِ السَّيْرِ

به سمتهای جب ان و لکن بچرخند آنرا از پس پشت های اینان بنا بر آنکه ادب شده از چشم

صَلَّىٰ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ قَالَتْ أَلَا الْكَافِرُ أَذَىٰ لِلْحَسَنِائِ

صلی الله علیه و آله و سلم که بر اینده بود بحقیق کافر چون خواهد و ای حساب بیام

فَتَنْقُذُ مَرْمَكًا مِّنْ مَّكَالَةٍ الْعَذَابِ يَنْشَقُّ صَدْرُهُ وَيَخْرُجُ مِنَ الْبَيْتِ

پس پیش شود فرشته از فرشتگان عذاب و ناله کند سینه او را و برادوست جب او را

مِّنْ وَرَأَيْهِ ظَهَرَ بَيْنَ كَتِفَيْهِ ثُمَّ يُصِيبُهُ كِتَابٌ أَشْمَالُهُ يَابُ فِي

از پس پشت وی در میان دو درشتی پس ازان و عذاب را علی امده است چپ وی یاب در

ذِكْرٍ نَّصَبَ الْمِيزَانَ وَصَفَتْهُ رُؤْيَىٰ عَنِ ابْنِ جَبَّاسٍ أَنََّّهُ قَالَ يُصِيبُ

آنکه ستاده ازان میزان و صفت او روایت شده از ابن عباس که بحقیق وی گفته ستاده کرده

الْمِيزَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَآلَهُ الْحَمْدُ وَطُولُ كُلِّ عَمُوٍّ وَضَمَامَتُ الْمَشْرِقِ

میزان روز قیامت زمر او را و حمد باشد و درازای هر عمود و ازان این مشرق و

الْمَغْرِبِ وَكَفَّةُ الْمِيزَانِ كَطَبَاقِ الدُّنْيَا فِي طُولِهَا وَخُرْفَتُهَا مَعَ السَّمَوَاتِ

مغرب باشد و کفه میزان اندر پهنای دنیا باشد و طول و عرض آن با آسمانها

وَالْأَرْضِ وَيُوضَعُ أَحَدُ الْكَفَّتَيْنِ عَنِ يَمِينِ الْعَرْشِ وَفِي كَفَّةِ الْكُفَّانِ

و زمین و نهاده شود یک په ازان از جانب راست عرش و این په حسنات بود

وَالْآخَرَىٰ عَنِ شِمَالِهِ كَفَّةُ السَّيِّئَاتِ وَيَمِينُ الْمُؤْمِنِينَ وَرَأَىٰ الْجِبَالَ

و نهاده شود دیگر په از جانب چپ عرش و این په سیئات بود و در میان میزان مانند کوهها باشد

من أعمال التفلين مملوءة فمن الحسنات والسنات في يوم كان

مقداره خمسين الف سنة قال يوتي برحمة الله وسيفر من

سجدة كل سجدة بعد بصره فيها خطا ياه وذنوبه في يوم

التي ان وجبرم له بقرطاس مثل الاثر في كتابها ان لا اله الا الله

وان يحل ان رسول الله في وضع في كفة استخرج من ميزان

كلها وعمل هذا يد له قوله تعالى فاما من اقل من انة

سوالين الحسنات بالخير والطاعة فهو في عيشة راضية

في الجنة يرضاه الله قال واما من اقل من انة فاقدرها ويزن بها

اذكر لك ما هيبة ناله ارمية يا ب في ذكر الخاطي قال النبي

الله عليه واله وسلم ان الله تعالى خلق الناس من

على متن جنة من الجنة من لفة في الجنة من لفة

قسطرة منها مسيرة ثلثا الف سنة اكنف منها اضعاف

هَبْطًا وَالْفَرْسَ بِالنَّوْءِ أَدَقَّ مِنَ الشَّعْرِ وَحَدُّهُ مِنَ السَّيْفِ وَ

افضل من السيف و كان عليه اشعب كالرمح الطويل الحبل والسنان

و يجلس العبد في كل قنطرة ويسأل عما امر الله تعالى فالاول

تسابيح و عن لايمان فاذا سلم من الكفر والركا و تحاه الله تعالى كبند

في التار والشارف عن اصلوة و الثالث عن الزكوة و الرابع عن الصوة

الخامس عن الحج و العمة و السادس عن الصوم و غسل الجنابة و السابع

عن البر الى الدين و صلاة الرحم و الظالم فان نجح من لمذ كورات جاوز

و اقله و لا يتردى في النار قال و هب بن عباس ان رسول الله صلى الله

عليه و آله و سلم ينادي في رحمة الجسد يا رب امني امني و يركب

الخلاب الجسر حتى يركب بعضا و الجسر تضطرب كالسفينة

في البحر يوم الرب العاصف فيجوز و يعبر من نجا الزمرة الاولى

كالبرق الالامع الخاطف الزمرة الثانية كالبرق المارة العاصفة

البرق المارة

البرق المارة

وَالزُّمْرَةُ الثَّلَاثَةُ كَالطَّبُورِ الْمُسْرَعَةِ وَالزُّمْرَةُ الرَّابِعَةُ كَالْفَرْسِ الْجَوَادِ

وگروه سوم بگذرند مانند دشتان تیز و گروه چهارم بگذرند مانند آب تیز و قمار و
الزُّمْرَةُ الْخَامِسَةُ كَالرَّجُلِ الْمَاشِي الْمُسْرِعِ وَالزُّمْرَةُ السَّادِسَةُ كَالرَّجُلِ الْكَافِرِ
گروه پنجم بگذرند مانند پیاده روند و گروه ششم بگذرند مانند شخص آلوده

الْخَفِيفُ وَالزُّمْرَةُ السَّابِعَةُ كَالْبَحْتِيِّ الْمُسْرَعِ وَالزُّمْرَةُ الثَّامِنَةُ كَالْمَرَاةِ

لا عَزَّ وَگروه هفتم انداخته تیز و گروه هشتم بگذرند مانند زن

الْحَامِلَةُ وَالزُّمْرَةُ التَّاسِعَةُ كَالْأَسَدِ الْأَخْضَرِ وَالزُّمْرَةُ الْعَاشِرَةُ يُعْقَبُونَ

عالم و گروه نهم بگذرند مانند شیر که بر بادبان خود جسته باشد و گروه دهم با بسته می

عَلَى الصِّرَاطِ وَلَا يُقْدَرُونَ أَنْ يَجُوزُوا وَلِيَعْبُرُوا فَبَعْضُهُمْ يَمُرُّ عَلَى الصِّرَاطِ

بر صراط و نتوانند از آن بگذرند و مجبور گشتن بعضی از ایشان بگذرند و بعضی در یک روز

تَمْلِكُهُ وَبَعْضُهُمْ قَدْ رَشِيَ وَبَعْضُهُمْ قَدْ رَسَدَ أَوْ سَنَابِلُ وَبَعْضُهُمْ

دشمن و بعضی از ایشان در مقدار بجای و بعضی از ایشان در مقدار یک سال و بعضی از ایشان

قَدْ ثَلَاثَ سِنِينَ وَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يَكُونَ الْآخِرُ مِنْهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ

در مقدار سه سال و پیوسته و همچنین باشد تا آنکه است آخر کسی بگذرد بر صراط

يُقْدَرُ خَمْسَ عَشْرِينَ أَلْفَ سَنَةٍ وَإِنَّ النَّاسَ لَيَجُوزُونَ وَيَمُرُّونَ عَلَى الصِّرَاطِ

در مقدار پانزده سال و پانزده هزار سال و روایت کرده شد که بعضی روز میروند و دیگران در صراط

وَكَانَ السَّيْرَانُ مِنْ تَحْتِ أَقْدَامِهِمْ وَفَوْقَ رُءُوسِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ

دوایند ایشان و در زیر پاهای ایشان و بالای سر ایشان و از دایمیت ایشان و از جانب

شَمَائِلِهِمْ وَعَنْ خَلْفِهِمْ مِنْ قُدَامِهِمْ فَذَلِكَ قَوْلُ تَعَالَى وَأَنْتُمْ كُنْتُمْ

چپ ایشان و از پیش روی ایشان پس صدق این قول خداست و است از شما کسی که

وَلَرُدُّهَا كَانَتْ عَلَى رَأْسِكُمْ مَقْضِيًا ثُمَّ بَرَّحَى الَّذِينَ تَقَوُّوا وَذُرَّ الظَّالِمِينَ

گذاشته بر دوش است این امر بر سر و کار و لازم میفرموده شد بر ایشان متقین را و گذاریم ظالمان را

فِيهَا جَنَّتْهَا وَالنَّارُ تَأْكُلُ أَمْعَانَهُمْ وَجُلُودُهُمْ وَتَعْمَلُ فِي آجْسَادِهِمْ وَجُلُودُهُمْ

در آنجا بر تن افتاده و آتش بخورد و در روی ایشان و عمل کند در بدنهای ایشان و بر روی ایشان

وَحُورٌ مِّمَّ حَتَّىٰ يَصِيرُونَ كَالْفَلَاحِ الْأَسْوَدِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَجُوزُ هَا

وَلَا يَخْشَىٰ شَيْئًا مِنْ أَهْوَالِهَا وَلَا يَنْتَشِي مِنْ لَذَائِهَا خُذْ الصِّرَاطَ الَّذِي هُوَ بَيْنَ يَدَيْنِكَ
وَمَنْ يَتَّبِعْهُ يَكْفُلْ لَكَ اللَّهُ مَا تَشَاءُ مِنْهُ وَمَنْ يَتْرُكْهُ يَكْفُلْ لَكَ اللَّهُ مَا تَشَاءُ مِنْهُ
وَمَنْ يَتْرُكْهُ يَكْفُلْ لَكَ اللَّهُ مَا تَشَاءُ مِنْهُ وَمَنْ يَتْرُكْهُ يَكْفُلْ لَكَ اللَّهُ مَا تَشَاءُ مِنْهُ

بِرَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَىٰ فَقَدْ جَاءَ فِي الْخُرَازِ الْيَاقِي قَوْمٌ وَيَقُولُونَ وَالصِّرَاطُ وَيَقُولُونَ

قَدْ كُنَّا خَافُ مِنْ لَذَائِهَا يَتَخَسَّرُونَ بِالْمَرْوَةِ عَلَيْهِ فَيَكُونُ فِي جَبْرِئِيلِ

يَقُولُونَ مَا مَنَعَكُمْ أَنْ تَعْبُرُوا الصِّرَاطَ فَيَقُولُونَ زَا نَخَافُ مِنَ النَّارِ

فَيَقُولُ جَبْرِئِيلُ إِذَا اسْتَقْبَلْتُمْ فِي الْإِنشَاءِ كَيْفَ كُنْتُمْ تَسْبُرُونَ فَيَقُولُونَ

بِالسُّفَنِ فَيَأْتِي الْمَلَائِكَةُ بِالْمَسَاجِدِ الَّتِي صَلُّوا فِيهَا كَهَيْئَةِ السُّفِينِ

فَيَجْلِسُونَ عَلَيْهَا وَيَعْبُرُونَ الصِّرَاطَ فَيَقُولُونَ لَكُمْ هَذَا مَسَاجِدُكُمْ الَّتِي

صَلَّيْتُمْ فِيهَا بِجَمَاعَةٍ فِي الْخُبْرَانِ اللَّهُ تَعَالَىٰ لَكُمْ سَبْعُ عَشْرَ مِائَةً

سَبْعًا عَلَىٰ حَسَنَاتِهِ فَيَأْمُرُ اللَّهُ تَعَالَىٰ لِي النَّارِ فَاذْهَبْ بِمَقُولِ

اللَّهُ جَبْرِئِيلُ أَدْرَكَ عَيْدِي وَأَسْأَلُهُ كُلَّ جَلْسَةٍ فِي الدُّنْيَا مَعَ الْعُلَمَاءِ

فَيَقُولُ جَبْرِئِيلُ رَجُلٌ مِمَّنْ يَتَّقِي اللَّهَ وَهُوَ يَتَّقِي اللَّهَ وَهُوَ يَتَّقِي اللَّهَ وَهُوَ يَتَّقِي اللَّهَ

بِاعْلَامِ

فَاَعْفِرْ لَهُ بِشَفَاعَتِهِمْ فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ يَا رَبِّ اَنْتَ تَعْلَمُ

پس بیا مرزم اورا بتفاعت ایشان پس سوال کند بجزایرل اورا پس گوید لی بین گوید جزایرل ای بجزایرل که من تو را ندانم

بِحَالِ عَبْدِكَ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَاَسْأَلُ أَهْلَ الْحَبِثِ عَالِمًا فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ

بحال بنده خود پس گوید خدا بتعالی بجزایرل رسوال کن اورا بپادشاه عالم را پس سوال کند اورا بجزایرل پس گوید

الْعَبْدُ لَا فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَاَسْأَلُ أَهْلَ الْحَبِثِ عَلَى مَا تَرَى وَمِمَّ عَالِمِي

آن بنده نی پس بپادشاه خدا بتعالی رسوال کن اورا ایانسته بر طعام

الَّذِينَ قَطُّ فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ فَاَسْأَلُ أَهْلَ سَكْتٍ فَيُسْكِنُ

درینا بجزایرل کند بجزایرل پس بپادشاه رسوال کن اورا ای سکت کرده در سکت

لِيُسْكِنَ فِيهِ عَالِمًا فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَاَسْأَلُ أَهْلَ سَمِيتٍ

که سکت کرده باشد دران عالم پس سوال کند بجزایرل اورا پس گوید سفا بپادشاه رسوال کن اورا ایانام سفا

فَلَدِكَ اَسْمًا يَشِيْهُ بِاسْمِ عَالِمٍ فَاَنْ وَافَقَ اَسْمُهُ وَاسْمُ عَالِمٍ فَاَعْفِرْ لَهُ

پس سوال کند اورا پس اگر برابر باشد نام بپادشاه عالم پس بپادشاه رسوال کن اورا ایانام سفا

فَيَسْأَلُهُ فَاَنْ لَمْ يَرَ اَفْقَ فِيهِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِيَجْزِيَ اَسْمُهُ فَاَسْأَلُ أَهْلَ حَبِثٍ

پس سوال کند اورا پس اگر برابر باشد در نام پس بپادشاه رسوال کن اورا ایادوست داشته و

رَجُلًا يَحِبُّ الْعُلَمَاءَ فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ لَمْ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِيَجْزِيَ اَسْمُهُ فَاَسْأَلُ أَهْلَ حَبِثٍ

شخص را که دوست میداشت علماء را پس سوال کند اورا پس گوید ای یارل وای خدا بتعالی بجزایرل را بجزایرل

يَبْدُوهُ وَادْخُلْ لِمَنْ تَفَاقَهُنَ الرَّجُلُ كَانَ فِي الدُّنْيَا يَحِبُّ رَجُلًا وَهُوَ

دست اورا داخل کن اورا در جنت پس بر آید این شخص بود و در دنیا کردوست دوست شخص را کرد

يَحِبُّ الْعُلَمَاءَ وَعَلَى هَذَا جَاءَ فِي الْحَبِثِ أَنَّهُ يَحْشُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حَبِثًا

دوست میداشت علماء را و بنا برین آمده در خبر که هرگز نباید برانکه خدا روز قیامت سحرای

الدُّنْيَا كَانَتْهَا بَحْتٌ أَيْضُ قَوْمًا مِنْ الْعَبِيدِ وَاعْتَقَاهُمْ مِنَ الزُّعْفَرَانِ

دنیا را مشایخ بصورت مشران سفید که پاهای آنها از عنبه باشند و گردنهای آنها از زعفران باشند و

وَوَسَّاهُمْ مِنَ الْمَسْكِ وَظَهَرُوا هَامِنَ الزُّبُرِ جِلَاحُ خَيْرٍ يَكُونُ الْجَمَاعَةُ

و آنها را از مسک و ظاهر شوند هامن از زبیر جلد خیر که جماعت

سراوی جهان از مسک و پشتهای شان از زبرجد سپیدند سوار شوند بر آنها باز خوانند

وَالْمُؤْذِنُونَ يَفْعَلُونَ فِيهَا بِالْجِمَامِ وَلَا يَسْمَعُونَ نَهَايَهُمْ وَنَهَى

و مردمان بکنند آنها را بر گنجم و اما آن سبب می باشد آنها را پس بکنند

عَصَاَتِ لِقِيَمَةٍ قِيَمَةُ هُوَ لَا مِنْ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

عصاوات قیامت بر کشته شود و کین جماعت از فرشتگان مقربان باز بجهان

الْمُرْسَلِينَ قِيَادِي مُنَادِيًا هَلْ الْقِيَمَةُ مَا هُوَ لَا مِنْ الْمَلَائِكَةِ

مرسلان پس او از کرد او از کرد ای حال قیامت بپسند اینان از فرشتگان

الْمُقَرَّبِينَ وَلَا مِنْ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ هُوَ لَا مِنْ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَلَا مِنْ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ

مقربان و نه از پیغمبران رسل بلکه اینان است بحکم الله تعالى علیه السلام

الَّذِينَ حَفِظُوا نَحْمُسُ مَكْرَهُ بِالْجَاهَةِ وَيَقَالُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ مَلَكَ

آن که محافظت کردند هیچ کارزار جماعت و گفته شود از آنکه خدا تعالی آفریده است

يَقَالُ لَهَا دَرْدَاوِيلُ وَلَهُ جَنَاحَانِ جَنَاحُ بِالْمَعْرِبِ مِنْ يَاقُوتِ حَبْرَاءَ

که گفته میشود او را در دژ و او را دو بال بسته یک بال مغرب است از یاقوت سرخ

جَنَاحُ بِالْمَشْرِقِ مِنْ زَبَرِجَدٍ خَضْرَاءَ مُكَادِرٍ بِالْأُرْوَاءِ وَالْمَسْجَانِ

و یک بال مشرق است از زبرجد سبز تازی بر سر نهاده شده گان بمسجیان و در میان

الْيَوَاقِيتِ وَرَأْسُهُ لَخْنَتُ الْغَرَسِ مِنْ قَلْبِ مَا هَلْ لَخْنَتُ الْغَرَسِ السَّابِقَةِ قِيَادِي

یاقوت و سر او زبر عرش است و قدیم او زبر زمین است و قیامت پس او از میکند

كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيْلَى رَمَضَانَ هَلْ مِنْ كَيْسٍ قِيَادِي أَبَاهُ وَهَلْ مِنْ سَكَنٍ

آن در شب هر شب از شب ای ماه رمضان اینک است که که دعا کنند و بر او برود و ای است که

يُعْطَى لَهُ وَهَلْ مِنْ تَابٍ قِيَادِي عَلَيْهِ وَهَلْ مِنْ مُشْتَقَرٍّ مُغْفَرٍ

داد و بخود و بر او ایست که که بخود قبول شود بر روی و ای است که مغفرت طلب کند

لَهُ حَقٌّ تَطْلَعُ الْفَجْرُ بَابُ فِي ذِكْرِ النَّارِ فِي الْخَبَرِ أَنَّ جَبْرَ أَوَّلَ الْخَلْقِ

بر او برای او تا طلوع فجر باب در ذکر آتش روز آخرت بر این خبر است که

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم پس فرمود پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

يَا جِبْرِائِيلُ صِفْ لَنَا النَّارَ فَقَالَ جِبْرِائِيلُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ النَّارَ

ای جبرائیل صفت کن برای ما آتش دوزخ را پس گفت جبرائیل پروردگار تعالی آتش دوزخ را

كَأَوْقَدَ هَآلَآفَ عَامٍ حَتَّى احْمَرَّتْ ثُمَّ أَوقَدَهَا أَلْفَ عَامٍ حَتَّى ابْيَضَّتْ

پس آتش آدوخت آنرا هزار سال تا آنکه سرخ شد پس آتش آدوخت هزار سال تا آنکه سفید شد

ثُمَّ أَوقَدَهَا أَلْفَ عَامٍ حَتَّى اسْوَدَّتْ فَبَيَّ سَوْدُهَا كَالْبَلَدِ الظَّامِنِ لَا ضَوْءَ

پس آتش آدوخت آنرا هزار سال تا آنکه سیاه شد پس آن آتش دوزخ سیاه گشت مانند شهری تاریک که

لَهَا وَكَأَنَّهَا تَطْفِئُ كَهَبُهَا وَلَا تَبْرُدُ سُرَّهَا وَقَالَ جِبْرِائِيلُ إِنَّ فِي جَهَنَّمَ حَبَابَ

مراد را و می بارد و در هر دانه از او و گفت ای پسر مرا آتش دوزخ را درینند

كَامَثَا أَعْنَاقُ الْبَحْبِ وَعَقَارِبُ كَامَثَا أَلْبَغَالُ الَّذِينَ فِيهَا يَهْرَبُ أَهْلُ

مانند گردنهای شتران و کبوترها مانند مانند استران سیاه پس میگرددند اهل

النَّارِ إِلَى النَّارِ مِنْ تِلْكَ الْحَيَاتِ وَالْعَقَارِبُ فَيُأْخَذُ وَنَسْفَاهُمْ

دوزخ بدوزخ از آن ماران و کبوترها را پس میگیرند ماران و کبوترها را پس میخوردند

وَيَكِشُّطُونَ مَا بَيْنَ شَعْرَتِي إِلَى الْقَفْصِ مَا يُجِيبُهُمْ بِأَهْوَابِ إِلَى النَّارِ

و پوست میکنند از میان موهای سر تا ناخن پس برآنها آتش را بر میخورند پس آتش را

رَوَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ

روایت کرده شده از عبدالله بن جابر از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که هر آینه در

النَّارِ حَيَاتٌ مِثْلَ أَعْنَاقِ الْبُغَالِ فَإِنْ تَلَسَّعَ أَحَدُكُمْ لَسْعَةً يَجِدُ حُمُومَهَا

دوزخ را مانند گردنهای شتر پس اگر گزید یکی شما را که نمیدانید یا در آتش و در آتش را

الرَّابِعِينَ خَرَفًا وَإِنَّ فِي النَّارِ عَقَارِبَ كَامَثَا أَلْبَغَالُ تَلَسَّعُ أَحَدُكُمْ

چهارده بار و در آتش دوزخ کبوترها مانند مانند باطنان را پس میخورند

لَسْعَةً يَجِدُ حُمُومَهَا الرَّابِعِينَ خَرَفًا وَرَوَى الْأَعْمَشُ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي عَرَبٍ

که زید بن ابی درویش را در آتش دوزخ خریف و روایت کرده اعمش از زید بن ابی عرب

عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى سَبْعِينَ جَهَنَّمَ مِنْ تِلْكَ النَّارِ وَكَأَنَّهَا ضَرْبُ

عباس رضی الله عنه که او را دید هفتاد و هفت آتش دوزخ را و آنرا از آتش دوزخ

وَالْبُخْرُ حَرَّتَيْنِ مَا انْتَفَعْتُمْ مِنْهُمَا شَيْءٌ وَقَالَ مُجَاهِدٌ إِنَّ نَارَ كَرْهٍ ۙ

سازد، باد و بار / نشیمنگر نیست، نشان از آن / بجزی / و گشت نماید / در بر آینه آن آتش شای

تَتَقَوَّدُ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ وَلَا يَرَى فِي الْخَبَرِ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَرْسَلَ بِرَسُولٍ إِلَيْهِ

بنیاد میگوید از آن رو: دوزخ اگر اینست که در خنده و بخند بر آید و از قیامت و سزاواران خود اسلام را بگوید

مَا لَكَ أَنْ تَأْخُذَ جُزءًا مِّنَ النَّارِ يَا قَوْمِ إِنَّمَا إِيَّايَ اتَّخَذُوا مُشْرِكًا كَذِبًا

مالک راجہ انیکہ تکر ویک خروئی رازدقش و بیا فہ بوی آدم علیہ السلام تا پختہ کند بہ ان

يَا جِبْرَاءُ نِلْ كَمْ تُرِيدُ مِنَ النَّارِ فَقَالَ جِبْرَاءُ قُلْ

طعام را پس گفت ملک ای جبرئیل چه قدر سیواست از آن پس گفت جبرئیل بقدر

أَمْلَةً قَالِ مَالِكُ لَوْ أَعْطَيْتُكَ مِقْدَارَ أَمْلَةٍ لَكُنَا بَيْنَهُمَا سَبْعٌ مِائَتٌ

بیک از پشت پاک اگر چه ترا مقداریک از پشت بر آینه گذاخته شود محبت آسمان

وَسَبِّعْ أَرْضَيْنِ مِنْ خَرْجِهَا فَقَالَ مِقْدَارُ نَصِيفِ نَمْلَةٍ قَالَ لَوْ أَعْلَمْتُكَ

و سفت ترین از سبک‌ترین گفتند جز ایل مقدس را نکشت با کتب اگر به هم ترا

مَقْدَارِ نَصْفِ أُمَّةٍ لَا يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ فُطْرَةً ۖ وَكَانَتْ مِنَ الْأَرْضِ

مقداریم انکشت فرودشاید از آسمان یک قطره باران و زویرد از زمین

بَيِّنَاتٌ لِّمَن يَدِينُ حِكْمَةٌ تِلْكَ الْخُبْرُ الْكُبْرُ قَالَ اللَّهُ مَن مَّنَّ فَعَلْنَا لَهُ مَا يَشَاءُ

میتواند پس از آن که از کینه جزای ملی معذورین چه مقدار کم از آن کشتن و بایکصد استعاضه بیک مقدار که دره

فَمِنْهَا فَأَخَذَ قَدْ رِذْوَةً وَغَسَلَ بِهَا فِي سَبْعِينَ لَحْزًا سَبْعِينَ مَرَّةً فَشَبَّ

از آن پس گرفت جزو مل مقدار بیک فرده و پشت آنرا در پامختاد و باز پس از آن

جاء الى ادم ووضعها على شاةق من ارجاء الدنيا بذاك الجب

آمد بسوی آدم و پیادان ذره آتش را بر گرد میندازد از کو بهیجا پس گرداخت آن کوه

وَدَجَعْتُ النَّارَ إِلَى مَكَانِهَا وَبَقِيَ دُخَانُهَا فِي الْأَسْحَارِ وَفِي الْمِيدَانِ

و باز گفت آن ذره آنکس که بی مکان خود و باقی ماند دوروی درنگها و این

يَوْمَئِذٍ أَفْهَمَهُ الْتَارِئِينَ مِنْ دُخَانِ تِلْكَ الْمَذْرُوعَةِ فَاعْتَمَهُمَا الْيَأْسُ

روز بایان که این شد پس این کشت و دما از دور آن ذره است

أَلَمْ تُؤْمِنُوا وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ

مؤمنان و فرمود پيغمبر صلي الله عليه و آله و سلم هر آينه بگفته اين اهل آتش

عَنْ أَبِي كُرَيْبٍ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ مَنْ بَلَغَ مِنْ النَّارِ يَغْلِي فَمِنْهَا مَا خَذَ كَأَنَّهُ مِنْ مِزْجَانِ سَائِرِ

از روی غدا به شخصه باشد که ویران دیا پس از آنکه در این شهر که چنانچه در این شهر که چنانچه در این شهر که

از روی غفلت آتش در پای او افتاد و بخت بد آنکه در آن وقت از نزدیکی او

قَاتِلْهُ لِيُبَيِّنَ أَشَدَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا إِنَّهُ أَهْوَنُ أَهْلَ النَّارِ يَدْعُونَ

پس این شخص بر اینصورت دیده شد و تحت همین امل تا زمان روی خواب و برآیند و میسر برین بنیاد است. فردا

ملک فلا یزد علیہم جی بالاعلیٰ علیہم السلام

مَّا كُنْتُمْ لَعَنَةُ كَافِرِي هَٰؤُلَاءِ وَإِنَّمَا يُدْعَوْنَ لَهُمْ وَلِيُّكُمُ اللَّهُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ

و اینگونه کنید گمانید بختی دوام کند گمانید همیشه پس از آن فریاد کنند مردی را که خود را و گویند ای برادر دگر برادر

مَنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ فَلَا يُجِيبُكُمْ مَقْدَرُ مَا هَبَّ الدُّبُّ

ازین انشیں الہیہ میں ہر ایک سے ایک ایک نام لکھا گیا ہے۔

دوام پس از آن با دو برابر شدن جواب را اینکه خاموش شود در آن سخن گویند و مواد طعمه نباشد

هَمْزُ تَفْوِهِ "بَعْدَ ذَلِكَ بِكَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ وَمَا كَانَ ذَلِكَ إِلَّا زَيْدٌ وَسَبْعُونَ

این را از سخن گفتن بعد از آن بچشم کلید و نهان بعد از آن دوازدهای خان که در اول خود او را از آخر

في النار ويشتبه اصولهم بالصواب بحجيراتهم وقيلوا في النار

شَيْئًا وَلَا نَقَاتُكَ وَالَّذِي يُعَذِّبُكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا لَهُ أَنْ تَسْأَلَ عِلْمًا مِمَّنْ تَقُولُ

شہیق محمد اندر گفت ملک و وزیر خ قسم بان ذات که فرستاده مرا بنمیرد حق اگر بر آید جلد از جا می آید

أَهْلُ النَّارِ عَلَى بَيْنِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مَا تَوَاصَوْا مِنْ خُرُهَا يَأْتِيهِمْ دُونَ

اہل نامہ آویختہ شود در میان آسمان و زمین ہرگز تہ میبرد از کرمی آن با کچری باشد

مِنْ تَنْفِهَا وَالَّذِي يَنْفَعُكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا الْوَحْدُ مِثْلُ الْأَبْوَةِ مِنْهَا لَا حَتْرَقَ

از بهر آن که آن طایفه از کفار و منافقان و غیره که از این طایفه بودند مثل سرزمین ایشان را میبردند

أَهْلُ النِّيرَانِ مِنْ حَرِّهَا وَالَّذِي يَنْفَعُكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا أَنْ ذَرَاكَ مِنْ

از کشته آن و قسمت آن ذات که فرستاد ترا پیغمبر بر حق از برای یک کس

السَّلْسَلَةِ الَّتِي ذَكَرَهَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ وَخَرَجَ عَلَى حَبْلِ الذَّابِ الْجَلِ

زنجیر که ذکر کرده اند از این تسمیه در کتاب خود نهاده و بر کوهی که میخواستند از آن کوه

يَكْبُغُ الْأَرْضَ السَّابِعَةَ وَالَّذِي يَنْفَعُكَ بِالْحَقِّ نَبِيًّا أَنْ ذَرَاكَ مِنْ

خواهد رسید آن قلعه را بجزیر زمین هفتم و قسمت آن ذات که فرستاد ترا پیغمبر بر حق از برای یک کس

بِالْمَغْرِبِ لَا حَتْرَقَ الَّذِي بِالْمَشْرِقِ مِنْ شِدَّةِ عَذَابِهَا فَكَانَ شَدِيدًا وَ

بافتن و دوزخ محبوب هر آنکه سوزد آنکه مشرقی باشد از شدت عذاب او و آنکه مغرب باشد سخت است و

عَذَابُهَا يَبِيدُ وَجَبَلُهَا يَحْمِلُ يَدُ وَشَرُّهَا حَرِيمٌ وَصَدِيدٌ وَثِيَابُهَا قَطْرٌ

یا زمین و دوزخ و دوزخ و دوزخ آید و آب و می جویند در دوزخ است و دوزخ و دوزخ

النِّيرَانِ بَابٌ فِي ذِكْرِ أَبْوَابِ النِّيرَانِ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ كُلُّ بَابٍ

آنست که بابت در ذکر دروازه ای دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ و دوزخ

فِيهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ وَفِيهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ وَفِيهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ

از کافران حدیث است که گفته اند از مردان و زنان و از کافران و از کافران و از کافران

سَقَلَ مِنْ بَعْضٍ وَمِنْ يَابٍ إِلَى بَابٍ قَسْبِيرَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً وَكُلُّ بَابٍ

یا زمین برزد از بعضی و از یک دروازه تا دروازه دیگر مسافت هشتاد سال است و در دروازه

مِنْهَا سَبْعَةُ حَرَامِينَ الَّذِينَ عَلَيْهِ سَبْعِينَ خَبْرًا وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

از آن سخت ترست در آن زمان دروازه که بر سر است و می گفتند و می گفتند و می گفتند و می گفتند

أَخْبَرَ جَبْرَائِيلَ عَنْ سَكَّانِهَا قَالَ جَبْرَائِيلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَا أَبْوَابُ الدَّارِ

پیغمبر را می خبرند از آن زمان آن دروازه که گفتند و می گفتند و می گفتند و می گفتند

فِيهَا الْمُنْفِقُونَ وَالْأَوْعُونَ مِنْ بَعْضٍ مِنَ أَصْحَابِ الْمَأْثَدَةِ وَأَسْمَاءُ

در آن خانه های منافقان و اوستادان و از بعضی از اصحاب و از بعضی از اصحاب و از بعضی از اصحاب

هَارُونَ وَأَمَّا الْبَابُ الثَّانِي فَبِهِ إِبْلِيسُ عَلَيْهِ اللَّعْنَةُ وَمَنْ تَبِعَهُ

آریه است و هر چه دروازه دوم است پس دروی ابلیس علیه اللعنه و کسی که تاراج دی بکند

وَالْجَوْسُ بِاسْمِهِ لَطَى وَأَمَّا الْبَابُ الثَّلَاثُ فَبِهِ أَلَمْ هُودُ وَاسْمُهُ الْحَمَامَةُ وَ

والتس پرستان باشند و نام این دروازه لطمی است و دروازه سوم است پس دروی بود و نام دی طرس است و

أَمَّا الْبَابُ الرَّابِعُ فَبِهِ النَّصْرِيُّ وَاسْمُهُ السَّعْبِيُّ وَأَمَّا الْبَابُ الْخَامِسُ

پس دروازه چهارم پس دروی نصاری باشند و نام او سبیت و نام دروازه پنجم

فَبِهِ الصَّابِئُونَ وَاسْمُهُ الْمُسْقَرُ وَأَمَّا الْبَابُ السَّادِسُ فَبِهِ الْمُشْرِكُونَ

پس دروی ستاره پرستان و نام او مسقرت و اما دروازه ششم پس دروی مشرکان باشند

وَاسْمُهُ الْكُحْمُ وَأَمَّا الْبَابُ السَّابِعُ فَاسْمُهُ الْجَهَنَّمُ ثُمَّ أَمْسَلَ وَاسْتَكْبَرُوا

و نام دی جهنم است و اما دروازه هفتم پس نام دی جهنم است پس از آن چیزی گفت و استکبر کردند

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَخْبِرُونِي مِنْ سُكْنَى الْبَابِ السَّابِعِ

پس گفت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم ای خبر مکنی از ساکن دروازه هفتم

فَقَالَ جَبْرِئِيلُ يَا مُحَمَّدُ لَا تَسْأَلْنِي عَنْهُ قَالَتُ لِي يَا جَبْرِئِيلُ فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ

پس گفت جبرئیل ای محمد میرس مرا از آن فرمود ای پیغمبر ای جبرئیل پس گفت ای محمد

فَبِهِ أَهْلُ الْكِبَارِثَةِ مِنَ أَهْلِ الْكَافِرِ الَّذِينَ مَاتُوا وَلَمْ يَتُوبُوا فَبِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

پس در آن دروازه اهل کبارثه است از اهل کافر و در آن کافرانند پس قتاد و غیره از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعْشِيًا عَلَيْهِ فَوَضَعَ جَبْرِئِيلُ وَاسِدًا عَلَى حَجْرٍ حَتَّى أَفَاقَتْهُمُ

پیغمبر نشد پس نهاد جبرئیل را خفرت را بر تار خود و تا آنکه بیدار شد پس از آن

قَالَ يَا جَبْرِئِيلُ لِمَ عَظُمَتْ مُصِيبَتِي وَأَشْتَدَّ خَوْفِي وَحَزَنِي أَوْ يَكْ خَلِّ مِنْ

فرمود ای جبرئیل که آن شد مصیبت و سخت شد خوف من و اندوه من آیا داخل میشود از

أَمْتِي لَمَّا قَالَ نَعَمْ أَهْلُ الْكِبَارِثَةِ مِنْ أَهْلِ الْكَافِرِ فَبَكَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

است من در روزی گفت جبرئیل ای کبار از اوست تو پس گریه کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَكَى جَبْرِئِيلُ مَعَهُ مَبْكَاثِمَ فَقَالَ جَبْرِئِيلُ لِمَ بَكَيتَ

صید و آله و سلم و گریه کرد جبرئیل با او گریه و گفت جبرئیل ای جبرئیل که

وَأَنْتَ الرَّحِيمُ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ بِي هَؤُلَاءُ مَا يَدْرُ

و حال آنکه در روح با من است از مذاب گشت بر آنکه من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

وَهُوَ الَّذِي يُكَافِي فَاوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِمْ فَقَالَ يَا جِبْرَائِيلُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ

و این ان امرت که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

مِنَ النَّارِ وَلَكِنْ لَا تَنْتَرِكُ أَمْكَ يَا بَنِي ذِكْرِ جَهَنَّمَ رُوِيَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ

از آنکه در آخر و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ نَوَيْتُ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنْ حَتَّى لَا تَرْضَى السَّابِقَةَ وَحَمَلًا

عباس راضی است از آنکه بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

تَسْبِعُونَ أَلْفَ صَفٍّ مِنَ الْمَلَائِكَةِ كُلُّ صَفٍّ مِنْهُمْ مِثْلُ الثَّقَلَيْنِ سَبْعِينَ أَلْفَ

هفتاد هزار صفت از فرشتگان است هر صفت از ایشان مثل ثقلین است و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

مَرَّةٍ يُجْرَوْنَ فِيهَا بَنُو إِسْرَءِيلَ وَبَنُو مِصْرَ وَبَنُو لُوطٍ وَبَنُو آدَمَ كُلُّ قَوْمٍ قَوْمٌ

یکبار در جهنم می کشند و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

أَلْفَ رَأْسٍ ثَلَاثُونَ أَلْفَ قَوْمٍ فِي كُلِّ ثَلَاثُونَ أَلْفَ ضَرْبٍ مِثْلُ جَبَلٍ أُحُدٍ

و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

ثَلَاثُونَ أَلْفَ مَرَّةٍ وَكُلُّ شَفِيعَةٍ مِثْلُ الْجَبَلِ الدَّيَّانِ فِي كُلِّ شَفِيعَةٍ

سه هزار بار و هر مردن را در هر یک مثل نام دنیا باشد و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

سَلَاكٍ مِنْ حَيْثُ يُدْخَلُ فِي كُلِّ سَلَاكٍ مِثْلُ سَبْعِينَ أَلْفَ حَلْقَةٍ مِنْ حَلْقَةٍ

در جهنم باشد از آن در هر یک از آن مثل هفتاد هزار حلقه بود پس هر یک از حلقه را

مَلَائِكَةٌ كَتَبَتْهُ وَ يُؤْتَى بِهَا عَرْشُ الْعَرْشِ وَ هِيَ قَوْلُهُ تَعَالَى تَوَفِّيهِ كَالْقَصْرِ

فرشتگان بسیار آورده شود آنرا از جانب عرش آن قول خداست که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

بَابُ فِي ذِكْرِ سَوِّقِ النَّاسِ إِلَى النَّارِ قِيلَ يَا أَبَا عَدْنَةَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَى النَّارِ

باب در ذکر راه بردن مردم به جهنم و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

تَسْوَدُ وَجُوهُهُمْ وَ تَزْفَرُ عَيْنُهُمْ وَ يُخَيَّمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ فَإِذَا انْتَهَوْا إِلَى النَّارِ

سیاه شود روی ایشان و سبز شود چشمان ایشان و دگر گاه شود بر دهان ایشان پس می آیند به جهنم و این که بفرموده او در این حق فرموده که ای جبرائیل من می ترسم از آنکه بجا نیامد با من بجا نشد از وقت و اوقات

سَبَّاحٌ مُنِيرٌ وَ يُؤْتَى بِهَا عَرْشُ الْعَرْشِ وَ هِيَ قَوْلُهُ تَعَالَى تَوَفِّيهِ كَالْقَصْرِ

أَمْتِي يُؤْخَذُ وَيُقْبَضُ عَلَى أَشْيَابٍ يُقَادُّ إِلَى النَّارِ وَهُوَ يَدْعِي وَاشْتَبَاهُ

است من که گرفته شود و قبضه کرده شود بر اینها که سفیدشان و کثیف و مسو و بدوی است و او را که دای و سینه

وَأَضْعَفَاهُ وَكَثُرَ مِمَّنْ شَابَتْ يَبْقَعُ عَلَى الْحَبِيَّةِ وَيُقَادُّ إِلَى النَّارِ وَهُوَ يَدْعِي دَا

و ای بر ضعیف من و بسیار از جوانان است من که گرفته شود از حبشه و کثیف و بدوی است و او را که دای و سینه

شَبَابَاهُ وَاحْسَنُ صُورَتِهِ وَكَثُرَ مِمَّنْ امْرَأَةٌ مِنْ أَمْتِي تُؤْخَذُ عَلَى نَابِ يَبْقَعُهَا

جوانان و ای حسن صورتها و بسیار از زنان است من که گرفته شود بر رویهای بد و ناپاک

وَيُقَادُّ إِلَى النَّارِ وَهُوَ يَدْعِي وَافْتِئِنْتَاهُ وَأَهْنَكَ حَرَمَتَاهُ وَابْتِزَّاهُ حَرَمَتَيْ

و کشیده شود بدوی است و اینها را فرزند و ای نصیحت و ای پرورد و حرمت مادران است و اینها را بکسر و از سر برد

بَرَأْتُمْ إِلَى مَالِكٍ وَأَذْأَطَرَا لِمَا لَكَ لَكُمْ يَقُولُ لِمَالِكٍ كَمْ مِمَّنْ هُوَ كَمْ مَسَاوِدُ

اینان بدوی است و مالک و در نزد من چون نظر کن مالک بدوی است اینان که بد و مشک را میستند اینها را برادران

كُلُّهَا أَشْيَابٌ لَا تَحْبِبُ مِنْ هَذِهِ كَمْ تَسْوَدُّ وَجُوهَهُمْ وَكَمْ تَنْتَضِعُ السَّكَاكِلُ

بر من بد و چنان که همه از اینان که سیاه شده و رویهای ایشان در زنده نشوند از اینها و

وَأَغْلَلُ فِي شَفَاقِهِمْ يَقُولُ لِمَالِكٍ كَمْ مِمَّنْ هَذَا الشَّرُّ أَنْ تَأْتِيَهُمْ حُلٌّ هَلْدِي

ملوک و در کردن ایشان این گویند که مشکان از اینها بد و است از آنکه از اینان را بر این

الْحَالَةَ يَقُولُ لِمَالِكٍ يَا مَعْشَرَ أَشْيَابٍ مِنْ أَمْتِي يَقُولُونَ مِمَّنْ أَنْتَ حُلٌّ

حالت این گویند مالک و از آنکه بد و چنان که میستند شما را گویند بایان از است

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَرُوِيَ فِي رِوَايَةٍ أُخْرَى فَلَمَّا قَالَهُمْ لِمَالِكٍ

صلی الله علیه و آله و سلم مستقیم و روایت کرده شده در روایت دیگر پس چون شنید این از از مشکان

يُبَادُّونَ يَأْتِيهِمْ أَهْلُ الْكُفَّارِ أَوْ أَمَّا الْكَافِرُ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

توبه و گشت یا محمد صلی الله علیه و سلم پس چون بیند مالک از زبانش میزند که او صلی الله علیه و سلم

مِمَّنْ هِيَ بَرَأْتُمْ إِلَى مَالِكٍ يَقُولُ لَكُمْ مِمَّنْ أَنْتُمْ تَقْبَضُونَ بِخَنٍّ مِنْ نَوَالِ بَلِيغِهِمْ

از بیست مالک پس گوید مالک این را که میستند شما را گویند بایان از زبانش میزند که او از اینان

الْقُرْآنُ وَتَحْنُ مِنْ بَلِيغِهِمْ مِمَّنْ رَمَضَانَ يَقُولُ لِمَالِكٍ مَا أَتَوَلَّ الْقُرْآنُ

قرآن بایان از است این که روز دارد ماه رمضان را پس گوید مالک ما را که قرآن مجید

أَلَا عَلَى مُحَمَّدٍ فَلَمَّا اسْمُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاحِبًا بِأَجْمَعِهِمْ وَ

قَالَ لَوْ أَنَّ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُ لَكُمْ أَلَا لَكُمْ مَا كُنْتُمْ

فِي الْقُرْآنِ رَاجِعِينَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى فَإِذَا وَقَعُوا عَلَى سَفِيذَةٍ جَهَنَّمَ وَظَنُّوا

أَلَى النَّارِ وَلَى الزَّبَانِيَةِ يَقُولُونَ يَا مَالِكُ إِنَّ نَسْأَةً حَتَّى نَبِيَّتِي عَلَى

أَنْفُسِنَا مَا إِذَنْ لَكُمْ فَيَبْكُونَ حَتَّى كَوَيْتُ الدَّمْعَ فَيَبْكُونَ دَامَ قَوْلُهُ

أَلَا لَكُمْ لَكُمْ مَا أَحْسَنَ هَذَا الْبُكَاءَ فَلَوْ كَانَ هَذَا الْبُكَاءُ فِي النَّبِيِّاتِ مِنْ خِصَّةِ

اللَّهِ تَعَالَى مَنَعَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّارِ بَابٌ فِي ذِكْرِ الزَّبَانِيَةِ قَالَ مَقْصُودُ

هَذَا لِيَقْنِي عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ مَالِكَ النَّارِ أَيْدِيَا

أَتَجَلَّ بِعَدُوِّ أَهْلِ النَّارِ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ يَتَّقِيهِ وَتَقْوَاهُ وَتَعْلَاهُ وَتَسْلِسُ لَهُ

فَإِذَا نَظَرَ أَلَا لَكَ إِلَى النَّارِ بِأَكْلِ بَعْضِهَا بَعْضًا مِنْ خَوْفِ أَلَا لَكَ وَرَفِ

الْبِسْمَةِ تَسْعَةً عَشْرَ حَرْفًا وَعَدَا الزَّبَانِيَةِ كَذَا كُنْ قَالَ لَيْسَ لِلَّهِ حَرْفٌ

الرَّحِيمُ مَدَامِنْ قَلْبِهِ الْخَالِصُ لَخَلَصَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الزَّبَانِيَةِ

الرَّحِيمُ بَعْضُ أَرْوَاحِ مَنْ دَلَّ بَخَاصِ كُنْ أَوْ خَدَّيْنِ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْ فَرَشْتِكُنَّ عَذَابُ

فَيَرْجِعُهُمْ اللَّهُ فَيَقُولُ لِمَا كُنْتُمْ تَارِكِينَ فَيَقُولُ النَّارُ كَيْفَ أَتَاهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَوْمَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا كُنْتَ تَشَاءُ
إِذْ الْإِنشَاءُ لِلَّهِ مُّخْتَصِرٌ ۖ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْكُتُبُ الْأُولَىٰ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْكُتُبُ الْأُولَىٰ ۚ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْكُتُبُ الْأُولَىٰ ۚ

وَأَنْتُمْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هٰذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَفَرُوا بِهَا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

والله اعلم بالصواب

رَبِّیْ فَلَمَّا سَلَّمُوا مِنْ قِوَامِهِ اِلَآ اِلَآ اللّٰهَ فَاحْمَدُوْهُ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ

رب من پس چون خاموش شود از لحن لاله لاله

اَلِیْ قَدَمِیْهِ وَصَدِّقَتْهُمْ مِّنْ تَاْخِذٍ اِلٰی رُكْبَتَیْهِ وَهَمَّ مَخْلَصٌ مِّنْ اَمْرِہٖ

ما قسم دی و بعضی از ایشان کسی باشد که گرد او را تا دوزخ نرود و بعضی از ایشان کسی باشد که گرد او را تا دوزخ نرود

مَنْ يَأْخُذْهُ إِلَى حَاقِهِ فَإِذَا قُصِدَ تَلَا إِلَى أَوْ جُزْءٍ فَيَقُولُ مَا لِي أَلَسْتُ بِمُسْلِمٍ

کے ہاتھ لگا کر اور اس کا حق دے پس چونکہ قصہ کہنہ الحسن موسیٰ روزنامہ ایٹان پس کو یہ نامک مسوزان

وَوَجَّهْهُمْ قِطَالًا مَا سَجَدُوا لِلَّهِ وَالنَّجْمِ وَلَا تَحْرِقَ قُلُوبَهُمْ قِطَالًا مَا عَسَوْا مِنْكَ

روای ایشان پس بسیار سخاوتمند و در ایام سوزان و بهای ایشان را پس بسیار سخاوتمند و در ایام سوزان و بهای ایشان را پس بسیار

لَمُضَانِ فِيمَا بَيْنَ يَدَيْهِمَا كُنَّا اللَّهُ تَعَالَى بِأَبِي فِي ذِكْرِ أَهْلِ النَّارِ

ماه رمضان پس باشد مانند دران الله و مدت که نوار خدا تعالی باب در ذکر الانوار و

صَلَامٌ عَلَيْهِمْ وَآلِهِمْ وَآلِهِمْ وَسَلَّمَ إِنَّ هَذَا الْقَارِ مُسَوِّدٌ

طاهر اهل ان و نه شديدي ان و موسو بنه حله الله تعالى عليه و سلم بر آفته اهل فارسياه به

طعام ایشان و نوشید ایشان فرموده است علی الله فاعلم سید و سرور من و شما را که

الرحمة بطلانها لا بغير مدغمه لوصولها

باشد تا از یک حشمان بود رفته باشد عظمای شان بنیاد بشماران روی شان آمد و ده باشد

ابداً هم كانوا عيونهم كالقنود وشعورهم كاجار القصب مودع

و در نهایی آن مانند سفال باشند و چنانکه از او توپ خاک سوسنهای شان انداخته است باین صورت است

وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

و نه زود گشت گنده نه مشهور و امر بیکجی را از ایشان منعقاد و برست باشد و از هر یک برست نماید و زیاده

لَا تَقْرَأُ فِي الْحَيَاةِ الْقَوَارِئِ مِنَ الْقَارِئِ لِيَتَمَّ صَوْنُهَا

طهر شد از تشو و مران ایشان

الْوَحْشِ السَّامِ بِرِ السَّلَاسِلِ وَلَا يَلْبَسُونَ لِثَامًا وَلَا يَلْبَسُونَ لِبَاسًا

وَحْشِيَانِ دَخَرَانِ از پندار و طوق آرد شوند و بریده و ستوده را بپوشانند و

يُصْرَكُونَ بِالْقَاصِرِ وَيُصْرَكُونَ عَلَى الْوَجْرِ كَيْسِيُونَ فِي النَّارِ وَقَالَ السَّيِّئُ

زوده شوند بگذازد و زوده شوند بر اوها و کشیده شوند در آتش و در سوخته

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ ينادُونَ بِأَرْبَابِهِمْ أَهْلَ الْعَدَابِ

صلوات الله علیه و سلم بر ایشان فرمود که ای پروردگار ما را بپوشان که عذاب

نُوحِلْنَا ذَاكَ مُضَيِّقًا لَا نَسْتَعِينُ فَمَا أَشْهَرُ بِأَحْلَاطِهِمْ أَشْكَوْا لِمِ دِينِ حَمُولًا

پس یا خدایم از آزار بسیار تنگ کننده و دشوار اگر آتش طوق کرده باشند بپوشان ما این را اگر شعله کننده را در شوند

وَأَنْ صَبَرُوا لَمْ يَجِدُوا فَوْعًا وَكَانَ نَادُوا لَهُمْ يَحْيَا بَوَائِدُ دُونَ بِالْوَلَدِ وَالشُّبُورِ

و اگر صبر کنند نماند فوای و اگر فریاد کنند جواب در شوند و فریاد کنند عذاب و طلاق

وَفِي الْأَصْفَادِ مُقَرَّنِينَ وَفِي النَّارِ مُخْلَدُونَ وَفِي النَّارِ مُخْلَدُونَ وَفِي النَّارِ مُخْلَدُونَ

و در زنجیر بسته باشند و در زنجیرهای آتش بسته باشند همیشه بدون و فریاد کنند از آزار

الْعَذَابِ فِي ضَبَبٍ مَدَّخِلِيمٍ وَسَأَلَ كُلُّ صَبَدٍ لَيْلِيٍّ وَنَهْشٍ وَفَوْحٍ أَهْلَهُمْ كَوْنُهُمْ أَوْلَاهُمْ

عذاب و تنگی مکان ایشان و بگریه بر آزار و آفتاب بر آید بخت و بودیم ملامت کرده پس تخفیف کن

حَدَّثَنَا عَنْ الْعَذَابِ إِنَّمَا مَوْصُونَ قَالُوا سَأَلُوا أَهْلَ النَّارِ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُمْ

از ما بپوش از عذاب ما این موصیان فرمود آنحضرت ساکنان آبل نار فرمود بپوشان ای ای

الْفَيْثُ مِنَ الرَّحْمَةِ فَيَمْطُرُ عَلَيْهِمْ حِجَابٌ مِّنَ النَّارِ وَتَقَعُ عَلَىٰ نُفُوسِهِمْ

که بادش از رحمت پس بارد بر ایشان سنگها از آتش و بفتند بر سرهای ایشان از

فَوْقَهُمْ حِجَابٌ وَغَفَارٌ ثُمَّ يَسْأَلُونَ اللَّهَ تَعَالَىٰ الْفَسْتِمَانُ تَرْزُقُهُمُ الْعَيْتُ

بالای ایشان حجاب و غبار و آن پس از آن سوال کنند از خدا تعالی که بر سر ایشان تریزاند و بر سر ایشان

يَمْطُرُهُمْ سَحَابٌ أُخْرَىٰ سَوْدَاءُ فَيَقُولُونَ هَذِهِ سَحَابٌ الْمَطَرِ يَرْزُقُهُمْ حَيْثُ

پس ظاهر شود یک ابر دیگر سیاه پس گویند که این ابر بارش است پس رستند این ابر بر ایشان از آن

كَامُثَالِ عَمَاقٍ لِّلْأَرْضِ فَلَمَّا غَضِبْتَ وَهَشْتِ لَا يَدُ هَبْ وَجِئِكَ الْفَسْتِمَانُ هَذَا

انند گردان ای شتر پس چون گزند آن آن و پیش از غنچه عقربان نرود و زشان بر سر ایشان

مَعْنَىٰ قَوْلِهِ تَعَالَىٰ زَرْزُقُهُمْ عَذَابُكَ الْغَدَابُ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ وَزَوْقَهُ سَأَلُوا

قول خدای تعالی است زیاد و اویم این را عذاب بسبب آنکه بودند مفسدان و زود آغزیت ماکان

أَهْلُ النَّارِ ينادُونَ مَا لَكَ لِسَبْعِينَ لَفْ سَتَقْدِيرُ أَلَمْ يَكُنْ لَكَ عَلَىٰ الشَّقِيَاءِ حِجَابٌ

اهل نار و یانند که ما که لایست که از سبب آنکه پس رو گنجه ناک که بر سر ایشان جواب را

فَيَقُولُونَ رَبَّنَا مَا أَجَبْنَاكَ الْمَلِكُ فَيَقُولُونَ يَا مَلِكُ اسْقِنَا شَرْبَةً مِّنْ مَّاءٍ

پس گویند ای پروردگار ما جواب نداد ما را که پس گویند ای ملک اسقینا شربتی از آب حیات

التَّشْنِيبُ فَقَدْ أَكَلْتَ النَّارَ عَظَامَنَا وَطَعْتَ النَّارَ قُلُوبَنَا فَيَسْقِيهِمْ شَرْبَةً

تشنیه پس بر آید خورد آتش استخوانهای ما و قطع کرد آتش دلهای ما پس نوشاند آتش بر سر ایشان

مَاءٌ الْحَيِّمُ فَإِذَا تَنَادَلُوا بِالْيَدَيْنِ يَسْقُطُ الْأَصَابِعُ وَأَوَّلُ لَعْنَتِهِ لَوْحُهُ لَتَنَادَلُوا

آب حیات و دروغ پس چون بگریختند از دستهای خود و بپشتند انگشتان خود و آن آب حیات بود که بر سر ایشان

الْوُجُوهُ وَالْعُيُونُ وَالْأَفْئِدَةُ وَادَّخَلَتْ فِي الْبُطُونِ فَطَعَتْ لَهَا مَعَاوَاةُ الْكِبَرِ

روها و چشمها و گوشها و دلهای ایشان و چون داخل شد و آن آب حیات در دهن ایشان قطع کند و در دهن ایشان

إِنَّ سَأَلَنِي أَهْلُ النَّارِ إِذَا اسْتَفْأَسُوا بِطَعَامِهِمْ يَسْأَلُونَ بِلَا زَقِيمٍ فَإِذَا الْكُلُّ الْزَقِيمُ

بر آید ماکان نار چون زیاد کنند برای طعام خود آورد و شود زقوم پس چون خوردند زقوم را

يَعْلَىٰ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَيَعْلَىٰ مَا غَرَّمُوا وَخَرَّ سُهُمٌ وَيَخْرُجُ لَهُبُ النَّارِ مِنْ

بجوشد آنچه در شکمهای ایشان است و بجوشد سوزان ایشان و در دهن آنها اینان ریزد آتش از

بجوشد آنچه در شکمهای ایشان است و بجوشد سوزان ایشان و در دهن آنها اینان ریزد آتش از

صار کل عضو منهم فی مکان و کل عرق فی مکان و قلبها فی مکان و

بیت در اقام از ایشان در جای و رگ در رگ و قلب ایشان بیفتد در جای
و کل لکمل فاقض العهد و لا مائة و نزلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار
و آلات بر شکسته عهد و امانت را که بر ایشان نازل گردید درخت زقوم و آتش

تکخلد برها و تخرب من فیها و اذینهما و اعینهما و یقارن معهما الشیطان
و از آید در مقادیر آن و بر آید از بدن ایشان و گوشتهای ایشان و حیسان ایشان و بر آید
فی السلاسل و لا غل محلقین یا سنانها و یسیر و ما غلما عن حق فیها
در سلاسل و طرقها آورده باشد بدینان ای ایشان از آن شان و سنانها که بر ایشان نازل گردید

و لا یجدان راحة طرفة عین و ان الاکثرین یطالبون الامان من عذاب
و مانند راحت را بقدر برین چشم و بر آید که از آن میجویند امان از عذاب

فاقض العهد و لا مائة و نزلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار
شکسته عهد و امانت و شکسته عهد و امانت میجویند امان از عذاب

تارک الصلوة و تارک الصلوة یطالب الامان من عذاب الزانی و الزانی
تارک نماز و تارک نماز میجویند امان از عذاب زانی و زانی

الامان من عذاب کل الربو و نازلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار
امان از عذاب خورده سود و شکسته عهد و امانت و نازلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار

الصلوة یجدون فی النار حطب الی ربین الف سنة قال الله صلی الله علیه
نماز عذاب کرده شود در آتش مدت تا چهل سال و بعد از چهل سال میگویند

والله و سلم لو کان ماء البحر مکا و الا شجارا فلا ماء و الا یحس یسبون
و اگر در سطل اگر آب را بسپارد در خشان آنها و آب آن را بسپارد

نقلت الیها و نزلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار
نقلید آنها را و نازلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار

و نزلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار
و نازلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار

و نزلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار
و نازلهم مقصودین فی شجرة الزقوم و النار

كأشبين فيها أسخفا با قال أتعلمون ما الخف قالوا قال النبي صلى الله

عليه وآله وسلم أسخفا أربعة الأول استعصم شهرته لا يرد عليه
قالوا الشهر كمن نوما قال أريد الأضياف قالوا اليوم كمن ساحة قال النبي صلى

الله عليه وآله وسلم سبعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

إذا كان يوم القيمة يمشي من الجنة سبعون ألف ساعة كل ساعة تسعة من بنيان الدنيا
روى عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَنَبَّهُ شَارِبُ الْخَمْرِ تَوْبَةَ الْقِيمَةِ وَالْكَوْثِ

وَمَنْ كَفَتْ فَمِنْهُ سَلَامٌ عَلَى رَأْسِهِ وَنُفْسُهُ مَسْكُونَةٌ وَشَرَابُ رُوحِيَّاتٍ وَكَوْنُهُ شَرَابٌ

مُعَلَّقٌ فِي عُنُقِهِ وَالطَّبَنُورُ فِي لَفِيفِهِ حَتَّى يُجَدَّبَ عَلَى خَشْبَةٍ مِنَ النَّارِ فَيُنَادِي

مُنَادٍ هَذَا أَفْلاكَ ابْنُ فُلَانٍ مِنْ مَوْضِعِ كَذَا وَخَرَجَ رَأْسُهُ أَكْجَرُ مِنْ فَمِهِ قَدْ

يَتَنَادَى أَهْلُ النَّارِ وَأَهْلُ الْوَقْفِ حَتَّى يَسْتَعِينُوا إِلَى اللَّهِ مِنْ تَأْنٍ أَوْ تَحْنُوتٍ

يَكُونُ مَصِيرُهُ إِلَى النَّارِ فَإِذَا طُحِرَ فِي النَّارِ يَنَادِي الْفَسَسَةُ وَطُحُشًا هَذَا يَدِي

مَا كُنَّا أَفْلاكَ بِحَبِيبِهِ مَقْدَارُ ثَمَانِينَ سَنَةً وَيَكُونُ عَرَفُهُ ضَمِنًا لِيَدِي جِدَارُهُ

فَيَنَادِي يَا رَبِّ ارْفَعْ عَنِّي الْعَرَقَ فَلَا يَرُفُّهُ لَنْفَسِي فِي النَّارِ وَتَاكُلُهُ حَتَّى يَكُونَ زَادًا

فَيَسْجُبُ فِيهَا بِالْإِسْكَاسِلِ عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا اسْتَمْتَحَتْ بِالْمَاءِ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ إِذَا اشْرَبَ

لَقِطَتْ مَعَهُ وَتَمَّتْ فَإِذَا اسْتَمْتَحَتْ بِالْمَاءِ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ فَيَا لَوْ قَوْمٌ فَيَا كَلَاهُ وَيَعْلَمُ

مَا فِي رُطْبَتِهِ وَمَا فِي دِمَاغِهِ وَخَرَجَ طَبِيبُ النَّارِ مِنْ فَمِهِ وَاسْقَطَتْ لَحْشَاهُ

مِنْ قَدْ مَبِيدٌ كَمْ يَجْعَلُ فِي تَابُوتٍ مِنْ نَارٍ أَلْفَ هَامٍ حَتَّى يَطُولَ عَذَابُهُ وَتُرَى مَلَكُهُ

وَتَعَبَّرَ الْوَالِدَانِ ثُمَّ يَخْتَرُ مِنْ النَّارِ بَعْدَ لَفِ عَامٍ وَيُجْعَلُ فِي سَجَنٍ مِنَ النَّارِ
 و متعبر شود و پدر و مادر پس از آن برآمد از ساجن بعد از سال و اگر اندوهش شود و در ساجن از آن متعبر
 وَ يُجْعَلُ فِيهَا ثَمَرًا دِيَّانِي لَفِ عَامٍ فَلَا يَرَى حَرًّا وَ فِي السَّجَنِ حَبَاتٌ وَ عَقَابِرُ مِثْلُ
 و بر سرش داده بشود و در آن پس از آن آواز کند بر سر سال پس هم که شود در سجنین باز آن را بخورد و مانند ماهی
 الْبَحْرِ يَأْخُذُ لَوْ أَنَّ صِيَهً فَيَقْطَعُونَهُ ثُمَّ يَوْضَعُ عَلَى رَأْسِهِ ثُمَّ مِنَ النَّارِ وَ يُجْعَلُ
 سجنین کلان گیرند او را به و قسم پس قطع کند او را پس از آن نهاده شود بر سر و ماهی از آن متعبر شود
 فِي مَقَاصِلِهِ الْحَدِيدِ وَ فِي عُنُقِهِ السَّلسِلُ وَ الْأَخْلَاقُ تَرْتَمِيزُ بَعْضُهَا لَفِ عَامٍ ثُمَّ يَجْعَلُ
 در مفاصل آهن و در گردن زنجیر و در اخلاق ترتیبی بعضی بعضی بعد از سال پس از آن متعبر شود
 فِي وَيلٍ وَ هُوَ وَادٍ مِنْ أَوْدِيَةِ جَهَنَّمَ حَرٌّ هَائِلٌ دِيمٌ وَ تَقْرَأُ هَاهُنَا السَّلسِلُ وَ هَاهُنَا
 در وای و آن واد است از وادی های جهنم است و در آن وادی است و در آن وادی است و در آن وادی است
 وَ الْعَقَابِرُ وَ الْخِيَانُ فِيهَا كَثِيرَةٌ وَ يَبْقَى فِي الْأَوَّلِ قَدْرَ لَفِ عَامٍ ثُمَّ يَأْخُذُ بِأُخْرَى
 و عذوبان را از آن بسیار باشند باقی از وادی در وادی و در وادی پس از آن آواز کند یا عذوبان
 فَيَسْمَعُ مَعَهُ صَوْتَهُ وَ يَقُولُ يَا رَبِّ اسْمِعْ صَوْتِ جَلِ قَرْنِ امْتِي يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى
 پس بشنود و صدای خود را که مسلم آواز او گوید و از آن متعبر شود و از آن متعبر شود و از آن متعبر شود
 هَذَا صَوْتُ الرَّجُلِ الَّذِي شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا وَ مَا تَسْكُرَانِ فَبَعَثْنَا فِي الْخَمْرِ وَ الْخَمْرُ فَهُوَ
 این آواز آن است که نوشید شراب را در دنیا و مرده در حالت سکر پس از بیست و دو روز عذوبان
 تَسْكُرَانِ فَيَقُولُ هَذَا يَا رَبِّ خَمْرٍ مِنَ النَّارِ فَخَمْرٌ بِهِ شِفَاءٌ عَنِّي وَلَمْ يَتَّقِ مَخْلُوقًا
 در سکر است پس گوید که نوشید شراب من برادر از آن است پس برآید شفاعت آن حضرت و مانند بقیه همیشه
 قَالَ النَّارُ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى وَ هَبْنِي لَكَ يَا مُحَمَّدُ بَابٌ فِي ذِكْرِ الْخَمْرِ مِنَ النَّارِ عَنْ عَبْدِ
 در آن وادی گوید که نوشید شراب من برادر از آن است پس برآید شفاعت آن حضرت و مانند بقیه همیشه
 لِلَّهِ ابْنِ عَسَاةٍ ضَعِيفَةٍ مَا أَنْتَ قَالِ الْخَمْرُ مِنْ خَيْرٍ مِنْ هَذِهِ الْأَمَةِ مِنْ تَبَعِي تَسْمَعُ الْإِنْفِ
 عذوبان بنی عباس رضی الله عنهم گفت که کسی که برآید ازین است که است که باقی مانده برادر
 سَمِعْتُ خَمْرِي بَعْدَ أَنْ كُنْتُ لَفِ سَنَةٍ بِاللَّهِ لَفِ سَنَةٍ ثُمَّ يَأْخُذُ فِيهَا حَبَاتٌ
 سال پس که آواز کند بعد چهار هزار سال به بگذرد و سال پس از آن آواز کند در آن کلمه یا حطآن

يَقُولُونَ يَا جِبْرِائِيلُ اَنْتَ اَمَّا السَّلَامُ وَخَبْرُهُ يُسَوِّرُ حَالَنَا وَنَحْنُ لَدُنْكَ

كَمَسْتِنَا وَتَرَكْتَنَا فِي الْبَارِ قَيْطًا يَا جِبْرِائِيلُ حَتَّى يَقُومَ مَعِنَا اللهُ يَقُولُ اللهُ

تَعَالَى كَيْفَ اَمَّةٌ شَهِدَ يَقُولُ يَا رَبِّ اَنْتَ عَلِمَ بِاَمْرِهِمْ وَاضْبَحَ مَكَانَهُمْ

يَقُولُ اللهُ تَعَالَى هَلْ سَأَلْتُكَ شَيْئًا يَقُولُ لَمْ يَأْتِ سَأَلْتُكَ فَرَقَعْتُ فَنَدَيْتُكَ السَّلَامُ

وَأَخْبَرَ مِنْ سَوْجِدِهِمْ يَقُولُ اللهُ تَعَالَى اَنْطَلِقْ اِلَيْهِ وَنَلِيقَ فَيَنْطَلِقُ جِبْرِائِيلُ

اَلَا اِنِّي سَلَّمَ عَلَىكَ وَاسْلَمَ بِاَكْبَارِ الْخَبْرَةِ عَنْ سَوْجِدِهِمْ وَهُوَ حَتَّى يَسِيرَ

فِي جَنَّةٍ مِّنْ دَنِّهِمْ يَجْهَدُونَ طَارِدَةً الْاَكْفَانِ بَابُ طَاوِصٍ عَاكِزٍ مِنَ الرَّهْبِ

اَلَا حَسْرَتُ يَقُولُ مَا يَبْكِيكَ اَيُّ جِبْرِائِيلُ يَقُولُ يَا جِبْرِائِيلُ اَنْتَ لَوْرَتِ رَايَتِ اَلْبَكِيَّةِ

اَشَدُّ مِنْ بَكَاءِي فَلَ جَنَّتْ مِنْ عِنْدِ عَصَاةِ اَهْلِكَ الَّذِي بَعْدَ بَوْرِ فِي النَّارِ

دَعَاكُمْ يَقُولُونَ عَلَيْكَ السَّلَامُ وَيَقُولُونَ اَعْلَمَ مَا السَّوْدُ حَالَنَا وَاضْبَحَ مَكَانَنَا

وَيَصْبَحُونَ يَا حَسْبُكَ اَوْ لَسْمَعَةُ اللهُ فِي ذَلِكَ السَّاعَةِ صِيحَامُ وَمَقُولُونَ

يَا حَسْبُكَ اَوْ لَسْمَعَةُ اللهُ فِي ذَلِكَ السَّاعَةِ صِيحَامُ وَمَقُولُونَ

يَا حَسْبُكَ اَوْ لَسْمَعَةُ اللهُ فِي ذَلِكَ السَّاعَةِ صِيحَامُ وَمَقُولُونَ

يَا حَسْبُكَ اَوْ لَسْمَعَةُ اللهُ فِي ذَلِكَ السَّاعَةِ صِيحَامُ وَمَقُولُونَ

فَيَأْتِي عِنْدَ الْعَرْشِ الْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَيُخَرِّجُ سَائِدًا جَدًّا لِلَّهِ وَنِسَاءً بِمَا لَبِثْنَ

بِسَبَبِ آيَةِ تَنْزِيلِ عَرْشِ رَبِّهِمْ دُونَ عَرْشِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسَبَبِ آيَةِ تَنْزِيلِ عَرْشِهِمْ دُونَ عَرْشِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسَبَبِ آيَةِ تَنْزِيلِ عَرْشِهِمْ دُونَ عَرْشِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

أَحَدٌ قَتَلَهُ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى ارْفَعْ رَأْسَكَ سَلْ لَقَطًا وَاشْفَعْ فَتَشْفَعُ يَقُولُ

يَا رَبِّ انْشِقْ يَا مَوْصِي قَدْ نَفَذْتَ حُكْمَكَ فِيهِمْ وَشَفَعْتَ فَاسْتَفْعِنِي فِيهِمْ

وَأَخْرَجَ مِنْهَا كُلَّ مَنْ كَانَ قَالَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَيَنْطَلِقُ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَعَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ إِلَى جَهَنَّمَ فَإِذَا انْظُرَ

إِلَى الْمَلَائِكَةِ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ تَعْظِيمًا لَهُ يَقُولُ الْمَلَائِكَةُ

حَالُ أَتَيْتُكَ لَا تَشْفِيَاءُ يَقُولُ الْمَلَائِكَةُ سَوْفَ حَاطِمٌ وَأَصِيْقٌ مَا هُمْ يَقُولُ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَأْتِيهِمْ أَلْفَتُهُ الْبَابُ أَوْ رُفْعُ الطَّبَقِ فَإِذَا انْظُرَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى

مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْجَمْعِ يَأْتِيهِمْ أَلْفَتُهُ قَدْ خَشَعُوا لَنَا جُلُودًا وَخَوَّعُوا قُلُوبًا وَتَذَكَّرْنَا

فِي النَّارِ وَلَسَيْنَا فَيَعْتَنِي رِضَانُهُمْ وَيَقُولُ مَا حَلَمْتُ حَاكُمُ فَيُخْرِجُهُمْ مِنْهَا

جَمِيعًا وَقَدْ صَارُوا أَحْمًا أَكْثَرَهُمُ النَّارُ فَيَنْطَلِقُ إِلَى بَابِ جَنَّةٍ عِنْدَ

مَنْ هُوَ طَاهِرٌ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَتَرَى كُلَّ عَذَابٍ لَهَا أَتَى كُلَّ امْتِعَةٍ تَدْعِي إِلَى كِتَابِهَا

از ترس آن چنانکه فرموده است خدا تعالی و بینی بر کرده نامرکز و برآورده شده بر هر عذابی که خواهد بود و می خواند و می نویسد

الْيَوْمَ تَجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ فَاذْكُرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَسِيقَ الْعُورَةُ فِيهَا

امروز جزا داده شود آنچه بودید عمل میکردید پس چون آنکه گشته است جهم و سینه اند آواز سخت او را

كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى سَمِعُوا طَاهِرًا تَغِيظًا وَزَيْفًا مِنْ مَسِيَّةٍ مَسِيرَةٍ عَامٍ يَقُولُ

چنانکه فرموده است خدا تعالی سینه اند آواز خشم او را اول خشم او را از ساف پنج صد سال که گشته است

كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ نَفْسِي نَفْسِي خَنِي الْخَلِيلِ وَالْكَافِرِ الْأَكْبَرِ يَقُولُ أَتَيْتُ

هر یک از ایشان در آنوقت نفس من تا آنکه برسم عیال من است که هر یک از ایشان که گویند است

فَاذْكُرُوا بِنَارٍ يَقُولُ يَا أَيُّهَا الْحَقُّ الصَّالِحِينَ وَالْمُصَلِّينَ وَالْمُحْسِنِينَ

پس چون نزدیک شود در آن روز یاد آید از آن آتش حق نماز گذاران و حق صدقه دهندگان و زوستان

وَالْمُحْسِنِينَ الْأَرْحَمِينَ فَاذْكُرُوا بِنَارٍ يَقُولُ جَنَّةٍ لِبِالْحَمْدِ لَمْ يَلْحَقُوا بِهَا الْحَمْدُ

والباقی و از آن یاد آید از سبب گناهان باز کرد پس گویند بسم الله تعالی طاهر و طاهر

وَالْمُحْسِنِينَ الْأَرْحَمِينَ فَاذْكُرُوا بِنَارٍ يَقُولُ جَنَّةٍ لِبِالْحَمْدِ لَمْ يَلْحَقُوا بِهَا الْحَمْدُ

والباقی و از آن یاد آید از سبب گناهان باز کرد پس گویند بسم الله تعالی طاهر و طاهر

والباقی و از آن یاد آید از سبب گناهان باز کرد پس گویند بسم الله تعالی طاهر و طاهر

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْجَنَّةَ يَوْمَ خَلَقَ عَرَضَهَا الْعَرْضُ الشَّمْسُ وَ
 بَنَى رِيشَةَ رَأْسِهِ فَمَدَّهَا عَلَى أَفْرِجَتِهَا رُوزِي كَرَفِيزَةٍ أَوْ رِيشَتِهَا أَوْ مَنَازِلَ بَنَاتِهَا
 الْأَرْضَيْنِ وَأَمَّا طُولُهَا فَلَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ وَإِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ
 كَرَزِينٌ يَمُوتُ وَبِهِ رُوزِي أَوْ يَمُوتُ وَبِهِ رُوزِي كَرَفِيزَةٍ أَوْ رِيشَتِهَا أَوْ مَنَازِلَ بَنَاتِهَا
 بَطَلَتْ الْأَرْضُونَ وَالسَّمُوتُ وَسَمِعَ اللَّهُ تَعَالَى حَمْدَ تِسْعَةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 فَنَاشَرَهُنَّ زَمِينَ وَرُزْسَانَهُنَّ فَرَّخَ كَرَفِيزَةٍ أَوْ رِيشَتِهَا أَوْ مَنَازِلَ بَنَاتِهَا
 وَالْجَنَّةُ كُلُّهَا مَائَةٌ دَرَجَةٍ وَمَا بَيْنَ دَرَجَتَيْنِ مِثْلُ مَسِيرَةِ خَمْسَةِ أَشْهُارٍ وَمِنْهَا
 دَرَجَتَانِ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 أَهْلُهَا مُطَهَّرَةٌ وَتَمَارُهَا مَذْكُوتَةٌ مُتَوَالِيَةٌ عَلَى مَا تَشْتَتِي الْأَنْفُسُ وَ
 جِرَاهُ بَارِي وَسَيِّدُهُ أَكْبَرُ قَرِيبٍ وَبِهِ دَرَجَتَانِ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 فِيهَا أَرْبَعٌ مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا مِثْلُهَا
 دَرَجَتَانِ زَمَانٍ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 وَالْمَرْجَانُ قَاضِرَاتُ الطَّرْفِ لَا يَنْظُرُونَ غَيْرَ أَرْوَاحِهِمْ لَوْ طَلَبْتُمْ مِنَ السَّنِّ قُلُوبَهُمْ
 دَرَجَتَانِ زَمَانٍ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 وَلَا حَاجَ كُلِّهَا أَصَابَهُمْ أَوْ جَاهِدَهُمْ أَوْ جَاهِدَهُمْ أَوْ جَاهِدَهُمْ أَوْ جَاهِدَهُمْ
 دَرَجَتَانِ زَمَانٍ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 مُخْتَلِفَةٌ إِلَّا لَوْنُ جَمَلِهَا عَلَيْهِمْ أَخْفَ مِنْ شَعْرَةٍ وَاحِدَةٍ فِي بَنَاتِهَا وَيُورِثُ
 مُخْتَلَفٌ زَمَانٍ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 مِنْ مَسَاقِيهِمْ مِنْ دَرَجَتَانِ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 مَسَاقِيهِمْ مِنْ دَرَجَتَانِ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ
 الْأَجْمَرُ مِنَ الزَّجَاجِ الْأَبْيَضُ مِنْهُنَّ مَكَلَّةٌ مِنْ صَعَةِ بِالْذِّكْرِ
 سَخِيفٌ سَخِيفٌ سَخِيفٌ سَخِيفٌ سَخِيفٌ سَخِيفٌ سَخِيفٌ سَخِيفٌ
 الْيَوَاقِيتُ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا آمِينَ بَابُ فِي ذِكْرِ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ قَالَ
 يَا قَرِيبُ بَابُهُ دَرَجَتَانِ زَمَانٍ هُمَا دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ دَرَجَتَانِ

ابن عباس رضی اللہ عنہما ثمانیۃ ابواب من الدنیا الی صراط الحق اخرجوا

این جاس رط جنت را بنیت در باشند از علای و اندکان بجوای

مکتوب علی باب الجنة الا اوله الا الله محمد کرسول الله وهو ربنا

و بنیت بر دروازه بهشت اول بنیت معبود مکر الله محمد و بنیت است و این دروازه

الانبياء والمرسلين والعلماء والشهداء والاشقياء والباب الثاني باب

پیغمبران و مرسلان و عالمان و شهیدان و سنیان است دروازه دوم دروازه

المصلين بكمطاء وضوءها وادكانها والباب الثالث باب المزكين

سازندگان آن که کمال کنندگان باشند نازداد وضوئی آنرا و ارکان آنرا و در سوم دروازه و زکوة و نهدگان است

يطيب أنفسهم والباب الرابع باب الامرين بالمعروف والنهي عن

ب خوشی دل و دروازه چهارم دروازه امر کنندگان بت معروف و نهی کنندگان از

المشكر والباب الخامس باب من نهي نفسه عن الشهوة والباب السادس باب

غیر مشرور و دروازه ششم که از دشت نفس خود را از شهواتهای نفسانی دروازه ششم دروازه

الحجاء والمعترفين والباب السابع باب الحيا هدين والباب الثامن باب

مایدان و عمره کنندگان است دروازه هفتم دروازه جهاد کنندگان و دروازه هشتم دروازه

الموحدين الذين يعصون اوصارهم عن الحرام ويعملون الحيات من

اول و حیدت آنها بکنند چنان حور از چیزهای حرام و عمل کنند بکارهای

والوالدين صلة الرحم وغير ذلك واسماء الجنان ثمانیۃ اولها دار

ایکے والدین و صلہ رحم و غیر ازین و نامهای جنت بهشت اند اول آن

الجنان وهي من اللؤلؤ البيضاء ونايتها دار السلام وهي من يانوت

دار الجنان است و آن از مروارید سفید است و دوم آنها دار السلام است و آن از انوار

حمرآة ونايتها جنة المأوى وهي من زبد عذراء ونايتها جنة

سرخ است و دوم آنها جنت المأوی است و آن از زبرجد سبزه و چهارم آن جنة

المخلد وهي من منبابة عذراء ونايتها جنة النعيم وهي من فضة

است و آن از مرجان زرد است و پنجم آن جنت النعم است و آن از نقره سفید است

وَسَادَسُهَا جَنَّةُ الْفَرْدَوْسِ وَهِيَ مِنْ ذَهَبٍ سَمَرَةٍ وَسَائِعِهَا جَنَّةُ عَدْنُ وَهِيَ

در شش آن جنت الفردوس است و آن از طلای سمرات و سبزه آن جنت عدن است و آن

مِنْ دُرَّةٍ بَيْضَاءَ وَهِيَ مُشْرِقَةٌ عَلَى الْجَنَّةِ كُلِّهَا وَتَمَامُهَا جَنَّةُ الْفَيْضَةِ

از مروارید سفید است و این جنت عدن بالاست بر تمام جنت ها و سبزه آنهاست فخر است

وَ هِيَ أَعْلَى الْجَنَّةِ كُلِّهَا وَكَأَيَّانٍ وَمِصْرَاعَانِ مِنَ الذَّهَبِ كُلِّ مِصْرَعٍ بَيْتَانِ

و آن اعلاست از تمام جنت و در دو درخت از طلای هر تخت در میان او

وَيَنْبِغُ الْآخِرَى كَمَا يَنْبِغُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَكَمَا يَنْبِغُ قَلْبَانِ مِنَ الذَّهَبِ

در میان سبزه ای چنانکه در میان آسمان و زمین و چنانکه در میان پس جنت از طلای

بَيْتَانِ مِنَ الْفَيْضَةِ وَمَا أَطْهَرَ الْمَسْكُ وَتُرَابُهَا الْعَبْرُ وَالرَّعْفَانُ وَقُصْرُهَا

دو بیت از فخر است و دل وی مسک است از تراب او عسرت و زعفران و کوشکهای او

مِنْ اللَّوْلُؤِ وَغَرَقَاتُهَا مِنَ الْيَوَاقِيتِ وَأَنْبُوبُهَا مِنَ الْجَوْاهِرِ وَفِيهَا أَنْبُوبٌ

از مروارید است و غرقای آن از یاقوت است و درای آن از جواهر است و در آن کوشکهاست از

مَاءٍ الرِّجْمَةِ وَهِيَ تَجْرِي فِي جَمِيعِ الْجَنَّةِ وَحُصْنُهَا وَأَحْجَارُهَا اللَّالِجُ وَ

آب ریخته است و آن جاریست در تمام جنت ها و کوشکهای آن و سنگهای آن از مروارید است

مَاءُهَا أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ الثَّلْجِ وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ وَفِيهَا نَهْرٌ كَالْكَوْثَرِ وَهُوَ

آب آن سفید تر است از برف و شیرین تر است از عسل و در آن جوی کوثر است و آن

نَهْرٌ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَشْجَارُهَا الدَّرُّ وَالْبَاقُوتُ وَفِيهَا

جوی محمد است صلی الله علیه و آله و سلم و درختان وی از در و در و باقوت است و در آن

نَهْرٌ كَالْكَوْثَرِ وَفِيهَا نَهْرٌ التَّنِيمُ وَفِيهَا نَهْرٌ السَّلْسَبِيلُ وَفِيهَا نَهْرٌ الرَّجِيقُ

جوی کالثور است و در آن جوی تنیم است و در آن جوی سلسبیل است و در آن جوی رجب است

الْخُتْمُ وَمِنْ ذَلِكَ أَنَّهَا كَثِيرَةٌ لَا يَحْصُرُ عَدَدُهَا وَفِي الْحَبَرِ عَنْ

مهر کرده است و سوائی آن دیگر چو سبزه بسیار است که بشمار نمیرسد و آن در حر است از

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَيْلَةُ الْعَرَبِ أَسْرَى فِي رَأْسِ السَّمَاءِ

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که فرمود شب عرب را میبردند در سر آسمان

وَعَرْضَ عَلَى جَمِيعِ الْبَنَاتِ قَوَائِمَهُنَّ وَأَوَّلَهُنَّ أَنْفَاكُهُنَّ مِنْ مَاءٍ وَظَهْرَهُنَّ

وَمِنْ لَدُنْهُمْ نَجْمٌ وَفَرَسٌ مِّنْ عَسَلٍ كَمَا قَالَ اللَّهُ لَهَا النَّاسُ قَدْ

مَنْ عَسَلَ عَصْفِي فَقُلْتُ كَبْرَائِيلُ مِنْ أَيْنَ يَحْيَى عَلِيهِ السَّلَامُ الْإِنْسَانُ وَالْكَافِرُ تَلْهَبُ

از عمل صاف پس گفتند چرا اول را از جای آوند این جوها و دنیا میرود

لِلّٰهِ تَعَالٰی اِنْ يَّعْلَمْكَ اَوْ تُرِكَكَ مُدَّ عَارِبًا فَخِجَاءُ مَكَاتٍ وَسَلِّمْ عَلَی النَّبِیِّ صَلَّی

اللہ وعلیہ والہ وسلم وقال ما حجل عیسیٰ بن ماری فتمضت یحییٰ بن قیس

فَتَحَرَّيْنِيكَ فَإِذَا أَمَّا عِنْدَ شَكَّةٍ وَأَنْتَ فَمِنْهُ مَذْرُوءٌ بِصَاحِبِهِ

کما ان خورالین من تروکما یخه ام و درم در کما یکسکه از خورالین عید و

ن قیسم ایک روت از اوقات سبز و قفل آن از ملائی سرخ است و اگر تمام آن

روایات از ابن عباس و اکثر بناده شریفان گفته بر آنکه این آیه برگرفته از کتب است

دویم یک کوزه ران کنده شدیم این توپهای چارگان را که چارستانی است از رویه

پس چون خواستم اینکه باز گرام ازجا گفت مرا گمان فرمشته چرا را مثل بنوی در کتب

قُلْتُ كَيْفَ ادْخُلَ عَلَى يَابِهَا فَقُلْ قَالَ لِي اَقْتَمِ قُلْتُ كَيْفَ اَفْتَحْهُ وَلَا

گفت چگونه داخل شوم و بر دروازه آن اقول است گفت مرا بپشت گفتم چگونه بکنم این را و نیست

مِفْتَاحُ لَهُ قَالَ مِفْتَاحُ فِي يَدِكَ اَفْتَحْهُ قُلْتُ يَا مَلِكُ اَيْنَ مِفْتَاحُ قَالَ

کلید او را گفت کلید دس در دست است بکن او را گفتم ای فرشته کجا کلید او گفت

مِفْتَاحُ لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَلَمَّا دَنَوْتُ مِنَ الْقُفْلِ قُلْتُ بِسْمِ اللَّهِ

کلید او بسم الله الرحمن الرحيم پس چون نزدیک شدم به قفل گفتم بسم الله

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَفُتِحَ الْقُفْلُ وَدَخَلْتُ فِي الْقُبَّةِ فَرَأَيْتُ هَذِهِ الْأَنْهَارَ الْأَرْبَعَةَ

الرحمن الرحيم پس بگشاید قفل و داخل شدم در گنبد پس دیدم این چو نه های چهار گانه را

مَجْرِي مِنْ أَرْبَعَةِ أَرْكَانِ الْقُبَّةِ فَلَمَّا ارْتَدْتُ الْحُرُومَ عَنْ الْقُبَّةِ قَالَ لِي

که باری است از چهار طرف گنبد پس گفتم که برائیم از گنبد گفت مرا

الْمَلِكُ هَلْ نَظَرْتَ وَدَرَأَيْتَ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ لَنْ تَنْظُرَ ثَانِيًا إِلَى أَرْكَانِهَا فَلَمَّا نَظَرْتُ

آن فرشته آیا نظردی و دیدی گفتم آری گفت نظر کن دوباره بچهار طرف بکن پس چون نظر کردم

رَأَيْتُ مَكْتُوبًا عَلَى أَرْبَعَةِ أَرْكَانِ الْقُبَّةِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و دیدم که نوشته است بر چهار طرف گنبد بسم الله الرحمن الرحيم

فَدَأَيْتُ نَهْرَ الْمَاءِ لِيَخْرُجَ مِنْ مِمْبِ بِسْمِ اللَّهِ وَنَهْرَ

دویم بجای آب را که می برآید از بسم الله و بجای شیرین را که از ناله الله و جوی

الْخَمْرِ لِيَخْرُجَ مِنْ مِمْبِ الرَّحْمَنِ وَنَهْرَ الْعَسَلِ لِيَخْرُجَ مِنْ مِمْبِ الرَّحِيمِ فَعَلَيْتُ أَنْ مَسَلْ

شربت می بزنم از بسم الرحمن و جوی عسل می برآید از بسم الرحيم پس بسم را مصل

هَذِهِ الْأَنْهَارَ الْأَرْبَعَةَ مِنَ الْبِسْمَةِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا مُحَمَّدُ مَنْ ذَكَرَنِي بِهَذِهِ

این چو نه های چهار گانه از بسم است پس فرمود خدا تعالی ای محمد که مرا باین

الْأَسْمَاءِ مِنْ أَمْنِكَ وَقَالَ بِقَلْبِ خَالِصٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَقِيئَةً مِنْ

اسما از است تو و گوید ببدن خالص از بسم الله الرحمن الرحيم نوشانم او را از

هَذِهِ الْأَنْهَارَ الْأَرْبَعَةَ لَيَسْقُونَ يَوْمَ السَّيِّئَةِ مَا وَكَّلَهَا بِوَجْهِهِ الْأَحَدُ لِيَشْرَبُونَ

این چو نه های چهار گانه نوشانده شوند روز شنبه آب او را در روز بخشنه نوشند

عَسَاءَ وَيَوْمَ الْآخِرِينَ يُسْقَوْنَ كَيْسًا وَيَوْمَ الثَّلَاثَةِ يُشْرَبُونَ خَمْرَهَا

سر دور در روز دوشنبه نوشانده شوند سر دور در روز دوشنبه نوشانده شوند سر داب اورا

وَإِذَا شَرِبُوا هُمْ هَاسِكُونَ إِذَا شَرِبُوا هُمْ هَاسِكُونَ إِذَا شَرِبُوا هُمْ هَاسِكُونَ

پس چون بنوشند از است نوشانده شوند پس چون بنوشند از است نوشانده شوند پس چون بنوشند از است نوشانده شوند

عَطِيبُونَ مِنْ سُكَّرِ الْفَيْضِ السَّلسَبِيلِ مِنْ حَتَمِ فَيْضِ بُونَ وَذَلِكَ

سکاتان از شک نماندن پس از آن که می رسد جگر سلسبیل از زهران پس بنوشند از آن

يَوْمَ لَا يُبْعَاثُ فِيهِ بَشَرٌ حَتَّىٰ آتَىٰ الْفَيْضَ حَتَّىٰ آتَىٰ الْفَيْضَ حَتَّىٰ آتَىٰ الْفَيْضَ

روز جای بنشیند باشند پس از آن که می رسد زهران تا آنکه رسد جگر پس بنشیند از جای و در آن

سُرَرًا مَرْفُوعَةً وَكَأَنَّ أَبَاقُ مَوْضُوعَةً وَمَنَارًا مَصْفُوعَةً وَكَأَنَّ أَبَاقُ

کوشش گشت ای بلند و آنچه در نهاد باشند و مانند بر سر یک کله آینه و در نهیای نفس گسترده باشند

يُفَجِّلُ كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمْ عَلَىٰ سُرُرٍ فَيُنْزِلُ عَلَيْهِمْ شَرَابًا لَّا يَخْبِلُ فَيْضُ بُونَ

پس بنشیند بر یک از آنان پس بر سر هر یک از آنان بر سر یک کله آینه و در نهیای نفس گسترده باشند

وَذَلِكَ يَوْمَ الْخَمِيسِ ثُمَّ يُبْطِرُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ عِيمٍ أَيْضًا الَّذِي خَلَقَ اللَّهُ

و آن روز بختند باشد پس از آن که می رسد خدا تعالی بر ایشان از ابر سفید انچه او بداد و در نهیای

تَعَالَىٰ مِنْ خَمِيرٍ أَلْفَ عَامٍ خَلَا أَلْفَ عَامٍ جَوَاهِرٌ فَتَعْلَقُ بِكُلِّ جَوْهَرٍ

نماند از خمر تا زهر سال طلا را از زهر سال جواهر را پس و بختند باشد هر چه بر

حَوْلَهُ يُطَيَّرُونَ أَلْفَ عَامٍ حَتَّىٰ آتَىٰ إِلَىٰ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ

و حورهای پس از آن که می رسد تا آنکه رسد تا مجلس راست نزد پادشاه

مَقْعَدٍ وَذَلِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَيَقْدُونَ عَلَىٰ مَائِدَةِ الْخُلْدِ وَيُنْزَلُ

و آن روز جمعه باشد پس بنشیند بر خوان طلا و در نهیای

عَلَيْهِمُ الرُّوحُ الْخَيُّ الْخَيُّ وَنِجَامٌ مِنْ سُكَّرِ الْفَيْضِ بُونَ وَكَأَنَّ أَبَاقُ

بر ایشان روح شربت هر کرده شده بهر از شک پس بنوشند از آن و در نهیای آنان

يَعْلَمُونَ الصَّلَاتِ يَجْتَنِبُونَ عَنِ الْمَعَاقِقِ قَالَ كَيْفَ سَأَلْتُ رَسُولَ

که می کنند اعمال صالحه را و در نهیای کنند از گناهان گفت کعب سوال کردم رسول

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَشْجَارِ الْجَنَّةِ فَقَالَ لَا يَنْبَسُ غَصَانُهَا

خدا صلی الله علیه و آله و سلم را از درختان جنت پس فرمود خدای شود شاخهای آن

وَلَا يَنْسَاقُ أَوْرَاقُهَا وَلَا يَفْنَى ثَمَرُهَا وَأَنَّ أَكْبَرَ أَشْجَارِ الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ

و بزرگتر آن و بزرگترین میوه های آن و بزرگترین آن درختان درخت

طَوْبَى أَصْلُهَا مِنْ دَرَّةٍ بَيْضَاءَ وَأَعْلَاهَا مِنْ ذَهَبٍ وَوَسْطُهَا مِنْ فِضَّةٍ

طوبی است بنیان آن از زردارید سفید است و اعلای آن از طلاست و میان آن نقره است

وَأَعْصَانُهَا مِنْ زَبَرْجَدٍ وَأَوْرَاقُهَا مِنَ السَّنْدَلِ وَعَلَيْهَا سَبْعُونَ أَلْفَ

و شاخهای آن از زبرجد است و برگهای آن از سندل است و بر آن هفتاد هزار

عُصْفُورٍ وَأَعْصَانُهَا مِثْلُ حَقَّةِ بَسَاقِ الْعَرْشِ وَأَدْنَى أَغْصَانِهَا فِي السَّمَاءِ

ساخته است و شاخهای آن پیوسته است به ساق عرش و ادنی از شاخهای او در آسمان است

وَلَيْسَ فِي الْجَنَّةِ عَرْفَةٌ وَلَا قَبْرَةٌ وَلَا جَرَّةٌ وَفِيهَا عَصْنٌ فَيُطْلَعُ عَلَيْهَا وَ

و نیست در جنت عرفه و نه قبر و نه جرد و در آن نشاء است از طوبی پس سایه کند آن نام

فِيهَا مِنْ الثَّمَرِ مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ فَظَيَّرُوهَا فِي الدُّنْيَا شَمْسٌ أَصْلُهَا

در آن درخت طوبی سرد است آنچه میخواهد نفس پس شال طوبی در دنیا آفتاب که اصل ویست

فِي السَّمَاءِ وَقَدْ يُضِيءُ نَصْوُهَا فِي كُلِّ دَرَجَةٍ وَكُلِّ مَكَانٍ وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ

در آسمان است و هر پند روشن می کند و روشن می آید در هر درجه و هر مکان و گفت علی بن

إِبْنِ أَشْجَارِ الْجَنَّةِ تَكُونُ مِنَ الْفِضَّةِ وَأَوْرَاقُهَا بَعْضُهَا مِنْ فِضَّةٍ وَ

بزرگترین درختان جنت میباشد از نقره و برگهای آن بعضی از نقره است و

بَعْضُهَا مِنْ ذَهَبٍ إِنْ كَانَ أَصْلُ الشَّجَرِ مِنْ ذَهَبٍ تَكُونُ أَغْصَانُهَا مِنْ

بعضی از طلاست اگر باشد سرخ و درخت از طلا باشد شاخهای ویست و

فِضَّةٍ وَإِنْ كَانَ أَصْلُهَا مِنْ فِضَّةٍ تَكُونُ أَغْصَانُهَا مِنْ ذَهَبٍ أَشْجَارُ

نقره و اگر باشد نقره ای از نقره باشد شاخهای وی از طلا و درختان

الْبَنِيَّاتُ تَكُونُ أَصْلُهَا فِي الْأَرْضِ وَفَرْعُهَا فِي الْهَوَاءِ لَا تَهَادُّ أَوَّلَ التَّكْلِيفِ وَ

بنیادها میباشد سرخ آن در زمین و شاخهای آن در هوا زیرا که دنیا سرای تکلیف است و

و

لَيْسَ كَذَلِكَ أَشْيَارُ الْجَنَّةِ فَإِنَّ صَلَاحَهَا فِي طَهْرٍ وَأَعْصَامُهَا فِي الْأَرْضِ

نیست از جنین در میان جنّت زیرا که آن در محراب است و شامها همان در زمین است

كَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَطَعَهَا وَأَمْسَكَ أَمْرُهَا قَرْنَيْهَا وَتَوَكَّلَ بِأَقْسَامِهَا

چنانکه فرموده است خداوند آنرا دو کمر بست ای آن نزدیکیست و ناک را بن جنّت

مِنْكَ وَغَسَّارٌ وَكَافُورٌ وَأَنْهَارُهَا مَاءٌ ذَوِ لَينٍ وَغَسَّارٌ وَكَافُورٌ وَغَسَّارٌ وَكَافُورٌ

شک و جگر و کافور است و جوهای دای آب و شیر و غسل و شستن و کافور است و جگر

الرَّحِيمُ فِي الْجَنَّةِ وَتَضْرِبُ الْأَنْهَارُ فِي بَعْضِهَا بِبَعْضٍ فَتُصَوِّرُ مِثْلَ

سپهر در جنّت و درازند بر کهارا بعضی بر بعضی شسته شود از آن آوازهای

سَمِعَ مِثْلَهُ فِي الْحَيِّ وَالْمَلَكَةِ فِي الْجَنَّةِ يَنْبَغِي الْقَصْدُ وَلَيْسَ سَمْعُ الْغَيْرِ

شنیده شد از زندان در خواب و در شکان در جنّت میآید که کهارا و شست میآید که شست را

لَا أَهْلُ الْجَنَّةِ إِذَا اسْتَعْلَوْا بِالنَّبِيِّ وَالْأَسْتَعْفَارِ وَذَكَرَ اللَّهَ وَتَرَكَهُ

برای اهل جنّت چون منزل شوند به نبی و استغفار و ذکر خدا و خواندن

الْقُرْآنِ اسْتَعْلُوا بِالْبَنِيَانِ وَعَبِيدُ ذَلِكَ بَرَكَةُ ذِكْرِ اللَّهِ عَنْ وَجْهِ فَلَمَّا

خواندند استغفار از بنیان و عباد آن بزرگوار است ذکر خدا و باری پس چون

كَفُّوا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى كَفُّوا عَنْ بَيَانِهِ فِي خَيْرِهِ مَا مِنْ عَبْدٍ أَجْوَدَ

باز ایستند مومنان از ذکر خدا تعالی باز ایستیم از ساقی خوشی و در غیرت نیست تذکر روز دارد

شَهْرُ رَمَضَانَ إِلَّا يُزَوِّجَهُ اللَّهُ مِنْ حُورٍ الْعَيْنِ فِي خِيَمَةٍ مَرْوُودَةٍ بِحُفْرَةٍ

ماه رمضان را اگر آنکه بجا آید و در آن ماه در حوض عین در خیمه از در دریا دانه

بَيْضَةٍ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ كُلُّ امْرَأَةٍ مَثْنُونَ

سفید چنانکه فرموده خدا تعالی حوران بند شده در خیمه برای بزرگوار از آنها

سَبْعُونَ سَرِيرًا مِنْ يَاقُوتٍ حُمْرَاءَ عَلَى كُلِّ سَرِيرٍ سَبْعُونَ فَرَاشًا وَكُلُّ

هفتاد تخت از یاقوت سرخ بر هر تخت هفتاد فرش و برای هر تخت

أَمْرَأَةٍ مِنْهُنَّ أَلْفٌ وَصِيفَةٌ وَمَعَ كُلِّ وَصِيفَةٍ مَرْوُودَةٌ وَنَقِصَةٌ نَبِيحًا

زن از آنها هزار خدمتکار باشد و با هر وصیفه از طلا داده شود شور و ادرا

مِثْلُ ذَلِكَ وَهَذَا كُلُّهُ لِمَنْ صَامَ رَمَضَانَ سِوَى مَا عَمِلَ مِنْ الْحَسَنَاتِ

مثل آن و این همه برای کسی است که روزه ده شصت ماه رمضان را سوا از آنچه عمل کرده از نیکیها

بَابُ فِي ذِكْرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِي الْخَبَرَاتِ وَرَأَى الصَّرَاطَ صَحَّارِي فِيهَا الشَّجَارُ

باب در ذکر اهل جنت در خبر است که بر ایشان از کنه شقایق صراط صحیح باشد که در آن درختان

طَيِّبَةً وَتَحْتَ كُلِّ شَجَرَةٍ عَيْنَانِ مَأْكُوهَا الْفِرْتُ مِنَ الْجَنَّةِ أَحَدُهُمَا عَن

سبیل خوشبوی و در هر درخت دو چشمه است که آب آنها را می خورند و باغدار جنت که از آن دو چشمه

أَلِيمَانِ وَالْآخَرِ عَنِ الشَّمَالِ وَلَهُمْ مِنْهُنَّ أَنْجُونَ مِنَ الصَّرَاطِ وَقَدْ

پایان راست و دیگری از جانب چپ است و مومنان بگذرند از صراط و هر یک

قَامُوا مِنَ الْقِيَمَةِ قَائِمًا فِي الْحِمَاكِ وَقَعُوا فِي خُرِّ الشَّمْسِ فَيُحْمِلُونَ الشَّجَرَةَ

بر قامت راست از قیامت و استاده باشند در حساب و استاده باشند و در کنایه آفتاب بر سر بیابند و بنشینند

مِنْ أَحَدِي الْعَيْنَيْنِ فَإِذَا بَلَغَ الْمَاءُ صُلْبَهُمْ يَنْزِلُ مِنْهُ كُلُّ مَا كَانَ فِيهَا

از یکی از چشمه پس چون رسد آب بر سر ای ایشان ایشان برود و از ایشان برآید و در آن سبیل

مِنْ غُلٍّ وَخِيَالَةٍ وَحَسْبُكُمْ إِذَا بَلَغَ الْمَاءُ فِي بَطْنِهِمْ يَنْزِلُ مِنْهُ كُلُّ مَا كَانَ فِيهَا

از کینه و خیال و حسد و چون رسد آب در شکم ای ایشان از شکم ایشان برآید و در آن سبیل

مِنْ قَنْطَرٍ قَدْهُمْ وَبُولٍ فَيَطْرُقُ طَاهِرُهُمْ وَيَأْتِيهِمْ ثَمَرُ الْجَنَّةِ مِنْ حَرِّ

از قنطاری و بول و بول پس پاک شود ظاهر ایشان و باطن ایشان پس از آن آید بر سر ایشان

أَخْرَجَ فَيَسْلُونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ وَنَفْسُهُمْ فَيَصِيدُونَ وَجْهَهُمْ وَالْقَهْرُ

و دیگر پس بکشند و در آن سرای خود را و تنهای خود را پس برود در نهایی شان مانند آفتاب

لَيْلٍ الْبَدْرُ قُلُوبُهُمْ نَفْسُهُمْ كَأَخْرَجَ وَطَبِيبًا جَسَادَهُمْ كَأَنَّهُمْ

شب چادریم و درم شود بهای ایشان مانند جامه از کینه و درم شود بهای ایشان مانند جامه

فَيَنْتَبِهُونَ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ وَإِذَا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْجَنَّةَ خَلَقَتْ مِنْ بَابِ قَوْسٍ

پس بیدار شوند تا دروازه جنت و چون ببینند مومنان درخت را خلاق از بابت

حَرَامٍ فَيَضْرِبُونَ بِهَا بِصَفْقَتِهِمْ فَيَسْمَعُونَ مِنَ الطَّيْنِ بَلْخَ كُلِّ حَرَامٍ

سخت پس بزنند مومنان با شلاقهای دست خود بر تنهای خود و از آن طعم آید از بار یک سبیل بر سر ایشان

سَخٍ يَسْمَعُونَ مَوَاسِيَهُمْ وَكُلُّهَا دَسْتُ خُودِهِمْ نَسِيَهُمْ وَهَذَا مِنْ رِوَايَةِ

سخت پس بزنند مومنان با شلاقهای دست خود بر تنهای خود و از آن طعم آید از بار یک سبیل بر سر ایشان

زَوْجَهَا قَدْ أَقْبَلَ فَيَحْزَنُ الْحَوْرُ وَيَتَأَنَّى زَوْجَهَا وَقَوْلُكَ إِنَّكَ تَجِدُنِي

شهر شده پس بر او آید بر حور و بلبل کند

وَإِذَا رَأَيْتُكَ عَنْكَ لَا أَتَّخِذُكَ إِلَّا كَوَيْدِ ظُلُونٍ فِي الْجَنَّةِ يَتَمَنَّوْنَ

دین را بینم از تو بفرستم کما به و داخل شوند در جنت و زمانه بنود و بانه

فِي الْبَيْتِ سَبْعُونَ كَسْرًا وَعَلَى كُلِّ سُرُرٍ سَبْعُونَ فَرْشًا وَعَلَى كُلِّ فَرْشٍ سَبْعُونَ

در بر خانه هفتاد تخت و بر هر تخت هفتاد فرش و بر هر فرش هفتاد

زَوْجًا وَعَلَى كُلِّ زَوْجٍ سَبْعُونَ حُلَّةً بَرْدًا وَسَيُفَاخُ مِنْ دَرِّ الْأَخْلَاقِ

حور و بر هر حور هفتاد حله باشد و عطر شود و غزاق های تن از گلها و درخت

وَكُلُّ شَعْرَةٍ مِنْ شَعْرَاتِ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ سَقَطَتْ إِلَى الْأَرْضِ فَضَابَتْ

از کمرهای از هر تنی از اهل جنت میفتد بر زمین بر آید و درختان

أَهْلِ الْأَرْضِ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجَنَّةُ بَيْضَاءُ مِثْلَ لَوْنِ

نام اهل زمین را و گفت پیغمبر صلی الله تعالی علیه و آله و سلم جنت سفید درختان است

لَا يَنَامُ أَهْلُهَا وَلَا يَشْمُسُ وَلَا قَرٌّ وَلَا لَيْلٌ وَلَا يَوْمٌ وَلَا لَوْحٌ فِيهَا هَذَا

خواب نمیکند اهل آن و نیست آفتاب و درخت و روز و شب و آینه و روزگار و در آن زیر آنکه

الْثَّوَمُ أَحْمَرُ الْمَوْتِ وَوَدَّ أَهْلُ الْجَنَّةِ سَبْعِينَ حَوَاثِلَ الْجَحِيمَةِ بِالْجَنَانِ كُلِّهَا

خواب برادر موت است و اگر جنت هفت دیوار است که احاطه کرده اند تمام جنت

فَالْأَوَّلُ مِنْ نَفْثَةٍ وَالثَّانِي مِنْ ذَهَبٍ وَالثَّلَاثُ مِنْ كَأُوتٍ وَالرَّابِعُ

پس دیوار اول از نفثه است و دوم دیوار از طلا است و سوم از یاقوت است و چهارم

مِنْ لَوْزٍ وَخَامِسُ مِنْ دُرٍّ وَالسَّادِسُ مِنْ زَبَدٍ وَالسَّابِعُ مِنْ سَوَرٍ

از مروارید است و ششم از زبرجد است و هفتم از زهره است و هشتم از زهره است

مِثْلَ لَوْنِ مَا بَيْنَ كُلِّ حَاظِيَتَيْنِ مَسِيرَةُ مِائَةِ عَامٍ وَأَمَّا أَهْلُ الْجَنَّةِ

درختان است در میان هر دو دیوار سافت یکصد سال است و هر اهل جنت از

تَجَرُّدُ مَرْدٍ مُكْحَلٍ وَنَحْوِ ذَلِكَ رَجَالٌ شَوَابٌ خَضِرَاءُ وَهُوَ أَقْلَمُ مَا يَكُونُ عَلَى

پس جوانان را در پیش سیاه چشم باشند و بر اهل جوان بروت ای سبز باشند و آن گویان مرد خوش صورتی را داشته

بِسْرِ حَرَامَانَ لَا يَرَى سِوَاهُ خَيْرٍ بَارِعًا وَرَدَّ إِلَى سَبْرِ بَشْتِ وَأَنْ يَكُنْ تَرْدُ خَيْرٍ مِنْ سَبْرِ

بسیار حرامان را در پیش سیاه چشم باشد و بر اهل جوان بروت ای سبز باشند و آن گویان مرد خوش صورتی را داشته

بِسْرِ حَرَامَانَ لَا يَرَى سِوَاهُ خَيْرٍ بَارِعًا وَرَدَّ إِلَى سَبْرِ بَشْتِ وَأَنْ يَكُنْ تَرْدُ خَيْرٍ مِنْ سَبْرِ

بسیار حرامان را در پیش سیاه چشم باشد و بر اهل جوان بروت ای سبز باشند و آن گویان مرد خوش صورتی را داشته

الأكفرد ذلك لتمييز الرجال من النساء وفي الخبر عن النبي صلى الله عليه

وآله وسلم إن أهل الجنة يكونون على كل واحد سبعون حلة يتقلبون

حلتهم في كل ساعة سبعون لوناً ويرى وجهها في وجهها وصدرها

وساقها وتزى وجهها في وجهها وصدرها وساقها ولا يترقون ولا

يتمشطون ولا يكون لهم شعير لا يبط والعانة لا الحاجب والشعر

الرأس والعين ثم تزدادون كل يوم جملة وحسناً كما يزدادون كل

يوم هو ما في الدنيا ويعطى للرجل قوة مائة رجل في كل الشرب و

الجماع ويجمعون كما يجمع أهل الدنيا من الرجل والمرأة محققاً و

الحق تماماً نون سنة ولا ممل ولا تملة على ذلك الفتر فإذا جامع

في كل يوم وحكها عند ركب وقال ابن عباس رضي الله عنهما سمعناها في الخبر

وعن علي رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم إن في الجنة

شجرة يخرج من أغلاها حلل ومن أسفلها الخيل ذوات أجفحة

درختی است که می برانند از بالای آن حلل و از زیر آن اسب ها که صاحب بال باشند

سُرُوجُهُمْ رُضَعًا مُّكَلَّلَةً بِالْذُّرِّ وَالْيَاقُوتِ وَلَا تَنُوتُ وَلَا تَنُوتُ

درین اوقات ازین روایت آمده است بر او دریا قوت و در سیرکین کنند و در لیل است

فَيَرْكَبُ عَلَيْهَا أَوْلِيَاءُ اللَّهِ فَيُظِيرُ بِهِمْ فِي الْجَنَّةِ قِيَمُوكَ الذِّبْرُ اسْفَل

پس سوار شوند بر آن اولاد ایشان خدا پس بر او از کشته را ایشان چنان پس کردند آنکه بایستی آن

فِيهِمْ يَا رَبِّ بِمَا يَلْعَنُ عِبَادُكَ هُوَ لَا يَهْدِيهِ الْكَرَامَةُ يَقُولُ لَهُمُ الْكَلَامُ

از ایشان ای رب بگویم سبب رسیدن این شدگان باین درجه و این را ایشان از این رتبه شنیدند

كَثِيرٌ تَابُونَ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَكَانُوا يُصَوِّمُونَ وَأَنْتُمْ تَقْضُونَ لَنَا

خواب میکردند و ایشان نماز میخواندند و بودند ایشان که روزها نداشتند و غذا و اطعام میکردند و

أَنْتُمْ كَانُوا يُبْقُونَ أَصْوَابَهُمْ وَأَنْتُمْ تَمْسُكُونَ وَتَخْلُونَ وَكَانُوا

در دست ایشان بودند در راه خداست و بودند الهای خود را و نشاندند و در سیرکین کردند و بودند ایشان

يُجَاهِدُونَ وَأَنْتُمْ تَجْنِبُونَ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ

که جهاد میکردند و شما میگریزید و روایت از ابی هریره نقل کرد که گفت بر آن بنده در جنت

شَجَرَةٌ لَوْ يَسِيرُ الرَّاكِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ مَا يَنْقُطِرُهَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى

درختی است اگر سیر کند سوار در سایه آن صد سال قطع کند آنرا فرموده است خدا تعالی

وَقُلْ تَمْدُدُ وَتُظَايِرُهُ فِي الدُّنْيَا الْوَقْتُ الَّذِي قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَبَعْدَ

و بگو که دراز کشیده و ظایر آن در دنیای آن وقت است که پیش از طلوع آفتاب و بعد

غُرُوبِهَا إِلَى أَنْ يَدْخُلَ سَوَادُ اللَّيْلِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الْمَرْكُزُ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ

غروب آن باشد تا آنکه داخل شود سیاهای شب خدا تعالی باین اندی که برود و کار تو چگونه

مَدَّ الظِّلَّ لِعَيْنِي قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَبَعْدَ غُرُوبِهَا وَرَبِّي عَزَّ وَجَلَّ

دراز کرد سایه را پیش از طلوع آفتاب و بعد غروب آن در روایت کرده شده از بنابر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا أَتَيْتُكُمْ سَاعَةً هِيَ أَشْبَهُ سَاعَاتِ

صلی الله علیه و آله و سلم که فرمود باینکه من نیامده ام شما را ساعتی او شبانه تراشد ساعات

الْجَنَّةِ وَبَعْدَ السَّاعَةِ الَّتِي قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ فَبَعْدَ غُرُوبِهَا خَلَّاهَا ذَائِعُ

جنت و او ساعتی است که پیش از طلوع آفتاب و بعد غروب آن است و سایه آن همیشه است

وذكر حوال العين
وذكرها بأساطة وروى كثير من كثيرة وروى أيضا في الجنة شجرة

در احوال آن فرج است و برکت آن بسیارست و در او آب ارده است و در آن
 نمکها آلبین من الزبد و احلی من العسل و اطیب من المسك و لا یاطمئنها

که میوه آن نخل است از مسکه خوشتر است از حبل و خوشبو تر است از مسکه
 الا اَصْلُوهَا كَيْفَ فِي ذِكْرِ حُورِ الْعَيْنِ فِي اخْبَرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

باب در ذکر سحر عین
 قال خلق الله وجه الحق من أربعة ألوان بيض
 از چهار رنگ سفید و سبز

وَأَصْفَرَ وَاحْمَرُّوْا خَلْقٌ بَدَنُهُمْ مِنَ الزَّعْفَرَانِ وَالْمَسْكِ وَالْعَنْبَرِ

الْكَافُورُ وَخَلَقَ شَعْوَرَهُنَّ مِنْ لِقْفِ رِجْلِهَا الرُّكْبَتَيْنِ

من الذخیرن الاطیب ومن رکنیہا الی تدییحنا من المسک و

از ار عفران
سید مرتضیٰ
نَبِيَّهَا اِلَىٰ غُفْرَانٍ مِّنَ الْعَثَرِ وَمَنْ غَفِرَ لَهَا اِلَىٰ رَأْسِهَا مِنْ الْكَافُرِ
از کافر
و از گردن

وَلَوْ زُفَّتْ يَزْفَتُ فِي الدُّنْيَا صَارَتْ كَمَا تُسَمَّى كَمَا تَكُونُ

[illegible]

فَبَشِّرْهُ بِذِي كَرٍّ إِنَّهُ لَمِنْ رَحِيمٍ ۝

عشره مؤمنين وفي رجبها

در کتابخانه کتبی است و در دیوانه‌ای ۵۵ صفحات است
از جلدی که در دیوانه‌ای است و در دیوانه‌ای است

تَشْهِيهِ الْاَنْفُسِ فَلَكَ الْاَعْيُنُ وَانْتُمُ فِيهَا خِلْدٌ وَنَا وَفِي كُلِّ

سبب من ألف لکن من الطعام کم تنکله

مستاد هزار هزار رنگ انداز طعام که گزیده است از اسرار و درخت

وہ جو اس گورنہ درویش مسکین و درویشان و کن خداتہ سے فرمودہ

۱۲

وَرَوَيْتُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَكُونَ صَبُورًا مِنْ طَبِيعٍ أَوْ لِحْظَةٍ

لَمْ يَخْشَ فَمَقُودُونَ بِأَجْزِهِمْ عَلَى رَأْسِهِ لِلَّهِ تَعَالَى وَقَوْلُ

حَسْبِيَ حَرْبُكَ يَا رَبِّ اللَّهُ اَنَا طَائِفٌ كُنْ اَوْ كُنْ اَوْ تَشْرَبُ مِنْ مَاءِ السَّلْسَلَةِ

کتابخانه عمومی آیت الله العظمی بروجردی

و خورم از آنها پس مشتاق

[illegible]

وَأَيُّكُمْ شَاءَ فَيَكُونُ مَشْرُوعًا فَيَا أَيُّهَا رَبِّي اللَّهُ فَاتَّكُفُّرْ لِي

يَرْجِعُ الطَّائِفَةَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَنْفَعُ طَعَامُ الْحَيَاةِ وَلَا

لا ينقص شي وتظهره في الدنيا الف واثم تسجد كما في

در این خصوص نیز در دنیا قرآن مستحکم آموزند مردم

يُجْلَمُونَ الْغَيْرُ وَهُوَ عَلَىٰ حَالِهِ لَا يَنْقُصُ مِنْ شَيْءٍ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

وَسَلَّمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُونَ وَيُفَكُّونَ لَذَّةَ تَقْيِيمِهِمْ لِحَامِمْ

بلا اجازت ترجم و مصنف رساله نه احدی طبع نكند

مکتب